

VIÊN GIÁC

SỐ NR 242 TẠP CHÍ CỦA KIỀU BÀO VÀ PHẬT TỬ VIỆT NAM Từ NẠN TẠI CỘNG HÒA LIÊN BANG ĐỨC
Zeitschrift der Vietnamesen und Buddhistischen Vietnamflüchtlinge in der Bundesrepublik Deutschland
PL. 2.564 NĂM THỨ 42 - THÁNG 4 NĂM 2021 - JAHRGANG 42. APRIL 2021 - AUSGABE IN VIETNAMESISCH

THƯ TÒA SOẠN

Người xưa thường nói rằng: “cái khó bó cái khôn”. Điều này có nghĩa là ai cũng có cái khôn đang sẵn có; nhưng nhiều khi hoàn cảnh chung quanh không cho phép mình thực hiện được; nên cái khôn ấy đành thất thủ để chờ thời. Cũng có nơi nói rằng: “cái khó ló cái khôn”. Điều này cũng hữu lý, vì lẽ khi khó khăn thì chúng ta phải tìm đủ mọi cách để được tồn tại. Nhờ vậy mới nảy ra nhiều sáng kiến và từ đó cái thông minh, lanh lợi ló dần ra. Đạo Nho cũng dạy rằng: “cùng tắc biến, biến tắc thông, thông tắc cửu”; có nghĩa là: cái gì đến đường cùng sẽ thay đổi; khi biến đổi rồi sẽ thông suốt và khi thông suốt rồi, thời gian sẽ kéo dài ra thêm. Cuối cùng sẽ trở lại chu kỳ của lúc ban đầu. Ngày xưa khoa học chưa phát triển thì người ta chung sống hoàn toàn với thiên nhiên, chịu đói khát, lạnh ấm như thiên nhiên vốn sẵn có; nhưng khi con người biết làm chủ vận mệnh của mình, thì những phương tiện như: xe hơi, xe lửa, máy phát điện, nhà lầu, máy bay v.v... là những phương tiện rất hữu hiệu để giúp cho con người tiến bộ hơn xưa ở nhiều phương diện khác nhau trong đời sống sinh hoạt hằng ngày.

Cơn đại dịch Covid 19 của đầu thế kỷ thứ 21 là một bằng chứng về điều này. Nếu như ngày xưa khi điện thoại, máy vi tính, Internet, Zoom, Meet Google v.v... chưa hình thành, mà nhân loại lỡ bị sa vào hoàn cảnh như trong hiện tại thì chúng ta sẽ rất khổ. Còn bây giờ tuy việc đi lại bị giới hạn, tự do ở mọi hình thức không còn được như xưa nữa; nhưng nhờ những phương tiện này mà ngồi ở tại tư gia chúng ta cũng có thể làm việc được. Ngày xưa phải dùng rất nhiều phương tiện để đi đến một nơi nào đó để tham gia một cuộc họp hay giảng pháp, thì ngày nay mặc dầu ở nhà, mọi người vẫn có thể thực hiện được điều mình đang theo dõi, không bị chi phối bởi không gian hay hoàn cảnh. Hoàn cảnh trong hiện tại là hoàn cảnh cực kỳ khó khăn đó; nhưng nó đã ló ra cái khôn; khiến cho nhân loại bớt lo toan. Tuy vậy, là chúng sanh vẫn còn trong sanh tử luân hồi thì lúc nào chúng ta cũng phải chấp nhận cái tương đối ấy; chứ tuyệt đối thì không có ở thế giới này. Trong cái dở luôn có cái hay đi kèm và trong cái hay luôn chứa đựng mầm mống của cái dở. Điều quan trọng là chúng ta phải làm sao để nhận chân ra được cái hay và cái dở đó, mới là điều đáng nói.

Trong Kinh Phật Bản Hạnh có kể lại nhiều câu chuyện tiền thân của Đức Phật rất ý vị và sau đây là một câu chuyện có liên hệ về tiền kiếp của Ngài với Đề Bà Đạt Đa. Chuyện kể rằng: có một con Ba Ba sống dưới nước, hằng ngày vẫn lên bờ biển để đi dạo chơi. Một hôm Ba Ba gặp chú khỉ trong rừng ra bãi biển, hai bên gặp nhau, chơi thân với nhau và mọi việc đều rất tâm đắc. Cứ sáng sớm Ba Ba ra khỏi nước và lên chơi với khỉ. Ngày qua tháng lại vợ của Ba Ba nghi ngờ là chồng của mình chắc rằng đã có ý trung nhân chẳng? Nên mới bỏ nhà đi hoài như vậy. Ba Ba cái mới giả đờ bệnh, bệnh nặng lắm, Ba Ba đực cố dỗ dành; nhưng Ba Ba cái vẫn không trả lời. Một hôm nhịn không được nữa về thói quen đi sớm về trễ của Ba Ba đực; nên Ba Ba cái mới bảo rằng: “Bệnh tôi khó lành lắm, chỉ có thể chữa được, khi có quả tim của con khỉ để làm thuốc, ăn vào mới hết”. Ba Ba đực phân trần rằng: “Dẫu sao đi nữa thì khỉ vẫn là bạn của Ba Ba đực lâu nay, làm sao có thể giết khỉ kia được. Cuối cùng Ba Ba cái than rằng: “nếu chàng không quyết tâm thì nàng sẽ chết”. Nghe vậy Ba Ba đực rất hoang mang; nên đành phải lên bờ và khi gặp khỉ, Ba Ba đực nói rằng: “Lâu nay tớ hay đến nhà Bác chơi; nhưng Bác thì chưa biết nhà tớ; nên hôm nay tớ mời Bác đến nhà tớ thăm viếng cho biết nơi chốn”. Khỉ trả lời rằng: “Bác có thể bơi vào nước hay bò trên đất; nhưng tớ thì làm sao có thể vào nước được”. Suy nghĩ hồi lâu, Ba Ba đực trả lời rằng: ể lắm! Bác hãy ngồi trên lưng tớ, tớ sẽ chở Bác xuống Long Cung, xem nơi ấy đẹp hơn trên bờ nhiều. Khỉ đồng ý và leo lên lưng Ba Ba để được chở đi. Khi đến gần mặt nước biển rồi, Ba Ba đực mới bảo rằng: “chả giấu gì Bác, nhà tớ đang ốm nặng và chỉ muốn có được quả tim của Bác khi mới có thể chữa lành được bệnh; nên hôm nay tớ muốn Bác giúp cho điều này, nên mới chở xuống Long Cung đây....”

Khỉ nghe như vậy khỉ lấy làm sửng sờ và không ngờ là người bạn tâm giao của mình lâu nay, bây giờ lại hành xử với mình như vậy. Liền trả lời rằng: “Ồ! Tưởng gì chứ quả tim thì không khó; nhưng tớ lỡ để quên trên cành cây rồi. Tớ phải chạy về lấy mới được”. Ba Ba đực tin lời khỉ để khỉ chạy lại rừng; nhưng quả tim khỉ thì không bao giờ xuất hiện, dẫu cho Ba Ba đực có đợi suốt cả ngày hôm đó cũng

không có, vì khi đã dùng trí khôn của mình để lách khỏi việc nguy hại kia rồi. Câu chuyện được kết luận rằng: “Chú khi kia là tiền thân của Đức Phật Thích Ca và con Ba Ba đực nọ là tiền thân của Đề Bà Đạt Đa”. Họ không phải chỉ trong kiếp này, mà nhiều kiếp xa xưa về trước, họ đều là những người được sanh ra, dầu ở bất cứ ở cõi nào cũng hay đối nghịch với nhau và hầu như không có lúc nào thuận duyên với nhau cả. Tuy vậy họ vẫn là Thầy, Trò, Đệ Tử, anh em chú bác ruột với nhau.

Do vậy trong Bồ Tát giới kinh mới nói rằng: “Tất cả nam tử là cha ta và tất cả nữ nhơn là mẹ ta. Ta không ăn thịt chúng sanh, bởi vì ta không muốn ăn thịt của cha ta và mẹ ta”. Nhìn thật sâu và thật xa về vô lượng kiếp về trước thì tất cả chúng ta là huynh đệ, bà con ruột thịt hết, không ai là người xa lạ cả. Do vậy chúng ta phải nên tôn trọng sự hiện hữu của nhau và đừng sát phạt lẫn nhau, dầu đó là miếng cơm, manh áo hay sự sống còn của một cá nhân hay một dân tộc. Bởi lẽ trong Anh trong Chị luôn luôn có sự hiện hữu của Tôi và trong Tôi luôn có sự hiện hữu của Ông, Bà, Anh, Chị. Nếu ai cũng thể hiện được và nhận chân ra cội nguồn của mình thì thế giới này sẽ không có chiến tranh và con người luôn sống trong sự hòa bình an lạc. Chính vì không biết nhận ra chân lý; nên sự thật chúng ta không rõ biết. Do vậy luôn chém giết nhau để mang mỗi lợi về mình. Khi nào chúng sanh trên quả địa cầu này biết thương yêu nhau như bà con ruột thịt, thì lúc ấy dầu cho có tang thương cách mấy đi chẳng nữa hay gặp nhau trong cảnh trái ý nghịch lòng hay hạnh phúc an lạc tràn đầy đi nữa, thì chúng ta vẫn có thể san sẻ cho nhau khi khó khăn cũng như khi tật bệnh.

Cả một năm qua, thế giới đã khổ đau quá nhiều rồi do dịch bệnh Covid 19 gây ra và hy vọng rằng sau cơn đại nạn này nhân loại sẽ nhìn nhận những sai trái trong quá khứ của mình, sửa đổi những lỗi lầm này để tương lai sẽ được tươi sáng hơn. Nếu không làm như vậy nhân loại sẽ sớm tiến dần đến chỗ diệt vong. Giống như câu chuyện của Đề Bà Đạt Đa và Đức Phật Thích Ca Mâu Ni trong quá khứ cũng như trong hiện tại. Chúng ta thấy rằng lúc nào Đề Bà Đạt Đa cũng tìm cách hại Phật; nhưng Phật nói trong kinh Pháp Hoa rằng: “Đề Bà Đạt Đa chính là Thiện Hữu Tri Thức của ta”. Cũng có nơi bảo rằng: “Tuy thân của Đề Bà Đạt Đa bị đọa nơi địa ngục; nhưng tâm của Đề Bà Đạt Đa thì ở cảnh giới cao hơn”. Vậy để thể hiện tình nhân loại, không gì khác hơn là qua cơn đại dịch lần này chúng ta phải gần nhau hơn nữa, phải hiểu biết với nhau nhiều hơn nữa và chia xẻ trách nhiệm với nhau nhiều hơn nữa để thế giới này sẽ có nhiều sức sống hơn cũng như tuổi thọ của quả đất; nơi chúng ta đang ở, được tồn tại lâu dài hơn.

Vào đầu thế kỷ thứ 15, sau khi chiến thắng quân Minh xâm lăng Đại Việt, Lê Lợi lên ngôi, sáng lập ra triều hậu Lê và Nguyễn Trãi là một quân sư của Vua Lê Thái Tổ. Ông đã khuyên Vua Lê rằng: “Dân cũng giống như nước, vua giống như kẻ lái thuyền. Chính nước ấy sẽ chở thuyền đi đến nơi đến chốn và chính nước ấy sẽ lật thuyền. Bộ Hạ hãy cố xét phân”. Nghe được lời khuyên của một trung thần như vậy, Vua Lê Lợi rất tâm đắc và nhà vua đã thực hiện tinh thần này suốt trong thời gian cai dân trị nước của mình. Bởi lẽ ít người có được tinh thần như Nguyễn Trãi, mà trong Bình Ngô Đại Cáo đã thể hiện được điều đó với quần dân là: “áo không, ta cởi áo cho. Cơm không, ta xẻ cơm cho no lòng”. Nếu làm tướng, làm quân sư, làm vua, làm hoàng hậu mà có được cái tâm này, quả thật là con dân sẽ nhờ cậy được nhiều. Ngày hôm nay thì ngược lại. Ngai vàng, ghế Tổng Thống, ghế Thủ Tướng, ghế Tổng Bí Thư v.v... chính là những nơi tranh bá đồ vương; nơi không phải thể hiện quyền lực cai dân trị nước, mà những nơi đó chính là những chỗ gây nên oán thù, tội lỗi... Thế mà nhiều nhà chính trị, văn nhân, thi sĩ, ca sĩ cũng muốn lao vào. Quả là đúng với câu: “Cái vòng lẩn quẩn loanh quanh; kẻ hòng ra khỏi, người mong bước vào” là vậy.

Một kiếp nhân sinh ngắn ngủi lắm. Tất cả chúng ta ai sinh ra trên quả địa cầu này cũng giống nhau. Đó là khi sinh chẳng ai có một mảnh vải nào; và khi tử cũng chẳng ai mang theo được một mảnh vải nào theo thân, ngoại trừ mang theo nghiệp lực từ nhiều đời kiếp về trước. Chúng ta đến đây để hơn thua với nhau trong từng lời nói, từng miếng cơm, manh áo v.v... để rồi một ngày nào đó chúng ta cũng phải ra đi dầu sớm hay muộn. Nếu có khác với lúc sanh ra là lúc này chúng ta có quần áo đẹp để tận liệm xác thân ngũ uẩn này cho đỡ hôi thối; nhưng qua thời gian năm tháng, áo quần ấy cũng sẽ mục nát, chỉ còn tro bụi xương cốt mà thôi; ngoại trừ cái nghiệp lành hay dữ, chúng ta đã mang theo vào lòng đất lạnh. Vậy chúng ta phải tự ý thức rằng: hạnh phúc hay khổ đau, tất cả đều do chúng ta tạo ra cả. Hãy tự gánh chịu những trách nhiệm của mình đang thực hiện ở đây. Có như vậy thế giới này mới mong an bình và thịnh vượng lâu dài được.

Cầu mong cho chúng ta sẽ được như vậy.

● Ban Biên Tập Báo Viên Giác

TỔ SƯ KHƯƠNG TĂNG HỘI (? - 280)

(hình Internet)

• Thích Như Điển

Cho đến ngày hôm nay hầu như những Sư gia Phật Giáo như Hòa Thượng Thích Mật Thể, Thiền sư Thích Nhất Hạnh, Giáo sư Học giả Trí Siêu Lê Mạnh Thát v.v... đều công nhận Ngài Khương Tăng Hội là Sơ Tổ của Phật Giáo Việt Nam. Cùng thời với Ngài cũng có những Ngài khác như: Mâu Bác, Chi Cương Lương và Ma Ha Tăng Kỳ Vực cũng đã ở Giao Châu. Ngoài ra Thiền sư Nhất Hạnh còn chứng minh trong "Phật Giáo Việt Nam Sử Luận" là Phật Giáo đã được truyền vào Việt Nam chúng ta vào thế kỷ thứ nhất sau Tây lịch, trực tiếp từ Ấn Độ và gần đây nhất theo Giáo sư Trí Siêu Lê Mạnh Thát chứng minh rằng Phật Giáo được truyền vào Giao Châu của chúng ta từ thời Hùng Vương thứ 18, mà hai người Phật tử đầu tiên là Chử Đồng Tử và Công chúa Tiên Dung (xem Lịch sử Phật Giáo Việt Nam tập I cùng Tác giả).

Theo Cao Tăng Truyện và xuất Tam Tạng Ký cho biết thì Ngài Khương Tăng Hội là người gốc từ nước Khương Cư (Sogdiana). Cha Ngài sang Giao Chỉ buôn bán và lấy một người con gái Việt Nam sinh ra Ngài, nhưng năm tháng thì không rõ. Cả Cha và Mẹ đều cùng mất năm Ngài 13 tuổi (có nơi nói 10 tuổi) và Ngài xin vào chùa để xuất gia. Ngài rất rành Phạn và Hán ngữ. Điều này cũng dễ hiểu, vì Cha Ngài từ Ấn Độ sang, và thời kỳ đó là thời kỳ Bắc thuộc lần thứ nhất, nên bắt buộc Ngài phải học chữ Hán, ngoài ra ở nhà chắc chắn rằng Ngài cũng rất giỏi tiếng Việt, vì Mẹ là người Việt Nam. Từ khi xuất gia cho đến khi thọ giới Cụ Túc, phải đủ 20 tuổi; nghĩa là trong thời gian này Ngài phải học các Kinh điển căn bản để

được thọ giới Sa Di và Tỳ Kheo từ chữ Phạn cũng như chữ Hán. Rồi một nhân duyên nào đó Ngài đã được sang nước Ngô (nay là Nam Kinh của Trung Quốc) vào năm Xích Ô thứ 10 (năm 247) (có nơi nói năm thứ 4), lúc đó vào đời Ngô Tôn Quyền và Ngài Khương Tăng Hội tịch vào năm 280 tại Trung Quốc. Như vậy Ngài ở tại Trung Hoa tất cả là 33 năm. Chúng ta không biết tuổi thọ của Ngài bao nhiêu, nhưng nếu đoán là 60 tuổi thì ít nhất năm Ngài 27 tuổi, lúc ấy Ngài mới sang Kinh đô nước Ngô thọ bảy giới. Đây là cái tuổi đẹp nhất và có năng lực nhất để đi từ Giao Châu sang Nam Kinh. Có như thế Ngô Tôn Quyền mới để ý và cho mời vào Kinh để nạn vấn.

Theo Giáo sư Lê Mạnh Thát thì Ngài có tất cả 7 tác phẩm, trong đó Lục Độ Tập Kinh do chính Ngài biên tập, còn 6 tác phẩm khác thì được liệt kê như sau:

- 1) An Ban Thủ Ý do Ngài An Thế Cao dịch và Trần Huệ chú sớ, Tăng Hội đề tựa.
- 2) Lục Độ Yếu Mục do Tăng Hội biên tập, nhưng nay không còn.
- 3) Nê Hoàn Phạm Bối cũng do Tăng Hội biên tập, nhưng nay không còn.
- 4) Ngô Phẩm (Đạo Hành Bồ Tát) Tăng Hội dịch, nhưng nay không còn.
- 5) Pháp Cảnh Kinh do An Huyền dịch, Tăng Hội chú sớ và đề tựa.
- 6) Đạo Thọ Kinh do Chi Khiêm dịch và Tăng Hội đề tựa.

Đa phần những Kinh sách này được viết hay dịch hoặc sớ giải từ năm 248, nghĩa là sau một năm đến Trung Hoa; nhưng theo Giáo sư Lê Mạnh Thát thì Lục Độ Tập Kinh được Ngài Khương Tăng Hội soạn bằng tiếng Việt và trước khi sang Trung Quốc. Điều này cũng có thể, bởi lẽ từ tuổi 20 sau khi thọ Đại Giới đến 7 năm sau nữa thì trong thời gian này Ngài Khương Tăng Hội có thể đã viết hoàn thành tác phẩm Lục Độ Tập Kinh này tại Giao Châu của chúng ta và chúng ta có thể tạm kết luận là Ngài sinh vào năm 220 tại Giao Chỉ; đến năm 247 Ngài sang Trung Quốc, thì lúc ấy Ngài đã 27 tuổi rồi.

Đi vào Đại Tạng Kinh để chúng ta có thể thấu triệt được việc này. Căn cứ theo Đại Chánh Tân Tu Đại Tạng Kinh (Taisho Shinshu Daizokyo) quyển thứ 51. Kinh Văn số 2084, trang 834b về việc cảm ứng khi thời nhà Ngô bao vây chùa, cấm và bắt chư Tăng Ni, mà Xá Lợi hiện nổi tỏa phóng ánh sáng trên Bình bát (Rút từ Dị Lục Tuyên Nghiệm Ký) và Linh Sơn Pháp Bảo Đại Tạng Kinh quyển 190 bộ Sử Truyện thứ 12 thuộc

Tam Bảo Cảm Ứng Lược Yếu Lục, quyển thượng được trích dẫn như sau:

“Khi Tôn Hạo (Quy Mệnh Hầu 264-280) thời Đông Ngô có được ngôi vua, Chánh Giải tấu trình sự việc mà nói rằng: “Phật Pháp nên cảm ứng tại Trung Quốc, chỗ liệt bày đồng như các vị Thần ở nước Hồ”. Tôn Hạo bèn ban sắc chiếu, nhóm tập các vị Sa Môn, dàn bày quân lính bao vây chùa, muốn thực hành việc giết phá. Nói cùng Phật sư Khương Tăng Hội rằng: “Phật mà như Thần thì nên kính sùng đó, còn như Phật không có oai linh, thì Hắc y (áo màu đen của người xuất gia) cùng một ngày đồng với mạng của chúng Tăng”. Khi ấy hoặc có người tự quyền sinh, hoặc có người trốn bỏ ra ngoài. Ngài Khương Tăng Hội mới cầu xin thiết trai, cầu hiện oai thần, dùng một bình bát bằng đồng đựng đầy nước đặt để trong sân. Sau khoảng bữa ăn, bỗng chốc thấy có ánh sáng tỏa chiếu và trong bình bát ở giữa sân có tiếng sang sảng, bỗng thấy có Xá Lợi chiếu sáng nơi thềm cấp phòng nhà, nổi trên bình bát. Tôn Hạo và đại chúng đến xem trước, kinh ngạc mất cả thái độ bình thường, rời khỏi chỗ ngồi, đổi sắc mặt mà bước tới. Ngài Khương Tăng Hội nói:

“Bệ Hạ hãy bảo người có sức rất mạnh khỏe dùng chày bằng chất Kim Cang nặng trăm cân để đánh, trọn chẳng thể phá được”. Tôn Hạo bằng y theo lời ấy mà cho rằng: Trước Kính bái là bái, rải hoa thiên hương mà xướng cao lời rằng: “Thật là dấu vết Quân Tử Thị đến bờ chưa dứt, thì bánh xe chánh pháp vẫn còn xoay chuyển in dấu vào trong đường tối, oai thần chẳng thiếu ngậm hiện. Ngày nay nếu chẳng như thế thì Tam Bảo hẳn dứt mất”. Nói lời ấy vừa xong thì chái (chỗ ở) nơi quân sĩ bỗng nhiên nổi gió. Mọi người trông xem thấy đều kinh sợ đến ngưng thở. Chày vỡ nát mà Xá Lợi chẳng tổn hoại gì. Ánh sáng từ chày tỏa phóng ngời sáng khắp đây. Tôn Hạo bằng khâm phục cho thiết lập giảng đường, xây dựng tháp đá tại phía Bắc chợ lớn Kiến Đường, sau vẫn còn tỏa ánh sáng tốt lành.

Đến mùa Thu năm Nguyên Gia thứ 19 (442) thời Tiền Tống, vào nửa đêm nơi chùa tỏa phóng ánh sáng, trên không phát nên hình thể tốt đẹp, có ánh sáng lửa khác lạ, khiến trên bốn tầng từ phía Tây nhiều quanh đến phía Nam. Lại bị lửa thiêu đốt, nên ánh sáng nhảy vọt lên trên hóa làm hoa sen lớn. Mọi người bèn phát sinh niềm tin, mới về lập chùa đề hiệu Kiến Sơ, đổi tên đất tại chỗ ấy gọi là Đất Phật vậy”.

Đọc đoạn văn trên đây chúng ta biết được rằng: Trước khi Ngài Khương Tăng Hội đến Trung Quốc thì Phật Giáo cũng đã được truyền vào đây từ thời Hán Minh Đế (Hiếu Minh Hoàng Đế 58-75). Vua sinh ngày 15/6/28 và băng hà ngày 5/9/75. Vào năm 67 thì Ngài Ma Đăng và Ngài Trúc Pháp Lan đã đến Kinh Đô Lạc Dương và dịch Kinh Tứ Thập Nhị Chương tại chùa Bạch Mã. Điều này cho chúng ta thấy rằng trước đó trên 180 năm Phật Giáo đã có mặt tại Lạc Dương, nhưng Nam Kinh thì chưa có ảnh hưởng nhiều. Tuy rằng Tăng Ni đã có, nhưng chưa có một vị nào lỗi lạc, chờ đến khi Ngài Khương Tăng Hội từ Giao Chỉ sang đây năm 247 thì Phật Giáo mới bắt đầu khởi sắc.

Theo Linh Sơn Pháp Bảo Đại Tạng Kinh quyển thứ 194, thứ tự Kinh văn số 2116, phần Biện Ngụy Lục, quyển thứ 2 thuộc Sử Truyện Bộ thứ 16 cũng có đề cập đến Ngô Tôn Quyền và Ngài Khương Tăng Hội như sau: “Thượng Thư lệnh Hám Dịch nói với Ngô chúa rằng: “Nếu so sánh Khổng Giáo, Lão Giáo với Phật Pháp thì xa lại càng xa vậy. Tại sao biết thế? Vì Khổng Tử, Lão Tử lập giáo là dựa theo pháp chế của trời, không dám trái với trời. Còn các Đức Phật lập giáo, thì các trời vâng làm, không dám trái với Phật. Do đó mà nói thật chẳng thể so sánh. Ngô chúa khéo thay (phong cho) thành Thái Tử Thái Phó (xuất xứ cựu Ngô thư)”. Như vậy nhờ sự tâu trình của Hám Dịch với cương vị là một Thượng Thư về Phật Giáo so với Lão Giáo và Khổng Giáo mà Ngô Tôn Quyền đã phong cho Hám Dịch trở thành Thái Tử Thái Phó và cũng nhờ sự chiêu cảm sâu xa về Phật Pháp cũng như sự linh ứng Xá Lợi của Đức Phật, nên Ngô Tôn Quyền mới cho xây chùa, tháp thờ Phật và không bức bách chư Tăng Ni thuở bấy giờ.

Cũng theo Linh Sơn Pháp Bảo Đại Tạng Kinh tập thứ 197, kinh văn số 2122, phần Pháp Uyển Châu Lâm thứ 3, quyển thứ 40 cũng có đề cập đến việc Ngài Khương Tăng Hội và Ngô Tôn Quyền như sau: “Năm thứ 4 niên hiệu Xích Ô thời Ngô Tôn Quyền, có Sa môn Khương Tăng Hội là người nước khác (Giao Chỉ) bắt đầu đến Trường Giang thiết lập kinh tượng làm nơi hành đạo. Người nước Ngô cho là chuyện lạ lùng mê hoặc lòng người. Bởi vì nghe tình trạng ấy, nên Ngô Tôn Quyền cho gọi Tăng Hội đến hỏi: “Phật có điềm linh thiêng gì?” Đáp rằng: “Dấu tích linh thiêng sâu xa của Đức Phật để lại Xá Lợi ứng hiện khắp nơi”. Tôn Quyền hỏi ở đâu? Đáp rằng: “Dấu tích của Đức Phật cảm ứng tất cả thì khi

cầu khẩn có thể đạt được". Tôn Quyền nói: "Nếu có được Xá Lợi thì sẽ cho xây dựng chùa tháp."

Trải qua 21 ngày chí thành thỉnh cầu, liền có Xá Lợi trong bình, sáng sớm trình lên cho Tôn Quyền thấy, ánh sáng chiếu rọi tỏ cung điện. Tôn Quyền cầm bình đổ vào khay đồng, lập tức kêu loảng choảng. Tôn Quyền rất kinh sợ lạ lùng trước điềm lành hiếm có. Tăng Hội tiến đến nói rằng: "Xương cốt linh thiêng của Phật, như Kim Cang bất hoại, lửa đốt không cháy, chày cối giã lổm xuồng, mà Xá Lợi không bị tổn hại gì, ánh sáng chiếu rọi khắp nơi làm lóa mắt người nhìn. Lại dùng lửa đốt thì ánh sáng vút lên cao thành đóa hoa sen to lớn. Tôn Quyền vô cùng tin phục, mới cho dựng ngôi chùa tên là Kiến Sơ, đổi địa danh cư trú gọi là xóm Phật Đà".

Đại Chánh Tân Tu Đại Tạng Kinh quyển thứ 54 trang 239a, kinh văn số 2126 và Linh Sơn Pháp Bảo Đại Tạng Kinh thuộc tập 199, bộ Sự Vượng 5, thuộc Đại Tổng Tăng Sử Lược, quyển thượng cũng đã có đề cập đến việc chú thích Kinh Điển rằng: "Phía Nam có Ngài Khương Tăng Hội đầu tiên và phía Bắc có Ngài Chi Cung Minh". Như vậy sau khi Ngô Tôn Quyền tin tưởng Phật Giáo cho dựng chùa và tiếp Tăng độ chúng thì Ngài Khương Tăng Hội bắt đầu dịch Kinh sách nhà Phật từ chữ Phạn sang chữ Hán trong thời gian 33 năm Ngài ở Trung Quốc (247-280).

Trước khi Phật Giáo đến Trung Quốc thì tại đó đã có Khổng Giáo và Lão Giáo ngự trị cũng đã trên 600 đến 800 năm rồi. Do vậy các vị Đại Sư của Phật Giáo phải là những bậc tài ba lỗi lạc có tu chứng như các Ngài Ma Đăng, Ngài Trúc Pháp Lan và Ngài Khương Tăng Hội v.v... thì mới chinh phục được Vua Chúa của Trung Hoa, mới khiến có thể tin theo. Sau này thì có Ngài Đạo An và Ngài Huệ Viễn cũng là những bậc Thầy vĩ đại của đương xứ Trung Quốc, nên Lão Giáo và Khổng Giáo phải nhường bước qua tác phẩm nổi tiếng "Sa Môn Không Lễ Bái Quân Vương" của Ngài Huệ Viễn, đã làm cho các Đạo khác đương thời phải nể phục.

Trong họa đồ thứ 48 nói rằng: "Thời nhà Thương, quan Thái Tể hỏi Khổng Tử rằng: "Phu Tử có phải là bậc Thánh không?". Khổng Tử đáp: "Thánh thì Khâu tôi không dám, nhưng Khâu tôi thì học rộng biết nhiều vậy". Thái Tể hỏi: "Tam Vương là bậc Thánh phải không?". Khổng Tử đáp: "Tam Vương là những người khéo léo, trí tuệ mạnh mẽ, còn phải Thánh hay không thì Khâu tôi không biết". Thái Tể hỏi: "Ngũ Đế có phải là bậc Thánh không?". Khổng Tử đáp: "Ngũ Đế là

những người khéo léo nhân nghĩa, còn có phải Thánh không thì Khâu tôi không biết". Thái Tể hỏi: "Tam Hoàng có phải là những bậc Thánh không?". Khổng Tử đáp: "Tam Hoàng là những người khéo léo, nhân thời, còn có phải là Thánh hay không thì Khâu tôi không biết". Thái Tể lấy làm lạ hỏi: "Vậy ai là bậc Thánh ư?". Khổng Tử nhíu mày giây lát nói: "Khâu tôi nghe người ở phương Tây có bậc Thánh không trị mà chẳng loạn, không nói mà tự tin, không giáo hóa mà tự thực hành. Rộng rãi thay! Chẳng thể gọi tên, Khâu tôi nghi đó là bậc Thánh".

Lời của Khổng Tử vẫn còn đâu đó ở trong Đại Tạng Kinh hay trong Tứ Thư, Ngũ Kinh. Vì ngày ấy cách đây đã trên 2.500 năm lịch sử, các bậc Thánh chỉ có cảm nhận chứ chưa xác định được. Nhưng những sự linh ứng bên trên mà Khổng Khâu đã trả lời cho Thái Tể nghe thì đó chính là sự ra đời của Thái Tử Tất Đạt Đa, con vua Tịnh Phạn và sau này tu hành, trở thành Đức Phật Thích Ca Mâu Ni của Đạo Phật. Đạo Phật đã đi vào lòng người từ Ấn Độ sang Trung Quốc và từ Giao Chỉ đến Nam Kinh. Tuy khác hướng, nhưng là những bậc Thiên gia thạch trụ đã mang Giáo Pháp truyền đến xứ người và kể từ đó tiếng tăm vang vọng của Đạo Phật đã ngự trị suốt mấy ngàn năm nay tại lục địa to lớn này, mà Phật Giáo Việt Nam của chúng ta cũng đã góp phần không nhỏ vào giai đoạn đầu tiên khi Phật Giáo mới có mặt tại Trung Quốc ở vào những năm tháng đầu của thế kỷ thứ 3 sau Tây lịch.

Như vậy chúng ta có thể tạm kết luận rằng Ngài Khương Tăng Hội chính là Sơ Tổ của Phật Giáo Việt Nam và vào giữa thế kỷ thứ 3 (247) Ngài đã mang Phật Giáo từ Giao Châu sang truyền đạo cho người Trung Quốc, đã khiến cho Ngô Tôn Quyền phải ngưỡng mộ Xá Lợi của Đức Phật, cho xây tháp để thờ. Còn Hám Dịch được Ngô Tôn Quyền phong làm Thái Phó. Có nơi cũng cho biết là Hám Dịch đã quy y Tam Bảo với Ngài Khương Tăng Hội sau khi đã chứng kiến được việc Xá Lợi hiển linh. Đây là một niềm vinh dự và hãnh diện của Phật Giáo Việt Nam chúng ta. Vậy, đã là chư Tăng Ni cũng như Phật tử, nên cố gắng nêu cao tinh thần tu học, hoằng pháp ở mọi nơi và mọi hoàn cảnh thì Phật Giáo sẽ có chân đứng trong xã hội loài người, đầu cho chúng ta đi đến bất cứ phương trời nào trên thế gian này./.

Viết xong vào ngày 27 tháng 12 năm 2020, tại thư phòng Tổ Đình Viên Giác Hannover, Đức Quốc.

GIỮ VỮNG MỘT NIỀM TIN

• TK Thích Như Tú

Năm Canh Tý đang dần khép lại với bao sự kiện đã xảy ra khiến thế giới cùng cộng nghiệp chao đảo. Nhất là bị ảnh hưởng đại dịch Covid-19 dẫn đến suy thoái kinh tế toàn cầu, chính trị bất an... Nhân loại trên khắp châu lục phải gánh chịu đòn giáng nặng nề chưa từng thấy. Ngành công nghiệp, hàng không, du lịch, khách sạn cũng gần như kiệt sức. Tất cả đều bị hủy bỏ, đóng băng.

Lướt qua những tin tức thời sự cho thấy tâm lý con người cũng bị ảnh hưởng trầm trọng. Rất xót xa khi thấy nhiều người đã phải chịu nỗi đau mất cha, mất mẹ, mất những người thân yêu nhất, do bởi đại dịch Covid-19 gây ra. Càng đau đớn hơn, khi người thân qua đời không được về bên cạnh, gập gờ hay tiễn đưa lần cuối. Ở một số quốc gia, những lần Lockdown kéo dài nhiều tuần lễ, phong tỏa, khoanh vùng cách ly các thành phố bị lây nhiễm.

Lâu nay những con người vốn dĩ chưa bao giờ chịu được nỗi cô đơn, giờ lại phải ở yên một chỗ, khiến cho họ cảm thấy như bị tù đày, giam

cầm trong bốn bức tường chật hẹp. Thật tội nghiệp, không chỉ phạm vi đi lại bị thu hẹp, mà cả không gian trong tâm hồn cũng bị thắt lại. Kèm theo những nỗi ám ảnh, bất an, lo lắng về nguồn kinh tế thu nhập giới hạn; những hóa đơn cần phải thanh toán, làm người ta càng thêm nặng nề, đứng ngồi không yên.

Thường người đời khi mệt mỏi, người ta tìm đến những nơi vui chơi giải trí để giải tỏa những tâm hồn nặng trĩu. Nhưng giữa đại nạn Covid -19 đang hoành hành khắp mọi nơi, các lễ hội tập trung đều bị hủy bỏ. Tâm lý con người càng trở nên bị đè nặng hơn. Mệt mỏi tăng dần đã khiến nhiều người rơi vào trạng thái bị trầm cảm. Họ chỉ muốn một ngày nào đó được tự do giải thoát như những con chim non tung cánh bay lượn giữa bầu trời xanh.

Cuộc đời có quá nhiều thử thách như những bài học vô giá, chỉ muốn để tôi luyện cho loài người nhận chân giá trị cuộc sống, tự nghiệm bản thân. Trong thế giới muôn màu muôn vẻ, vàng thau lẫn lộn, có người may mắn hồi đầu, kịp nhận ra khi vẫn còn chưa quá muộn. Song, cũng có nhiều người cả đời ba chìm bảy nổi vẫn không sao tìm ra lối thoát.

Năm cũ sắp qua, năm mới sắp đến. Tết Canh Tý 2020, chúng ta còn kịp để hưởng được một cái Tết Đoàn Viên ngập tràn hạnh phúc. Nhưng Tết Tân Sửu 2021 này, chúng ta sẽ phải gò bó trong khuôn khổ hạn hẹp vì đại dịch vẫn chưa thuyên giảm. Cũng rất mong mọi người, cho dù ở bất kỳ hoàn cảnh nào, xin hãy nhớ: đừng bao giờ đánh mất niềm tin và ý chí.

Tương lai ra sao không ai biết trước được, nhưng niềm tin chính là động lực, là sức mạnh, là cơ sở để thúc đẩy chúng ta tiến tới phía trước. Trong cuộc sống nhờ có niềm tin mới có được những thành công mỹ mãn. Vắng đi những niềm tin chúng ta sẽ rụt rè, sợ hãi và chùn bước trước những thử thách gian nan. Trên đoạn đường của cuộc đời vốn đầy dẫy những chông gai, nếu không có niềm tin và nghị lực, làm sao có thể vượt qua để đi đến đích tối ưu?! Tuy nhiên không phải mọi con đường dẫn đến thành công đều được trải thảm đỏ. Niềm tin được nhắc ở đây là niềm tin tích cực. Niềm tin đến từ sự hiểu biết, nghiên cứu, phân tích và kinh nghiệm. Có thể là niềm tin ở bản thân qua những điều mình tự trải nghiệm, có thể là từ những kinh nghiệm của những người đi trước để lại, mà cũng có thể từ những người chúng ta kính trọng và tin tưởng, người đó có thể là cha mẹ, thầy hay bạn, hoặc có thể là đối tác trong công việc... vân vân. Cho dù là từ ai hay từ đâu đi nữa, niềm tin cần phải

kết hợp với sự hiểu biết sáng suốt mới mang lại điều lợi ích. Còn nếu chỉ tin theo số đông, mà không tự chứng thực, thì đó chỉ là niềm tin hùa theo, chẳng lợi gì cho mình mà còn hại đến người.

Phần đông chúng ta đều đặt niềm tin nơi vật chất vì tin rằng chỉ có vật chất mới mang lại hạnh phúc và bình an. Chúng ta quên đi rằng hạnh phúc và bình an là trạng thái của tâm, không đến từ những vật chất bên ngoài. Đúng, chúng ta cần đến những vật chất để duy trì sự sống. Nhưng nếu chúng ta không biết chăm sóc tâm mình, cho dù có nhiều vật chất của cải, chúng ta cũng khó mà an lạc. Thậm chí dẫn đến bất an.

Có nhiều người thấy Phật tử đi chùa, làm công quả, lễ Phật, tụng kinh, bái sám, ngồi thiền..., vậy mà họ cho đó là mê tín. Vì rằng họ còn thiếu duyên đến với đạo Phật nên niềm tin của họ chưa đạt được rốt ráo. Và tùy tiện phát ngôn, gán cho người đi chùa nhiều là mê tín. Trêu chọc, gây rối, cản trở bằng mọi hình thức khi người Phật tử nghe pháp, lễ bái, ngồi thiền... Trong kinh nói, nghiệp này thật nặng lắm thay! Đạo Phật dạy chúng ta phương pháp đối trị tâm vọng tưởng, chỉ cho chúng ta nhận ra nguồn gốc của khổ đau, hướng chúng ta tới một nếp sống cao thượng: Từ, Bi, Hỷ, Xả. Giáo lý của Phật Đà sẽ là kim chỉ nam dẫn chúng ta làm thế nào để phá bỏ màn tối vô minh, mở ra con đường trí tuệ và giải thoát. Vậy sao có thể xem là một loại mê tín?

Xin trích đoạn của bài kệ dưới đây do ngài Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát nói với ngài Hiền Thủ về niềm tin trong Kinh Hoa Nghiêm như sau:

*"Tín vi đạo nguyên công đức mẫu,
Tăng trưởng nhất thiết chư thiện pháp,
Trừ diệt nhất thiết chư nghi hoặc,
Thị hiện khai phát vô thượng đạo.
Tịnh tín ly cấu tâm kiên cố,
Trừ diệt kiêu mạn cung kính bốn,
Tín thị bảo tàng đệ nhất pháp,
Vi thanh tịnh thủ thọ chúng hạnh."*

Nghĩa là:

Tin là đạo nguồn, mẹ công đức
Nuôi lớn tất cả những pháp lành
Dứt trừ lưới nghi, khỏi vòng ái
Khai thị Niết Bàn, đạo vô thượng.
Tin không như bọt, lòng thanh tịnh
Là cội cung kính, trừ kiêu mạn
Cũng là pháp tạng đệ nhất tài
Là tay thanh tịnh thọ thiện hạnh.

Niềm tin với đạo Phật từ một trí tuệ trong sáng chính là chìa khóa mở ra cánh cửa đưa đến an lạc vô biên. Người tin hiểu và hành trì theo lời dạy của chư Phật chư đại Bồ Tát sẽ cảm nhận được những điều trong bài kệ trên. Hơn 2600 năm nay chân lý ấy vẫn chưa mấy may sai khác.

Có một Phật tử tôi quen, vì nhờ tu học theo đạo Phật đã vượt qua được căn bệnh trầm cảm nhiều năm. Thời gian bệnh, cô đã thay đổi không biết bao nhiêu Bác sĩ Điều dưỡng Tâm lý, nhưng cuối cùng cũng hoàn không.

Nguyên lúc trước, Phật tử này không có niềm tin nơi tôn giáo hay tín ngưỡng tâm linh. Cô cũng quan niệm giống như bao nhiêu người khác. Chỉ nghĩ rằng, vật chất dư dả, cơ ngơi vững chắc thì cả đời không phải lo gì. Con cái của cô cũng được dạy dỗ theo quan niệm sai lầm đó. Nhưng không may, vô thường gõ cửa. Sau này cuộc sống của cô bị đảo lộn bởi những sự cố dồn dập ập đến. Những nỗi bất an, lo lắng chông chênh, rồi lại ngày ngày phải gồng mình đối diện, một mình xử lý những điều không như ý. Lâu ngày chịu đựng không có lối thoát nên rơi vào trạng thái trầm cảm. Tuy cô biết rằng mình không ổn, nhưng không biết làm sao để thoát ra. Cũng may, một dịp rất tình cờ cô nghe được bài pháp thoại. Và từ trong hố thẳm của cuộc đời, cô đã vực dậy mạnh mẽ, thắm thâu những nỗi khổ niềm đau, những tâm lý nặng nề do chính cô trải nghiệm. Giống như một tiếng chuông tỉnh thức đưa cô ra khỏi địa ngục Thiết vi u ám.

Người đời thường hay trau chuốt bên ngoài nhưng quên chăm sóc nơi tâm của mình. Tâm như mặt đất, bao nhiêu điều tốt xấu cũng từ tâm nuôi dưỡng và bắt đầu hình thành. "Tâm dẫn đầu, tâm tạo tác" nếu chúng ta khéo biết điều phục tâm của mình sẽ dễ dàng đoạn trừ mọi căn bệnh. Tôi nhớ một bài thơ rất nổi tiếng của Thiền sư Hương Hải đã viết như này:

*"Nhạn quá trường không
Ánh trầm hàn thủy
Nhạn vô di tích chi ý
Thủy vô lưu ảnh chi tâm"*

Nghĩa là:

Nhạn bay ngang qua từng không
Bóng chìm dưới đầm nước lạnh
Nhạn không có ý để lại dấu tích
Nước không có ý lưu giữ bóng hình.

Thiền sư mượn hình ảnh này để truyền tải ý của Phật. Những gì chúng ta cho là thực (*chim bay ngang qua bầu trời*) hay là ảo (*bóng chim in dưới hồ nước*) thực ra chỉ là hình ảnh của một

khó khăn. Khi chim bay đi thì bầu trời lại là khoảng không như nó vẫn là. Bầu trời kia không níu giữ bóng chim, mà chim ấy cũng nào muốn lưu lại dấu tích gì. Cũng ý đó, những cảm xúc đi ngang qua tâm chúng ta chỉ là khoảnh khắc giống như cánh chim bay ngang qua bầu trời. Cảm xúc sinh diệt liên tục, vốn không thường hằng. Bản thể của chân tâm là vắng lặng thanh tịnh giống như hồ nước trong veo không lưu giữ hình bóng của chim. Nhưng chúng ta lại điên đảo cho cái không thường hằng là vĩnh viễn và lấy vọng tâm làm chân tâm. Nên nhà Phật nói chúng sanh vô minh là vậy.

Cô Phật tử tôi kể trên ngộ ra nguồn gốc của bệnh trầm cảm không đến từ bên ngoài mà từ chính nơi tâm cô. Do cô không biết làm chủ tâm đã để tâm duyên theo trần cảnh. Tâm cô lúc này không khác gì ly nước đục. Muốn để ly nước trong trở lại, trước phải biết giữ ly nước không thêm bụi bẩn. Sau phải để ly nước im yên, cho đến khi đục lắng xuống đáy, phía trên sẽ là nước sạch trong. Một ví dụ rất quen, song nhiều người vẫn chưa tin hiểu.

Những ngày về chùa tham gia các khoá tu, cô được học cách ngồi thiền, tụng kinh niệm Phật. Cô thường nhờ Thầy giảng giải những điều trong những lời kinh cô chưa hiểu. Hằng ngày cô thực tập, áp dụng phương pháp ly nước lắng đọng, cô đã tập ngồi thiền cho tâm tĩnh lặng để những cảm xúc tiêu cực không khởi lên. Ngoài ra cô cũng học trì chú, niệm Phật để vọng tâm không có cơ hội làm chủ. Nhờ tha lực của Thầy, của bạn đạo đồng tu, nhờ tư duy Phật pháp, nhờ quán chiếu thân tâm, cô cảm nhận được sự lợi lạc của việc tu học Phật như nào. Vì thế, tâm cô từ từ thuyên giảm không còn bị đè nặng đến khó thở. Cảm xúc tiêu cực cũng bớt dần mỗi ngày. Khi phải đối diện với khó khăn cô tư duy theo Phật pháp, quán vô thường, và tự hóa giải những khúc mắc trong cuộc sống. Tâm cô không còn cảm giác bị ức chế như xưa. Niềm tin quý kính nơi Tam Bảo được xây dựng vững chắc từ đó.

Cánh cửa đạo Phật luôn rộng mở để độ tận tất cả chúng sanh, nhưng thị hiện Phật tâm chỉ với những người tin hiểu, đủ duyên và tâm luôn được thanh tịnh. Nói khác hơn, Đức Phật chỉ độ cho những người hữu duyên. Gia đình của cô Phật tử này, truyền thống không theo đạo nào cả, nên cô không được sự thông cảm của cha mẹ, chồng con. Họ đồng thanh cho rằng cô quá mê tín. Đẹp bàn thờ, cất tượng Phật, xếp kinh, không cho ăn chay, cấm đi chùa. Vấn đề này vẫn rất thường xảy ra đối với những người nữ Phật

tử. Như bài tâm sự của Thiện Giới ở Đức Quốc với tựa đề: "*Chồng Tôi Bỏ Tất Nghịch Duyên*..

Dù hiện tại đã là thế kỷ 21, nhưng phụ nữ vẫn còn chịu nhiều cái khổ hơn người nam. Một gia đình hạnh phúc là khi hai vợ chồng biết thông cảm và hỗ trợ nhau trong mọi việc. Họ nên cùng nhau mở lòng lắng nghe xem bạn đời cần gì và mình có thể làm gì để cùng chia sẻ với người ấy. Đó cũng là một cách thể hiện sự yêu thương chăm sóc. Đây là lời Phật dạy "*Đạo Vợ Chồng*.. trong kinh Thiện Sanh. Chúng ta nên bỏ bớt cái "tôi", hay cái "của tôi", cố hữu đi. Không nên xem đối phương như vật sở hữu, người đầy tớ thì gia đình sẽ được êm ấm và hạnh phúc. Người Phật tử đã quy y, tu học theo giáo lý Phật đà chắc chắn sẽ biết vận dụng phương tiện để uyển chuyển trong cuộc sống, kiên nhẫn, khéo léo hóa giải mọi vấn đề.

Chúng tôi viết bài này nhân dịp cuối năm Canh Tý 2020, một năm đầy biến động do đại dịch Covid-19 gây ra. Cốt cũng mong giúp quý vị hiểu thêm và dành thời gian quan tâm, chăm sóc tâm mình nhiều hơn. Vì Tâm theo nhà thiền được ví như con trâu. Nếu tâm buông lung thì tam độc tham, sân, si nổi lên làm hại mình và hại người. Chăn trâu giỏi giống như điều phục được tâm thanh tịnh.

Mùa Xuân Di Lặc sắp về với những người con Phật, tuy chúng ta đang sống giữa tâm dịch, nhưng dù ở hoàn cảnh nào người Phật tử luôn giữ vững niềm tin và chánh niệm tinh thức. Sự nhiệm màu đến từ chính hành động và tư duy tích cực của mỗi người. Chỉ cần khéo léo quán sát và biết uyển chuyển hướng thiện lành thì sự nhiệm màu ấy sẽ xuất hiện. Thiền sư Thích Nhất Hạnh vẫn thường nói như thế: "*Người giác ngộ cưỡi trên những đợt sóng sanh tử mà đi một cách thản nhiên*..

Vậy làm sao để được an nhiên tự tại khi thế giới này đã bị bao quanh bởi những bụi trần ô nhiễm. Chúng ta có muốn thử tìm ra, có phải chính thân xác này là hư dối, là giả hợp. Một khi đã thẩm thấu về bản ngã giữa cuộc đời hư dối, là không chân thật trong các pháp hữu vi, thì ta không còn là khổ đau hay phiền muộn, tiếc thương. Kết quả đầu có thành hay bại đối với ta cũng trở thành hư ảo. Trong tâm khảm không hề nao núng, vẫn luôn giữ vững một niềm tin để đi đến chân trời giải thoát. Như Cảnh Hoa Mai của Mãn Giác Thiền Sư luôn hé nở trước sân, khoe sắc tỏa hương giữa muôn trùng giá lạnh chiều đông./.

LÝ TƯỞNG CỦA NGƯỜI BỒ TÁT

The Bodhisattva Ideal

- Ugyen Sangharakshita.
- Hoang Phong chuyển ngữ

Chương I

Lý tưởng của người Bồ Tát Nguồn gốc và sự hình thành

Bài 5 (tiếp theo VG 240)

SỰ DỪNG CẢM CỦA ĐỨC PHẬT

Sự dừng cảm và thanh thản (*thanh thản ở đây có nghĩa là một thể dạng an nhiên và bình lặng của tâm thức/tiếng Anh là equanimity/tiếng Pali là upekkha*), cũng như các phẩm tính khác của Đức Phật, luôn là các phẩm tính thật mạnh mẽ. Các phẩm tính đó nêu lên một sự trái ngược hoàn toàn với người anh em họ của Ngài là Devadatta (Đề-bà Đạt-đa), một người vô cùng tham vọng. Devadatta từng tu tập nhiều năm, là một người hành thiền lão luyện, đạt được nhiều khả năng phi thường, nhưng cũng là một người rất kiêu hãnh và nhiều tham vọng.

Một hôm, khi Đức Phật đã trọng tuổi, Devadatta nói với Ngài như sau: "*Thưa Ngài, tại sao Ngài lại chưa nghĩ đến chuyện rút lui để hưởng tuổi già trong an nhàn và hạnh phúc. Xin Ngài chớ ngại, tôi sẽ thay Ngài điều khiển Tăng đoàn*". Không lạ gì tâm địa của Devadatta, Đức Phật trả lời như sau: "*Ta không thể nào bỏ rơi Tăng đoàn được, kể cả giao phó cho Sariputta (Xá-lợi-phất) hay Moggallana (Mục-kiền-liên) (là hai đệ tử kỳ cựu và uyên bác của Đức Phật), đối với Ngài thì lại càng không thể được*".

Trước những lời đó, Devadatta cảm thấy bị xúc phạm và nổi giận, bèn quyết định giết Đức Phật (*có thể cũng không phải là vì các lời nói trên đây mà vì muốn sớm điều khiển Tăng đoàn theo quan điểm và chủ trương cực đoan của mình*). Devadatta âm mưu với người bạn thân thiết là vua Ajatasattu (A-xà-thế) một vị vua rất đê hèn, mượn tay người khác làm sống chuồng một con voi điên để giết Đức Phật đang đi trên đường. Thế nhưng khi vừa trông thấy Đức Phật thì con voi bỗng trở nên hiền lành và ngoan ngoãn. Devadatta lại càng căm hận hơn nữa. Biết Đức Phật thường hay đi dưới chân một đỉnh núi cao là đỉnh Kên Kên (Gridhrakuta/đỉnh Linh Thú), Devadatta từ trên cao đẩy một tảng đá lớn hướng vào Đức Phật. Tảng đá nháy chồm trên triền dốc nhưng lăn trật sang một bên, chỉ có một mảnh đá vỡ gây thương tích và làm chảy máu chân của Đức Phật.

Sau khi xảy ra các sự kiện đó, các đệ tử của Đức Phật rất lo ngại cho sự an toàn của Ngài, họ trang bị gậy gộc, thay nhau canh gác chung quanh túp lều nơi Đức Phật nằm nghỉ trong đêm (*sau khi bị thương ở chân*). Thế nhưng giữa khuya khi bước ra bên ngoài để ngồi thiền, thì Đức Phật bất chợt trông thấy các toán tỳ-kheo đang canh gác chung quanh. Ngài hỏi họ: "*Chuyện gì xảy ra vậy? Các tỳ-kheo đang làm gì thế?*". Họ đáp lại: "*Thưa Thế Tôn, chúng tôi canh gác để bảo vệ Thế Tôn*". Đức Phật bèn bảo họ: "*Là Phật (Bodhi/một người đã giác ngộ) thì chẳng cần phải bảo vệ. Các tỳ-kheo nên về đi*". Các đệ tử của Đức Phật tuân lời và cùng nhau rút lui, để Đức Phật được yên một mình trong đêm. Sự dừng cảm và can trường của Đức Phật là như vậy.

Một vị Phật có thể bị giết hay không

Theo Phật giáo xưa (*có nghĩa là truyền thống Phật giáo có xu hướng bảo thủ, tu tập nhất thiết dựa vào căn bản giáo lý trong Tam Tạng Kinh, đại diện ngày nay của xu hướng này là Phật giáo Theravada*), thì sự kiện Đức Phật bị giết là chuyện không tưởng (*Đức Phật là một đấng thiêng liêng không thể bị giết như một kẻ trần tục*). Chúng ta không thể khẳng định chắc chắn là quan điểm giáo lý đó xuất hiện từ thời kỳ nào, thế nhưng lại hoàn toàn phù hợp với khuynh hướng của giới trưởng giả (*aristocratic/giới thượng lưu, thanh lịch, cầu kỳ và lý thuyết, ngược lại với quan điểm "đại chúng"*) của Phật giáo cổ xưa. Những người Phật giáo đầu tiên

thường có một sự sùng kính rất cao trước phẩm giá của các vị giác ngộ nói chung, họ không thể hình dung một vị giác ngộ lại có thể lâm vào các cảnh tượng như vậy (*một cái chết thảm thương*). Bản chất tự nhiên của vũ trụ là không để một sự bất hạnh nào có thể xảy ra với một vị Phật cả. Các người Phật giáo xưa không thể hình dung được là Đức Phật lại có thể bị làm nhục và bị giết chết, như là những người Ki-tô giáo đối với trường hợp của Chúa Giêsu. Kể cả sau này đối với Mahayana (Đại thừa) cũng vậy, trào lưu Phật giáo này cho rằng người Bồ-tát cũng có thể phải gánh chịu các cảnh đốn đau và khổ nhục, nhưng họ không thể nào hình dung được một vị Bồ-tát lại có thể bị làm nhục và bị hành quyết (*trong các thời kỳ Pháp nạn, các nhà sư có thể bị phi báng, đánh đập, tù tội, tự thiêu, v.v., thế nhưng nếu có một vị Bồ-tát bị hành quyết, thì thật khó cho người tu hành và cả kẻ thế tục hình dung hay chấp nhận*).

Tuy nhiên, nếu nhìn vấn đề này ngoài các quan điểm giáo lý trên đây, thì không có lý do gì một vị Phật lại không thể chết vì các nguyên nhân bất thường. Có nhiều trường hợp các vị arahant (A-la-hán) từng bị giết: chẳng hạn như trường hợp của Moggallana (*Mục-kiến-liên, được xem như một vị Siddhi/Tất-đạt đầu tiên, và cũng là một trong số các đệ tử đầu tiên của Đức Phật, có khả năng thực hiện nhiều phép thần thông thật khác thường, thế nhưng đã bị những người thuộc một giáo phái khác ganh tị, thuê một bọn cướp giết chết*), hoặc trường hợp của một vị tu hành ẩn dật là Milarepa (*Mật-lặc Nhật-ba, một vị thánh nhân Tây Tạng đã đạt được giác ngộ*) bị đầu độc. Nhiều vị đại sư khác cũng đã từng gặp phải các cảnh huống tương tự. Dường như quan điểm giáo lý cho rằng một vị Phật không thể nào bị giết không thuộc vào bản chất căn bản của Phật giáo, mà chỉ là một sự tin tưởng mang tính cách đại chúng thuộc lãnh vực văn hóa và tín ngưỡng của xã hội Ấn-độ, nhất là đối với những người thuộc đẳng cấp cao nhất trong xã hội thời bấy giờ (*xã hội Ấn trong lịch sử được chia thành bốn đẳng cấp, thêm một giới "tiên dân" được xem là "thấp kém" không có đẳng cấp nào cả*).

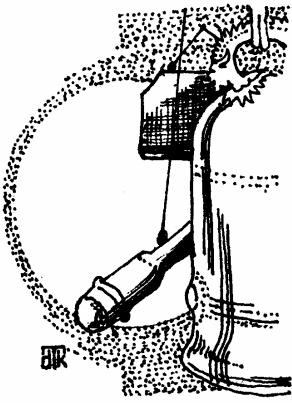
Thế nhưng nếu nhìn qua một góc cạnh khác thì phải chăng sự kiện một vị Phật bị giết cũng có thể là một chuyện không thể nào xảy ra được. Sự vận hành chung của vũ trụ dường như không để xảy ra một chuyện như thế. Niềm tin nơi sức sống của vũ trụ nào có phương hại đến ai đâu. Ý niệm về một vũ trụ không có sức sống chỉ là một

thứ gia tài của cuối thế kỷ XIX mà chúng ta thừa hưởng. Cái vũ trụ đó giống như một chiếc xe hơi hơn là một con người (*cuối thế kỷ XIX là giai đoạn phát triển cao độ của các ngành thiên văn và vật lý học, với xu hướng xem vũ trụ là vật chất*). Thế nhưng qua một số các khía cạnh tương đồng nào đó, nếu có thể xem vũ trụ là một chúng sinh hàm chứa một sức sống, thì biết đâu cũng có thể ích lợi hơn là xem nó như là một thứ gì khác, và thật ra thì đây cũng là cách nhìn của một số người, chẳng hạn như những người chủ trương "lý tưởng" (*"platonique", có nghĩa là những người theo chủ thuyết triết học platonisme của triết gia Hy Lạp Plato, thế kỷ thứ V-IV trước Tây lịch, chủ trương một hiện thực vượt lên trên cả hiện thực, có nghĩa là vượt lên trên cả các sự cảm nhận bình thường*). Trên thực tế vũ trụ không những có thể hình dung như một chúng sinh mang một sức sống mà còn hàm chứa cả một cấu trúc sinh động, kể cả có thể gồm chung trong đó các khía cạnh đạo đức và tâm linh, có thể chuyển đổi được các sự chuyển động bất bình thường đưa đến sự giết hại một vị Phật. Một số cơ quan trong cơ thể giữ thật nhiều chức năng giống như là chúng có một trí thông minh nào đó. Cái "trí thông minh" đó, dù không phải là một thứ tri thức cá nhân đi nữa, thế nhưng ít ra cũng có thể là một thứ gì đó cao hơn là một chuỗi dài phản ứng tự động (*mang tính cách vật lý và hóa học của các cơ quan*). Trong thế giới, và cả vũ trụ cũng vậy, dường như cũng có một cái gì đó tương tự như cái trí thông minh mang tính cách tiềm-thức trên đây, và trong trường hợp này thì nó có thể giúp bảo toàn sự tốt lành và an vui cho cả thế giới và cũng có thể là cả vũ trụ (*đối với người chuyển ngữ các dòng này thì dường như nhà sư Sangharakshita lý luận và tưởng tượng quá xa, thiết nghĩ sự an toàn của một vị Phật cũng có thể hiểu được một cách giản dị hơn qua nguyên lý "Tương liên, tương tác và tương tạo giữa mọi hiện tượng (inter-dependence/conditioning co-production) trong lãnh vực đạo đức và tâm linh*).

Dù một vị Phật không thể bị giết đi nữa, thế nhưng điều đó không phương hại gì cả đến sự dũng cảm cá nhân của Đức Phật. Dầu sao người ta cũng có thể bảo rằng sự can trường của Đức Phật là một trong số các phẩm tính thật quý giá của Ngài, dự phần vào việc bảo vệ sự an toàn cho chính Ngài.

(Bures-Sur-Yvette, 13.04.20)

(còn tiếp)

SÁM HỐI

• Liễu Đào

Đức Phật dạy rằng: “*Chúng sanh luân hồi trong sáu cõi, thì không một loài nào được hoàn toàn trong sạch, không thể nào không tạo tội lỗi*”. Muốn trút bỏ tội lỗi cho tâm được nhẹ nhàng, thư thái, thì tất nhiên chúng ta phải tìm phương pháp để tẩy trừ hết tội lỗi, chuyển hóa nghiệp chướng hầu đạt tâm thanh tịnh. Trong Phật Giáo, phương pháp tẩy trừ này gọi là **Sám Hối**.

Tiếng Pali là **Samma**, người Trung Hoa dịch bằng một danh từ ghép: **Sám Hối**. **Sám** (懺) nghĩa là ăn năn, tự thú tội và **Hối** (悔) nghĩa là suy nghĩ để sửa đổi tốt hơn. Tạm dịch Việt là **Ăn Năn Hối Cải** về lỗi lầm của mình để tự sửa đổi.

Kinh Pháp Bảo Đàn thuyết: “*Sám giả sám kỳ tiền khiên, hối giả hối kỳ hậu quá: Sám là sám trừ tội trước, hối là hối cải lỗi sau*”. Sám hối là tự mình ăn năn, hối hận những lỗi lầm trước đây đã tạo, nguyện sửa đổi không dám tái phạm những lỗi lầm đó nữa. Sám hối trong Phật giáo có nghĩa là *thuyết tội* (Phạn: āpatti-deśanā) hoặc *thuyết ác* (Phạn: pāpa-deśanā), tức là nói lên những lỗi lầm hay việc làm phi pháp của mình, Luật tạng thường gọi là **Phát Lộ**.

Tuy nhiên khi nói đến Sám Hối chúng ta cũng nên nhắc lại hai hạnh không thể thiếu:

Tàm Quý trong Kinh Tàm Quý Đức Phật đã giảng tại vườn Cấp Cô Độc:

Tàm (慚) là xấu hổ trước mặt mọi người vì những hành động sai trái của mình.

Quý (愧) là tự mình cảm thấy hối hận về việc làm sai trái của mình mặc dù không có ai thấy, hay biết.

Kinh Tàm Quý

Như thị ngã văn (tôi nghe như vậy): Một thời, Phật du hóa tại nước Xá-vệ, trong rừng Kỳ Đà,

vườn Cấp Cô Độc. Bấy giờ Đức Thế Tôn bảo các Tỳ-kheo rằng: Nếu có Tỳ-kheo nào không tàm không quý thì làm tổn hại ái và kính. Nếu không có ái và kính thì làm tổn hại tín. Nếu không có tín thì làm tổn hại chánh tư duy. Nếu không có chánh tư duy thì làm tổn hại chánh niệm chánh trí. Nếu không có chánh niệm chánh trí thì làm tổn hại gìn giữ các căn, giữ giới, không hối hận, hân hoan, hỷ, tinh chỉ, lạc, định, tri kiến như thật, yếm ly, vô dục, giải thoát. Nếu không giải thoát thì làm tổn hại Niết-Bàn.

Nếu Tỳ-kheo nào biết hối hận thì có ái và kính. Nếu có ái và kính thì thường có tín. Nếu có tín thì thường có chánh tư duy. Nếu có chánh tư duy thì thường có chánh niệm chánh trí. Nếu có chánh niệm chánh trí thì thường giữ các căn, giữ giới, không hối hận, hân hoan, hỷ, tinh chỉ, lạc, định, tri kiến như thật, yếm ly, vô dục, giải thoát. Nếu giải thoát thì liền được Niết-Bàn.

Phật thuyết như vậy. Các Tỳ-kheo sau khi nghe Phật thuyết, hoan hỷ phụng hành.

Bốn danh từ **Sám** (懺), **Hối** (悔), **Tàm** (慚), **Quý** (愧) trong tiếng Trung Hoa đều thuộc Bộ Tâm (心), vì tất cả đều do tâm tạo, thì phải từ tâm mà sám theo như bài kệ dưới đây:

*Tôi từ tâm khởi, đem tâm sám,
Tâm được tịnh rồi, tội liền tiêu;
Tội tiêu, tâm tịnh thấy đều không,
Thế mới thật là chân sám hối.*

Sám hối giúp cho hành giả chuyển hóa được khổ đau, vì khổ đau là do những hành động tạo lỗi lầm trong quá khứ, nếu thật tâm sám hối thì tâm sẽ tịnh, tâm tịnh, tội tiêu là chuyển hóa được khổ đau.

Bài kệ Sám Hối trong Phẩm Phổ Hiền Hạnh Nguyên Kinh Hoa Nghiêm mà chúng ta thường tụng đã được một vị Thiện Tri Thức dịch sang Anh ngữ:

Ngã tích sở tạo chư ác nghiệp, (For all the evil deeds I have done in the past)

Giai do vô thân tham, sân, si, (Created by my body, mouth, and mind),

Tùng thân ngữ ý chi sở sanh, (I now know shame and repent of them all),

Nhút thiết ngã kim giai sám-hối (From beginningless greed, anger, and delusion).

Bài kệ này tuy ngắn nhưng đã nói lên được hết tất cả ý nghĩa việc Sám Hối nên thường được tụng trong tất cả các khóa lễ.

Các hình thức sám hối trong Phật Giáo:

Tác pháp sám hối

Khi có lỗi lầm, phải lập đàn tràng, thỉnh các vị cao Tăng thanh tịnh đến chứng minh, chú nguyện. Điều chủ yếu là mình phải thành thật bày tỏ tất cả tội lỗi một cách thành khẩn. Chí tâm ăn năn, nguyện không tái phạm. Nhờ sự thành tâm này và sự chú nguyện của chư Tăng, thì khi giới thể được thanh tịnh tức là hết tội.

Hồng danh sám hối

Đây là pháp sám hối trì niệm danh hiệu Phật đồng thời nghĩ đến oai đức vô biên và những công hạnh của chư Phật mà tự tâm ta phải nguyện thực hành theo để chuyển đổi tâm xấu ác của mình. Tổng cộng gồm 108 lạ, cũng để ám chỉ 108 phiền não.

Thủ tướng sám hối

Là một pháp sám hối thuộc về quán tưởng ở bậc cao và khó hơn các pháp trước, dành cho hành giả có trình độ cao hoặc ở chỗ không có Tăng. Trước tiên phải đến trước tượng Phật thành tâm lễ bái, cung kính, trình bày những tội lỗi đã phạm, nguyện ăn năn, chừa bỏ. Hành trì đến khi nào thấy được hảo tướng như: hào quang, Phật hay Bồ-Tát đến xoa đầu thì mới có kết quả.

Ngoài ra còn rất nhiều cách sám hối phổ biến như: Lạy Ngũ Bách Danh, lạy Kinh Vạn Phật hay lạy kinh Lương Hoàng Sám, kinh Thủy Sám, tùy căn cơ mà hành trì.

Quan niệm khác biệt về Sám Hối

Danh từ **Sám Hối** không chỉ có riêng trong Phật Giáo, Sám hối hiện hữu trong Công Giáo, Tin Lành, Hồi Giáo, Do Thái Giáo.

a./ Quan niệm về sám hối theo Phật giáo :

Riêng trong Phật Giáo cũng có sự khác biệt về quan niệm giữa Nam Tông (Phật Giáo Nguyên Thủy) và Bắc Tông (Phật Giáo Phát Triển).

Nếu như Phật Giáo Nguyên Thủy lấy việc thiền quán để kiểm soát ba nghiệp làm phương pháp tu tập, thì Phật Giáo Phát Triển lấy việc lạy Phật và miêng tụng đọc danh hiệu Phật (Hồng Danh Sám Hối) hay Sám văn (Lương Hoàng Sám, Thủy Sám, v.v...) làm phương pháp tu tập. Nói một cách khác Phật Giáo Nguyên Thủy chú trọng **ý** nghiệp, còn Phật Giáo Phát Triển chú trọng đến **thân** nghiệp và **khẩu** nghiệp, nhưng xét cho cùng cả hai hệ thống kinh điển đều dựa vào

tam nghiệp để tu tập sám hối. Nếu chúng ta muốn tìm hiểu tại sao hai hệ thống kinh điển trong Phật giáo có sự dị biệt này, cần chú ý đến đối tượng mà Phật Giáo Phát Triển giáo hóa, đó là tất cả mọi đối tượng trong xã hội, từ giới tri thức đến người bình dân, từ người xuất gia đến tại gia, không như Phật Giáo Nguyên Thủy đối tượng mà đức Phật giáo hóa chính là giới xuất gia. Sự khác biệt về đối tượng này chính là nguyên nhân dẫn đến sự khác nhau về giáo pháp.

b./ Quan niệm về sám hối theo Công giáo:

Danh từ **Sám Hối** (懺悔) không chỉ riêng trong Phật Giáo, Công giáo sử dụng danh từ này rất phổ biến, chẳng hạn như trong các bài giảng, các linh mục thường kêu gọi mọi người phải Sám Hối, Mùa Chay là mùa Sám Hối, Bí Tích Giao Hòa là dấu chỉ Chúa Giêsu dùng để tha các tội mà tín đồ phạm từ khi lãnh Bí Tích rửa tội về sau, hầu đưa họ trở lại hiệp thông với Thiên Chúa và Hội Thánh. Bí Tích này còn được gọi là Bí Tích Giải tội hoặc Sám Hối.

Như vậy, phải chăng khi nói đến Sám Hối, Công giáo có cùng một quan niệm về Sám hối như Phật giáo?

Council of Trent (Hội Nghị tại Trent do Đức Giáo Hoàng Paul III triệu tập năm 1542) định nghĩa: "*Sám hối là cảm thấy đau buồn, chán ghét tội đã phạm và quyết chí chừa cải*". Đau buồn và chán ghét nhìn về quá khứ, còn quyết tâm chừa cải nhằm tới tương lai.

Sám Hối là tâm tình và hành động mà người ta nhìn nhận và cố gắng sửa lại một sai trái để nhận được sự tha thứ nơi người mà họ xúc phạm. Trong ngôn ngữ Công giáo, **sám hối** thường chỉ sự ân hận về những tội xúc phạm đến Thiên Chúa. Nó luôn bao gồm sự thừa nhận có tội, và đồng thời bao gồm ít nhất một trong các điều sau: Tuyên hứa hay quyết định không tái phạm; Nỗ lực đền bù lại tác hại do tội lỗi gây ra hoặc bằng cách nào đó. Đảo ngược lại những hậu quả tai hại nếu có thể.

c./ Quan niệm về sám hối theo Tin Lành:

Sám hối là trở về với Cha, công nhận quyền tối thượng của Người trên cuộc đời mình, sẵn sàng vâng mệnh, thi hành thánh ý của Người trong cuộc sống; là biết nói không với những gì có thể kéo ta xa rời Thiên Chúa. Sám hối là mở rộng tâm hồn mình cho hồng ân Chúa đến như

mưa tuôn thấm nhuần làm cho đất khô cằn trở nên phì nhiêu phát sinh hoa thơm trái tốt.

d./ Hồi giáo định nghĩa Sám hối là sự ăn năn (*tawbah*): Ngừng những việc làm sai trái và ý định chân thành để ăn năn: Oubay Ibn Ka Sọb đã đặt câu hỏi cho Muhammad: Sự ăn năn chân thành là gì? Ông trả lời: "Đó là sự chấm dứt của bất kỳ hành động bị ối nào đã thực hiện theo sau là những lời cầu nguyện chân thành tha thứ bởi Chúa Trời bằng cách cam kết không tái phạm nữa".

e./ Sám hối theo Do Thái Giáo: Teshuva tiếng Do Thái, nghĩa là "trở lại" hoặc "phản ứng" là quá trình sám hối trong Do Thái giáo, trong Kinh thánh tiếng Do Thái và trong giáo lý (rabbinic). Theo thông lệ của người Do Thái, một tội, một lỗi, một hành vi bị cấm, có thể được tha thứ cho việc khởi xướng một quá trình teshuva. Vì theo Torah (thánh kinh Do Thái Giáo) không có con người nào là hoàn hảo, mọi người phải liên tục có cái nhìn phê phán về hành vi của chính mình để trở thành một phần của quá trình teshuva:

"Lạy Chúa! Tiết lộ cho chúng con người lãnh đạo thực sự của chúng sanh, người có thể truyền cảm hứng cho chúng con hướng tới sự ăn năn thực sự! Hãy cho chúng con thấy Tzaddik (một vị Thánh nhân) vị tha, người có lòng bao dung thiên lành, có thể truyền cảm hứng cho mọi người!"

Theo Gates of Repentance, một tác phẩm tiêu chuẩn về đạo đức Do Thái được viết bởi Rabbenu Yonah (1180 – 1263) ở Gerona Spain, một tội nhân ăn năn bởi:

- Hồi hận / thừa nhận tội lỗi
- Từ bỏ tội lỗi
- Lo lắng về hậu quả tương lai của tội lỗi
- Hành động và nói chuyện với sự khiêm tốn
- Hành động theo cách đối nghịch với tội lỗi (ví dụ, đối với tội nói dối, người ta nên nói lên sự thật).
- Hiểu được mức độ của tội lỗi
- Kiểm chế những tội lỗi nhỏ hơn với mục đích bảo vệ bản thân trước những tội lỗi lớn hơn
- Thú nhận tội lỗi
- Cầu nguyện chuộc tội

Quan Điểm khác biệt giữa Phật Giáo và Công Giáo:

Quan niệm về tội trong Phật Giáo: khác hẳn với Công Giáo, danh từ "tội" trong tiếng Phạn là "āpatti", có nghĩa là: *bị rơi*, do động từ "pat": *rơi, đi xuống* mà thành. Vì thế, nhà Phật quan niệm tội nhân là người không theo kịp mọi người, bị rơi từ chỗ cao xuống chỗ thấp do phạm phải các điều xấu ác. Đối với những người "bị rơi" như thế - tức là những người yếu đuối, sự giúp đỡ từ những người "không bị rơi" là điều rất cần thiết, cho nên họ phát lộ lỗi lầm của mình trước vị tăng (những người không bị rơi) để cầu xin tha lực giúp đỡ. Nhờ những lời chỉ bảo và đức hạnh của các tăng, ý chí làm lành lánh dữ (thiện pháp) ở trong con người lầm lỗi sẽ được nâng đỡ và tăng cường. Hơn nữa, xét về tâm lý, người phạm tội luôn mang cảm giác hối hận, bứt rứt, khiến cho tâm hồn bất an. Những cảm giác ấy nếu để lâu không giải tỏa sẽ chuyển thành trạng thái mặc cảm dưới dạng vô thức và tiếp tục ảnh hưởng đến tâm thái của người phạm tội. Việc Sám Hối (thuyết tội, thuyết ác) như thế trong chừng mực nào đó sẽ giải tỏa cái tâm lý đang bị dồn nén ấy. Đây chính là ý nghĩa mang tính chữa trị tâm lý của việc Sám Hối.

Ngoài ý nghĩa chữa trị thuộc lĩnh vực tâm lý này, sám hối còn có ý nghĩa tu tập thuộc tâm và là một trong những pháp tu tập khá phổ biến đối với Phật Giáo Phát Triển, đồng thời cũng là một phương pháp nhằm ngăn ngừa việc tái phạm của tam nghiệp trong Phật Giáo Nguyên Thủy. Nếu Phật Giáo Phát Triển chọn 2 ngày 14 hay ngày rằm, ngày 29 hay 30 làm ngày lễ Sám Hối chung cho hai giới xuất gia và tại gia, thì Phật Giáo Nguyên Thủy dùng phương pháp quan sát tam nghiệp của chính mình làm phương pháp tu tập, có nghĩa là kiểm tra ba nghiệp đã qua của mình, nghiệp nào trong ba nghiệp ấy phạm phải sai lầm, người đó cần tìm thầy hay tương đương vị thầy để bộc bạch trình bày lỗi lầm của mình và phát nguyện từ đây về sau không tái phạm lầm lỗi đó nữa.

Tóm lại, trong Phật giáo, Sám Hối có mục đích chữa trị về tâm lý, tu tâm và tuyệt nhiên không mang bóng dáng thần quyền.

Quan niệm về tội theo Công giáo: Đối với tín đồ, Thiên Chúa là cứu cánh tối hậu, là Thiên hảo, là Sự sống, là Hạnh phúc thật của con người. Và tội là bất tuân lề luật Chúa là quay lưng chống lại Thiên Chúa, lấy thụ tạo làm cứu cánh; là khước từ tình yêu Thiên Chúa. Thực vậy, lề luật Chúa không gì khác hơn là sự khôn ngoan của Ngài vạch lối cho con người đi tới chỗ thành tựu đích thực, tội đã bẻ ngoặt con đường

dẫn đến hạnh phúc thật của ta là Thiên Chúa, kéo ta lìa xa Chúa, lấy mình làm cứu cánh. Tội luôn luôn là chống lại Thiên Chúa: "*Con đắc tội với Chúa, với một mình Chúa*", tội làm ta đoạn tuyệt với Thiên Chúa.

Vậy, khi ta hướng nhìn về Chúa Tình Thương để nhận ra tội lỗi của mình, ta sẽ có thể thấy hết tầm mức ghê tởm của tội lỗi nhưng đồng thời chúng ta cũng sẽ biết sám hối ăn năn, thay vì tự giày vò mình trong mặc cảm tội lỗi không lối thoát. Mặc cảm tội lỗi chỉ là một trạng thái tâm lý không có đối tượng rõ rệt nhưng rất khắc nghiệt; còn tâm tình sám hối phát sinh từ một nhận thức đúng về thực trạng của mình trước mặt Thiên Chúa, thì giải tỏa cõi lòng tội nhân.

Quan niệm về sám hối theo Công giáo bao gồm: Sự nhận biết đích thực về hành vi và tình trạng phạm tội của chính mình. Nhận thức về lòng thương xót của Chúa nơi Đức Kitô. Thật lòng ghét bỏ mọi tội lỗi và quay về với Chúa; và kiên trì cố gắng theo đuổi một cuộc sống thánh thiện theo đường lối Chúa bằng cách tuân giữ các giới răn của Chúa. Lòng sám hối thực sự là sự nhận thức về tội, về sự nhơ ối của tội và sự bất lực của bản thân. Nhưng ý thức sám hối không duy chỉ là một sự cảm nhận về tội mà thôi, nhưng còn là sự cảm nhận về lòng thương xót, thiếu yếu tố này thì không thể có lòng sám hối thực sự được. Trong ngôn ngữ thần học, **sám hối** chỉ **việc trở lại** của tội nhân về với Chúa trong đức tin cậy, miễn nhờ ơn Chúa giúp và tình thương tha thứ của Thiên Chúa.

Tóm lại, trong Công giáo, sám hối không phải là sự tự cứu thoát mình, mà là một tác động hỗ tương giữa Thiên Chúa và tội nhân: Ơn Chúa kêu gọi và tội nhân thật tình đáp lại. Tình thương Chúa đã thắng tội lỗi.

Danh từ Sám Hối có nguồn gốc từ Phật giáo, khi đặt trong ngôn ngữ Công giáo thì ý nghĩa, nội dung của danh từ này khác hẳn với quan niệm Phật giáo.

Nhưng ngày nay, danh từ **Sám Hối** hòa nhập vào kho tàng ngôn ngữ Việt Nam. Có lẽ mọi người Việt đều hiểu sám hối như các từ điển lớn của Việt Nam giải nghĩa là "*ăn năn, hối hận về tội lỗi của mình*", "*hối hận vì đã mắc lỗi và mong sửa chữa*", cho nên người Công giáo cũng đã sử dụng danh từ này trong đời sống đức tin của mình. Ví dụ:

- Nếu một người lấy trộm đồ vật, vật phẩm bị lấy cắp phải được trả lại; hoặc, nếu người này

nói xấu người khác, người vu khống phải yêu cầu người bị hại tha thứ cho mình.

- Ghi nhớ tội lỗi cho phần còn lại của cuộc đời.
- Kiềm chế không phạm tội tương tự nếu cơ hội xuất hiện trở lại.
- Dạy người khác không phạm tội.

Sám Hối ngoài lãnh vực tôn giáo:

Trong các ngôn ngữ có tầm vóc quốc tế như Anh và Pháp ngữ có danh từ và động từ chỉ sự Sám Hối. Trong cả hai ngôn ngữ danh từ để chỉ sự hối tiếc về lỗi đã phạm và động từ để chỉ hành động trình bày tội lỗi:

- Anh ngữ: Động từ **To Repent** và danh từ **The Repentance**

- Pháp ngữ: Động từ **Se Repentir** và danh từ **La Repentance**

Danh từ và động từ này được sử dụng rộng rãi ngoài lãnh vực tôn giáo:

a./ Lãnh vực Ý thức hệ:

Lãnh vực Ý thức hệ danh từ "*ăn năn*" tiếp theo hành động "*thú tội*" thường được sử dụng, thí dụ:

Ở các nước cộng sản - đặc biệt là Liên Xô và Trung Quốc - những người bị lên án vì quan điểm chính trị của họ đã bị buộc phải ăn năn và công khai thú tội trước công chúng những gì họ bị cáo buộc, cho thấy những tội lỗi này là không thể tha thứ được và sự lên án của họ là xứng đáng thường là tội phản động, phá hoại, âm mưu chống đảng, v.v...

Ở Việt Nam, trong các trại tù cộng sản, nơi giam giữ công chức, quân nhân Việt Nam Cộng Hòa, các tù nhân chánh trị này phải thường bị bắt buộc khai báo ăn năn thú tội những tội lỗi mà họ không hề phạm. Tôi nghĩ hơn ai hết anh Tích Cốc Ngô Văn Phát, cựu tù nhân "*cái tạo*" hiểu rất rõ hành động trả thù này của cộng sản.

b./ Lãnh vực giao hảo giữa các quốc gia:

Ngày 07.12.1970, Willy Brandt, Thủ Tướng Cộng Hòa Liên Bang Đức quỳ gối trước đài tưởng niệm nạn nhân ở trại tập trung (Ghetto) Warsaw, nơi 450.000 người Do Thái bị ngược đãi và cuộc nổi dậy năm 1943 đã bị Đức Quốc Xã đàn áp dã man. Bằng cử chỉ này, Thủ Tướng Tây Đức cầu xin sự tha thứ cho tội ác của Đức Quốc Xã trong Thế chiến thứ hai.

Hành động cao cả này Willy Brandt được tuyên dương bằng giải Nobel Hòa Bình năm 1971, nhưng vào thời điểm này ông cũng bị nhiều chỉ trích ở Tây Đức, cùng thời điểm này các quốc gia Ba Lan và Đông Đức còn dưới ách cai trị của đảng cộng sản luôn mang niềm hận thù, không sẵn sàng tha thứ nên họ không có một phát biểu tốt đẹp cho hành động của Willy Brandt!

Riêng tôi, với tinh thần một Phật tử tôi khâm phục ông vì người phải chịu lỗi cho Đức Quốc Xã không phải là ông. Ông đã từng chống Đức Quốc Xã qua các bài báo khi ông còn là một ký giả và bị họ thu hồi quốc tịch Đức năm 1938, ông phải sang tỵ nạn tại Na Uy cho đến hết đệ nhị thế chiến. Chỉ người có thiện tâm chân thật theo Giáo lý Phật Pháp mới có được hành động này.

Pháp và Nhật cũng có các hành động tương tự ăn năn với các quốc gia thuộc địa bị họ cai trị trước đây. Pháp với Đông Dương và Bắc Phi. Nhật với Trung Hoa, Đại Hàn, Việt Nam, v.v..., nhưng chưa có hành động xin tha thứ chánh thức, vì sự ăn năn này mang ý nghĩa quyền lợi kinh doanh thương mại với các thuộc địa cũ, hoặc vì sợ sự trả thù của một Trung Hoa đang bành trướng về mặt quân sự hay một Nam Hàn với vũ khí nguyên tử hơn là thật lòng hối hận và xin thứ lỗi.

Nhìn người lại nghĩ đến ta không biết đến bao giờ lãnh đạo cộng sản Việt Nam mới biết ăn năn, thú tội những đau khổ họ đã và đang tiếp tục gây tạo cho đất nước và dân tộc Việt Nam.

Sám Hối chuyển hóa khổ đau:

Trong các phương pháp sám hối của Phật giáo, xem ra không phải dễ dàng thực hành, nhưng người chí tâm thực hiện sẽ đạt được lợi ích cụ thể sau đây:

- Làm cho tâm tính con người được trong sạch, tiêu diệt hết lỗi lầm đời hiện tại, mà cũng trừ hết tội ác của các đời quá khứ.
- Phát triển tính thành thật hạnh thanh cao của bậc Thánh hiền.
- Dứt tội sinh phúc và thẳng tiến đến giải thoát an vui.

Nhờ các phương pháp sám hối của Phật Giáo, con người có thể cải hóa lòng mình, làm cho đời sống cá nhân hạnh phúc tốt đẹp, đời sống xã hội được hòa bình yên ổn hơn, đó cũng là một phương pháp tu tập để chuyển hóa khổ đau.

ĐUỐC TUỆ

*Thánh địa „Tùng Lâm“, Phật Tích Thiêng
Tiếng chuông cảnh tỉnh, vọng thính không
Đại Hùng Bửu Điện, vang Hồi Trống
Bát Nhã Tâm Kinh, chuyển Pháp Luân
Đuốc Tuệ Khai Kinh, Thông Tàng Thức
Xuyên suốt Ngân Hà, Vũ Trụ Xa
Thấu đáo Cổ Kim, Kinh điển Luận
Phật Tánh Tự Tâm, Túc Niết Bàn*

MÂY XA

*Biển xanh sóng vỗ rì rào
Hàng dương liễu rủ thì thảo thiết tha
Cánh chim khuất ánh bao la
Cô đơn hình bóng xót xa bồi hồi*

• CHÚC LIÊN 2020

Nguyện tất cả chúng sanh thấu rõ bài kệ:

*Kẻ tham lam không bao giờ thấy đủ.
Kẻ cay nghiệt không bao giờ biết tha thứ.
Kẻ hung bạo không bao giờ biết hối hận.
Kẻ tàn ác không bao giờ biết nhỏ lệ xót
thương.
Kẻ ngu si không bao giờ biết mình sai trái.
Chỉ có kẻ thiện lương mới biết cảm thông với
người khác.
Chỉ có người Trí Tuệ mới thấy mình lỗi lầm.*

Nam Mô Câu Sám Hối Bồ Tát Ma Ha Tát

• Liễu Đào

SỢ CHẾT, QUÊN SỐNG

• BS thú y Nguyễn Thượng Chánh

Chết vẫn còn là một việc cấm kỵ tabou, một điều quá bí ẩn đối với tất cả mọi người. Từ trước tới giờ vẫn chưa có người quá vắng nào trở lại dương thế để kể lại cho bà con ta nghe với.

Sợ những gì mập mờ

Con người sợ những cái gì mập mờ, không rõ ràng. Khi gặp những cái không biết rõ, họ thường hay tưởng tượng, mà xu hướng thường là nghĩ đến những cái đáng sợ nhất, cũng có thể do bản năng tự vệ của con người, họ nghĩ ra như vậy để cảnh báo bản thân trước mỗi nguy hiểm nào đó.

Chuyện cận tử, thân trung ấm, lúc vừa mới chết thì hồn bay lơ lửng đâu đó, rồi vào đường hầm thấy toàn ánh sáng chói lòa, gặp lại bà con đã chết từ lâu, kêu réo nhau la ới ới, chuyện đầu thai lại, chuyện tái sinh, chuyện ma quỷ, và còn nhiều thứ lằng lằng... có thật hay không có thật chẳng có ai biết được hết. Tin hay không là chuyện riêng của mỗi người.

Có người còn so sánh sự chết cũng không khác gì giấc ngủ mỗi đêm. Tối ngủ, mình chẳng còn biết gì hết, hồng khác gì như mình đã chết rồi. Sáng ra thức dậy như được tái sinh trở lại, sống thêm một ngày nữa. Mừng hết lớn.

Vậy sợ chết là sợ những gì mình không rõ, những gì bí mật mình chưa biết được.

Người ta sợ chết vì sợ thân xác bê bết máu me, nát bầy, xấu xí đi, sinh thú ghê tởm quá.

Trường hợp những giây phút trước khi phi cơ lâm nạn lao xuống đất chắc hành khách phải hãi hùng kinh hoàng tột độ. Đây là một thí dụ rõ rệt nhất về sự kiện sợ chết.

Có cả trăm câu hỏi được đặt ra nhưng chưa có câu giải đáp nào hết về sự chết. Mọi người cứ tưởng tượng thế này thế nọ cho nên thiên hạ vẫn còn lo và vẫn còn sợ chết.

Người đời thường nghĩ rằng hễ chết là hết, là trống không, là rơi vào vực thẳm âm u, là hư vô, tĩnh lặng.

Chết rồi thì mình sẽ đi về đâu sau đó, rồi mình sẽ ra sao? Bởi vậy nên ai ai cũng đều sợ chết lắm.

Ai cũng phải có ngày chết hết. Đây là một sự thật. Chạy đâu cũng không khỏi. Đây là điều chắc chắn 100%, thật rõ ràng và là lẽ công bằng của trời đất.

Trên cõi đời này, chỗ duy nhất, nơi mà con người thật sự được hoàn toàn bình an, không

còn thù hận nhau nữa, không bao giờ biết hơn thua, phân biệt đố kỵ với nhau nữa, đó là chỗ nghĩa địa an giấc ngàn thu.

Cuộc đời thật vô thường, vậy phải biết trân quý sự sống. Thù hận, tranh đua, phân biệt, cố chấp, ganh tị, suy bì, hơn thua nhau từng tiếng, từng lời, từng chút một rồi cuối cùng cũng phải chết mà thôi. Đến lúc đó thì ăn năn hối cải, than khóc, kể lể, luyến tiếc làm chi cho mất công, muộn màng rồi bạn ơi.

Tại sao hồi còn sống không biết sống cho hòa thuận, thương yêu nhau, giao hảo nhau trong tình người, biết tha thứ nhau?

Mọi người đều đến cõi đời này với hai bàn tay trắng, thì lúc ra đi cũng chỉ với hai bàn tay trắng mà thôi.

Ai ai cũng đều biết như vậy, nhưng hể sao mỗi khi nghĩ đến chết thì thấy rờn rợn và hơi lo một chút.

Bằng mọi giá họ phải níu kéo sự sống lại. Bởi lý do này mà ngày nay khoa học đã sáng chế ra vô số kỹ thuật để kéo dài thêm sự sống... Nào là kỹ nghệ thuốc trường sanh, nào là kỹ nghệ ngâm xác trong khí lỏng *liquid nitrogen* để chờ ngày tìm ra thuốc trị liệu để tiếp tục... sống, v.v...

Người ta sợ chết vì sợ mất người mình thương, sợ xa lìa người thân, bạn bè, xa lìa vợ con, chồng con, sợ không ai nuôi con mình, sợ rồi đây tội nó sẽ... sống ra sao?, sợ mất đi cái *tôi* của mình, sợ mất hết tài sản của cải mà mình đã thật sự khổ công tạo dựng được trong suốt cả cuộc đời, cũng như sợ chưa thực hiện được những hoài bão mà mình hằng mong ước, và sợ bị lãng quên, v.v...

Nhưng theo quan niệm triết lý Phật giáo, thì những thứ vừa kể trên là đều không có thật!

Giàu có, tỳ phú thì sợ chết đã đành, nhưng nghèo rớt mồng tơi, không có của cải gì ráo trọi cũng sợ chết luôn tuốt tuốt.

Thường những người sợ chết là những người còn hoạt động, đi đứng và còn sinh hoạt được bình thường.

Nếu đã già khú cú đẽ rồi, bệnh hoạn đủ thứ, sinh hoạt khó khăn, ăn uống ngủ nghỉ không được, mà còn bị con cháu bạc đãi hắt hủi này nọ thì những người này chấp nhận cái chết dễ dàng hơn nhiều.

Sợ chết cũng là một phản ứng tự nhiên của bản năng sinh tồn của tất cả mọi sinh vật.

Thú vật cũng sợ chết

Trong phạm vi nghề nghiệp, người gõ có thể cả quyết rằng thú vật như bò, heo lúc bị lừa vào lò sát sanh để làm thịt chúng đều rất kinh hoàng,

la rỗng, phản ứng lại rất dữ dội vì bản năng sinh tồn. Hình như chúng biết cảm nhận được cái chết gần kề. Phải chăng thú vật cũng có tình cảm như chúng ta?

Các tôn giáo lớn đều có đề cập đến vấn đề chết. Mỗi tôn giáo đều có giải thích một cách khác nhau.

Cách nào nghe ra cũng đều thấy có lý hết với điều kiện là mình phải có đức tin tuyệt đối vào tôn giáo đó.

Chết qua cái nhìn của Phật giáo

"Đời sống mong manh, cái chết là điều chắc chắn - Life is uncertain, death is certain"

Đây là tựa đề quyển sách giá trị nói về cái chết. Sách do Venerable Dr Sri Dammananda viết và được thầy Thích Tâm Quang dịch. Sau đây là tóm lược các ý chánh:

Chúng ta không nên sợ chết vì đó là lẽ thường tình, là quy luật tất yếu của tiến trình của vòng sanh tử mà thôi. Có sanh thì phải có tử để có thể tái sanh theo nghiệp lực nhân quả luân hồi.

"... Chúng ta thích bám víu vào đời sống, vào xác thân và phát triển quá nhiều tham dục và luyến ái.

Sự đau đớn về cái chết thật khủng khiếp, đó là một thái độ phát xuất bởi vô minh.

Con người bị lo âu không phải vì ngoại cảnh mà vì niềm tin và tưởng tượng về đời sống và mọi thứ của mình. Cái chết, chẳng hạn, tự nó không khủng khiếp: Khủng sợ và kinh hãi chỉ do tâm trí chúng ta tưởng tượng mà ra.

... Tuy nhiên có một phương pháp để vượt qua sự sợ hãi này. Hãy quên đi quan niệm về cái 'tôi'; hãy đem tình thương phục vụ nhân loại và tỏ tình thương với người khác. Say mê phục vụ tha nhân, chẳng bao lâu bạn sẽ tự mình thoát khỏi cái tự kỷ luyến ái nặng nề, mơ ước, kiêu căng, và tự tôn.

Bệnh và chết cả hai đều là việc xảy ra tự nhiên trong đời sống của chúng ta, và chúng ta phải chấp nhận điều đó với sự hiểu biết.

... Chúng ta phải cố gắng hiểu rằng mọi việc trong vũ trụ này đều mong manh. Cuộc sống chỉ là ảo giác hay ảo tưởng. Khi ta phân tách mọi thứ bằng khoa học hay triết lý, không ham muốn vị kỷ, cuối cùng chúng ta không thấy gì cả mà chỉ là hư không..." (Ngưng trích - Những Hạt Ngọc Trí Tuệ Phật Giáo - Thích Tâm Quang dịch)

Chết là khởi điểm cuộc rong chơi cuối đời?

Chết là khởi điểm cuộc rong chơi cuối đời? Nhà văn Tràm Cà Mau rất thực tế trước cái chết.

Không nên quá lo. Đàng nào cũng phải chết một lần mà thôi. Hãy vui sống đi.

Sống sao cho ra sống, chết là chuyện đương nhiên rồi. Tội gì mà phải lo vì trước sau gì ai ai cũng đều phải ra đi hết. Chạy đâu mà cho khỏi. Kê trước người sau mà thôi.

Hãy hân hoan, mừng cho người đã chết. Biết đâu đó là khởi điểm của cuộc rong chơi của họ.

Nếu có khóc thì khóc cho người còn ở lại. Khởi cần viếng thăm làm chi lúc người ta đã chết rồi. Dành thời giờ và tiền bạc để giúp người nghèo khó là đúng cách và có ích lợi hơn là tổ chức tang lễ rình rang không cần thiết.

Sau đây là bài thơ "Sau Khi Tôi Chết" nói lên ước nguyện của nhà văn Tràm Cà Mau.

*"Khi tôi chết, viếng tang, đừng buồn bã
Cười cho to, kể chuyện tếu vui đùa
Trong sáu tấc, ắt rằng tôi hả dạ
Lên tinh thần, âm áp buổi tiễn đưa..."*

(Tràm Cà Mau)

Chết chỉ là một chuyến đi

Nhà văn Ghyslaine Delisle xem cái chết như một chuyến tạm biệt...

*Khi số tận kêu ta dừng bước tiến,
Chỉ là tạm biệt vô thường sắc không.*
(Nguyễn Thượng Chánh)

*Et quand viendra le point de non recevoir,
Se dire qu'au fond, ce n'est qu'un au revoir.*
(Ghyslaine Delisle)

Kết luận

Nghĩ cho cùng cái chết chỉ là một giai đoạn của cái sống. Có chết đi thì mới có được một cái sống mới khác tiếp nối theo được.

Vậy hãy trân quý cuộc sống ngày hôm nay. Không nên để tâm trạng sợ chết trở thành một nỗi ám ảnh thường xuyên làm ô nhiễm cuộc sống của chúng ta.

Hãy quên sự chết đi để mà sống. Chừng nào chết thì chết.

Chết thì dễ, là việc đương nhiên rồi.

Sống sao cho đáng sống mới là việc khó ./.

Tham khảo:

-Venerable K. Sri Dhammananda-*Life is uncertain, death is certain*
http://www.dhammadata.com/Books2/Bhante_Dhammananda_Life_is_Uncertain_Death_is_Certain.htm

-Nguyễn Thượng Chánh. *Lễ hội Halloween : ma quỷ quanh ta*
<http://nguoivietboston.com/?p=11844>

-Cư sĩ Hoang Phong- *Ý nghĩa cái chết theo quan điểm Phật Giáo*
http://thuvienhoasen.org/D_1-2_2-75_4-18118_5-50_6-12_17-573_14-1_15-1/y-nghia-cai-chet-theo-quan-diem-phat-giao.html#detail

GÓP NHẬT LỜI NGƯỜI TRONG CUỘC

• Tích Cốc Ngô Văn Phát

Đã 46 năm qua (30.04.1975 - 30.04.2021), mỗi lần đến ngày 30.04, ngoại trừ những tên nổi vòng tay lớn, ăn cơm Quốc gia thờ ma Cộng sản, còn lại người dân miền Nam ở trong cũi như ở ngoài nước đều đốt nén hương lòng tưởng niệm ngày Việt Nam Cộng Hòa bị bức tử, hơn một triệu Quân Cán Chính miền Nam đã Vị Quốc Vong Thân!!!.

Lần 30.04.2021 này, tôi không viết về cái đảng Việt cộng tham nhũng, buôn dân bán nước, hèn với giặc, ác độc với dân, tôi chỉ góp nhặt viết lên lời phát biểu của người thua cuộc, cũng như người thắng cuộc của hai bên bờ chiến tuyến; bài thơ của một bộ đội sinh Bắc tử Nam, và bài thơ của cô giáo Trần Thị Lam trường Trung Học Phổ Thông tỉnh Hà Tĩnh thay mặt hàng triệu triệu người con dân nước Việt muốn nói lên tâm trạng của mình đang sống dưới ách thống trị của đảng cộng sản mà không dám nói.

1- Lời phát biểu của TT. Nguyễn Văn Thiệu (05.04.1923-28.09.2001) kêu gọi những kẻ ăn cơm quốc gia thờ ma cộng sản ngày 24.10.1972

... Tôi thiết tha kêu gọi những ai, ở miền Nam này, đang ăn cơm miền Nam, đang thờ không khí miền Nam, đang được sự che chở bằng xương máu của Quân Dân miền Nam, mà đến ngày nay, còn âm thầm tiếp

tay với cộng sản, còn lén lút đi đêm với thực dân, nguy hòa, còn tính đâm sau lưng chiến sĩ và đồng bào.

Tôi chân thành kêu gọi lương tri của mấy người, vì đất nước, vì dân tộc, hãy dừng chân lại, hãy dừng tay lại, hãy từ bỏ ý định đó đi mà cùng với 17 triệu rưỡi Dân Quân miền Nam chiến đấu chống kẻ thù chung là cộng sản xâm lược.

Tôi kêu gọi mấy người hãy suy nghĩ, nếu yêu thích cộng sản thì hãy có can đảm ra ngoài Bắc ở với cộng sản, như vậy cộng sản còn ít khinh rẻ mấy người hơn là làm tay sai cho chúng ở miền Nam này.

Có thể không ai ở miền Nam này giết mấy người đâu, nhưng chính cộng sản sẽ giết chết mấy người.

Mấy người nếu muốn có tên trong lịch sử, thì cũng có hai lối có tên trong lịch sử:

1/- Là khi nhắc đến, thì toàn dân cúi đầu khâm phục, con cháu lại ngẩng đầu lên hãnh diện.

2/- Là khi nhắc đến, thì toàn dân ngẩng đầu lên nguyện rửa, còn con cháu mấy người lại cúi đầu tui nhục.

Tôi chắc chắn mấy người sẽ được lịch sử ghi tên vào hạng thứ hai này nếu còn ngoan cố. Nếu mấy người không cảm sùng xông pha lửa đạn để chiến đấu bảo vệ non sông đất Việt. Nếu không làm được một việc gì hữu ích cho hậu phương thì mấy người đừng làm gì hại dân bán nước.

Ăn cơm quốc gia lại thờ ma cộng sản. Một hành động ngu xuẩn, phản bội Tổ Quốc, Chiến Sĩ và Nhân Dân, dù có gạt được ai năm ba tháng hay năm ba năm, rồi cũng sẽ bị lịch sử lôi ra chứng minh và cũng sẽ bị trừng trị nghiêm khắc...

Sau 49 năm, đọc lại lời phát biểu của Ông, người dân miền Nam ở trong hay ở ngoài nước, bây giờ mới thấy thấm thía những gì Ông nói đã đi vào lịch sử, và tiếc thương Ông và miền Nam Việt Nam thì đã muộn màng... Còn con cháu của những kẻ làm tay sai cho Việt cộng thì cúi đầu tui nhục!!!

2- Lời phát biểu của Đỗ Mười (02.02.1917-01.10.2018) Phó Thủ Tướng kiêm Bộ Trưởng Xây Dựng nhà nước XHCN miền Bắc trước năm 1975

„Giải phóng miền Nam, chúng ta có quyền tịch thu tài sản, trưng dụng nhà cửa, hăng xưởng, ruộng đất của chúng nó. Xe của chúng nó ta đi. Vợ chúng nó ta bắt làm nô lệ. Còn chúng nó thì ta đày đi làm lao động khổ sai tại vùng kinh tế mới hay nơi rừng sâu, nước độc. Chúng nó sẽ chết dần, chết mòn...”

Sau 30.04.1975, các đồng chí, đồng rận của Đỗ Mười đã thực hiện đúng theo lệnh của ông ta. Từng đoàn xe suốt cả tháng trời, liên tục ngày đêm chở chiến lợi phẩm giải phóng được từ miền Nam ra Bắc, nhà cửa, hăng xưởng bị tịch thu v.v..., vợ con của Quân Cán Chính bị cưỡng bức đưa đi vùng kinh tế mới, nơi khi họ còn gầy, nắng cháy bốn mùa, còn Quân Cán Chính, trong đó có tôi, thì bị đày đi lao động khổ sai trong rừng sâu, nước độc trên mọi miền đất nước, đói không có ăn, lạnh không có áo mặc, đau không có thuốc uống.... Cả trăm ngàn người bị chết tức tưởi vì cái lệnh của tên ác ôn thiến heo Đỗ Mười. Viết làm sao cho hết cái sự trả thù tàn nhẫn, vô nhân của người cộng sản, cái đảng Việt cộng đối với người thua cuộc!!!

Tù cải tạo lao động khổ sai, thiếu ăn, còn da bọc xương chết dần, chết mòn... theo lệnh của *Đỗ Mười.*

3.- Người sinh Bắc tử Nam

Thơ của một bộ đội miền Bắc gửi mẹ. Sau đây là bài thơ lấy được từ trong túi áo của một bộ đội miền Bắc tử trận tại chiến trường miền Nam vào năm 1969. Anh là con của bà Trần Thị Phấn ở

Hải Dương. Bài thơ đã được đăng trên báo chí thời Việt Nam Cộng Hòa. Bài thơ không có ghi tên tác giả.

Từ buổi con lên đường xa mẹ
Theo anh em sang Lào rồi dẫn bước vào Trung
Non xanh núi biếc chập chùng
Sớm nắng biển, chiều mưa rừng gian khổ

Tuổi thanh xuân cuộc đời như hoa nở
Vì hòa bình đâu ngại bước gian nguy
Mấy tháng trời, ngày nghỉ đêm đi
Giày vệt gót áo sờn vai thấm lạnh

Có những chiều Trường Sơn núi rừng cô quạnh
Mẹ hiền ơi, con chợt nhớ quê mình
Khói lam chiều, giàn mướp lá lên xanh
Con bướm nhỏ mái đình xưa, ôi nhớ quá!

Vào nơi đây tuy đất người xa lạ
Nhưng miền Nam vẫn cùng một quê hương
Vẫn hàng dừa xanh, vẫn những con đường
Vẫn hương lúa ngọt ngào, tiếng tiêu gợi nhớ

Con trâu về chuồng, đã qua buổi ban đầu bỡ ngỡ
Con nhìn ra nào giải phóng gì đâu?
Buổi chợ đông vui, đồng lúa xanh màu
Mái chùa cong buông hồi chuông tín mộ

Lớp học tương bùnh những đàn trẻ nhỏ
Đang nhịp nhàng vui hát bản đồng ca
Và sau vườn luống cải đã vàng hoa
Đàn bướm nhỏ rủ nhau về hút mật

Xóm dưới làng trên niềm vui ngây ngất
Sao người ta bắt con phải đốt xóm phá làng
Phải gài mìn gieo tang tóc thương đau
Đã nhiều lần tay con run rẩy

Khi gài mìn để phứt sau bông thấy
 Xác người tung và máu đổ chan hòa
 Máu của ai?, máu của bà con ta
 Máu của người như con như mẹ
 Đêm hôm ấy mắt con tràn lệ
 Ác mộng về, con trần trọc thâu canh!

Các cháu học trò ngây thơ, vô tội bị đảng Việt cộng vô nhân giải phóng nằm chết la liệt trên sân trường.

Nói dối, lường gạt, nói một đường làm một nẻo là bản chất của đảng Việt cộng. Chẳng phải chỉ có một bộ đội trên đây bị lường gạt, mà hằng triệu người kể cả những người trí thức cũng bị CS lường gạt, làm viên gạch lót đường cho đảng cường chiếm được miền Nam, bước lên đài vinh quang. Sau đó thì sao? Thì đảng cho cái đám trí thức nhưng còn ngủ này ngồi chơi xơi nước, nếu ra mặt phản đối thì đảng cho thủ tiêu bằng cách gây ra tai nạn lưu thông, hay tắm sông, tắm biển bị chết chìm v.v... và v.v...

Do đó, cố TT. Nguyễn Văn Thiệu đã nhận thức về hành động nghịch lý của cộng sản bằng một câu nói đã được ghi vào lịch sử thế giới để cho nhân loại biết mà đề phòng khi giao dịch làm ăn với cộng sản.

**Đừng nghe những gì cộng sản nói
 Hãy nhìn kỹ những gì cộng sản làm!!!**

4.-ĐẤT NƯỚC MÌNH NGỘ QUÁ PHẢI KHÔNG ANH?

Đảng Việt cộng đã và đang áp dụng chữ „VÔ" để cai trị dân như: Vô luân, vô tâm, vô cảm, vô đạo đức để cuối cùng đi đến vô luật pháp để cướp đoạt tài sản của dân làm của riêng, đất đai của Tổ Tiên ta đã đổ biết bao nhiêu xương máu mới tạo dựng nên hiến dâng cho giặc Tàu cộng để chúng nó bảo vệ quyền và

*lợi cho đảng, nên cô giáo **Trần Thị Lam** mới sáng tác bài thơ như dưới đây:*

Đất nước mình ngộ quá phải không anh
 Bốn ngàn tuổi mà dân không chịu lớn
 Bốn ngàn tuổi mà vẫn còn bú mớm
 Trước những bất công vẫn không biết kêu
 đòi...

Đất nước mình lạ quá phải không anh
 Những chiếc bánh chưng vô cùng kỳ vĩ
 Những dự án và tượng đài nghìn tỷ
 Sinh mạng con người chỉ như cái móng tay...

Đất nước mình buồn quá phải không anh
 Biển bạc, rừng xanh, cánh đồng lúa biếc
 Rừng đã hết và biển thì đang chết
 Những con thuyền nằm nhớ sóng khơi xa...

Đất nước mình thương quá phải không anh
 Mỗi đứa trẻ sinh ra đã gánh nợ nần ông cha
 để lại
 Di sản cho mai sau có gì để cháu con ta trang
 trải
 Đứng trước năm châu mà không phải cúi đầu

Đất nước mình rồi sẽ về đâu anh
 Anh không biết em làm sao biết được
 Câu hỏi gửi trời xanh, gửi người sau, người
 trước
 Ai trả lời giùm đất nước sẽ về đâu???

Câu trả lời

Cô giáo Thị Lam ơi!, tôi xin trả lời cho cô biết là nếu đảng Việt cộng còn thống trị thì đất nước mình sẽ là một "**An Nam Quận**" của Tàu, do một Thái Thú Tàu làm Quận Ủy.

Còn cái nhóm „Tứ Trụ" siêu quyền lực của đảng Việt cộng là Chủ tịch Nước, Tổng Bí Thư đảng, Thủ Tướng, Chủ tịch Quốc Hội thì sao? Thì bị Tàu cộng cho đi làm Thái Thú hạng hai ở các huyện xa xôi trong rừng sâu, nước độc, nhưng trên họ còn có một Huyện Ủy người Tàu để theo dõi sát nút mỗi hành động của họ.

Số phận người Việt bị Tàu đô hộ sẽ ra sao?

1.- Đảng Việt cộng sẽ bị giải tán, ai chống đối sẽ bị bắt giải về Tàu giam giữ.

2.- Tướng Tá và Người trí thức có bằng cấp cao, giả hay thật không cần biết bị tập trung trong các trại cải tạo, bị bỏ đói, cưỡng bức lao

động khổ sai, học chủ thuyết và đường lối của đảng CSTQ như ĐCSVN đã từng áp dụng đối với Quân Cán Chính miền Nam sau 30.04.1975, nhưng tàn ác, dã man, mọi rợ gấp trăm ngàn lần hơn Việt cộng

3.- Đàn ông, thanh niên một số bị đày đến các xí nghiệp của Tàu ở trong nước hay ở bên Tàu làm việc như nô lệ v.v...

4.- Phụ nữ Việt gồm có mẹ, vợ, con của cán bộ, bộ đội, công an và dân thường bị cưỡng bức lấy người Hán, trước là để giải quyết nạn trai thừa, gái thiếu ở bên Tàu, sau là đồng hóa người Việt trở thành người Hán như ở Mãn, Mông, Tân Cương và Tây Tạng như hiện nay.

Nhìn cái nhà tù rộng lớn ở Tân Cương hiện đang nhốt hàng triệu người Hồi mà Trung Cộng hàng ngày tra tấn, cưỡng bức lao động khổ sai, hành hình, triệt sản để lần lần tiêu diệt chủng tộc Duy Ngô Nhĩ. Viết tới đây, tôi nghĩ đến dân tộc Việt Nam chúng ta sau khi bị Tàu cai trị mà rùng mình, nổi ốc!!!

Cô Thị Lam ơi!

Mất nước là mất tất cả!!!

Tôi không bi quan, nhưng đó là sự thật 100%. Vì sao? Vì tôi vừa là nạn nhân vừa là chứng nhân qua kinh nghiệm của người bị mất nước vào tay của đảng Bắc cộng vô nhân, tàn ác, man rợ thi hành lệnh của tên cộng sản Đỗ Mười sau ngày 30.04.1975.

Lời cuối:

Trước khi chấm dứt bài này, tôi xin ghi lại lời anh Trương Chi/ Đặng Nguyên, người đã sinh ra giữa lòng cộng sản, và lớn lên dưới ảnh „bác Hồ“, bao nhiêu năm viết Độc Lập - Tự Do và Hạnh Phúc nhưng chưa từng thấy, đã dám đứng thẳng lưng làm bài thơ chống đảng Việt cộng tàn ác, buôn dân bán nước, và cuối cùng anh kêu gọi:

.....

*Hỡi những người trai, cô gái Việt
Hãy đứng lên vì non nước lầm than
Diệt bá quyền, lật đổ lũ tham tàn
Cho không thẹn với hồn thiêng sông núi*

*Hãy bước đi theo tiếng đời thúc gọi
Triệu tấm lòng vì đất nước quê hương
Sẽ noi gương anh dũng của Trưng Vương
Mang ý chí Diên Hồng xây đắp nền Cộng Hòa
Dân Chủ.*

Và tiếp theo, tôi xin trích lại bài thơ „**SỐNG & CHẾT**“ của cụ Phan Bội Châu để chấm dứt bài này.

Sống tưởng công danh, không tưởng nước
Sống lo phú quý, chẳng lo đời
Sống tủi làm chi đứng chật trời
Sống nhìn thế giới hồ chẳng ai
Sống làm nô lệ cho người khiến
Sống chịu ngu si để chúng cười
Sống mà như thế, không đáng sống.

Còn „**CHẾT**“ thì sao?

Chết mà vì nước, chết vì dân
Chết đáng nam nhi trả nợ trần
Chết như Hưng Đạo, Hồn thành Thánh
Chết tựa Trưng Vương, Phách hóa Thần

Người viết xin thêm:

Chết như Khoa Nam, Văn Phú, Văn Hai, Văn Hưng, Nguyên Vỹ, Ngọc Cẩn, Văn Bá, Văn Hạnh, Quốc Quân, Vĩnh Sanh, Thái Bạch v.v... danh không chết:

TỔ QUỐC GHI ƠN

Laatzen ngày 01.03.2021

Tích Cốc Ngô Văn Phát

Cựu tù nhân cải tạo ở Hoàng Liên Sơn-Bắc Việt

CÔNG HAY TỘI?

• **Trần Gia Phụng**

Khi tìm hiểu công hay tội của một nhân vật lịch sử, người ta thường xét hoạt động hay công việc của người đó đóng góp như thế nào cho đất nước, dân tộc. Vậy thử áp dụng nguyên tắc này để đánh giá Hồ Chí Minh là người có công hay có tội trước lịch sử Việt Nam?

1.- DU NHẬP CHỦ NGHĨA CỘNG SẢN

Hồ Chí Minh (HCM) là đảng viên đảng Cộng Sản Pháp năm 1920, đến Moscow và vào học Trường Đại học Lao động Cộng sản Phương Đông (Communist University of the Toilers of the East) năm 1923. Cuối năm 1924, Liên Xô gởi HCM qua hoạt động ở Quảng Châu (Trung Hoa). Năm 1930, vâng lệnh Liên Xô, HCM thành lập đảng Cộng Sản Việt Nam (CSVN) tại Hồng Kông. Sau vài tháng, do lệnh của Liên Xô, đảng CSVN đổi tên thành đảng Cộng Sản Đông Dương. Năm 1945, HCM cùng đảng CS cướp chính quyền và thành lập nhà nước CS đầu tiên ở Á Châu.

Khi mới du nhập vào Việt Nam, chủ nghĩa CS được tuyên truyền là chủ nghĩa "TAM VÔ", gồm có "vô gia đình, vô tổ quốc, vô tôn giáo". Khi nói đến "tam vô" thì có vẻ mơ hồ. Có lẽ cần nhìn vào hoạt động của đảng CS thì sẽ rõ ràng hơn tính năng của chủ nghĩa "tam vô" của CS.

Do chủ trương vô gia đình, trong Cải cách ruộng đất (CCRĐ) ở Bắc Việt Nam đảng CS khuyến khích con tố cha, vợ chồng tố nhau, anh chị em tố nhau. Riêng cuộc CCRĐ giai đoạn 5 vào 1955-1956, CS giết hại hơn 170.000 người. (Đặng Phong, *Lịch sử kinh tế Việt Nam 1945-2000*, tập II: 1955-1975, Hà Nội, Nxb. Khoa Học Xã Hội, tr. 85), do đấu tố kiểu "vô gia đình".

Chính HCM cũng hành xử một cách "vô gia đình". Trong di chúc trước khi chết, HCM viết: "...*tôi để sẵn mấy lời này, phòng khi tôi đi gặp cụ Các Mác, cụ Lênin...*" (Ban Nghiên Cứu Lịch Sử Đảng Trung Ương, *Chủ tịch Hồ Chí Minh, tiểu sử và sự nghiệp*, in lần thứ tư, có xem lại và bổ sung, Hà Nội: Nxb. Sự Thật, 1975, tr. 171). Sau khi chết, Hồ Chí Minh chỉ muốn đi gặp mấy ông tổ CS người Đức, người Nga, mà không nghĩ đến tổ tiên, cha mẹ, anh chị của mình bởi vì người CS "tam vô".

Tổ quốc Việt Nam đã trải hơn hai ngàn năm thăng trầm, qua bao lần bị ngoại bang xâm lược, mà vẫn tồn tại, nên không thể có chuyện người Việt vô tổ quốc để tiến lên thế giới đại đồng. Chỉ

có tên CS Tố Hữu mới ca tụng Trung Cộng theo kiểu "vô tổ quốc": "*Bên ni biên giới là mình,/ Bên kia biên giới cũng tình anh em*". (Tố Hữu, "Đường sang nước bạn") (Nguồn: *Thơ Tố Hữu*, Nxb. Giáo Dục, Hà Nội, 2003).

Người Việt tin tưởng vào sự hiện hữu của linh hồn người quá cố, từ thời lập quốc đã có tục thờ cúng ông bà. Người Việt cho đến thế kỷ 20 theo bốn tôn giáo chính là Phật giáo, Nho giáo, Lão giáo và Thiên Chúa giáo, nên không chấp nhận vô thần. Các tôn giáo đều có nhiều tín đồ. Nhằm tranh giành quần chúng của các tôn giáo, nên CS chủ trương vô tôn giáo, tấn công, tàn phá chùa, nhà thờ, di tích lịch sử và giết hại, bắt giam, ngược đãi tu sĩ, tín đồ tôn giáo.

Như thế, chủ nghĩa CS do HCM du nhập vào Việt Nam hoàn toàn đối nghịch với văn hóa dân tộc. Chẳng những thế, chủ nghĩa CS cũng đi ngược lại với các nền văn hóa trên thế giới, nên Quốc hội của Hội đồng Âu Châu (Parliamentary Assembly of Council of Europe) trong phiên họp ngày 25-1-2006 tại Strasbourg (Pháp) đã đưa ra nghị quyết số 1481, lên án chủ nghĩa CS là tội ác chống nhân loại, và các chế độ toàn trị CS đã vi phạm nhân quyền tập thể. Điều 2 của nghị quyết 1481 viết: "*Những chế độ toàn trị cộng sản từng cai trị ở Trung và Đông Âu trong thế kỷ qua, và hiện vẫn còn cầm quyền ở vài nước trên thế giới, tất cả (không ngoại trừ) biểu thị chân tướng của sự vi phạm nhân quyền tập thể*".

2.- CẦU VIỆN TRUNG CỘNG

Người Việt vốn có tinh thần độc lập tự chủ, chống ngoại xâm. Từ khi Pháp xâm lăng Việt Nam vào giữa thế kỷ 19, người Việt liên tục nổi lên chống Pháp, mà không cầu viện ngoại bang. Trong khi đó, HCM và đảng CSVN cầu viện Trung Cộng để chống Pháp. Người Pháp sinh sống ở miền ôn đới, không hợp phong thổ Việt, không ở lại Việt Nam vĩnh viễn, trước sau gì người Pháp cũng ra đi. Sau thế chiến thứ hai, các nước trên thế giới dần dần giải thực một cách ôn hòa, chứ không đẫm máu, đau thương như Việt Nam.

Trái lại, Trung Cộng rất hiếu chiến, chủ trương trường kỳ xâm lăng, và bành trướng lâu dài. Khi HCM cầu viện Trung Cộng năm 1950, Trung Cộng giúp đỡ một cách hào phóng CSVN, không phải vô vị lợi mà theo lời Lưu Thiểu Kỳ thì Trung Cộng sẽ đòi lại sau khi CSVN thành công. (Qiang Zhai, *China & the Vietnam Wars, 1950-1975*, The University of North Carolina Press, 2000, tr. 19). Như thế có nghĩa là không có việc Trung Cộng cho không, biểu không; không có

việc Trung Cộng viện trợ không hoàn lại, mà Trung Cộng giương bẫy nợ và đưa HCM cùng CSVN vào tròng của Trung Cộng ngay từ thời chiến tranh 1946-1954. Đó là chưa kể Trung Cộng ngầm xúi CSVN đánh nhau với Pháp để Trung Cộng hưởng lợi.

Hồ Chí Minh cầu viện Trung Cộng để chống Pháp để rồi CS quốc tế, Liên Xô và Trung Cộng thế chỗ của Pháp khống chế Việt Nam, thì như người xưa đã nói: “*đuổi cạp cửa trước, rước sói cửa sau, để tai họa lại cho hậu thế.*” (Cổ văn: “*Ninh thụ vô công chi danh, bất khả đồ hữu công nhi tiền môn cự hổ, hậu môn tiến lang, dĩ di họa ư hậu thế.*” Tạm dịch nghĩa: “*Thà không có công danh, không thể mưu đồ lập công mà đuổi hổ cửa trước, rước sói cửa sau, để tai họa lại cho hậu thế.*”). Còn Phan Châu Trinh thì đã viết một cách đơn giản cho HCM: “*quốc dân đồng bào vẫn nguyên là cái lưng con ngựa, chỉ thay người cỡi mà thôi.*” (Ngô Văn, *Việt Nam 1920-1945*, Amirillo, TX: Nxb. Chuông Rè, 2000, tt. 39-40.)

3.- GIẢI PHÓNG DÂN TỘC?

Đảng Cộng Sản, những tác giả CS và những người thiên cộng thường ca tụng HCM là kẻ đã có công “giải phóng dân tộc”. Theo nghĩa tầm nguyên, “giải” là mở ra, “phóng” là thả ra, buông ra, không ràng buộc. Như thế, giải phóng là đưa một đối tượng từ tình trạng bị giam hãm kềm kẹp đến tình trạng được thoát ly, tự do, tức từ chỗ xấu đến chỗ tốt hơn. Ngang đây, có hai vấn đề cần đặt ra:

1) HCM và đảng CS giải phóng ai?

2) Đối tượng mà HCM và đảng CS nói rằng được CS giải phóng có thật sự được thoát gông cùm nô lệ hay ngược lại là bị đưa vào tròng nô lệ mới?

Khi cướp được chính quyền và ra mắt chính phủ tại Hà Nội ngày 2-9-1945, HCM đưa ra các lời thề quyết liệt chống Pháp nếu Pháp trở lại Việt Nam, nhưng khi Pháp tái chiếm Nam Kỳ, tiến ra Trung Kỳ, rồi đe dọa Bắc Kỳ, thì HCM sợ bị Pháp lật đổ, nên bỏ qua lời thề ngày 2-9, ký với Pháp hiệp định *Sơ bộ* ngày 6-3-1946 tại Hà Nội, thừa nhận việc Pháp đem quân vào Việt Nam. Để chắc chắn hơn, HCM qua Pháp ký *Tam ước (Modus Vivendi)* ngày 14-9-1946 tại Paris, để cho Pháp tái lập các hoạt động của Pháp trên toàn cõi Việt Nam. Như thế có nghĩa là HCM không chống Pháp, mà thỏa hiệp với Pháp để duy trì quyền lực.

Quân Pháp đến Hà Nội càng ngày càng đông, đòi kiểm soát an ninh Hà Nội. Nếu để cho Pháp

kiểm soát an ninh Hà Nội, thì sinh mạng HCM và lãnh đạo đảng CS nằm trong tay Pháp, nên HCM triệu tập hội nghị trung ương đảng CS tại Vạn Phúc (Hà Đông) trong hai ngày 18 và 19-12-1946, quyết định bất ngờ tấn công Pháp. (*Từ điển bách khoa quân sự Việt Nam*, Hà Nội: Nxb. Quân Đội Nhân Dân, 2004, tt. 503-504) để có lý do chính đáng trốn khỏi Hà Nội.

Cướp được chính quyền thì đảng CS chủ trương độc tôn quyền lực. Khi Pháp trở lại Việt Nam thì CS thỏa hiệp với Pháp để giữ vững quyền lực, không chống Pháp. Khi bị Pháp áp lực nặng nề và có thể bị Pháp tiêu diệt, đảng CS mới quyết định tuyên chiến với Pháp và chuyển gánh nặng chiến tranh lên vai dân tộc, vì sự sống còn của HCM và đảng CS, chứ không phải để giải phóng dân tộc.

Hiệp định *Genève* ngày 20-7-1954 chia hai Việt Nam ở sông Bến Hải, ngang vĩ tuyến 17. Bắc Việt Nam (BVN) theo chế độ CS. Nam Việt Nam (NVN) theo chế độ Cộng Hòa. Trước khi ký hiệp định *Genève*, tại hội nghị Liễu Châu (Quảng Tây, Trung Cộng), từ ngày 3 đến 5-7-1954, Châu Ân Lai đã khuyên HCM chôn giấu vũ khí và lưu cán bộ, quân đội ở lại NVN để tiếp tục cuộc chiến. Hồ Chí Minh liền thi hành kế hoạch này, nghĩa là HCM và CSVN chủ ý sẽ tiếp tục tấn công NVN, còn việc HCM và BVN đưa ra hai khẩu hiệu “Giải phóng miền Nam” và “Chống Mỹ cứu nước” chỉ là hai chiêu bài để mị dân và phỉnh gạt dư luận thế giới mà thôi.

Năm 1954 và năm 1975, thành công xong, Hồ Chí Minh và CS đã áp đặt miền BVN (1954) và sau đó NVN (1975) dưới chế độ CS, độc tài đảng trị, toàn trị, theo chính sách kinh tế chỉ huy, làm cho dân chúng Việt Nam càng ngày càng cùng khổ. Do đó, không thể nói HCM và đảng CS đã giải phóng đất nước, giải phóng dân tộc, mà phải nói là HCM và đảng CS đã nô lệ hóa đất nước trong gông cùm cộng sản.

4.- CHỐNG MỸ CỨU NƯỚC?

Để có lý do gây chiến, xâm lăng Nam Việt Nam sau năm 1954, HCM và CSVN cầu viện các nước CS để thực hiện chiêu bài “chống Mỹ cứu nước”. Sau thế chiến thứ hai, Liên Xô chiếm các nước Đông Âu, Trung Cộng chiếm Tân Cương, Tây Tạng. Ngược lại, tuy chiến thắng Đức, Nhật Bản, Nam Hàn, nhưng Hoa Kỳ không chiếm các nước này, mà trao trả độc lập và giúp các nước này phục hưng kinh tế nhanh chóng, tiến bộ vượt bậc, nghĩa là Hoa Kỳ chủ trương giúp các nước khác trên thế giới cùng phát triển với Hoa

Kỳ. Chính bản thân diện tích nước Hoa Kỳ quá rộng, dân số chưa đủ để canh tác cho hết đất của Hoa Kỳ. Hàng năm, Hoa Kỳ còn cho nhiều người ngoại quốc nhập cư, thì Hoa Kỳ cần gì phải xâm lăng nước khác như Trung Cộng bị nạn nhân mẫn mẫn tính.

Hồ Chí Minh và các lãnh tụ đảng Lao Động dư biết những điều trên đây, nhưng vì vâng lệnh Châu Ân Lai tại hội nghị Liễu Châu (Quảng Tây, Trung Hoa) từ 3 đến 5-7-1954, nên HCM đưa ra chủ trương "chống Mỹ cứu nước" ngay trước khi hiệp định Genève được ký kết ngày 20-7-1954.

Hoa Kỳ đến Nam Việt Nam vì chiến lược toàn cầu của Hoa Kỳ, giúp đỡ Nam Việt Nam tái thiết sau năm 1954, nhằm chống lại sự bành trướng của CS chứ Hoa Kỳ không có tham vọng đất đai. Nhờ thế, Nam Việt Nam phồn thịnh nhanh chóng hơn các nước Đông Nam Á. Khi Hoa Kỳ thay đổi chiến lược, bắt tay với Trung Cộng, Hoa Kỳ nhanh chóng rút hết quân về nước.

Còn HCM cầu viện Trung Cộng, rước 320.000 quân Tàu vào trấn giữ miền bắc sông Hồng, thì ngày nay Việt Nam phải gánh nỗi khổ Trung Cộng, mất đất (Hoàng Sa, Nam Quan), mất biển (10.000 Km² Vịnh Bắc Việt), và Biển Đông bị Trung Cộng đe dọa triển miên. Đó là kết quả kế hoạch "Ta đánh Mỹ là đánh cho Liên Xô, đánh cho Trung Quốc". (Vũ Thư Hiên, *Đêm giữa ban ngày*, Nxb. Văn Nghệ, California, 1997, tr. 422ct. Nguyễn Mạnh Cầm, Ngoại trưởng CSVN (1991 đến 2000), tiết lộ lời của Lê Duẩn trong cuộc phỏng vấn của đài BBC ngày 24-1-2013.

KẾT LUẬN: HỒ CHÍ MINH = TỘI ĐỒ DÂN TỘC

Qua những hoạt động trên đây, thì HCM là một đảng viên CS Pháp, vâng lệnh Liên Xô và Trung Cộng, thành lập đảng CS Việt Nam, phá hoại nền văn hóa dân tộc, bành trướng chủ nghĩa CS ở Đông Nam Á, và chủ động gây ra hai cuộc chiến liên tiếp từ 1946 đến 1975. Theo thống kê của tạp chí *Polska Times (Thời Báo Ba Lan)* ngày 5-3-2013, trong 24 năm cầm quyền (1945-1969), HCM đã gây ra cái chết của 1,7 triệu người dân Việt.

Như thế, cần nhắc những hoạt động và việc làm cụ thể của Hồ Chí Minh, thì Hồ Chí Minh chỉ có công với cộng sản quốc tế, với Liên Xô, với Trung Cộng. Ngược lại Hồ Chí Minh là kẻ có tội với đất nước Việt Nam, và Hồ Chí Minh là TỘI ĐỒ số 1 của dân tộc Việt Nam từ xưa tới nay, gây nhiều tội ác nhứt trong lịch sử Việt Nam. Không chối cãi vào đâu được.

(Toronto, 01-09-2020)

NGÀY XƯA... NGÀY NAY

Cổ nhân nói:

" Nhân sinh thất thập cổ lai hy "

Ngày nay bảy chục thấy đi đầy đường

Ngày xưa các đấng quân vương

Mới ba bốn chục thường thường tiêu diêu

Ngày nay vua bớt chuyện yêu

Thế nên tuổi thọ có chiều gia tăng

Ngày xưa tóc bạc da nhăn

Ngày nay mỹ viện mặt căng nõn nà

Ngày xưa phía cánh đàn Bà

Chăm lo con cái việc nhà quanh năm

Ngày nay nếu tính không lằm

Điều hành đất nước phần trăm gần bằng

Ngày nay công việc nhà Bưng

Đa phần phái nữ có bằng cấp cao

Ngày xưa tiên nữ vườn đào

Ngày nay tiên nữ lao xao bầu trời

Ngày xưa chồng chúa vợ tôi

Ngày nay lạng quạng là loi ra tòa

Ngày xưa người đổ thủ khoa

Nhìn lên đầu bảng toàn là mấy ông

Ngày xưa xã hội bất công

Ngày nay thi cử má hồng thua ai

Ngày xưa nữ phải áo dài

Ngày nay vút bỏ chỉ hai mảnh tròn

Ngày xưa lo việc chồng con

Ngày nay súng ống mang lon lá đầy

Ngày xưa Ông lái máy bay

Ngày nay Bà cũng cỡi mây, cỡi rồng

Ngày xưa đệ nhất là chồng

Ngày nay gia trưởng Bà, Ông bình quyền

Ngày xưa triết lý đồng tiền

Thường nằm trong túi dành riêng cho chồng

Ngày nay Bà kiểm soát Ông

Chi thu sổ sách đừng mong đánh lừa

Vài điều xin kể sơ sơ

Ngày nay khác biệt ngày xưa rõ ràng

Kể thêm chắc cũng nhiều trang

Tạm thời chỉ viết mấy hàng thơ vui.

• **Trần Thế Thi**

KỶ NIỆM DẪN PHAI

• Song Thư TTH

• *Trong cuộc sống, đôi khi sự quyết định của ai đó cũng có thể làm thay đổi số phận của mình.*

Đó là một ngày mẹ Phong đến gặp tôi. Bà nói:

- Hôm nay, bác đến gặp cháu để nói một việc quan trọng liên quan giữa Phong, con trai bác và cháu. Cách đây hai năm, Phong đi du học ở Pháp, chỉ một tháng rưỡi sau thì xảy ra biến cố 30.4.1975. Bác biết, Phong rất thương cháu, vì trước khi du học nó cứ nằng nặc với bác xin được làm đám hỏi với cháu, ý là muốn giữ cháu để chờ đợi ngày Phong thành tài trở về. Nhưng lúc đó bác không chịu, vì thấy hai đứa còn nhỏ, chỉ mới ở ngưỡng cửa đại học, phải lo học hành trước rồi mới tính việc lập gia đình sau.

Không ngờ thời thế đổi thay. Gia đình bác tính chuyện vượt biên, thấy Phong vẫn rất thương cháu và cháu vẫn chung thủy với Phong nên bác có ý định là sẽ lo cho cháu vượt biên cùng, để qua sum họp với Phong. Chẳng hay ý cháu thế nào?

Tôi thật bất ngờ, nhất thời chưa biết trả lời thế nào. Tuy nhiên tôi biết rõ rằng mình đang rất vui mừng, vì cha mẹ Phong thương muốn tác hợp cho chúng tôi mà tính chuyện đưa tôi đi vượt biên. Hai bác đã giải tỏa nỗi lòng của tôi bấy lâu nay; khi trước đó, trong đầu tôi cũng manh nha tính chuyện vượt biên nhưng còn ngại ngùng mang tai tiếng tự đi qua với Phong. Tất nhiên điều chính yếu, là khi đó, ai ra đi cũng mong muốn tìm con đường tự do, con đường tương lai khi cuộc sống bấy giờ thật bế tắc, mịt mờ. Tôi trả lời một cách ngập ngừng:

- Dạ thưa bác cháu bằng lòng, nhưng...

Mẹ Phong tiếp lời tôi:

- Bác biết là con còn ngại về phía cha mẹ của con. Bác cũng tính ra miền Trung làm lễ hỏi rồi mới đưa cháu đi, nhưng tính tới tính lui thấy không ổn. Bác chỉ ngại lộ việc vượt biên và hơn nữa không biết ý cha mẹ cháu thế nào. Chi bằng cứ giấu việc cháu ra đi, nhưng bác cũng không thể ngang xương dẫn con gái nhà người khơi khơi như vậy. Bác sẽ nói chuyện rõ ràng với Ông Cụ - người bảo hộ mà cha mẹ cháu gởi gắm và rất tin cậy khi cháu ở Sài Gòn học. Khi nào mọi việc ổn thỏa, Cụ sẽ báo tin thì cha mẹ cháu mới không trách bác.

Hôm nay Cụ đi vắng không biết lúc nào về. Bác lại có chuyện phải đi gấp nên để lúc khác, bác sẽ đến thưa chuyện với Cụ.

Vài tuần sau tôi thu xếp về miền Trung thăm gia đình sau khi thưa với mẹ Phong. Chuyện vượt biên cũng rất nhiều khê, không phải tính là thực hiện được ngay; nhất là gia đình Phong rất đông người, nào là bà nội, bà ngoại và cả đàn em bảy tám đứa nên phải tính toán sắp xếp chia ra từng đợt mà đi; nếu có sơ suất gì thì còn của, còn người bên ngoài lo tiếp tục.

Tôi có thời gian về với gia đình. Đó là những ngày thật hạnh phúc đối với tôi, song bên cạnh đó lòng tôi có cái gì xao xuyến, trắc ẩn bên trong khi tôi đang giấu mẹ cha một điều quan trọng và biết rằng tôi sắp phải xa cha mẹ từ đây.

Những ngày đó tôi không la cà đi đâu, chỉ suốt ngày quanh quẩn trong nhà phụ giúp cha mẹ để được quẩn quít trong tình thương ấm áp. Nghĩ chuyện vượt biên, đi đường tránh sự để ý, tôi may một bộ bà ba đen.

Thật không ngờ, người may cho tôi bộ đồ đó lại là chị hàng xóm sát cạnh nhà. Một chị hàng xóm mà tôi đặc biệt ngưỡng mộ những ngày tôi chỉ là con bé 11, 12 tuổi đầu. Khi ấy chị là hoa khôi trong tỉnh. Mỗi buổi chiều thường thấy chị đi ngang qua, mặc bộ váy trắng ngắn thể thao, mang vớ trắng, giày bata trắng, tóc cột đuôi gà, lưng đeo túi xách chứa cái vợt, cái cầu lông trông thật nhí nhảnh, dễ thương.

Sát cạnh nhà tôi có anh hàng xóm mê chị lắm. Cứ tối tối là léng phéng qua nhà chị tán tỉnh. Ban ngày chị đi dạy học, tối, hay phụ với người chị có cửa tiệm may đồ nên luôn có mặt. Nhà anh lại sát nhà chị. Cứ tối nào thấy anh bén mảng qua đó là đám con nít chúng tôi lại đến xem cho vui. Chị hay xúi chúng tôi xua đuổi anh đi, nhưng đám con nít ranh chúng tôi lỡ ăn bánh kẹo "hối lộ" từ hai đầu; nên ngoài mặt giả vờ nói: "Anh về đi thôi!", rồi nháy mắt để anh rút lui có trật tự. Sau đó chúng tôi ngằm theo "lệnh" của anh thủ thỉ, rù rì tâng bốc anh với chị đến tận mây xanh, đến nỗi lâu ngày chày tháng từ... "Cái mặt thấy ghét! "(câu nói của chị sau mỗi lần... "Anh đi rồi!") dần dần bộ mặt đó trở thành "Soái ca" trong mắt mỹ nhân khiến chị xiêu lòng lấy anh.

Nhiều năm sau, trước 30.4.1975 anh được bổ nhiệm làm Phó Tỉnh trưởng ngay quê mình, nhưng chưa kịp nhậm chức thì Cộng sản ồ ạt tấn công các tỉnh miền Trung. Trong cuộc di tản, anh bị trúng đạn chết. Chị trở thành góa phụ, một nách nuôi ba đứa con nhỏ. Nếu không có biến cố

tháng Tư Đen thì giờ đây chị đã là phu nhân của vị Phó Tỉnh trưởng, sống an nhàn chứ đâu phải đặt cái bàn máy may cũ kỹ hiệu Singer ngoài sân, trước nhà để mọi người dễ trông thấy đặt may, và hằng ngày cặm cùi đạp lộc cộc may từng cái áo, cái quần kiếm chút tiền nuôi con. Thấy cảnh chị tôi muốn rơi nước mắt!

Rồi tôi cũng phải vào lại Sài Gòn. Không thể nói hết sự bịn rịn và đau buồn của tôi trong ngày từ giã ấy. Nỗi đau giấu kín trong lòng chỉ mình tôi, tôi biết.

Vài tháng sau khi vào Sài Gòn, mẹ Phong sắp xếp cho tôi và hai đứa em Phong trong chuyến vượt biên phát xuất từ Cà Mau. Hôm đi xuống đó có một cô đến dẫn đường. Khi đến nơi, cô dẫn chúng tôi vào một căn nhà tuốt trong xẻo, vùng đất tận cùng đất nước. Sau khi giới thiệu, giới ở trọ với chủ nhà, cô nói chúng tôi chờ ở đây, khi thuyền đến sẽ có người đón vượt biên rồi cô rời khỏi. Còn lại ba người chúng tôi, bà chủ nhà dặn dò không được đi đâu hết sợ dân làng phát hiện ra người lạ. Cần đi vệ sinh bà ta dẫn tôi đi ra mé biển, cũng gần nhà. Ở đó có nhà vệ sinh lộ thiên, đóng cọc xuống biển, gác mấy tấm ván nhô ra bên ngoài, để hở khe ở giữa và thải chất dơ xuống. Nơi đây là chỗ dòng sông mở rộng tiếp giáp với cửa biển, có thể trải nghiệm thực tế thấy tận mắt mũi Cà Mau nhô ra biển, mỗi năm phủ sa bồi thêm một lượng lớn.

Hằng ngày tôi chỉ ru rú ngồi trên giường trong căn phòng mờ mờ tối. Khát nước có ấm trà và tách để sẵn. Vừa uống một ngụm, trà gì lạnh tanh lại mặn mặn. Hỏi ra mới biết dòng nước ở đây bị hòa quyện với muối của biển. Một hôm ăn cơm thấy đĩa rau muống luộc, tôi mừng rơn, chắc mắm có nước luộc rau, vắt tí chanh, làm nước giải khát thì thật tuyệt; tôi người gốc Bắc nên thường uống như vậy. Nào ngờ khi hỏi đến, bà chủ nhà nói đã đổ rồi. Thế là chịu đựng thêm mấy ngày nước trà "hào hạng" đó.

Được vài ngày, cô dẫn đường hôm trước đến nói chuyện vượt biên bị bẫy, phải về Sài Gòn ngay. Về đến nhà, mới nghe mẹ Phong nói là bị lừa. Phần tôi khi đó mới phát hiện thẻ căn cước và 100\$ đô Mỹ để trong túi bị mất khi nào không hay. Thẻ tùy thân bị mất suýt gây rắc rối cho tôi trong chuyến vượt biên lần sau.

Không biết khi nào thực hiện, thời gian chờ đợi đó tôi nhờ một người em ruột thầy dạy môn Pháp văn phụ cho tôi hỏi Trung học tìm giúp thầy cô dạy Pháp văn. Ông giới thiệu cho tôi một cô giáo.

Ngày đầu tiên đến học, nhà cô là một villa nằm kín đáo khuất trong khu vườn rậm rạp, ở quận 3, cũng gần nhà tôi, đi xe đạp khoảng hơn 10 phút. Cô sống độc thân, tuổi xấp xỉ 60, một mình lui thú trong cái villa khá rộng. Thời buổi không có gì chắc chắn. Mới gặp ai đó hôm trước, hôm sau biến mất; nên cô giáo đề nghị học buổi nào trả tiền học phí ngay buổi đó. Tôi, người chị và một anh chàng chấp thuận ngay vì đều tiện cho cả hai bên. Anh này người Việt Nam sống ở Campuchia chạy sang Việt Nam lánh nạn Khmer đỏ tàn bạo của Polpot.

Điều ấn tượng nhất đối với tôi là trong buổi học lúc nào cô giáo cũng đặt cái nia gạo trên bàn dạy học, tiêu chuẩn mua của nhà nước mỗi tháng, mỗi người 9kg gạo. Khi giảng bài xong, cho bài tập chúng tôi làm là cô lại lúi cùi nhặt thóc, nhặt sạn trong cái nia gạo trông tội nghiệp như con Tấm đang bị phạt.

Học đầu được vài tháng, anh chàng học chung bàn bạc với chúng tôi là muốn đổi cô giáo, giải thích rằng chỉ muốn học đàm thoại cấp tốc, tôi phân vân chưa quyết cho đến một hôm...

Hôm đó, cô giáo đưa một bài texte trong sách cho tôi đọc. Đến chỗ có một từ, tôi nghi ngờ mình đọc sai nên hỏi cô giáo:

- Thưa cô, em phát âm từ này có đúng không?

Cô giáo giật mình, ngẩng đầu lên:

- Hà! "Bà" hỏi cái gì?

Tôi ngớ người, thốt:

- Dạ thưa cô, không có gì. Cô nhặt thóc, nhặt sạn tiếp đi!

Sau lần đó, chúng tôi đổi cô giáo.

Cô giáo mới là bạn học thời Trung học tại trường Marie Curie với vợ Long. Vợ là vợ cậu Long, cậu họ tôi. Ông cậu này tôi kính nể hết sức, vì trước khi lấy vợ Long bây giờ, mẹ tôi có giới thiệu một cô xinh đẹp, cha mẹ cô lại hứa hẹn tặng hồi môn một căn nhà lầu mấy tầng, vừa ở vừa làm phòng mạch. Nhưng cậu từ chối, nói chỉ thích lấy vợ học giỏi và biết tự lập chứ không thích dựa dẫm vào nhà vợ. Quả nhiên sau này cậu cưới một cô nha sĩ, tốt nghiệp Đại học Nha khoa Sài Gòn hạng Thủ khoa; có hình dích thân Tổng thống Nguyễn Văn Thiệu trao giải, tấm hình treo thật lớn trên tường ở phòng đợi của phòng mạch. Ngay ngày quốc biến 30 tháng 4 vợ tôi gỡ xuống đem giấu tận đáy ruộng.

Trong thời gian này, tôi vừa học Pháp văn với cô giáo mới, lại thỉnh thoảng chở mẹ Phong bằng chiếc xe đạp mini trắng của tôi đi khắp Sài Gòn đến nhà này, nhà nọ để lo việc vượt biên.

Thời gian dần trôi, Tết Nguyên Đán cận kề. Tôi thưa với mẹ Phong muốn về miền Trung ăn Tết với gia đình. Ban đầu bà không bằng lòng nhưng thấy tôi có vẻ cương quyết nên dằn dò rất kỹ lưỡng: khi về, nhớ để ý mỗi ngày, nếu thấy điện tín nhắn hai chữ "VAO GẤP" là phải vào ngay để đi vượt biên.

Tôi có mặt tại quê nhà vào ngày 23 tháng chạp đưa ông Táo về trời. Năm đó tôi không có dịp ngồi bên Bố khi ông gói bánh chưng để nghịch ngợm "sáng tạo" mấy cái bánh chưng bé xíu như trước. Tuy nhiên cái Tết đó vẫn làm tôi tràn đầy hạnh phúc, dù biết rằng chỉ là lần cuối cùng ăn Tết bên gia đình, ăn Tết trên quê hương.

Không ngờ mới mừng 2 Tết tôi nhận điện tín vào gấp. Tôi vừa hồi hộp, vừa hụt hẫng, vừa buồn bã; bao cảm giác lẫn lộn khuấy động trong tôi. Tôi chỉ âm thầm thu xếp.

Sáng mừng 3 Tết, tôi quá giang xe một người bà con ngoài Bắc đi công tác vào Sài Gòn. Đứng trước mặt cha mẹ, cầm hành lý trên tay tôi cố kìm sự xúc động cực điểm chỉ chực dâng trào. Có lẽ ngay ngày Tết tôi đi, không vui vầy trọn vẹn nên cha mẹ càng xót xa thương nhớ con lúc giã từ. Tôi nhìn sâu hai gương mặt thân thương ấy như lưu giữ hình ảnh cuối cùng. Đôi mắt cha mẹ rưng rưng như có làn sương khói phủ mờ mờ sương tượng như màu xám xám của khói lam chiều. Qua màu mắt ấy, tôi phát hiện cha mẹ đã già!

Tôi cố nói: "con đi" rồi quay nhanh ra xe!

Vào đến Sài Gòn, tôi tức tốc đến gặp mẹ Phong mới hồi ôi chuyển đi vượt biên đình lại, khi nào có tin chính xác họ sẽ báo. Tôi tiếc hùi hụi nhưng chẳng lẽ quay về. Nhưng gần 1 tháng sau, một hôm mẹ Phong dặn dò tôi 3 ngày nữa thu xếp đồ đạc thật gọn trong túi xách nhỏ đến ngủ tại nhà bà để đêm đó xuất phát.

Nửa đêm đó, cả nhà lặng lẽ đi bộ ra bến xe ở đường Pétrus Ký cũng gần nhà để đi Rạch Giá, là nơi tàu sẽ xuất phát từ đó. Đây là nhóm thứ ba trong gia đình tất cả đều đi, không còn ai ở lại. Tại bến xe, còn cả 4 anh em nhà nọ được gửi gắm theo cha mẹ Phong và một cậu tên Sơn, con trai cứng duy nhất của bà bạn mẹ Phong. Cậu mới 16 tuổi mà to cao, vạm vỡ, mặt khá điển trai, sáng sủa. Sở dĩ tôi tả kỹ cậu vì sau này trên đường vượt biên, tôi có một kỷ niệm khá kỳ thú với cậu.

Đọc đường đi, qua nhiều trạm chủ xe đút lót nên không khám xét gì. Nhưng đến một trạm, công an lại lên xe khám xét giấy tờ. Lần vượt biên trước tôi đánh mất thẻ căn cước, nên khi bị

hỏi tôi giả vờ cúi xuống lục lạo trong túi xách rất lâu. Chờ mãi sốt ruột, gã công an xoay qua xét người khác rồi xuống xe luôn. Tôi hú hồn!

Đến Rạch Giá, chúng tôi tập trung tại nhà máy xay lúa số 3 để chờ tàu. Tại đây có đến mấy trăm người, chúng tôi được sắp xếp trong một nhà kho lớn, từng hộ riêng biệt san sát nằm ngời trên những tấm bạt trải sẵn. Hằng ngày ban tổ chức nấu ăn phân phát cho từng người. Tôi chỉ còn nhớ đến tô cơm vì nó khô khốc, đôi chỗ còn lẫn vài hạt cơm sượng chưa chín. Sau đó mới biết, nước ngọt ở đây rất hiếm, lại nấu số đông nên họ ngâm gạo trong nước cho thắm rồi lấy nước sông đun lên hấp cơm chín từ hơi. Muốn tắm, người ta phải mua từng thùng nước cũng bộn tiền. Tôi và hai cô bạn, nhỏ tuổi hơn chỉ việc hằng ngày nhảy ùm xuống sông Kiên, chỉ ngay phía trước đó thôi. Tuy dòng sông hơi đục màu vàng phù sa, lại thỉnh thoảng thấy... "nó" nổi lênh bênh trên dòng nước, nhưng giải quyết trước mắt việc tắm táp, tiết kiệm được tiền bạc.

Sau gần một tuần chờ đợi rồi tàu cũng đến. Đây là con tàu vượt biên bán chính thức, do chính sách nhà nước Cộng sản cho phép người Hoa rời khỏi Việt Nam. Lợi dụng cơ hội đó, người Việt Nam cũng đăng ký xen lẫn; điều kiện phải đóng mỗi đầu người 10 cây vàng, một tấm ảnh kiểu căn cước và tên tuổi đầy đủ. Người Việt nào có họ không giống của người Hoa thì chỉ việc sửa lại một họ nào đó cho giống để thủ tục hợp lệ.

Con tàu có tên KG3339, KG nghĩa là Kiên Giang. Sức chứa khoảng 500 người xếp theo kiểu... mồm mò, đậu trên dòng sông Kiên, phía trước nhà máy xay lúa số 3. Mọi người lũ lượt tay xách, nách mang ra đứng phía trước sân chờ lên tàu. Một số thân nhân đến chia tay với gia đình nên cảnh càng đông đúc.

Một người đàn ông đọc danh sách từng người cho lên tàu. Cảm giác đầu tiên của tôi khi vừa bước vào khoang là sự ngột ngạt vô cùng, một mùi nồng nặc từ hơi người tỏa ra khi trước mắt bao người ngồi san sát trên sàn. Tôi chen vào ngời, chân bó gối, không thể nào duỗi ra được và cựa quậy gì cả vì sát chung quanh tôi đều có người ngồi cùng tư thế như tôi.

Con tàu bắt đầu khởi hành, có tàu công an đi kèm. Đó là một ngày rơi vào tháng 3.1979. Chạy được một lúc, tàu bị mắc cạn ở một khúc sông, không còn xô dịch vào đâu được; vì chở quá tải, lại gặp khúc sông hơi cạn, nên tất cả mọi người trên tàu đều phải xuống hết và họ kiểm soát chặt chẽ lại.

Một lần nữa họ đọc danh sách chính thức từng người có hình ảnh, tên tuổi đầy đủ cho lên tàu, kiểm soát gắt gao rồi con tàu khởi hành tiếp tục. Tôi nhón người nhìn ra ngoài thấy một số người bị ở lại đứng lơ nhõ trên bờ. Họ đưa tay vẫy. Trong số đó tôi thấy một cậu là bạn của Sơn nghe nói cũng đi vượt biên lần này, lên tàu trước đó nhưng do con tàu mắc cạn vì quá tải mà họ rà soát lại số người. Có lẽ những người này đưa 1, 2 cây vàng cho ai đó trong ban tổ chức lên lút đưa họ lên tàu không qua ngã chính thức nên bây giờ bị ở lại. Nhìn cậu thanh niên ấy, gương mặt lộ rõ vẻ buồn, thất vọng mà vẫn đưa tay lên vẫy vẫy, bên cạnh một số người cùng số phận ở lại. Tự nhiên tôi thấy lòng mình chùng xuống!

Tàu công an hộ tống con tàu KG3339 ra đến hải phận quốc tế thì quay về. Từ đây, con tàu chúng tôi trôi nổi theo số phận của nó. Tôi không còn nhớ vào ngày thứ mấy kể từ khi xuất phát chúng tôi gặp thuyền hải tặc Thái Lan đầu tiên.

Bọn chúng đen đúa, có đũa mình trần trụi trực, hùng hổ nhảy sang tàu. Chúng xua tay ra hiệu một số người ngồi ở đầu khoang ra boong tàu để nói lòng dễ dàng cho chúng qua lại và lục soát. Miệng đũa nào đũa nấy đều nói mỗi chữ "Năng" liên hồi giục giã, không hiểu là cái quái gì (mãi hơn 20 năm sau, hỏi một người Thái Lan mới biết là "Nhanh lên").

Một thẳng đến chỗ tôi, chưa kịp để nó nói chữ năng, tôi cùng lúc hai tay móc hết đồ trong hai túi áo bà ba xò ra cho nó thấy. Gặp người thật lòng "hợp tác" lại không thấy gì, nó chuyển sang người khác vì còn quá đông người cho nó kiểm soát.

Khi đã cướp bóc một số lớn vì đây là chuyến tàu mà gồm nhiều người Hoa mang hết tài sản ra đi và người Việt đều giàu có và nếu đi cả gia đình họ cũng mang toàn bộ tài sản theo. Sau khi chúng rút lui, bỏ lại tàn tích lục bới một đồng đồ ngổn ngang như đồng rác, những nét mặt bơ phờ, chưa xóa hết nỗi sợ hãi thì chẳng bao lâu lại có thuyền hải tặc khác tấp vào. Cứ thế, mà chỉ nội ngày hôm đó biết bao thuyền hải tặc thăm viếng chúng tôi.

Đúng là cái thuyền ăn cướp đầu tiên "mở hàng" đắt quá. Tôi nghe có tiếng chửi thề: "Má nó! Đã đến cướp tàu mình còn thông báo cho đồng bọn tới cướp nữa". Quả như vậy, vì có lúc tôi thấy cả 3 con thuyền hải tặc đến cùng lúc bao vây tàu chúng tôi. Tất cả bọn chúng đều một giọng điệu là chữ Năng trong lúc lục soát người. Tôi cứ "bồn cũ" mà làm nên không việc gì.

Nhưng có một lần khi bọn cướp đi rồi, tôi thấy xây xẩm nên thò tay vào túi moi hết mấy thứ linh kinh không tên để tìm chai dầu cù là. Bất ngờ trong mấy thứ không tên, tôi chợt thấy một cái "có tên". Đó là tờ 100\$ đô Mỹ. Thì ra vì say sòng, đói khát, sợ hãi mà tôi quên khuấy nó luôn nên cứ chỉ cũng thản nhiên khi móc túi đưa mấy thứ lẫn lộn cho tụi hải tặc xem, và tụi nó xón xác không thấy. Bây giờ biết rồi, tôi không dám để trong túi nữa mà gấp thật nhỏ tờ đô la rồi nhét vào khe tàu, nhớ vị trí của nó để sau này lấy lại.

Đã qua 3 ngày, tình trạng thiếu nước uống trầm trọng. Để duy trì sự sống cho mấy trăm người trên tàu, một người đàn ông trong ban tổ chức đến đút cho mỗi người vài muống nước nhỏ chỉ đủ thấm môi và vòm họng khô khốc. Tôi không cảm giác có giọt nước nào trôi qua cuống họng. Bên cạnh đó, tình trạng hải tặc đến cướp bóc vẫn xảy ra liên tục.

Có lần tụi hải tặc đến, nhằm lúc tôi đang ngồi ngoài boong tàu cho thoáng. Khi đó có mặt mười mấy người đàn ông, chỉ có tôi là con gái. Chúng bắt tất cả đứng lên rồi đến từng người bắt tuột cả quần xuống tận chân trống lốc trống lơ để xét. Tôi đứng gần vòng cuối, thấy cảnh đó mà điếng cả người, xấu hổ đến thổ huyết. Tôi vừa run vừa suy tính, cho đến khi tụi hải tặc đứng trước mặt tôi. Chiếc quần đen dây thun bây giờ rộng thùng thình vì cái bụng xẹp lép nên thay vì kéo cái lưng quần xuống tôi lại kéo ngang, căng ra tạo thành một khoảng hổng lớn cho tụi nó "nhìn" vào. Thế là tôi thoát cảnh dờ khóc dờ cười ở trên!

Tình trạng bây giờ đã hết nước uống và xăng tàu sắp hết. Hai người bị chết, đành quẳng xuống biển. Thuyền hải tặc vẫn xoay quần chóng mặt, tính lúc này cũng phải 17, 18 lần bị chúng cướp bóc. Một thuyền sau khi phủ phê thu được của cải, trước khi rút lui thấy cho chúng tôi mấy giò cần xé lớn đá cục trên boong tàu mà bọn chúng dùng để ướp cá.

Lập tức một cảnh xô sát dữ dội xảy ra. Những người đứng sẵn ở boong tàu, trong đó có tôi, nhưng tôi chỉ đứng im chứng kiến và giữa những người trong khoang tàu xô đẩy chạy ra và một cảnh hỗn loạn giành giật những cục nước đá vì đó là cách duy nhất để duy trì sự sống.

Con tàu tròn thành dữ dội. Giữa lúc đó có tiếng kêu lớn liên hồi, giọng đặc sệt tiếng Bắc của người đàn bà nào đó:

- Ôi giờ! Nó nghiêng! Nó nghiêng! Nghiêng bên này rồi! Ối giờ! Lại nghiêng bên kia. Ôi giờ!

Ồi giờ nghiêng bên phải lại nghiêng bên trái. Ổi giờ ơi! Tàu sắp chìm rồi! Chìm rồi!

- Mụ kia! Có im không!

Lúc đó, để giải quyết nguy cơ có thể lật tàu do hỗn loạn, mấy người thủy thủ chặn đám người liều mạng giành giật, số khác cầm ngay lấy các giỏ cần xé nước đá ném luôn xuống biển. Mọi người ò lên thất vọng rồi thểu não trở về chỗ.

Bấy giờ lộ ra người đàn bà kêu réo vừa rồi. Đó là người đàn bà to béo, đang ngồi bệt trên sàn boong tàu, trước mặt là mấy cây vải đủ màu. Con tàu giờ đây đã hết nước, hết xăng không chạy được nữa để mặc cho nó trôi, không còn phương hướng.

Giữa cảnh thập tử nhất sinh, mấy người đàn ông chợt thấy những cây vải liền nảy ra sáng kiến, họ đến giật lấy một cây vải của người đàn bà xé toạc ra thành một khúc vải dài. Người đàn bà lại la làng

- Ổi giờ ơi! Ngó xuống mà coi chúng cướp vải của bà! Chúng ăn cướp còn hơn bọn hải tặc nữa cơ!

- Mụ kia! Chết đến nơi rồi mà còn tiếc của. Bộ tính để dành mấy khúc vải này quần xác bà quăng xuống biển sao hả!

Mặc cho bà ta cứ tiếp tục la làng, họ căng tấm vải viết lên ba chữ thật lớn SOS, hai đầu cột vào hai cây gậy rồi đưa cao lên phất phất. Chữ này là tín hiệu cầu cứu khẩn cấp khi gặp nguy cơ, phổ biến sử dụng trên toàn thế giới xuất phát từ năm 1912 sau khi con tàu Titanic bị đắm. Câu chuyện thảm họa về con tàu lịch sử này; trong khi mọi người chạy ngược chạy xuôi lúc tàu sắp đắm để tìm con đường sống thì một nhóm đàn ông thản nhiên chấp nhận cái chết, và họ đứng ở một góc trên boong tàu thổi nhạc, hát lên những lời cầu nguyện cuối cùng đến Chúa. Từ đó ba chữ SOS ra đời.

Đáng thương cho người đàn bà gàn dở, khi vẫn tiếp tục rủa xả. Bà làm sao hiểu được việc làm của những người đàn ông đang cứu nguy cho con tàu; làm sao hiểu được ý nghĩa vô cùng quan trọng của ba chữ SOS "Save Our Souls"- "Hãy cứu rỗi linh hồn chúng con"; nhưng trong tình huống hiện giờ của chúng tôi phải đổi là "Save Our Ship"- "Hãy cứu con tàu chúng tôi" vì tất cả chúng tôi là những con người đang khao khát sống!

Thế rồi, tàu chúng tôi cứ trôi lênh đênh như vậy. Nhưng bất ngờ xa xa thấy một dải đen xám xám, mọi người mừng rỡ reo lên thấy đất liền rồi. Và cùng lúc ấy, từ xa trên biển cả mệnh mông

một cái gì đó đang di động về hướng chúng tôi. Càng đến gần nhận ra đó là một con tàu rất lớn như cái cao ốc đang di chuyển trên biển.

Họ nói từ xa thấy cái gì đo đỏ phất phới, bắt ống dòm mới biết tàu đang cầu cứu. Khi biết tình trạng, họ bơm xăng cho con tàu và cung cấp nước đầy đủ rồi cột dây vào con tàu chúng tôi kéo đi. Mọi người nghĩ là họ sẽ kéo tàu chúng tôi vào bờ vì đã thấy đất liền xa xa. Nhưng không, kéo được một lúc mới thấy càng xa bờ, con tàu chúng tôi bị ra tít ngoài khơi và bất ngờ họ cắt dây. Bấy giờ mới vỡ lẽ họ chỉ cứu để chúng tôi đi tiếp nơi khác, chứ không muốn cho vào đất nước họ.

Lúc đó là buổi trưa ngày thứ 5, sau 18 lần gặp cướp bấy giờ không thấy nữa. Tàu lấy lại phương hướng và đi tiếp. Đến tối ngày hôm đó chúng tôi tấp được vào một bãi biển.

Trong đêm tối đen, chúng tôi âm thầm, lén lút, lặng lẽ, lò dò nhảy xuống biển lội vào bờ và người ta bảo nhau phá vỡ con tàu vì kinh nghiệm trải qua vừa rồi sợ rằng con tàu còn nguyên họ sẽ kéo chúng tôi ra khơi lại.

Vừa lội vào bờ và khi bước chân đầu tiên đạp trên đất liền tôi lập tức ngồi sụp xuống vì cảm giác đất trời như nghiêng ngửa quay cuồng. Người kinh nghiệm đi biển nói là sau khi lênh đênh nhiều ngày trên biển, ai không quen sẽ có cảm giác đó gọi là say đất. Đến được bến bờ, nhưng một cô gái lại bị chết trôi trong khi từ tàu nhảy xuống biển.

Con tàu bị phá nằm ụ lại đó. Nửa đêm mọi người lại soi đèn lên tàu để kiểm lại của cải. Sau 18 lần bị cướp nhưng của cải giấu trên tàu vẫn còn rất nhiều, một số người lục lọi kiếm được vàng lá, nữ trang bằng vàng, đô la giấu ở khắp nơi. Đó là chưa kể những người nuốt dây chuyền, giấu hột xoàn ở bộ phận kín của phụ nữ. Thậm chí một bà có thai 4, 5 tháng rồi còn nuốt nguyên sợi dây chuyền lớn với mặt thánh giá góc cạnh nhọn, không hiểu sao nó có thể lọt được qua cổ họng.

Ngay đêm mấy trăm người "đổ bộ" lên bờ biển, mọi người lấy gạo (bị dính dầu nhớt), đồ hộp trên tàu nấu nướng ăn uống một bữa thật no, mặc dù gạo rửa sạch ăn cơm vẫn còn mùi hăng hắc, vẫn thấy ngon bù lại những ngày đói khát và sau đó ra bụi cây phóng uế sục bới... đồng "vàng" để tìm vàng!

Dù sao đó cũng là may mắn cho đàn bà, con gái trên tàu sau 18 lần bị cướp vẫn không hề bị hãm hiếp. Đám hải tặc chỉ cần hai nhu cầu thiết yếu của cải và đàn bà nhưng khi tối mày tối mặt

phủ phê cướp được vàng bạc thì chúng lo rút lui nhanh để chia chiến lợi phẩm.

Còn tôi đến sáng sớm hôm sau mới dám lò dò theo những người lên tàu để kiểm đồ. Tôi ngây ngô đến mức chỉ tìm những đồ đạc của mình, chạy lại vị trí ở chỗ hốc khe tàu tìm lại 100\$ đô Mỹ giấu hôm đó, không tìm thấy thì thôi, lại xoay qua tìm quần áo, chỉ thấy còn mỗi một bộ, lúc đó sợ không đủ đồ thay tôi mới nhặt thêm một cái áo của ai đó.

Mãi đến trưa hôm đó, những người lính Mã Lai gác biên hải mới phát hiện mấy trăm người vượt biên đổ bộ lên bãi biển nên họ bị cấp trên phạt cúp một tháng lương.

Những buổi chiều nơi đó, tôi hay đi loanh quanh nhìn các lều cắm của người tỵ nạn xem sự sinh hoạt và cuối cùng lên một gò đất có nhiều cây phi lao ngồi dưới bóng râm nhìn ra biển.

Thăm thẳm giữa mây trời xanh và làn nước biếc là một vạch ngang chân trời. Tôi tự hỏi ở chân trời đó, đâu là lãnh thổ Việt Nam và nhận ra cái gì khi đã mất, chia xa mình mới nghĩ đến, mới thấy xót xa chạnh lòng. Tôi chỉ là người bình thường còn mang nỗi niềm biệt xứ hưởng chi các vị vua nhà Nguyễn; vì giữ nước chống Pháp đã bị họ lưu đày: như vua Hàm Nghi bị đày đến xứ Algérie, Bắc Phi; vua cha Thành Thái và vua con Duy Tân cùng bị đày qua Réunion thì nỗi hờn vong quốc của các vị ấy còn thống khổ ngàn nào!

Rồi tôi nhớ đến cha mẹ, công ơn sanh thành dưỡng dục. Trong khi người ta ra đi giấu của cải, tài sản trong người; còn tôi ra đi chỉ với hai bàn tay trắng vì cha mẹ không hay; hơn nữa tôi không mang những gì cha mẹ cho riêng tôi để sinh sống trong thời gian ở Sài Gòn; cái quý nhất mà tôi mang theo chỉ là hình ảnh mẹ cha luôn canh cánh bên lòng và tôi giấu thật sâu trong tận đáy tim tôi. Lòng tôi xoắn lại, nhớ buổi từ giã cuối cùng hôm ấy và đôi mắt cha mẹ già rưng rưng.

Ngày ấy!

Con đi gọi lại trời thương nhớ,

Khắc khoải mẹ cha mỗi mắt chờ!

Lần ra đi ấy con không hẹn ngày về!

*

Khoảng một tuần sau, chính quyền Mã Lai cho xe chở chúng tôi chuyển đến một trại tỵ nạn ở vùng biển gọi là Cây Dương vì ở đây có rất nhiều loại cây đó mọc trải dài dọc theo bờ biển. Điều bất ngờ là tại đây cha mẹ Phong gặp được gia đình là nhóm thứ hai đi trước đó; gồm bà Nội Phong, người em trai kế và hai đứa em gái. Thật

không kể xiết nỗi vui mừng đoàn tụ và biết tất cả đều bình an.

Tại đây, người ta đã dựng sẵn những dãy nhà chòi, mái lợp tranh, giường tre, sau lưng và hai bên hông lợp phen, từng gia đình muốn kín đáo thì tự kiểm tẩm bạt che chắn lại cho riêng tư. Hằng ngày đi nhận từng thùng supply đồ ăn đóng hộp. Ăn mãi cũng ngán nên mấy con trai trong nhóm thường rủ rê đi lén vào làng mua thực phẩm, hoặc vật dụng cần thiết khác.

Do hai nhóm họp lại càng thêm đông người, nên công việc chia đều rõ ràng: con trai xách nước đổ vào lu; đốn củi chặt thành một khối lớn trên đường đi giữa hai dãy nhà gần chỗ giường tôi. Còn tôi và một cô nữa phụ trách nấu nướng, hai cô khác rửa chén; vào mỗi buổi sáng, giặt đồ cho mười mấy người cũng từ ba cô này trong đó có tôi.

Một hôm, em trai Phong mang về một con cá khá lớn câu lén ở đâu đó. Bà Nội đưa cho tôi bảo đi làm cá. Nhìn con cá mà tôi muốn khóc, không biết làm sao mà không dám hỏi nên chỉ lẳng lặng đem giỏ cá ra lu trút nó trên cái thớt. Một tay cầm dao gí vào con cá cho nó lật qua lật lại rồi tôi không biết làm sao nữa. Sau cùng tôi nhón hai ngón tay cầm cái đầu cá loay loay một hồi thấy khó khăn quá tôi lại di chuyển hai ngón tay nắm vào đuôi cá cho nó dựng lên rồi lấy dao nhá nhá vào mình cá.

Đến đây, bà Nội ngồi trên giường gần đó thấy cảnh "vật lộn" giữa tôi và con cá ngứa mắt quá nên mắng vọng ra:

- Mày và con cá đứa nào lớn hơn mà sao mày sợ nó dữ vậy! Bộ mày sợ nó ăn thịt mày à!

Sau vụ cá, đám con trai lại lén vào làng đi shopping. Nếu bị lính Mã Lai bắt gặp tùy theo tội nặng nhẹ có khi bị đánh đập, hay bị phạt thụt đầu rồi cho về.

Một đêm tôi bỗng giật mình thức giấc vì một tiếng rầm rất lớn vang lên gần chỗ giường nằm như tiếng động phát ra từ ai vừa nhảy qua một cái gì mà tôi nghĩ là đồng củi chắt cao gần đó, rồi một người vạch mền cái soạt chui cái đui vào chăn tôi. Chưa kịp la lên thì một bàn tay bịt ngay miệng chặn tôi lại:

- Chị! Đừng la! Sơn đây! Em bị tụi lính Mã Lai ví bắt!

Tôi hết hồn nằm im thín thít. Cả hai giả vờ ngủ. Sơn làm bộ ngáy pho pho thật đều như đang ngủ say từ lâu, còn tôi nằm im hơi lặng nghe động tịnh... lâu lắm... chỉ có tiếng sóng vỗ rì rào ngoài kia ru tôi vào giấc ngủ lúc nào không hay.

Cuộc đời như giấc ngủ dài có khi mơ giấc mộng đẹp, nhưng cũng có khi gặp cơn ác mộng; tiếng sóng vỗ rì rào bình thản thảng ngày chưa hẳn là không có lúc giông gió thét gầm. Những ngày tháng của tôi qua 4 lần di chuyển ở các trại tỵ nạn (trại tạm khi lên bờ, Bãi Cây Dương, Cherating và Kuala Lumpur) cũng thế; cứ tưởng sẽ một ngày như mọi ngày chờ đợi sum họp với Phong; nhưng biến chuyển trong cuộc đời không thể ngờ như biển cả êm ả ngoài kia chợt chuyển vào mùa biển động trong cảm giác của tôi và tôi bị cuốn trôi vào một bến bờ do trời định.

Một hôm có phái đoàn Tân Tây Lan đến, tôi đăng ký đi và được nhận, nhưng sau khi đọc về đất nước này, thấy mật độ dân số quá thừa thớt tôi ngại sự buồn tẻ nên lại lên xin từ chối định cư. Tiếp tục ở trong trại một thời gian nữa; tính ra từ khi lên bờ Mã Lai đến nay cũng hơn một năm, tôi may mắn được Thụy Sĩ nhận qua diện nhân đạo. Một đất nước tôi rất thích từ khi học về nó thuở còn Trung học; chỉ nói trên phương diện an bình, nhân đạo và quả nhiên bây giờ đất nước đó, đang giang rộng vòng tay nhân ái đi khắp các trại tỵ nạn để nhận mỗi nơi một số người bị nằm trụ quá lâu chưa có nước nào nhận và tôi lọt vào trong số đó.

Cuối cùng, Pháp quốc không còn là miền "đất hứa" đối với tôi, và tôi chính thức định cư tại Thụy Sĩ vào một ngày đầu Thu năm 1980. Trải qua bao nhiêu điều trong cuộc sống, tôi nghiệm ra tất cả mọi sự trên đời đều bị chi phối bởi chữ "Duyên".

Tôi và Phong, cả hai đều đến với nhau bằng tấm chân tình, giữa bối cảnh rối ren của đất nước; cha mẹ Phong vẫn thương mà lo cho tôi vượt biên để sum họp với Phong; tất cả điều kiện ắt có và đủ đều trọn vẹn nhưng chỉ vì thiếu chất xúc tác là "Duyên" nên cuộc tình đứt đoạn.

Từ đó, tôi tin tuyệt đối vào chữ Duyên thâm sâu trong nhà Phật để hiểu rằng, trên đời còn biết bao biến chuyển phát sinh chỉ từ một chữ Duyên biến hóa khôn lường đưa đến: duyên muộn, gặp duyên, tái duyên, hết duyên... có như thế con người mới có thể chấp nhận, chịu đựng nghịch cảnh và không triền miên đau buồn, luyến tiếc. Nhất là giữa chúng tôi hiện giờ, mỗi người mỗi phương trời cách biệt và đều có riêng mình một mái ấm gia đình với con cái đẽ huê. Quá khứ hãy ngủ yên. Đã đến lúc phải kết thúc. Còn lại chẳng, chỉ là, một chút gì để nhớ!

Giờ đây, tất cả đã trở thành câu chuyện huyền thoại. Những kỷ niệm xa xưa của thời dâu bể qua bao năm, bao mùa thay lá cũng đã riu rắt phai nhòa... ./.

(Đầu tháng 3-2021)

MỘT TẤM CHỒNG

• Diễm Châu (Cát Đơn Sa)

Vừa bỏ miếng bánh mì vào miệng chưa kịp nhai, thì Paulina đã nghe tiếng của bà Thanh cầu nhàu, giọng khó chịu:

- Con gái con lừa ăn phải coi nồi ngồi coi hướng, làm ơn ngồi cho đàng hoàng mà ăn có được không!

- Con ăn nhanh rồi đi làm cho kịp giờ mà mẹ...

- Đã biết không kịp giờ sao không chịu dậy sớm mà chuẩn bị! Lúc nào cũng như con lật đật... nhảy lung tung cả lên... bởi vậy chẳng trách sao cho đến giờ này già cái đầu rồi, mà chẳng ma nào thềm dòm ngó!

Dù vậy, Paulina cũng gân cổ lên cãi:

- Sao mẹ biết không ai dòm ngó! Tại con không ưng mấy thằng cha đó chứ bộ!

- Ừ, cô không ưng, cãi mẹ cho cố vào rồi ra đường người ta chê là "gái ế" thì có dám đối đáp lại hay không!

- Thử nói trước mặt con... là con "thụi" vào mồm ngay!

- Cha, đã ế lại còn kèm theo cái tính hung dữ nữa! Ngử này chắc chết già mất con ạ!

Xô cái ghế đứng bật dậy, không phải Paulina giận mẹ mà đã quá trễ rồi, cô phải đi làm thôi!

Cứ mỗi lần Paulina ngồi ăn một cái gì là mẹ lại đem chuyện "ế chồng" ra tấn công, làm cho Paulina cảm thấy bức bối hết sức!

Nhiều lần cô đã giải thích với mẹ là cô mới có hai mươi tám, tuổi này ở bên đây người ta vẫn nhởn nhơ vui chơi có sao đâu, nếu như chưa gặp người vừa ý, chứ nếu gặp đúng ý trung nhân, thì chắc người con gái nào cũng đã tay trong tay như bao gia đình trẻ may mắn khác rồi!

- Con vẫn để ý tìm kiếm mà chưa có ai hợp hết mẹ à!

- Thì ưng thằng John con bác Tư cho rồi, nó cũng bảnh trai lại là kỹ sư, sao cô còn không chịu?

Paulina rùng mình:

- Eo ơi, thằng đó nó lười thối thây! Lấy nó để con làm tội mọi cho nó suốt đời à!

- Sao cô biết nó lười?

- Thì con Loan em nó là bạn của con nói chứ ai, ngày nào nó chẳng kể chuyện về thằng anh lười như hủi đó! Nó bảo "tội nghiệp cho bà nào lấy phải thằng anh của tui, coi như tàn đời"...

- Chê thằng John thì còn có thằng Đức con ông Tá cô cũng không chịu là sao?

- Trời, mẹ nghĩ sao mà bảo con ưng thằng Đức! Thằng đó tên với người đối chọi hẳn nhau!

- Nói vậy là sao?

- Thì tên Đức mà ác như quỷ, hôm nọ đi cắm trại trong rừng, chính mắt con thấy nó lấy cây đập một con nai bị thương cho tới chết luôn! Đúng là đồ ác nhân ác đức!

- Thì nó ở Việt Nam mới qua, chưa bỏ được cái tính "sát sinh" như bên mình...

- Mới qua gì, mười năm rồi còn chưa chịu bỏ, rũi sau này nó giận ai lên cơn đập chết người ta thì sao! Thôi mẹ đừng có binh vực nó nữa... Mẹ cũng ghét người sát sanh cơ mà!

- Ừ thì cũng hơi quá đáng... nhưng ai cô cũng chê, vậy cô đợi ưng ông trời chắc! hay là ông hoàng bà chúa nào?

Đây là câu nói lầy, kết thúc câu chuyện của hai mẹ con! Paulina tiếc là nhà cô chỉ có hai chị em, phải chi thằng em trai của cô là con gái thì đỡ biết mấy, có gì cứ "bán cái" qua nó là được!

- Con chỉ lấy chồng khi nào gặp đúng người con ưng thôi! Nếu không thì con ở vậy với mẹ suốt đời!

Bà mẹ hờn giận:

- Không mượn! Khi già tôi sẽ ở với thằng Út, cô liệu mà lo lấy thân!

Paulina cũng biết lo lấy thân lắm chứ, bằng chứng là cô vẫn ngày đêm nhìn quanh tìm kiếm

cho mình một chàng trai vừa ý, để cho mẹ khỏi lo lắng cầu nhau và thương cảm cho con gái ế của mình! Để mỗi khi gặp mặt hai mẹ con không "khẩu chiến" với nhau... nhưng đây đâu phải là mua cái quần cái áo hay bóp xách giày dép... mà muốn là được liền! Phải từ từ... việc gì đến sẽ đến, Trời không se duyên thì không được!

Vào đến sở Paulina gặp con bạn Julie đang ngồi gục mặt ở bàn với cặp mắt đỏ hoe. Thấy Paulina, Julie quay giấu mặt vào trong chầm nước mắt! Paulina thầm nghĩ "Chắc nó mới bị chồng đánh nữa rồi!"

- Sao vậy? Có chuyện gì nói mình nghe coi.

- Thằng chồng mình nó lấy hết tiền trong "bank" đi chơi đua chó thua sạch rồi!

- Trời đất, biết tính nó như vậy sao bồ không giữ tiền, để cho nó giữ làm gì?

- Bank có tên hai đứa, nó muốn lấy lúc nào chẳng được!

Rồi Julie đưa cho Paulina coi gò má của cô, một vết bầm tím đậm còn hằn trên má! Julie nức nở:

- Đầu tháng chưa trả tiền nhà mà nó làm vậy thì chết đói cả nhà! Mấy tháng nay không đủ tiền trả nợ nhà bank, tụi nó tăng tiền lời quá chùng! Mình nói thì nó nện mình thẳng cánh luôn!

- Sao không kêu cảnh sát còng đầu nó cho rồi!

- Thì con bé con nhà mình thấy ba nó hành hung má khiếp quá, nó bấm máy gọi 911, thế là cảnh sát đến còng tay dẫn đi luôn!

- Cho đáng kiếp...

- Nhưng mình đang lo không có tiền bảo lãnh anh ta ra...

- Tại sao lại phải bảo lãnh ra cho nó đánh bồ tiếp à, phải cho hằn ở tù mới tổn chứ!

- Nói vậy chứ không bảo lãnh ra thì bạn bè lại nói ra nói vào... Paulina có thể cho mình mượn tiền "bail" anh ấy ra được không...

Thì ra ở Mỹ cũng không khác Việt Nam mấy. Thà vợ chồng hồng ưng thì ly dị, còn ở với nhau mà vợ để chồng ở trong tù thì hơi quá đáng!

- Đã kẹt tiền còn phải tốn tiền để đóng thế chân cho hằn ra, thế nào mình cũng bị bố mẹ mắng cho một trận, bảo là ngu như bò! Nhưng hằn ta thề hứa sẽ chữa... năn nỉ quá, chịu không nổi...

Chưa xong vụ Julie thì con Kim Đại Hàn bước vào, hôm nay mặt mày héo úa, cặp mắt buồn như nước hồ thu! Paulina cau mày:

- Kim, bồ sao vậy?

- Buồn quá các bạn ạ! Tớ mới khám phá ra chồng tớ có mèo!

- Cái gì... trông chồng bồ hiền lành chân chất thế kia mà lại dám phản bội vợ à?

Kim gật:

- Ông ấy phản bội tớ đã ba năm rồi mà giờ tớ mới biết!

Vậy đó, nhìn cảnh bẽ bàng mà các bạn mình gặp phải trong hôn nhân khiến cho Paulina chán chuyện chồng con! Mà ở đời sao lại phải lấy chồng làm gì nhỉ? Paulina có việc làm tốt, có bạn bè và cuộc sống vui vẻ vây quanh, muốn du lịch ở đâu cùng mấy đứa bạn độc thân cũng dễ, sao phải dẫn thân vào với một người khác để phải chịu cảnh kềm kẹp nhau suốt đời?

- Tại you chưa yêu chưa biết đó thôi!

Con Kim từng nói như vậy với Paulina, nó còn thuyết phục thêm:

- Khi yêu, lúc nào mình cũng nhớ về người ấy, lúc nào cũng muốn gần bên nhau, âu yếm và tay trong tay... thú vị lắm, thử đi thì biết....

- Thử sao được, mình đâu thể miễn cưỡng với người không yêu! Úa, mà làm như you vẫn còn yêu chồng dữ há... cho dù chả phản bội?

Kim thật thà:

- Có lẽ mình yêu anh ấy quá... dù sao thì mình cũng có lỗi với anh ấy!

- Lỗi gì?

- Mình không thể làm mẹ được! Bác sĩ nói như vậy lâu rồi... nhưng mình giấu không cho anh ấy biết!

- Ô, ra thế nên you vẫn có ý định bỏ qua cho ông lần này?

- Thì bỏ qua, nhưng kẹt cái là cô bồ ông có bầu rồi!

- Bỏ quách cho được việc... con nhỏ kia mà đẻ con là coi như chả sẽ ở bên đó luôn, còn coi bồ ra cái gì nữa!

Nghe Julie nói, Kim thẫn thờ:

- Không có anh ấy tớ không sống nổi, thôi cứ làm lơ, để anh đi đi về về tớ còn thoải mái hơn là ở trong cái nhà không có hơi hướm đàn ông!

- Trời đất, lụy đàn ông dữ vậy Kim!

Paulina kêu lên câu đó! Hoàn cảnh của các bạn như vậy, nhưng vì sự hối thúc từ phía bà mẹ cũng khiến cho cô tiến thoái lưỡng nan.... Paulina cho rằng mỗi người đàn bà có một số phận, đâu phải ai cũng như nhau. Nhiều đứa bạn khác của cô chúng cũng vui vẻ, hạnh phúc đó thôi. Chỉ tại Paulina làm chung gần bó với hai đứa này, mà

hoàn cảnh gia đình chúng không vui, tạo cho cô cảm giác luôn thấy phải đề phòng đàn ông!

Một hôm Paulina nhìn trang Web quảng cáo thức ăn trên mạng, tự dưng cô muốn ăn món bánh bèo, bánh bột lọc, bánh nậm ở một tiệm Huế. Tầm hình chụp quảng cáo miếng bánh bột lọc trong leo lẻo thấy rõ con tôm và miếng thịt ba chỉ bên trong khá hấp dẫn.

Khi nào thích ăn bánh bột lọc, Paulina chỉ muốn ăn cái bánh nhìn trong trẻo, chứ có người họ làm bánh lại trộn thêm bột gạo nhìn đục đục, mà họ giải thích rằng có thêm bột gạo thì bánh không bị dai... là cô không thích chút nào.

Tan sở, Paulina điện thoại cho mẹ nói không ăn cơm nhà, mẹ hờn hờ:

- Con đi ăn hở? Đi với ai, bạn trai có phải không?

- Không, nhưng con sẽ cố tìm một bạn trai cho mẹ vừa lòng...

Nói cho mẹ yên tâm và đỡ phải nghe mẹ "tụng kinh", rồi cô lái xe đến nhà hàng một mình. Đúng ra thì Paulina có rủ con Kim đi cùng cho nó vui, nhưng con nhỏ muốn về nhà chờ chồng. Nó bảo hôm nay cuối tuần có thể anh ấy sẽ về nhà! Tội nghiệp quá, thôi thế thì tùy vậy!

Khó khăn lắm Paulina mới tìm ra chỗ đậu xe, tiệm này có lẽ nấu ngon vì đông khách. Bước vào trong, cô phải đứng vào cái "line" đang có ba người chờ. Pauline nhìn quanh coi có ai quen đi ăn ở đây, nhưng không thấy ai, bủ lại, cô để ý đến một chàng trai nho nhã, lịch sự với gương mặt có làn da ngăm ngăm rất đàn ông đang ngồi ở một góc, thỉnh thoảng đưa tay lên coi giờ!

- Ôi, tên này con cái nhà ai mà trông được quá chứ! Hồng biết tính tình ra sao? có nóng nảy hay còn đồ, dè gái không???

Đang đứng chờ người nghĩ về tên đàn ông xa lạ, bỗng dưng Paulina hết hồn vì tên đó chợt nhìn thấy cô đang chiếu tướng hần, cô giấu nụ cười vội quay đi tằng lờ chỗ khác. Một lát sau, cô lại tiếp tục nhìn lén và bị hần bắt gặp đến mấy lần...

- Hôm nay xui quá, ra đường nhìn "traí" mà bị bắt quả tang!

Than thầm chưa xong thì chợt thấy chàng ta tiến về phía cô, lịch sự hỏi:

- Xin lỗi, cô có phải là Tina, em của bạn chị tôi không ạ?

Thật thông minh, Paulina trả lời:

- Dạ, tên đúng của tôi là Paulina ạ!

Trả lời như vậy vì nếu sau này có gì, tên ấy sẽ không cho là cô xạo! Paulina có vẻ "kết" bề ngoài của tên đàn ông bảnh trai này! Nhưng

nguyên nhân chính là cô cũng mệt lắm rồi, muốn có một chỗ ngồi nghỉ chân, đứng chờ hoài trên đôi giày cao gót thì không thoải mái chút nào! Không ngờ câu nói của Paulina làm hấn vổ trán:

- Chết mất, tôi đoảng quá, Paulina chứ không phải Tina...

Paulina trở mặt ra:

- Cái gì? Anh có chắc không? Paulina?

- Phải, thú thật là tôi có tính hay quên, chắc cô phiền lòng lắm, vậy "sorry" nhé, mời Paulina vào đây.

Theo hấn vào bàn không chút do dự, kệ nó, lâu lâu sống "ba trợn" một chút cũng chẳng sao! Ô, hay là có một chị bạn nào muốn giới thiệu tên này cho mình thật? Nghĩ vậy xong Paulina lại cười toét miệng ngay vì thấy sự bào chữa của mình quá lỗi! Cô có chị em gái nào đâu mà giới thiệu như vậy! Cũng đâu có ai hẹn hò cô ra đây vào giờ này!

- Sao, cô cười chuyện gì đó?

- Không, ngồi đây thoải mái quá đi... Cám ơn anh nhé. Ủa mà anh tên gì?

- Lâm...

- Anh hiện làm ở đâu?

Paulina hỏi thật nhanh những câu chính mà cô muốn biết về đối phương, và cô an tâm khi biết hấn là chủ một tiệm sửa xe tại thành phố, có bằng kỹ sư cơ khí, hiện đang trông coi cơ sở của mình.

- Vậy gia đình anh có ở đây không?

- Lâm chưa có gia đình! Mới có hai mươi tám tuổi mà gia đình gì!

Paulina thở phào nhẹ nhõm, may quá, hấn bằng tuổi mình! nhưng cô giả vờ đánh chính:

- Không, Paulina hỏi gia đình là ba má Lâm cơ...

- Ba má ở Tiểu bang khác với đứa em trai út, còn Lâm qua đây làm việc...

Rồi Lâm nhìn vào mắt Paulina:

- Paulina thì sao? Có người yêu chưa?

Nghe hỏi cô cười toe, khai báo:

- Chắc Paulina bị "ế" quá... không ai thích mình cả!

Câu nói thành thực của cô khiến cho Lâm cười thoải mái, hấn bình vực:

- Thiệt hông đó, Paulina đẹp vậy chắc là chưa chịu ai chứ gì!

Mắt Paulina sáng lên, cô nghĩ bụng "sao tên này hay quá, biết hết trơn"... nhưng cô giả vờ khiêm nhường:

- Đâu có, nói thiệt mà...

- Lâm cũng đang ế đây nè, hay là hai đứa mình "bắt tay" cho chữ "ế" chạy xa đi, được không Paulina?

Thế là cả hai chịu đèn nhau. Bữa đó Paulina tha hồ kêu món nào cũng được, vì Lâm tuyên bố sẽ đãi cô, ăn mừng ngày hai đứa quen nhau. Bánh bột lọc, bánh bèo chén, bánh nậm, chả tôm, cơm hến và một tô bún bò Huế size lớn được mang ra hai người chia, thêm ly chè ba màu và cà phê sữa đá làm cho họ no căng hông. Paulina nói:

- Hôm nay ra ngõ gặp quý nhân... cám ơn bữa ăn của Lâm đãi, ngon quá. Lần sau tới phiên Paulina đãi Lâm nha, có chỗ này này khá lắm, đồ Mỹ nhưng ngon...

Paulina tránh không nhắc đến chuyện Lâm hẹn với cô em của bạn chị Lâm, chắc cô nhỏ đó đến không thấy chàng trai nào ngồi một mình cũng ngại, không dám hỏi!

Tối hôm đó sau bữa ăn Huế, Paulina đi theo Lâm đến tiệm sửa xe của chàng vì Lâm đề nghị hai đứa sẽ đi coi "Movie". Lâm vào trong văn phòng coi qua sổ sách giấy tờ, rồi giao công việc cho người phụ tá. Thấy vậy Paulina áy náy:

- Hay là mình đi chơi nhiều đây đủ rồi, Paulina về cho Lâm làm việc, khi nào rảnh mình đi xem "movie" sau cũng được.

- Không sao đâu, anh Hải quản lý ở đây sẽ lo mọi thứ...

- Có tiện không, Paulina đi về cũng được mà...

Nhưng Lâm đời nào chịu. Sau đó họ đi chung xe của Lâm đến "Shopping Mall" coi cuốn phim mới loại hành động khá kinh dị, khiến đôi trai gái cuốn hút vào nhau dễ dàng hơn, cho đến lúc bàn tay Lâm nắm chặt tay Paulina, trong bóng tối, ánh mắt họ nhìn nhau hạnh phúc...

Phải nói là Paulina đến với Lâm nhanh như cơn lốc, có thể nói đó là họ gặp "tiếng sét ái tình". Bởi con người của Lâm quá điển trai, tính tình phóng khoáng, học thức lại thành đạt. Tiệm sửa xe của Lâm có mười bốn nhân viên làm việc chứng tỏ công việc phát đạt. Khi thấy Lâm đến họ rất kính nể và nhìn Paulina một cách ngưỡng mộ.

Còn Lâm, chàng kết ngay cô bạn mới quen vì tính thật thà, Lâm cho là như vậy vì khi chàng hỏi có người yêu chưa, thì Paulina thành thực khai báo mình bị ế! Chỉ điểm này thôi cho chàng thấy Paulina là người con gái đáng tin cậy.

Lâm quen biết rất nhiều các cô gái trẻ đẹp, bởi chàng đẹp trai lại có sự nghiệp vững chắc,

nhưng đa số các cô thường "chảnh" và điều đó một cách quá đáng. Mỗi lần hẹn hò đi chơi, các cô thường bắt Lâm phải đợi chờ một lúc mới xuất hiện để làm giá! Lại nữa khi đi shopping thì hay chọn nhiều thứ hàng hiệu để Lâm trả tiền... Điều đó khiến Lâm không ưa chút nào!

Khi nhìn thấy Paulina lần đầu trong tiệm ăn, dáng người vừa phải, khuôn mặt dễ thương hay cười, và nét thông minh trong sáng trên khuôn mặt là Lâm bị cuốn hút ngay.

Đến với Lâm, Paulina đã thử chàng ta đủ kiểu để coi có phải là người tốt không. Có lúc cô vờ hỏi:

- Lâm nè, mình cho tiền mấy người "homeless" ngoài đường có nên không?

- Cũng được, vì có người họ lâm vào hoàn cảnh khổ thật... Lâm có gặp một kỹ sư người Mỹ, thất nghiệp mới có mấy tháng bị vợ tổng cổ ra khỏi nhà, ngày thì đi xin việc, ăn uống đạm bạc... tối về chun vào ngủ tạm trong mấy cái thùng cạc tông cạnh công ty giấy gần chỗ Lâm làm thật là tội nghiệp... Sau đó Lâm bắt gặp anh ta trong quán cà phê quanh đó hỏi xin một ly, rồi kể cho Lâm nghe chuyện... Thấy tội quá Lâm cho về ở tạm trong văn phòng sửa xe... Mà cũng có những người lạm dụng đi xin tiền... nhưng mình cho là do lòng của mình, còn họ làm xấu thì chuyện của họ...

- Vậy thì tốt...

Paulina gật đầu công nhận câu nói cũng như nhận xét Lâm là một người tốt. Khi hẹn hò không bao giờ Lâm trễ giờ, ra phố gặp một người bạn trai từng theo đuổi Paulina, Lâm không bao giờ khó chịu mà còn tỏ ra thông cảm cho người đó. Tóm lại ở Lâm, Paulina thấy an toàn và vui vẻ.

Một hôm, cũng vừa ngồi vào bàn ăn sáng, mẹ Paulina lại bắt đầu phát ngôn những câu cũ rích vì cái sự "ế" của cô, Paulina đồng dạc:

- Thôi, từ nay mẹ khỏi lo, con sắp lấy chồng rồi.

- Ai vậy?

Bà mẹ cô trở mắt ra hỏi. Paulina kể sơ cho mẹ nghe về Lâm, hẹn sẽ đưa về ra mắt một ngày gần nhất. Khỏi nói thì mẹ cô sung sướng thờ phào nhẹ nhõm...

Khi Paulina đến sở làm xong những công việc thường nhật, cô thông thả điện thoại cho Lâm, hẹn gặp nhau ngày cuối tuần. Lâm đáp:

- Lâm cũng có hai việc quan trọng muốn nói với Paulina.

Cô hơi thắc mắc không hiểu đó là chuyện gì, tính hỏi... nhưng cũng đành lòng chờ ngày gặp

nhau... vì cô sẽ nói với Lâm chuyện đường dài hôn nhân, nhưng chưa biết mở lời sao cho phải vì cô là con gái.

Mấy đứa bạn trong sở cũng biết chuyện Paulina có người yêu mấy tháng nay, chúng thường bàn ra tán vào, mong được đi ăn cưới sớm chắc vui lắm... vì sợ Paulina lại đổi ý.

Riêng Paulina thì cứ suy nghĩ mãi về ngày gặp cuối tuần, chẳng lẽ nàng lại mở lời trước về hôn nhân hay sao? Nàng muốn chính Lâm phải hỏi nàng câu: "Will you marry me" mới tình tứ và đúng cách...

Cuối tuần, Paulina mặc một chiếc áo đầm màu xanh da trời thật đẹp, cô thông thả bước chậm vào công viên nơi hai người hẹn hò nhau. Đầu óc cô hoàn toàn thành thoi vì cô không muốn suy nghĩ nhiều về việc này. Thôi thì cứ để ông Trời sắp đặt cho mình hơn là tính với toán một cái đầu...

Lâm đón cô với nụ cười tươi và một bó hồng trên tay, việc này hơi lạ vì mấy lần trước hai đứa đi chơi có hoa hiếc gì đâu! Ngồi xuống băng ghế, Lâm nói:

- Trước tiên Lâm muốn thú thật là hôm đầu tiên mình gặp nhau, Lâm đã nói xạo để được làm quen với Paulina...

- Chuyện nhỏ... vì lúc đó Paulina cũng rất muốn làm quen với Lâm, may mà Lâm đến làm quen trước...

- OK, còn chuyện thứ hai là... mà khoan đã, Lâm muốn hỏi là Paulina có cảm tình với Lâm thật không?

Paulina nhoẻn miệng cười ngả đầu vào vai Lâm, nói nhỏ:

- Lâm biết rồi mà... nói chuyện thứ hai cho em nghe đi...

- Ừm... à... Em ngồi lên đi...

Paulina ngồi thẳng lên, lúc đó Lâm quỳ một chân xuống và nâng bàn tay nàng lên, tay kia cầm chiếc nhẫn lóng lánh:

- Will you marry me...

Niềm vui sướng dâng lên tràn ngập trong lòng... Đúng là thần giao cách cảm... điều này đã xảy ra vài lần khi hai người đi chơi với nhau... Paulina thờ phào gật đầu vào sung sướng ôm chầm lấy Lâm, trong lòng cô cảm thấy thật an vui, vì từ nay mẹ sẽ thôi cần nắn, và may mắn thay cô đã kiếm ra một tấm chồng thật xứng đáng....

● Diễm Châu (Cát Đơn Sa)

GIỌT LỆ QUÁN ÂM

• Phương Quỳnh

Đông tàn, xuân đến, tuyết trắng vẫn còn rơi đầy trên xứ Đức. Tuyết phủ dày phủ trắng những mái ngói đỏ đen; những bông tuyết cũng bám dày đặc trên những tàng lá, cành cây trông thật đẹp. Cái đẹp nhiệm màu của thiên nhiên trên xứ lạnh, tình nồng.

Chỉ còn hai tháng nữa là tròn 46 năm- đánh dấu ngày dân miền nam Việt Nam bị lưu đày, chia cách. 30 tháng 4 năm 1975, ngày đổi đời, tất cả dân miền Nam sống trong tinh thần hoảng hốt, lo âu, đói khổ. Nỗi thống khổ đó, không phải chỉ riêng cho những người nghèo mà kể cả người giàu cũng cùng chung số phận.

Riêng đối với tôi cũng không quên những nỗi kinh hoàng trong cuộc đời mình. Tự do đã mất, quyền làm người hầu như không có. Vì vậy ai cũng muốn vượt thoát chế độ cộng sản để tìm tự do và xây dựng tương lai cho con cháu mình.

Nhớ lại vào mùa xuân năm 1982, Hoàng, cô em bạn dì của tôi, cô kín đáo muốn rủ chúng tôi cùng vượt biên chung với gia đình bên chồng của Hoàng. Họ có một chiếc ghe không nhỏ, đang sinh sống ở vùng Tân Thành thuộc tỉnh Cà Mau.

Cà Mau nổi tiếng là nơi xuất phát nhiều chuyến vượt biên ly kỳ, mạo hiểm. Thành công cũng nhiều, nhưng thất bại vì bị lộ, bị bắt, bị tù tội cũng không ít. Bởi thế, ban đêm nhiều toán công an thường âm thầm theo dõi, hay dùng xe Honda tuần tra trên vùng này để tìm bắt những tổ chức vượt biên.

Vượt biên tìm tự do. Hai chữ Tự Do thật vô giá. Không những chỉ đánh đổi cả tài sản, mà còn đánh đổi cả sinh mạng của những người thân yêu trong gia đình mình nữa.

Thế nhưng, qua lời trình bày về kế hoạch của Hoàng, chúng tôi nhận lời thắp từng và hoàn toàn tin tưởng vào tổ chức của gia đình bên chồng Hoàng, Chúng tôi cũng xin Hoàng cho thêm gia đình người bạn tri kỷ của tôi cùng đi theo. Đó là gia đình anh chị Trần. Anh Trần là một giáo sư, đi „học tập cải tạo“ trở về; con người đáng tin cậy. Trong bối cảnh của xã hội mới, anh chị Trần không tin ai cả, duy nhất chỉ tin vào chúng tôi mà thôi. Hoàng suy nghĩ thật lâu, vì ngại người lạ khó tin... nhưng cuối cùng

cũng đồng ý và yêu cầu chúng tôi lúc nào cũng chuẩn bị sẵn sàng „binh“.

Thế là đợi đến tháng 3 – „tháng ba bà già đi bễ“ sóng lặng biển êm, chúng tôi được lệnh xuất phát...

Đúng Ngọ trước ngày ra đi, tôi chuẩn bị nấu một mâm cơm dâng cúng ông bà, tổ tiên. Trong tâm khảm, tôi nghĩ, ra đi lần này sẽ không có ngày trở lại, vĩnh viễn lìa xa quê cha đất tổ. Đây là lần cuối, kính mong chư hương linh phù hộ cho con cháu bình an đến được bến bờ tự do.

Tôi thành tâm đánh lễ trước bàn thờ Phật, lâm râm cầu nguyện thật lâu, cầu xin mẹ Quán Thế Âm hiển linh, phù hộ cho chuyến đi được bình an, thuận buồm xuôi gió... Lòng thành ngưỡng nguyện, hương khói xông lung trong ánh nắng, từng sợi nắng xuyên qua khung cửa chiếu vào ảnh tượng. Mỗi một lạ, tôi ngẩng đầu lên chăm chú nhìn lên ảnh tượng, cảm thấy mắt mẹ Quán Âm chập chờn theo những tia nắng chiếu, có lẽ ánh nắng phản chiếu lên mặt kiếng. Tôi giụi mắt, mừng tượng y như những giọt nước mắt của mẹ Quán Thế Âm đang long lanh dưới hàng mi. Tôi không dám nghĩ đó là điềm gỡ, Bồ Tát Quán Âm muốn báo cho tôi chuyến đi này lành ít dữ nhiều, mà hy vọng vì mình quá lao tâm mệt trí mà bị chói mắt. Suốt buổi chiều hôm ấy, tôi miên man suy nghĩ, chìm trong lo lắng. Nhưng lại tự trấn an rằng chuyến đi này chỉ có người trong gia đình, không ai lường gạt mình. Kế hoạch cũng chuẩn bị chu đáo, bí mật. Thêm nữa, nhà anh Ba chủ tàu ở ven bờ biển Cà Mau thì ra khơi rất dễ. Nên chương trình vẫn tiến hành theo kế hoạch của Hoàng. Tuy vậy, tôi vẫn cẩn thận đề phòng sự bất trắc xảy ra, nên đã dặn bà Dì nếu có ai hỏi, thì cứ trả lời là gia đình đi về nhà Nội làm đám giỗ.

Đến 4 giờ sáng hôm sau, chúng tôi với hai cháu nhỏ tuổi từ 3 và 6 tuổi đón xích-lô máy ra xa cảng miền Tây. Tại đây, gặp gia đình anh chị Trần với 3 cháu trên 10 tuổi. Hoàng cũng dẫn theo cháu gái 12 tuổi đã có mặt từ lâu. Như đã dặn dò từ trước, mọi người chỉ lấy mắt làm hiệu, coi như chưa quen biết nhau. Chúng tôi và anh chị Trần im lặng bám sát theo Hoàng vì chưa biết địa điểm đến.

Nhóm chúng tôi 11 người cùng lên chung một chiếc xe đò hướng về Cà Mau. Vào xế trưa đến Cần Thơ, xe dừng lại chờ đáp phà qua Bắc Mỹ Thuận. Tất cả hành khách phải xuống xe. Nơi

đây, miền Tây, có rất nhiều quây bán sản phẩm địa phương, có nem, chả, bánh trái đủ loại... Tánh tôi đi đâu, tôi cũng thường thích mua một ít quà cáp nơi đó, mang về tặng cho người thân của mình thưởng thức. Trong lúc chờ qua phà, tôi cũng mua một số nem, chả để biếu cho gia đình anh chị Ba, vì mỗi lần anh chị lên Sài Gòn đều có mang theo nhiều thứ ngon của miền Tây tặng chúng tôi. Người miền Tây rất hiền hòa dễ chịu, tánh tình cởi mở, ăn uống thảo lão, hiếu khách.

Qua phà xong, hành khách lại lên xe. Bác tài thông báo cho mọi người biết, xe sẽ có thể đến Cà Mau vào khoảng 10 hay 11 giờ đêm vì đường sá bị hư hại, nhiều ổ gà do chiến tranh để lại mà „nhà nước ta” chưa có đủ điều kiện thuận lợi để „hàn gắn vết thương chiến tranh”...

Đêm đó, lúc chúng tôi đang ngủ gà ngủ gật trên xe, thì nghe Hoàng đánh thức đã đến nhà anh Ba ở Tân Thành, chỉ cách thị xã Cà Mau khoảng 5 cây số. Nhìn đồng hồ đã hơn 12 giờ khuya. Xuống xe, chúng tôi mỗi người một đứa trẻ. Tôi vừa bồng cháu gái 3 tuổi ngủ say trên tay, một tay xách túi quần áo, vội vàng quá nên còn quên cái túi sửa bột và cái nón lá để che cho con lúc ra biển. Tôi kêu bác tài dừng xe lại để tôi lên lấy đồ bỏ quên. Khi xe đồ vừa chạy đi, thì từ xa có chiếc xe Honda chạy lại ép sát vào chúng tôi. Một tên nhảy xuống xe, chìa súng và nạt hỏi:

„Đi đâu giờ này? Vượt biên hả?”

Chưa kịp trả lời thì chúng bảo giơ hai tay lên để chúng lục soát. Chỉ mới lục soát trong người chúng tôi, chúng đã lấy được hai gói vàng lá, lột hết nữ trang và 2 cái đồng hồ Omega hảo hạng. Chúng mừng quá không xét thêm nữa. Chúng giả vờ hăm dọa đòi chở hết về thị xã giao cho đồn công an. Nhưng chúng bàn lại, chỉ một chiếc xe Honda làm sao chở hết chúng tôi, nên chúng lên xe vọt đi. Đứng ra thì chúng muốn giấu nhem chuyện này để thủ lợi riêng.

Hai tên công an cướp của đi rồi, chúng tôi chơ vơ đứng giữa đêm tối ở một nơi xa lạ. Nhìn quanh chẳng thấy ai đợi mình, có lẽ họ nghe tiếng công an dọa nạt, nên sợ quá trốn biệt không dám lộ mặt ra. Chung quanh là những đám ruộng lúa lên cao, bóng dáng những ngôi nhà lờ mờ từ xa, không biết nhà nào là nhà của anh Ba cả.

Trong cơn bối rối, chợt nhớ đến mẹ Quán Thế Âm, tôi chắp tay lại, ngẩng mặt lên trời van vái, cầu xin mẹ cứu khổ cứu nạn. Cầu nguyện xong, tôi vẫn đứng yên lặng; bắt đầu hít vào thật

sâu, thở ra thật dài từ từ, thở nhiều lần như Thiền sư Thích Nhất Hạnh đã dạy. Bình tĩnh trở lại, tôi cảm thấy nhẹ nhõm, không còn sợ hãi, không còn tiếc nhớ đến số vàng đã bị mất, quên luôn cảnh tượng bị hăm dọa vừa qua.

Lặng yên quan sát chung quanh, tôi thấy thấp thoáng trong lùm cây khá xa có ánh sáng từ một căn nhà nhỏ. Mừng thầm, chúng tôi vội dẫn nhau đến đó, nếu không phải nhà anh Ba, thì cũng nhờ họ chỉ đường. Nhưng khi đến gần, còn cách một đám ruộng, nhìn vào chỉ thấy một số đàn ông, không có đàn bà. Lòng tôi sanh nghi, nhưng cũng phải vào đó để hỏi thăm.

Cả nhóm 7 người, họ ngạc nhiên nhìn chúng tôi chăm chăm dò xét, kiểu tra hỏi của công an. Họ hỏi chúng tôi từ đâu đến, tại sao đến đây giữa đêm khuya thế này. Tôi bình tĩnh trả lời:

„Chúng tôi ở Sài Gòn, xuống đây thăm gia đình anh Ba. Vì xe đồ bị trục trặc giữa đường, nên xe về trễ. Nhờ các anh chỉ giúp”.

Họ lại hỏi:

„Tên họ anh Ba là gì? Ở đây có nhiều người thứ Ba lắm?”

Một tên, có lẽ là trưởng đồn ra lệnh cho một đàn em dẫn hai cháu nhỏ vào căn phòng sau cho cháu ngủ. Rồi đột đèn sáng lên để chúng ta „làm việc”.

Nghe câu nói đó, tôi biết ngay là nguy rồi. Mình đã lọt vào ổ công an. Tên đồn trưởng gằn giọng hỏi:

„Chị không biết tên họ anh Ba nào đó, như vậy gia đình chị muốn vượt biên phải không?”

Tôi chưa kịp trả lời thì hắn ta dồn dập hỏi:

„Ông Ba đó là người tổ chức phải không? Chị bày tất cả vật dụng mang theo trình cho chúng tôi kiểm tra?”

Tôi vừa lấy tất cả đồ đạc trong các túi ra, nào là mấy ký nem chả, nào là áo quần, nào là bình sửa cho con gái nhỏ, linh tinh vặt vãnh lòi ra hết; tôi vừa bình tĩnh trả lời:

„Tôi không biết tên tục của anh Ba là gì, nhưng anh Ba có người em tên Danh, đi học ở Sài Gòn, là em rể của chúng tôi, thường cứ gọi là anh Ba, nên tôi cũng quen gọi như vậy thôi”.

Trong khi mấy tên công an đến xét đồ đạc, rũ hết áo quần xem có giấu nữ trang vàng lá hay không. Tôi yên lặng thầm cầu nguyện mẹ Quán Âm cứu độ. Mẹ ơi, Mẹ cứu chúng con. Mẹ che mắt công an, đừng để cho họ nhìn thấy gói thuốc say sòng nằm lẫn lóc chung với vài thứ vặt vặt. Chắc họ nghĩ rằng, những thứ tôi bày ra

toàn là những đồ dùng cá nhân vô hại, nên họ không chú tâm soát kỹ.

Không tìm thấy gì, tên đồn trưởng bảo tôi cất lại vào các túi; đồng thời ra lệnh lấy xe Honda chở nhà tôi giao cho công an thị xã „xử lý“. Còn ba mẹ con thì dẫn đến nhà anh Ba ngay, sáng mai chúng ta qua đó „làm việc tiếp“!. Cũng may đêm đã quá khuya rồi, trong nhóm đó có người nhỏ nhẹ trình bày, “Thấy anh chị nhà này hiền lành, không có gì khả nghi...”, nên tên đồn trưởng „nhất trí“ cho dẫn tất cả gia đình đến nhà anh Ba.

Trước khi đi, tôi dành lại vài ký nem chả và một số tiền lẻ để cho „anh em công an“ lai rai và canh thức qua đêm.

Nhà anh Ba cách đồn công an không xa, khi đến trước ngõ, họ không vô nhà, chỉ gọi tên anh Ba báo hiệu. Anh Ba ra đón chúng tôi, giọng còn ngái ngủ:

„Sao các em về trễ vậy!“

Nghe giọng anh nói đầy kịch tính, tôi cũng vui mừng đóng kịch luôn:

„Trời ơi anh Ba, xe bị hư máy dọc đường nên về đây quá trễ, nếu không có mấy anh em công an nơi đây có lòng tốt thì tại em không biết tá túc đêm này ở đâu...!“

Mấy tên công an lặng lẽ rút lui. Nhất thời cũng tạm phá tan chút nghi ngờ trong bọn họ, không biết ngày mai sẽ đối phó ra sao.

Vào nhà, tất cả mới bình tâm trở lại, chúng tôi ngạc nhiên không thấy gia đình anh Trần và cô Hoàng đâu cả. Anh Ba mới kể cho chúng tôi nghe. Khi nghe xe đồ dừng lại và sau đó có tiếng ồn ào dọa nạt bên ngoài. Anh biết đã bị bẫy rồi nên không cho họ vào nhà vì sợ lộ tông tích mà yêu cầu mọi người nín lặng nằm yên ngoài mương rạch chờ đợi xem tình hình thế nào. Khi tạm yên anh đã cho các con lấy ghe chở hai gia đình về thị xã. Có lẽ giờ này họ đã cấp tốc lên xe về lại Sài Gòn.

„Riêng chuyện thẩm vấn sáng mai chú thím đừng lo nghĩ nhiều. Đám công an này chỉ là bọn Việt cộng nằm vùng thuở trước, nhờ anh chị bao che cho khỏi tù tội, nên anh sẽ có cách nói chuyện thiệt hơn“. Anh bảo đưa con trai lấy ghe chở nhà tôi ra thị xã Cà Mau để về Sài Gòn ngay. „Thím yên tâm đi ngủ cùng các cháu, nhưng gần sáng khi nghe tiếng chó sủa thì thím véo cho con nhỏ khóc lên, thím cứ giả vờ ru con ngủ tiếp. Tôi nghĩ, nếu họ muốn bắt chú thím thì họ đã giữ lại chú thím ngay, không cho chú thím về đây. Tôi cũng biết, khi công an muốn lục soát nhà thì

chúng cho người canh chừng ngõ sau và toán khác sẽ vào cửa trước...“

Mọi việc xảy ra đúng như anh Ba đoán trước. Sáng sớm, công an đến, anh vui vẻ đón tiếp tên đồn trưởng và hai tên cận vệ. Trà nước anh đã pha sẵn. Anh kể về Danh, em trai của anh, khi lên học ở Sài Gòn được gia đình tôi giúp đỡ và còn đồng ý cho Danh được cưới cô em họ nữa. Vì vậy chúng tôi thân thiết như hai gia đình thông gia. Anh ca tụng mọi người trong gia đình chúng tôi... để chứng tỏ bản chất hiền hòa, lương thiện, chỉ lo buôn bán làm ăn... Thế nhưng, tên đồn trưởng công an cũng không quên nhiệm vụ. Hắn nói, cần gặp mặt nhà tôi để „làm việc“ thêm vài điểm. Anh Ba thản nhiên trả lời „Hôm qua ngồi xe suốt ngày, ai cũng đói và mệt, nên con trai tôi đã chở ảnh ra thị xã ăn phở, luôn tiện mua thêm một số đồ nhậu. Lâu ngày anh em gặp nhau mà! Còn thím đang ru con ngủ, „đồng chí“ có muốn hỏi han gì không?“

Dù không bằng lòng về sự việc này, nhưng lại sợ làm mất lòng người ân của mình, tên đồn trưởng ra dấu cho đồng bọn ra về...

Tôi không tin bọn chúng dễ dàng bỏ qua vụ này. Và để cho gia đình anh Ba khỏi liên lụy, trưa hôm đó chúng tôi quyết định trở về Sài Gòn.

Trên chuyến xe đò, giờ chỉ còn 3 mẹ con; tôi có thì giờ suy gẫm lại lời ông Thầy bói theo „quẻ Dịch“: „... Bà không có số vượt biên bằng đường biển. Nếu bà có xuống tàu rồi cũng phải trở lên. Có bà đi thì cũng làm hại đến nhiều người khác...“. Hồi đó tôi không tin, nhưng giờ lại thấy hiệu nghiệm. Rồi lại nghĩ đến mất mấy lượng vàng „của đi thay người“. Cũng tiếc. Nhưng an ủi là không làm hại đến các gia đình anh Trần và cô Hoàng cả. Tôi cũng ngạc nhiên tự hỏi, tại sao khi đối chất với mấy tên trong đồn công an, tôi lại bình tĩnh không chút sợ hãi? Phải chăng trước đó tôi thường trì niệm Quán Thế Âm, nên trong những giây phút hiểm nguy, phát sanh „Tâm Vô úy“. Khi Tâm đã Định, thì Tuệ phát sinh. Khi Tâm bình thản thì đầu óc sáng suốt giúp tôi vượt qua khó khăn. Có điều đáng tiếc, trong lần lễ Phật trước khi đi, tôi đã nhìn thấy giọt nước mắt của Mẹ Quán Âm, báo trước chuyến đi không thành mà tôi mù quáng thiếu Định, Tuệ nên không nhận ra. Tiếc cũng đã muộn...

Phương Quỳnh (tháng 3.2021)

Viết về chuyến vượt biên bất thành vào tháng 3.1982

VỢ CHỒNG ĐIỆP VIÊN

• Phạm Thành Châu

Học xong trung học, tôi thi vào Đại Học Sư Phạm ban Anh Văn. Trong thời gian là sinh viên tôi còn làm việc cho số 3 Bạch Đằng. Đó là cách nói gọn của phủ Đặc Ủy Trung Ương Tình Báo Việt Nam Cộng Hòa.

Tôi làm tình báo vì có máu phiêu lưu, thích chuyện mạo hiểm, sau này lại thêm mối thù Việt cộng giết cha tôi. Ông già tôi là chủ một nhà máy xay lúa nhỏ ở vùng quê tỉnh Bạc Liêu. Vì là vùng mất an ninh nên phải đóng thuế cho Việt cộng, ấy vậy mà cũng bị chúng nửa khuya đến gõ cửa đem ra đồng bắn bỏ. Cả mấy năm sau, tôi cố tâm điều tra mới biết rõ thủ phạm là một tên nằm vùng trong xóm, chỉ vì một xích mích nhỏ, hấn dẫn đồng bọn về giết người.

Dĩ nhiên tôi trả thù. Sau khi tốt nghiệp Sư phạm, trong lúc chờ Sự Vụ Lệnh, tôi lên về nhà trốn trong phòng không cho hàng xóm biết, đến khuya tôi đến nhà hấn, năm sau hè chờ. Ở thôn quê không có phòng vệ sinh trong nhà, khi cần thì ra sau vườn. Qua đêm thứ hai hấn mở cửa ra đi tiểu, tôi chĩa súng vào lưng hấn.

– Đồng chí ra ngoài kia trả lời trước tổ chức về vài việc cần gấp.

Hấn sinh nghi định phản ứng, tôi giáng cho một búa súng vào đầu, hấn bất tỉnh, tôi cột chân tay hấn, còng trên lưng, ì ạch băng đồng ra chỗ bọn chúng giết cha tôi. Tôi khai thác tận tình cho đến khi hấn thú nhận tội giết cha tôi, lúc đó tôi mới cho hấn biết sự thật. Hấn van lạy, nhưng vô ích, hình ảnh cha tôi chết oan ức, mắt vẫn mở trừng trừng khiến tôi sôi gan. Sau đó gia đình tôi bán nhà máy xay lúa, bán nhà lên Sài Gòn ở. Tốt nghiệp xong tôi được điều đi các tỉnh dạy học. Sau mỗi công tác tình báo dù thành công hay thất bại tôi lại chuyển qua tỉnh khác.

Câu chuyện bắt đầu khi tôi được giao cho việc theo dõi một cô thợ may ở ngoại ô một thành phố ven biển miền Trung. Nguyên nhân là thỉnh thoảng lại có truyền đơn rải vào buổi sáng trên con đường vào thị xã. Đây là con đường mà đa số nông dân thường đem nông sản vào chợ bán. Họ chờ bằng xe đạp, xe Lam hay xe bò. Sáng sớm nào cũng có Cảnh sát rình ở đó nhưng chẳng thấy ai đáng tình nghi cả. Sau phải cho người nằm sát lề đường mới khám phá ra một cô gái đi xe đạp chở rau muống phía sau, dưới chân chỗ bàn đạp để mở truyền đơn, cứ dờ nhẹ chân là truyền đơn rơi xuống đường khó mà thấy được nhất là ở quãng đường tối. Qua điều tra đây là cô thợ may nhà ở vùng ngoại ô, sát địa giới thành phố. Sau nhà là một vạt ruộng nhỏ trồng rau muống, mỗi sáng cô chở rau vào chợ bán sỉ cho bạn hàng rồi về ngay. Cô sống với một mẹ già hơn sáu mươi tuổi. Gọi là tiệm chứ thực sự là một bàn máy may phía trước, cách một tấm vách cốt là giường ngủ của hai mẹ con vừa làm chỗ trữ áo quần. Gia đình này mới từ một quận miền núi về hơn một năm nay. Theo báo cáo, trước đó cô là nữ sinh trung học, sau theo nghề may. Tiệm của cô khá đông khách vì cô hiền lành, vui vẻ lại lấy công rất rẻ, có lẽ đây là trạm giao liên hơn là cơ sở kinh tài của địch.

Nhiệm vụ của tôi là tìm cách tiếp cận cô để theo dõi. Tôi sẽ đóng vai một kẻ si tình cô, gặp gỡ cô mà bọn chúng không thể nghi ngờ, hoặc tốt hơn nữa sẽ được móc nối làm việc cho chúng.

Một buổi sáng chủ nhật tôi chạy xe gắn máy gần đến nhà cô thì xe chết máy phải dừng lại sửa. Tôi vào tiệm xin cô miếng giẻ rồi loay hoay mở máy ra chùi, thay bu gi, tháo bình xăng con... toát mồ hôi mà xe vẫn không nổ. Tôi xin cô miếng nước uống và ngồi trước hiên nhà cô hỏi vài câu vợ vẫn rồi dẫn xe về.

Qua hôm sau tôi đem một xấp vải đến nhờ cô may cho một áo sơ mi. Lần này tôi được cô mời vào nhà vì tôi là khách. Thế rồi, thỉnh thoảng tôi lại nhờ cô may một thứ gì đó và tôi ngập ngừng nói là tôi làm thế để được dịp gặp cô, không gặp tôi nhớ. Cô có vẻ bất ngờ, nhưng yên lặng. Những lần sau cô lại càng giữ ý, nhưng tôi bắt gặp trên đôi mắt cô mỗi khi thấy tôi, long lanh niềm vui. Trong lúc trò chuyện tôi cho cô biết về gia đình tôi rằng ông già tôi tham gia mặt trận bị quân đội Quốc Gia hành quân bắn chết. Thỉnh thoảng tôi đi chùa nghe thuyết pháp hoặc tham gia mít-ting, tôi phát ngôn bừa bãi ra người bất mãn chế độ.

Sau một thời gian lạnh lùng, giữ kẽ, cô có vẻ thân thiện, vui vẻ hơn. Kẻ thù trong bóng tối đang kéo dần con mồi về phía chúng, tôi biết mình đã được để ý, nhưng chỉ đến đây thì hầu như bế tắc, tôi không biết được những gì chúng tôi cần.

Một sáng chủ nhật, như thường lệ tôi đến thăm cô, nhưng đến nơi chỉ thấy một đồng tro tàn đang bốc khói. Thì ra, không hiểu vì sao lúc khuya lửa bắt cháy, hai mẹ con chỉ kịp chạy thoát thân. Tôi khuyên nhủ nhưng cô vẫn lắc đầu lo lắng.

- Tiền mua bàn máy may, mua miếng đất em trả chưa hết nợ, còn quần áo của khách nữa, họ nói bao nhiêu phải cố mà trả. Nhưng em còn đồng nào đâu!

Tôi hứa với cô là sẽ hết lòng tìm cách giúp đỡ. Thế rồi tôi về bán chiếc xe gắn máy. Nhờ bà con chung quanh phụ giúp nhặt nhạnh những miếng tôle còn xài được, mua ít vật liệu, dựng lại căn nhà mới cũng khang trang, ngoài ra còn mua được một bàn máy may mới nữa. Chỉ trong một tuần tôi lo toan cho cô chu toàn.

Từ đây thái độ của cô đối với tôi thay đổi hẳn. Chúng tôi thường đưa nhau đi xem hát, ăn quà rọng, đôi khi cô đến nhà trọ thăm tôi nữa.

Mỗi khi đi với nhau cô thường chải chuốt, thoa chút phấn hồng trên má, trông cô đẹp hẳn ra, như lột xác từ một cô thợ may lọ lem thành một nàng tiên, nhưng đối với tôi, đi bên cô, nhất là những chỗ vắng, tôi có cảm giác rờn rợn, tưởng như mình đang đứng trước đỉnh đầu ruồi của một họng súng nào đó trong bóng tối.

Vì nghề nghiệp, lúc nào tôi cũng cảnh giác, nguy trang, dò dẫm tìm một chỗ an toàn phía sau lưng.

Một lần cô ghé nhà trọ thăm tôi, có một bà hàng xóm biết cô là thợ may đến năn nỉ cho con gái học nghề may. Cô là học sinh thi hỏng tú tài, muốn theo nghề may để phụ giúp gia đình. Nghe tôi nói thêm vào cô ta có vẻ bằng lòng nhưng hẹn ít hôm nữa mới trả lời, có lẽ chờ quyết định của tên đầu sỏ, chỉ huy cô.

Tuần sau cô đồng ý nhận học trò. Được độ ba tháng nhờ sáng ý, cô bé học nghề khá tiến bộ. Tiệm may cũng đông khách hơn trước. Một hôm tôi gọi riêng cô bé hàng xóm qua nói chuyện:

- Em học nghề may với chị Lan đến đâu rồi?

- Em cắt chưa vững nhưng may thì khá lắm, khách nào cũng khen đường chỉ em thẳng, mịn và đẹp.

- Có lẽ cần một máy may nữa mới phụ chị Lan kíp giao hàng cho khách.

- Em cũng nghĩ vậy nhưng không có tiền. Tôi tâm sự với cô học trò:

- Như em biết, thầy và chị Lan yêu nhau, dự định sẽ làm đám cưới, nhưng thầy còn ngại hình như chị Lan đang yêu ai nên thầy nhờ em giúp thầy tìm hiểu chị Lan xem có ai đến thân mật chuyện trò với chị ấy không? Em sẽ chẳng làm gì cho chị ấy nghi ngờ. Thầy có cái máy này, sẽ giấu dưới xách tay của em, khi đến nơi, em chỉ cần mắc xách tay sau lưng chỗ ngồi của em sát vách với phòng thử áo quần. Chỉ thế thôi, đừng cho bất cứ ai biết chuyện này. Nếu chị Lan hay ai bắt gặp cứ bảo rằng đó là máy thu thanh, thầy sẽ chỉ em cách mở nghe đài phát thanh. Em cũng đừng cho chị ấy biết là thầy cho em mượn tiền mua máy may, sợ chị nghi ngờ, ghen tuông phiền phức.

Thế là chúng tôi nghe rõ những trao đổi, bàn bạc với nhau của bọn chúng trong phòng thử quần áo. Một bộ phận khác rình thu hình những khách hàng khả nghi và tiến hành điều tra. Chúng tôi gần như nắm vững tất cả những tên nằm vùng, cơ sở kinh tài, nơi chứa chấp những tên xâm nhập nữa, nhưng tên đầu sỏ vẫn chưa tìm ra!? Trong nghề này, một chút sơ ý là chết. Như cô thợ may, bị chúng tôi theo dõi mà không hay biết. Cô với tôi như hai tay nhu đao đang lừa nhau để vật đối thủ xuống, cô đã bị thất thế hoàn toàn, nhưng tôi chưa ra tay và chờ cô ra đòn.

Có thể cô làm bộ chuyện trò, hỏi han để tìm hiểu tôi hoặc rủ tôi một chiều nào đó ra vùng quê hóng gió tâm sự... Nhưng tuyệt nhiên chuyện đó không xảy ra. Cô lúc nào cũng ít nói, dịu dàng, nhưng như thế lại càng làm tôi e ngại và thấy cô rất bản lĩnh, rất nguy hiểm. Đi bên cô tôi cố làm vẻ sung sướng, hạnh phúc nhưng thật sự tôi có cảm tưởng cô như con rắn độc, chỉ một tích tắc cô hành động là đời tôi tàn ngay. Mạng tôi đối mạng cô thì không xứng. Thế nên tôi chẳng hứng thú gì trong vai trò này cả. Tôi được lệnh phải tiến xa hơn tức là phải chung đụng xác thịt để giữ chặt con mồi, nhưng tôi không làm được. Dù cô có yêu tôi thực hay giả vờ tôi cũng quyết không đụng chạm đến nơi thiêng liêng đó của người con gái. Đó là nhược điểm của một tên tình báo non tay nghề như tôi.

Mùa hè năm đó, đối phương lên phương án tấn công tỉnh. Mẻ lưới được tung ra. Chúng tôi dự định hành quân vào lúc khuya.

Buổi chiều cô bé học may về báo cho tôi biết là lúc trưa có một ông Sư khất thực đến trước nhà, cô Lan ra cúng dường, ông Sư lăm thăm tụng kinh chúc phúc như mọi khi, nhưng lúc

quay vào, thấy mặt cô tái mét, người cứ run lên bần bật...

Chúng tôi đề nghị Cảnh sát hành quân sớm hơn dự định. Thế là cả bọn bị tóm, kể cả chính tôi cũng bị cảnh sát đến gõ cửa, còng tay, đẩy lên xe cây. Thường thì sau khi vỡ kịch đã hạ màn như thế, tôi thành thời nghỉ ngơi rồi nhận công tác mới. Nhưng không hiểu sao hình ảnh cô ta vẫn nguyên vẹn trong đầu tôi.

Khi cô bị bắt, bị giam giữ, lòng trắc ẩn của tôi lại nổi lên. Đàn bà, con gái, trẻ con không có chỗ trong chiến tranh, họ phải được ở hậu phương, phải được thường xuyên che chở, bảo vệ. Một cô gái vô ý vấp ngã thấy đã động lòng rồi, huống gì cô thợ may hiền lành, dịu dàng kia đang bị nhốt trong nhà giam sau những song sắt như một con thú đã bị săn bắt, chờ ngày bị đem xẻ thịt.

Tôi đã nhiều lần bí mật nhìn cô ủ rũ ngồi ở một góc phòng giam, héo úa như không có linh hồn, không còn cảm giác, suy nghĩ gì. Tương lai là chết rũ trong tù, tình yêu, hy vọng của tuổi thanh xuân coi như đã chấm hết.

Đối với cô, tôi thấy thật bất nhẫn, lừa gạt một cô gái dù cô ta được điều khiển từ trong bóng tối. Và khi cảm tưởng cô không còn là kẻ thù của tôi nữa, sự cảnh giác đã được gạt bỏ, như bụi bặm trên một bức tranh đã được chùi sạch, để lộ ra hình ảnh trong sáng, dịu dàng của cô trong tâm trí tôi. Thế nên tôi đề nghị thả cô ra để cho những con mồi khác đến móc nối lại với cô.

Từ phòng giam, tôi lại được gọi lên để đối chất về sự liên hệ giữa tôi và cô. Chúng tôi xác nhận có yêu nhau nhưng chẳng biết gì về Việt cộng cả và anh Cảnh sát thẩm vấn (vờ) tin ngay là thật, anh hứa sẽ thả chúng tôi ra và anh Cảnh sát bỏ đi làm giấy tờ.

Tôi đến ngồi gần cô cầm lấy tay cô, cô ngược nhìn tôi và lắc đầu, có lẽ cô cho rằng lời anh thẩm vấn viên chỉ là cái bẫy, nhưng tôi cố tình cho cô hiểu tôi là người có thẩm quyền, tôi cứu cô ra vì tôi yêu cô.

– Như em đã nghe lúc nãy, anh xin bảo lãnh em và chịu trách nhiệm liên đới về những hành động của em sau này. Nếu em thương yêu anh thực lòng thì em hãy lánh xa những gì có thể gây nguy hiểm cho em. Em còn mẹ già phải nuôi dưỡng, rồi em sẽ lập gia đình, có con cái, sống hạnh phúc như bao người bình thường khác. Đừng dại dột nữa, không phải anh sợ bị vạ lây nhưng nếu em gặp chuyện không may anh sẽ đau khổ lắm. Anh sẽ thu xếp cho em và mẹ em vào Sài Gòn sống lẫn trong đồng bào thì sẽ không có ai quấy rầy em nữa. Chúng mình sẽ

làm đám hỏi và khi nào anh vận động xin về dạy gần Sài Gòn sẽ làm đám cưới.

Cô cúi đầu yên lặng nghe, rồi cô nắm tay tôi đặt lên đùi cô, siết nhẹ. Một giọt nước mắt rơi trên tay tôi. Tôi thở phào nhẹ nhõm. Cô đã hiểu ý tôi. Cô viết cho mẹ cô một lá thư, dặn bán nhà để chuẩn bị về quê, chỉ giữ lại bàn máy may. Sau đó chúng tôi lặng lẽ về Sài Gòn.

Nhờ bạn bè giúp đỡ, tôi tìm mua được một căn nhà nhỏ ở chợ Cây Quéo, góc đường Hoàng Hoa Thám, Ngô Tùng Châu Gia Định. Dĩ nhiên việc theo dõi cô không phải đã chấm dứt. Công tác của chúng tôi thường được tình báo Mỹ yểm trợ. Người Mỹ rất hào phóng nhưng cũng rất nguyên tắc, họ đã vui vẻ trả lại tiền cho tôi mua lại chiếc xe gắn máy, trả cả những chi phí lật vạt như đưa cô đi xem hát, ăn quà rong. Nhưng sau cuộc hành quân, hồ sơ coi như đã đóng. Lần này tôi lại bán xe, vay mượn thêm để lo cho cô mà không biết khi nào mới có tiền mua lại xe khác. Suốt mấy tháng hè, tôi về Sài Gòn với gia đình. Buổi chiều tôi thường ghé thăm cô, có khi tôi ăn cơm tối với gia đình cô. Sau bữa ăn, bà mẹ dọn dẹp chén đĩa, còn cô thì xin phép đi tắm. Chợ Cây Quéo nằm trong một đường hẻm, sau khi tan chợ chiều, trở thành vắng lặng như ở một vùng quê.

Sau nhà cô có một sân vuông nhỏ, rào kín chung quanh, tôi thích ra đây ngồi xuống một ghế gỗ dài để chờ cô. Cô có thói quen là sau khi tắm cô không mặc nịt ngực, nên qua lần vải mỏng, đôi ngực cô thẳng đứng lên, lồ lộ như hai mút măng tre vừa chồi lên khỏi mặt đất. Cô ngồi cạnh tôi, nghiêng đầu dùng khăn vò mái tóc cho khô, chải nhẹ cho tóc thẳng, xong cô ngửa người vuốt mái tóc về sau lưng, rồi cô nhìn tôi mỉm cười. Tôi yên lặng ngắm cô, tưởng như thấy rõ làn da mịn màng, thơm tho của thân thể cô... Sau đó chúng tôi có một thứ quà rong như chè hay trái cây để vừa ăn vừa chuyện trò đến khuya mới chia tay.

Sau kỳ nghỉ hè tôi được chuyển ra Huế dạy học, tôi viết cho cô một lá thư dài và hẹn Tết sẽ về xin làm đám hỏi. Tính cô ít nói, ngay cả thư trả lời chỉ vồn vện mấy câu “Được thư anh, em khóc mấy hôm nay vì vui mừng. Cám ơn anh đã hiểu em và lời hứa của anh lần này em tin là thật, bằng trái tim và cả cuộc đời em”.

Khoảng cuối năm đó tôi xin phép về Sài Gòn, khi đến nhà cô tôi ngạc nhiên thấy nhà đã sửa sang lại tươm tất. Cô dẫn tôi ra phía sau khoe một căn phòng vừa mới được xây thêm.

- Mẹ ngủ phòng ngoài kia, em ngủ trong này.
- Còn anh thì nằm dưới đất?!

Cô đỏ mặt nhưng sung sướng.

– Anh với em phòng này chứ.

Lẽ hỏi chúng tôi diễn ra đơn giản, kín đáo. Gia đình tôi cứ tưởng tôi sẽ lập gia đình với một cô nữ sinh nào đó, không ngờ là một cô thợ may. Chẳng phải họ kỳ thị hay giai cấp gì mà theo lệ thường, thầy giáo rất dễ chọn vợ đẹp trong trường mình dạy. Nhưng khi gặp lần đầu, mọi người đều thích cô ngay. Cô vừa hiền vừa đẹp một cách thùy mị. Mẹ tôi cứ mẹ mẹ con con với cô ngọt xót, các cô em gái tôi thì tíu tít hỏi han, trò chuyện rất thân mật khiến cô bối rối, vụng về vì cảm động. Từ đó gần như ngày nào tôi cũng đến nhà cô, đôi khi ngủ lại nữa, nhưng chúng tôi đã hứa với nhau phải giữ gìn, để dành cho ngày hôn lễ.

Cô có những suy nghĩ lẩm cẩm rất đàn bà. Cô thêu những áo gối có hình quả tim, tên tôi và tên cô lồng vào nhau, hình đôi chim đang bay, rồi cô phân vân về tên của những đứa con trong tương lai. Tôi chế giễu thì cô giận, nhưng thâm tâm cô rất vui sướng với giấc mơ đơn giản đó. Tôi bàn với cô vài tháng nữa sẽ làm đám cưới, nhưng rồi đầu năm 1975 miền Nam bắt đầu sụp đổ từng mảng, tất cả tan rã như bột nước.

Người ta ùn ùn chạy về phía Nam, tôi phải nấn ná lo tiêu hủy hồ sơ, phân tán mạng lưới nên vào đến Đà Nẵng lại đành quay về Huế vì miền Trung đã rơi vào tay đối phương rồi. Kẻ thù hình như chưa biết gì về tôi cả ngoài cái vỏ bọc thầy giáo trung học. Việt Cộng bắt đầu gọi các cô thầy đến khai lý lịch và như đang sắp xếp mở cửa các trường học.

Thế rồi khoảng cuối tháng năm, năm bảy lăm, nửa khuya, chúng đến vây nhà trọ, gõ cửa, còng tay tôi dẫn ra xe. Thoạt nhìn, ngoài chiếc xe cảnh sát chở đầy bộ đội tôi còn thấy một xe mang số ẩn tế Sài Gòn, tôi biết ngay bọn chúng đã tìm ra chính xác tông tích tôi. Nhưng tại sao trung ương lại không hủy hồ sơ?

Ngồi kèm tôi là hai tên bộ đội còn trẻ mang súng AK. Phía trước, bên cạnh tài xế là một người đàn bà. Xe chạy ra khỏi cửa Thượng Tứ, qua cầu Trường Tiền đến đường Duy Tân, chiếc xe chạy trước queo vào ty cảnh sát (cũ), còn xe chở tôi chạy thẳng, hướng về quốc lộ. Tôi đoán chúng đưa tôi về Sài Gòn khai thác. Tôi dự định thoát thân, nhưng đến gần phía Nam tôi mới hành động. Nghĩ thế nên tôi buông thả, thiu thiu ngủ dưỡng sức. Dọc đường xe phải ngừng ở các nút chặn, tên tài xế cũng là bộ đội trình giấy và nói gì đấy, ánh đèn loang loáng vào xe, rồi xe lại tiếp tục. Đến Quảng Ngãi trời đã rạng sáng, tôi lơ mơ mở mắt nhìn quanh. Bỗng tôi lạnh người

khi nhận ra người đàn bà ngồi phía trước là cô thợ may, vợ sắp cưới của tôi. Hóa ra chúng tôi đã lầm trong điệp vụ vừa kể, tên đầu sỏ là cô ta chứ không phải gã Thầy tu khất thực. Tôi cay đắng cười thầm mình thua trí một người đàn bà, cô đã ngụy trang một cách tài tình, không chỉ đánh lừa chúng tôi mà còn đánh lừa cả đến lũ chân tay của cô.

Nhớ lại những ngày chúng tôi bên nhau, tôi sượng sùng, xấu hổ với cô. Cô đã đóng một vai kịch rất xuất sắc, rất bản lĩnh, tôi vẫn chỉ là một con mồi ngây thơ. Ấy vậy mà tôi cứ tưởng tình yêu chân thành của tôi đã cảm hóa được cô. Giờ đây cô ngồi đó, lạnh như tiền. Cô đang nghĩ gì về tôi, một tên điệp viên hạng bét, ngây ngô, lẳng mọng tiểu tư sản? Xe đến Bình Định, ghé vào một quán cơm bên đường, tôi được tên bộ đội mở còng nhưng dặn “Cần gì nói tôi, giữ khoảng cách năm bước, đến gần hay xa hơn, sẽ bị bắn bỏ”.

Tôi được dẫn vào ngồi một bàn ở một góc quán, mấy tên bộ đội ngồi hai bên, còn cô ta thì ngồi riêng.

Sau bữa ăn, lúc trả tiền cô lôi ra một xấp bạc mới tinh, rút vài tờ vất đấy, đứng dậy, không lấy tiền thối. Tôi cố tỏ ra sợ sệt và ngoan ngoãn để chúng tin, hy vọng đến chiều tối nếu cũng ăn uống như thế này tôi sẽ bỏ chạy rất dễ dàng và bóng đêm sẽ che chở cho tôi.

Nhưng tôi đã lầm, xe chạy suốt đến sáng, đến ngã ba Hàng Xanh theo đường Bạch Đằng, rồi Chi Lăng, Ngô Tùng Châu và vào hẻm chợ Cây Quéo. Cô vào nhà một lúc lâu mới đi ra với bà mẹ. Hai mẹ con ngồi phía trước, xe lại tiếp tục trở ra xa lộ đến Biên Hòa queo hướng Vũng Tàu. Tôi đoán chúng sẽ truy tôi về công tác ở Vũng Tàu, Long Hải trước đây hoặc giao cho lũ nằm vùng, nội tuyến đã bị tôi đưa đi tù, và chúng sẽ mặc sức trả thù.

Đến Vũng Tàu, ghé mua mấy ổ bánh mì thịt, xe vào một khách sạn hạng trung bình. Sau khi ăn uống, làm vệ sinh, tôi lại bị còng tay cho vào phòng riêng, phía ngoài là hai tên bộ đội canh cửa. Tôi nghe cô ta dặn hai tên gác là phải cảnh giác cao độ với tên địch nguy hiểm đó (là tôi), và cô đến Ủy ban Quân quản có chuyện cần, sẽ về ngay. Tôi mệt mỏi lần ra ngủ một giấc lấy sức, dự định tối nay leo cửa sổ trốn đi. Cái còng không thành vấn đề, một cọng thép nhỏ là xong, và cọng thép đó đang nằm trong sợi dây đồng hồ mà tôi đã có được lúc tôi đòi đi tiểu ở hàng cơm ở Bình Định.

Nhưng đến gần tối, sau khi được ăn một ổ bánh mì nữa, chúng lại còng cả chân tôi vào

giường và hai tên bộ đội ngồi ngay trong phòng tôi, thay phiên nhau lỗ đôi mắt cú vọ canh chừng tôi. Thế là hết đường trốn thoát! Nhớ lại thời gian hứa hôn chúng tôi sống bên nhau, cô đã dần dần hiểu tôi, trong sự săn sóc cô đoán ý tôi rất tài. Lúc đó tôi sung sướng nghĩ rằng mình có được cô vợ toàn tâm toàn ý, bây giờ chính cái toàn tâm toàn ý kia lại hại tôi. Cô đã thấy được không sai chạy những gì tôi nghĩ trong đầu, dù chỉ vừa thoáng qua là cô để phòng ngay.

Tối đó độ hơn mười giờ, tôi được dẫn ra xe, vẫn đủ sáu người như trước. Xe chạy loanh quanh trong thành phố một lúc rồi hướng ra Bãi Sau. Trời đêm đầy mây, lạnh kinh khủng, miền Nam chưa bao giờ lạnh như năm đó, đường vắng tanh, lờ mờ ánh đèn, tiếng sóng vỗ rì rào, buồn bã. Xe chạy đến cuối bãi thì dừng lại. Cô ra lệnh bịt mắt tôi lại.

– Đồng chí đưa tôi khẩu AK. Cứ ở đây chờ, khi nào nghe tiếng súng nổ tôi sẽ ra.

Và cô nói với bà mẹ, giọng lạnh lẽo, hàm răng rít lại.

– Mẹ phải theo con, xem con trả thù kẻ đã giết hại gia đình mình và bao nhiêu đồng chí khác nữa.

Đúng là oan oan tương báo. Tôi đã xử tội tên năm vùng giết cha tôi ra sao, bây giờ tôi sẽ gặp y như vậy. Nhưng tôi không nhớ rõ mình đã làm gì để cô thù hận tôi đến độ giờ đây đem ra xử bắn tôi, không lẽ cô là con của tên năm vùng kia?!

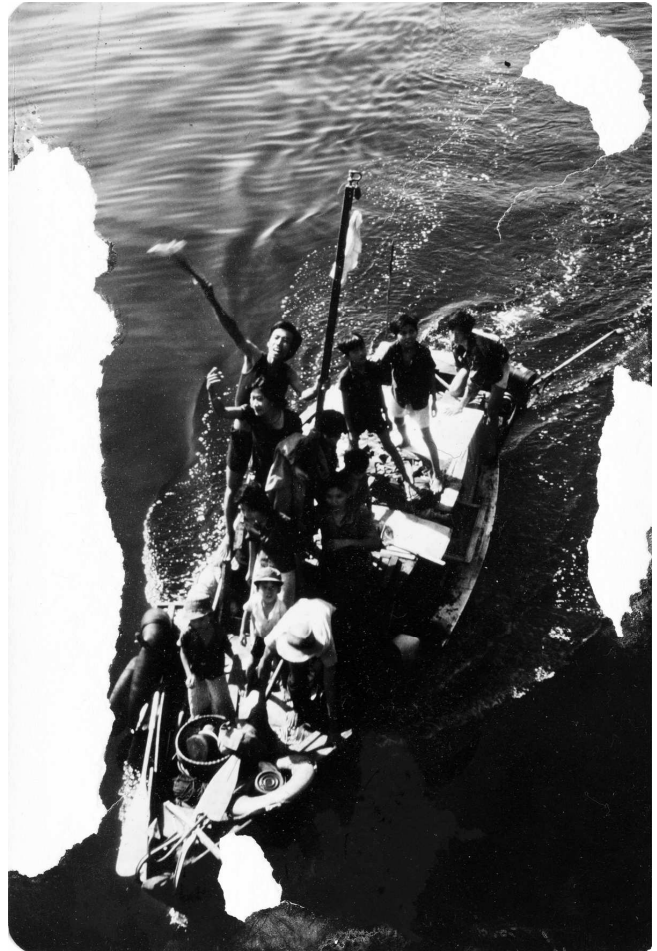
Cô lên đạn, chĩa súng vào lưng tôi, đẩy tôi đi trước. Cô đã phạm một sai lầm chết người. Cô dí súng vào lưng tôi là giúp tôi nắm được quãng cách giữa cô và tôi. Tâm vóc cô thì tôi còn lạ gì. Chỉ cần tôi quay nhanh lại là mũi súng sẽ chệch ra ngoài và với một đòn chân, tôi có thể đá gãy cổ cô hay ít ra cũng hạ gục cô trong tích tắc. Trong bóng tối thì bị bịt mắt hay không cũng mù như nhau. Tôi lần tìm cọng thép trong dây đồng hồ và bắt đầu mở khóa còng tay.

Được một quãng, khi đoán đã xa tầm nghe ngóng của mấy tên bộ đội, tôi vừa định ra đòn thì cô mở băng bịt mắt tôi.

– Anh cố mẹ được không? Nhanh lên! Nếu có chuyện gì, anh và mẹ cứ chạy thoát đừng lo cho em. Có thuyền chờ sẵn đằng kia.

Cô ôm súng chạy phía trước, tôi cống bà cụ men theo bờ rừng dương liễu mãi miết theo cô. Độ một cây số, chúng tôi đến một thuyền nhỏ có người chờ sẵn. Thuyền được đẩy ra, nổ máy và nửa giờ sau chúng tôi ra thuyền lớn đi thẳng. Hôm sau chúng tôi được tàu Mỹ vớt về đảo Guam./.

CHUYẾN VƯỢT BIÊN CỦA TÔI

• Trần Thị Nhật Hưng

Đã hơn 45 năm kể từ 1975, nhắc lại chuyện vượt biên quả là xưa như trái đất, nhiều người chẳng muốn nghe, đôi khi còn trách, chuyện qua rồi hãy cho vào dĩ vãng nhắc lại làm gì cho thêm buồn, “*quá khứ đã qua, tương lai chưa đến, hãy nghĩ và sống với hiện tại*”. Thế nhưng đâu ai hiểu cho rằng, hiện tại của tôi bây giờ chính là phải viết bài cho ngày 30/4 để đăng báo, mà 30/4 vẫn đề tuy cũ kỹ nhưng muôn thuở vẫn luôn có giá trị vì đó là lịch sử và chuyện vượt biên cũng đóng góp trong phần lịch sử đó. Luẩn quẩn là như thế. Và biết đâu, giữa khi mọi người đã quên thì tôi nhắc lại cho mọi người nhớ, và biết đâu giúp các thế hệ sinh sau đẻ muộn hiểu chút ít về lịch sử nước nhà trong giai đoạn đau thương của đất nước, thống nhất lãnh thổ nhưng không thống nhất lòng người đã để lại hận thù, chia cách không biết khi nào mới hàn gắn được và là nguyên nhân tại sao cha mẹ ông bà chúng ta lại

lưu lạc xứ người và ra đi làm sao. Cây có cội, nước có nguồn, là con người ai cũng muốn biết cội nguồn của mình. Đó là lý do, nhân 30/4 tôi quay về 45 năm trước tại sao tôi và thân nhân gia đình các bạn có mặt tại hải ngoại.

**

Cũng như bao người miền Nam sau 30.4.1975, trước chính sách khắc nghiệt và quái dị không thể tưởng tượng nổi trên cõi đời này, chỉ mua nửa ký thịt mà cả làng cả xóm xếp hàng từ quày hàng thịt kéo ra tới cổng chợ như rồng rắn lên mây nếu không muốn nói như ăn mày trông không ra thể thống gì, có khi đợi 4 tiếng đồng hồ mới mua được nửa ký thịt nếu không biết tranh, đi thật sớm xếp hàng v.v., chưa kể nổi đuôi mua 9 ký gạo, vài ký khoai (sùng cũng phải nhận) hay một con cá, vài mét vải v.v..., một trong những điều vô vàn quái đản đi ngược lại nếp sống tự do và ý muốn của toàn dân mà chế độ mới do đảng cộng sản Việt Nam áp đặt cho mọi người. Còn trăm thứ trăm điều khác nữa „*khó lắm, biết rồi, nói mãi*” nên tôi không ghi thêm ở đây.

Không ai chịu nổi cộng sản kể cả người cộng sản nên chính họ sau này cũng đã thay đổi để tồn tại và sự tử của họ từ Nga cũng phải vứt chủ nghĩa đó vào sọt rác.

Trở lại chuyện Việt Nam sau 75, dân tình khổ đốn chưa kể thành phần bị gán tội „*ngụy quân, ngụy quyền*” như tôi bị đi xuống tận đất đen thì càng khó sống hơn với họ, do vậy, đảng nào cũng chết, thà tìm cách sống trong cõi chết, chết vinh hơn sống nhục, nên tôi lúc đó dù chồng còn ngồi tù cải tạo, mới hơn hai mươi tuổi đầu, tôi đã liều chết vượt biên chọn cho mình một cuộc sống xứng đáng hơn, cứu mình và cứu gia đình.

Chuyến đi của tôi do vợ của một Đại tá tình báo Việt Nam Cộng Hòa thân quen với gia đình tổ chức. Một phu nhân liễu yếu tay mềm từng sống trong nhung lụa „*kín cổng cao tường*”, sau 1975 trước sóng gió cuộc đời, bà bỗng trở nên mạnh mẽ xuất sắc một cách phi thường tôi không ngờ nổi. Chồng đi tù, ở nhà bà gánh 5 con, ngoài sinh kế lo cho gia đình, bà còn đứng ra tổ chức cho đám con và một số người thân quen vượt biên trong đó có tôi, bà ở lại thủy chung chờ chồng và lo thăm nuôi tiếp tế cho ông.

Hôm ra đi, bà sắp xếp cho tôi theo một cặp vợ chồng trẻ cùng chuyển. Từ Sài Gòn xuống Bạc Liêu trời đã nhá nhem tối, bà đón chúng tôi và đưa về một túp lều tranh vách đất nhà người dân gần bến xe mà bà móc nối trước đó để giấu chúng tôi. Nhưng khoảng gần nửa đêm, bà ngoắc mình tôi ra, theo bà trải tấm chiếu và giăng màn ngay vỉa hè bến xe ngủ tạm. Giấc ngủ hoàn toàn không đến, tôi với bao nỗi ngổn ngang không sao chớp mắt được, rồi nửa đêm về sáng, bà lay tôi dậy và đưa tôi xuống ghe, bến cũng gần ngay đấy. Bà xiết tay tôi thì thầm vài câu chúc thượng lộ bình an, tôi cũng cảm ơn tạm biệt bà rồi lặng lẽ xuống ghe.

Trên ghe, ngọn đèn bão sáng lơ mờ soi rõ cho tôi thấy đã có sẵn dăm, bảy người ngồi trong đó. Ai nấy im thin thít, tuy không ai nói ra cũng cùng biết toàn là người vượt biên đồng cảnh ngộ.

Mái chèo của người lái đò vẫn nhẹ nhàng khua nước, trong đêm vắng tiếng róc rách nghe rõ mồn một, ghe đưa chúng tôi dọc dòng sông hướng ra biển. Độ chừng hơn nửa tiếng sau, chúng tôi được đưa sang tàu lớn, loại tàu đánh cá chỉ chứa đúng 39 người. Tất cả ngồi bệt dựa vào hai bên thành tàu, hai chân duỗi thẳng xếp lớp với đôi chân người đối diện như xếp cá mè.

Có lẽ, tôi là người lên tàu cuối cùng, vừa ổn định chỗ ngồi ngay cuối tàu, tôi đã nghe tiếng nổ máy phóng đi. Ngang qua biên phòng, có tiếng từ bên trong gọi vói ra: „*Tàu vượt biên phải không? Đứng lại!*” tiếp đó có vài tiếng súng nổ. Tàu vẫn chạy... và thoát luôn. Có lẽ do chuyển tàu nhỏ không đáng nên biên phòng không đuổi theo chẳng?!

Con tàu ra khơi, được một ngày êm ả, biển êm và trời trong xanh, thế nhưng tôi và nhiều phụ nữ khác cũng say sóng ói tới mặt vàng. Chẳng ai ăn gì, không thấy đói mà thực sự cũng không ai phát ngoài ấm nước nhỏ bằng nhôm cứ chuyển từ người này đến người kia. Uống không có ly, chỉ há miệng rót vào. Tôi chưa kịp đủ được một hớp nhỏ, là người khác đã giục đi rồi.

Con tàu vẫn lặng lẽ trôi, như chiếc lá tre lênh đênh giữa biển trời mênh mông không còn thấy đâu là bờ. Một ngày sau, thấp thoáng xa xa có một chiếc tàu đi lại. Mọi người xôn xao, nhón nháo: Tàu Nga, tàu Thái, tàu biên phòng Việt Nam hay Cap Anamur cứu người vượt biển? Bao

câu hỏi đặt ra, không có câu trả lời, cuối cùng khi tàu lạ đến nơi, mới rõ ra tàu cướp. Khoảng năm, bảy tên nhảy lên tàu chúng tôi, mặt mày tên nào tên nấy bặm trợn, rất hung dữ. Bọn chúng chỉ mặc vón vện chiếc quần đùi, để lộ tấm thân đen đúa trần trùng trọc. Đứa cầm dao, đứa cầm búa hùng hổ đập thành thịch trên thành tàu khùng bố tinh thần chúng tôi, miệng chúng ư ử gầm gừ như cọp rống. Chúng nói tiếng gì không ai hiểu. Mọi người không ai bảo ai, đồng lòng moi tiền bạc vòng vàng đưa cho chúng. Tôi ra đi chẳng mang gì, không có đồng đô la nào, có chút tiền Việt Nam, khi xuống ghe, tôi đã đưa hết cho bà chủ tàu nhờ cầm về cho gia đình, chỉ mỗi chiếc nhẫn cưới vàng tây mỏng mảnh chả đáng bao nhiêu tiền đang đeo trong tay, tôi rút liền đưa cho chúng, còn sợi dây chuyền mẹ tặng khi còn bé, tôi giấu lồn trong dây thun quần, khâu tròn dây thun lại, nghĩ chúng không thấy được nên tôi không đưa ra. Chúng còn lục tung đồ đạc của mọi người thích gì lấy nấy, vợ được tập bản thảo hai truyện dài tôi viết trong hai tập vở, tưởng giấu tiền trong đó, chúng lật từng trang tìm kiếm, không thấy gì thì ném trở lại, may không ném xuống biển. Rồi trước khi rút lui, chúng còn ném cho một can nước. Cũng còn nhân đạo!

Con tàu lại tiếp tục trôi. Qua ngày hôm sau, dường như tàu lọt vào trung tâm đánh cá, thì không những chỉ một lần gặp hải tặc mà liên tục đến năm, sáu lần. Hầu hết như đám cướp lần rồi, xuống gầm gừ thị uy, vợ được tí tiền, vàng liền rút lui. Và trước khi đi, chúng vẫn cho lại một can nước.

Đã vài ngày, chúng tôi chẳng có gì ăn, vẫn chỉ một ấm nước thay phiên chuyền nhau như vẫn chuyền, tuy nhiên, trong số lần cướp đó, chỉ một lần đặc biệt nhớ đời, chúng lừa hết tất cả chúng tôi lên con tàu sắt khá lớn của chúng, từng người lên cửa tàu đều giơ hai tay lên đầu, chúng chĩa dao ngay bụng để chúng lục soát. Trong tình hình như thế, không hiểu sao, tôi không mảy may một chút sợ hãi, cảm giác tôi sơ cứng hay do tôi đã quen đối đầu trước những gian khổ, chán chường nên không tha thiết gì kể cả mạng sống. Cho sống thì sống, bắt chết thì chết, tiếc gì của cải. Tôi chỉ ngay xuống bụng đang giấu sợi dây chuyền cho chúng lấy đi. Chúng sờ soạn bụng tôi, thấy cộm cộm ở trước bụng rồi lôi ra một gói nhỏ, mở ra chỉ là vài lát sâm Cao Ly do trước khi đi, cụ bố chồng gói cho

tôi phòng khi có đói, khát mà cầm cự, tôi đặt ở túi quần tôi vẫn thường may để cất đồ lặt vặt. Nghĩ tôi chỉ chúng mấy lát sâm, chúng đâu cần những thứ đó, nên đẩy tôi qua bên vào một phòng có bàn ghế hẳn hoi và ngồi xuống như bao người trước đó, rồi chúng tiếp tục lục soát người khác. Thế là tôi còn nguyên vẹn sợi dây chuyền. Bọn cướp này có lẽ không là cướp chuyên nghiệp mà là cướp thời vụ, nhân biết bà con vượt biên mang theo tài sản nên động lòng tham thôi, họ vẫn còn rất nhân đạo tử tế, không nghĩ hiếp dâm bất cứ cô nào, rồi trước khi cho chúng tôi xuống tàu, họ còn đãi cho mỗi người một đĩa cơm trắng nóng hổi, một con cá bạc má chiên, một miếng trứng chiên, thêm lát thơm ướp lạnh và ly nước suối. Bị đói mấy ngày nên ai nấy ăn rất ngon miệng nhưng khi xuống tàu, chỉ non nửa ngày sau, bầu trời đang trong xanh quang đãng, bỗng nơi chân trời xa hiện lên từng mảng đen xì, trời dần dần chuyển màu, tối xăm lại, mây đen vần vũ, gió từng cơn thổi mạnh, cuối cùng cơn giông ập tới.

Cùng với biển chao đảo, sóng nhấp nhô nhào lộn, nhồi chúng tôi trên tàu như máy nhồi bột bánh mì. Bao nhiêu thức ăn trong bụng tôi đều ộc ra, ộc cả mật xanh, mật vàng và ộc cả con giun đũa dài bằng nửa chiếc đũa tôi "nuôi", trong bụng lúc nào không biết. Kéo ra, nó còn ngoe ngoáy bò. Con tàu chiến đấu quyết liệt với tử thần. Đắm tàu, vỡ tàu là lúc này đây. Trời, để chết quá. Người lái tàu khéo léo đưa thẳng mũi tàu thẳng góc con sóng, nhưng đôi khi con tàu chưa kịp đỡ con sóng này thì sóng khác ập lại, tàu bị nghiêng tôi còn nhìn thấy mặt biển đen nghịt, đen như chiếc quần đen, chỉ tích tắc là lật úp. Tôi niệm Phật liên tục, niệm Quan Thế Âm cứu khổ cứu nạn và nguyện nếu thoát chết, khi đến nơi bình yên, con sẽ thờ Ngài như một niềm tri ân. Tuy vậy, tôi vẫn đưa mắt xem trên tàu có tấm ván nào không, nếu tàu ụp xuống, tôi sẽ chụp tấm ván đó cầu may, nhưng chả thấy tấm ván nào. Gió vẫn thổi, vẫn từng cơn rít lên ghê rợn. Biển động mạnh, từng con sóng lớn, nhỏ vẫn thi nhau đập vào thành tàu ầm ầm, nước văng tung tóe và tràn vào cả trong tàu, mọi người thi nhau múc nước hắt ra. Có lúc sóng đập mạnh làm lòi cả cây đinh dài 10 cm ra ngoài. Mọi người hét lên, thông báo cho chủ tàu xuống đóng lại nếu không con tàu sẽ vỡ đôi mất. Ngồi dưới cuối tàu, đầu tôi lấp ló nửa trong nửa ngoài mái tàu, nên tôi ướt như chuột lột. Nhưng rồi,

cơn giông gầm gừ mãi cũng yên, trả lại bầu trời trong xanh quang đãng chỉ được hai ngày, ai nấy chưa kịp thở phào nhẹ nhõm, giông lại vằn chúng tôi như thế thêm một lần nữa.

Ngày thứ năm, để trước khi cập đến đảo Pulau Bidong, Malaysia, chúng tôi lại gặp tàu cướp (chắc cướp Malaysia). Một chiếc tàu sắt lớn so với tàu chúng tôi như voi so với chuột. Chúng áp lại, thả lưới, cầu thang dây đưa hết chúng tôi lên tàu chúng. Nhìn những tên cướp này mặt mày vô cùng sạch sẽ, sáng sủa... đẹp trai, quần áo sơ mi tươm tất, ăn nói lịch sự đàng hoàng, không ai có thể tưởng hay nghi hoặc chúng là *tàu cướp* mà ai nấy còn an tâm nghĩ là *tàu cứu*, ngày mai chúng sẽ đưa chúng tôi vào bờ như chúng hứa khi có vài người thạo tiếng Anh hỏi chuyện với chúng.

Tàu chúng khá lớn, rộng và dài có rất nhiều cabin. Có một khoảnh sân rộng như sân thượng, chúng đặt một ụ lớn lưới đánh cá. Trong khi mọi người trên tàu đi loanh quanh hay đang dựa thành lan can ngắm biển, yên chí ngày mai sẽ vào bờ, tôi mệt nhoài nằm soái người dựa vào ụ lưới cá nghỉ ngơi, chợt tôi thấy vài tên cướp xuống tàu nhỏ của chúng tôi đang lạo xạo lục đồ. A ha, hành động này không thể tin là tác phong của người tử tế, đàng hoàng, do vậy khi chiều đó, chúng đưa khăn tắm, sà phòng thơm cho mọi người, nhất là ưu ái cho quý cô trong đó có tôi và hướng dẫn vô phòng tắm, thì tôi lại nghĩ khác. Chỉ còn ngày mai đến nơi, thân thể mình hôi hám tổng hợp từ đủ mùi vị nước biển, nước tiểu (trên tàu chả thấy nhà vệ sinh đâu, nếu có cũng chả ai bước nổi), nước ói mưa, và cả mùi tanh tươi do nằm trên lưới cá, may không có mùi phân vì bụng ai nấy bao ngày đều trống rỗng, đã chịu được nhiều ngày thì chịu thêm ngày nữa, mai vào bờ tắm cũng không muộn.

Đúng như suy nghĩ của tôi, khi trời chạng vạng bắt đầu nhá nhem tối, chúng lừa hết đàn ông con trai xuống lại tàu nhỏ của chúng tôi và giữ đàn bà con gái lại trên tàu chúng. Phụ nữ chúng tôi biết chuyện chẳng lành, xúm nhau chui vào lưới cá ôm cứng nhau để tự bảo vệ nhau. Không cách nào lôi chúng tôi từng người ra được, chúng giựt tung tấm lưới và hùng hổ bắt chúng tôi đứng dậy lừa hết vào một căn phòng lớn, nằm xếp lớp trên sàn tàu như xếp cá mè. Ai nấy đều sợ hãi nằm úp mặt và vắn ôm cứng nhau. Mấy cô gái hồi chiều ngày thơ tắm rửa

sạch sẽ, còn đem cả sơn móng tay ra chuốt làm như hôm sau vào thành bát phố bị chúng lôi từng người đi mất, đưa về phòng riêng của chúng. Riêng tôi, chúng đâu ngoại lệ, trong phòng chỉ còn tờ hơi vài người như tôi, tôi đang ôm cứng con bé 14 tuổi, dúm mặt vào lưng nó, kiểu như mẹ ôm con. Con bé này nghĩ cũng buồn cười, trước khi vượt biên, mẹ nó đã cắt tóc húi cua giả trai cho nó, còn mặc chiếc áo sơ mi màu rêu bộ đội, trông nó in hệt con trai, khi bọn cướp lừa đàn ông con trai xuống tàu, nó không chịu theo, cứ ở lại vì nó đích thị là... thị mẹ!

Một tên cướp kéo tôi dậy. Không cưỡng lại sức mạnh của chúng, tôi ngồi bật dậy, không biết nói sao, phản ứng tự nhiên tôi lôi ra vài lát sâm làm như bùa hộ mạng mở ra cho chúng thấy rồi đưa tay đập nhẹ lên trán như muốn nói tôi đang bệnh. Thế rồi chúng bỏ đi, nhưng không phải vì lý do tôi vừa nêu, mà rõ ràng do thân thể tôi bốc mùi... chua quá! Quần áo tôi còn ướt lèm nhèm, tóc tai nhớp nháp dính từng chùm, tổng hợp nhiều mùi vị ứ lâu ngày đã lên... men, chua hơn giấm! Ai đến cũng khịt mũi, bịt mũi chạy có cờ. Con bé 14 tuổi cũng thoát nạn vì nghĩ nó là con trai.

Con bé này có một nhân duyên rất hy hữu với tôi. Nó cũng đi một mình. Cha mẹ gửi gắm nó cho hai chị em con người bạn thân. Lên bờ, thay vì quan tâm chăm sóc nó, thì chính hai chị em hà hiếp bóc lột nó tới bến. Chỉ xách giúp nó một thùng nước theo tiêu chuẩn, mà bù lại đi nó thành con sen ngày ba bữa nấu ăn rửa chén không những cho hai chị em mà còn cả đám bạn gái cùng tàu 5 đứa hằng ngày ngồi hóng gió biển trò chuyện vui cười để nó lủi thủi một mình nấu ăn luôn gặp tôi nơi xó bếp. Mà nấu tại đảo rất vất vả trong điều kiện vô cùng thiếu thốn, bếp núc, củi lửa rất khó khăn. Nó đi Áo phải học tiếng Đức cùng ngôn ngữ tôi học vì tôi đi Thụy Sĩ. Tôi luôn gặp nó tại nhà bếp ngày ba bận (tôi nấu riêng không chung chạ với ai) nên tôi mới rõ chuyện. Nó vốn hiền, kham nhẫn và chịu đựng, không kêu ca gì nếu tôi không thắc mắc hỏi nó. Thậm chí, khi đêm về, hai chị em, một cái chần đập chung, một cái chần lấy làm gối, trong khi con bé nằm tờ hơi lạnh lẽo khi gió biển thổi vào. Không chịu được, tôi ra tay... nghĩa hiệp cứu nó, nghĩa là hằng ngày, tôi xách giúp nó một thùng nước, nấu cơm cho nó ăn chung, đập chung chần với nó, hằng ngày rủ nó đi học, nó được giải phóng hoàn toàn khỏi ách nô lệ của đám quý

quái kia! Rồi tôi và nó định cư mỗi người mỗi nước. Mãi sau này khi liên lạc về gia đình tại Việt Nam, tình cờ mới hay nó là cháu nội của cụ "Cấm ông Nghè", một thắng cảnh, địa danh của núi Cấm tại Quảng Ngãi mà ông nội nó đậu tiến sĩ thời nhà Nguyễn được sở hữu nên mới gọi là *Cấm ông Nghè*, và ông nội cũng như cha mẹ nó không ai xa lạ chính là bạn thân với đấng lang quân tôi.

Trở lại vụ tàu cướp. Tôi nằm ôm cứng con bé không biết bao lâu, không rõ thời gian trời trắng ra sao cho đến lúc bọn cướp lay chân gọi tất cả mọi người dậy và thả hết về tàu. Ánh mặt trời lung linh qua khung cửa sổ, tôi mới biết là trời đã sáng.

Con tàu tiếp tục cuộc hành trình, lặng lẽ lướt trên mặt biển êm dưới nắng ban mai lấp lánh, trông biển hôm đó hiền, dịu dàng như cô thiếu nữ. Bầu trời quang đãng trong xanh, mây trắng từng cụm vẫn nhẹ nhàng bay không biết về đâu. Dù đã mấy ngày chẳng ai có gì vào bụng, vẫn cũng chỉ vài ngụm nước như bao lần. Những đàn cá chuồn đuổi nhau, phóng bay trên mặt nước nhào lộn trông thật đẹp và vui mắt. Dưới biển, bơi theo tàu là những đàn cá... mập (tôi đoán thế), hay cá thu (?) lượn lờ đùa giỡn với nhau rất là an bình. Rồi trời chạng vạng, thoáng trong ánh sáng lờ mờ một vài cánh chim hải âu bay lượn như gọi đàn về tổ, lấp ló xa xa ẩn hiện mập mờ một hòn đảo in nơi chân trời, mọi người reo lên biết là sắp vào đất liền. Tôi cũng thở phào nhẹ nhõm biết mình được sống và hân hoan khi nghĩ đến gia đình nay mai cũng sẽ rất vui khi biết tàu chúng tôi đã đến bến bờ bình yên.

Anh tài công định vị, khéo lái đưa tàu vào ngay cầu Jetty của đảo Pulau Biddong. Trời đã tối hẳn. Chúng tôi từng người được đỡ lên bờ. Do hơn 5 ngày không có gì vào bụng, tôi ốm nhom, mặt mày hốc hác, chiếc quần lỏng lẻo, tôi vừa đi vừa túm lưng quần nếu không sẽ bị tuột. Đã lên bờ mà người cứ như say sóng, bước chân lảo đảo như đang ngồi dưới tàu (tình trạng này phải mất vài ngày mới hết). Mọi người trên đảo cũng vui mừng ủa đến làm dàn chào đón chúng tôi. Họ gọi nhau ới ới khi nhận ra người thân. Còn tôi thì lầm lũi bước không mong gặp được ai quen. Thế mà cũng có người gọi tên tôi, tôi nhìn kỹ nhận ra là Lâm, bạn học cùng lớp với em gái tôi, hồi ở Việt Nam, Lâm hay đến nhà chơi nên biết nhau. Trời, nơi xứ lạ, gặp được Lâm như gặp

được vàng. Tôi mừng khôn xiết. Lâm cũng ân cần theo tôi đến chỗ tập trung, đợi chúng tôi được Cao Ủy cho mỗi người một chén mì ăn liền nóng hổi, ấm bụng, ngon hơn lúc nào hết, mọi người xin chén thứ hai, nhưng không ai cho cả, họ nói chúng tôi đói lâu ngày, ăn nhiều sẽ bội thực.

Chúng tôi ngồi bệt trên bờ, trước văn phòng Cao Ủy để nhân viên lập danh sách, sổ tàu, kê khai những ai bị hiệp dân để Cao Ủy có những biện pháp ngừa dịch hay ngừa thai sao đó và sắp xếp cho chúng tôi ngủ tạm tại văn phòng đợi sáng mai tính tiếp. Đa số, nằm la liệt dưới sàn, riêng tôi được Lâm ngoắc ra, đưa về cái chòi của Lâm cũng là... tổ uyên ương Lâm đang sống chung với vị hôn thê. Mô Phật, cái chòi làm bằng cây xiêu vẹo, chắp vá từ những tấm bạt ni-lông, bên dưới có người ở, còn "*giang sơn*", của Lâm là trên gác cây, chiếc cầu thang nhỏ cũng bằng cây, tuy chỉ vài bậc thang nhưng đi không khéo là lộn cổ rơi xuống. Tôi thấy bất tiện nên từ chối, rút về văn phòng tập trung với những người cùng tàu đợi sáng mai Cao Ủy sắp xếp chỗ ở cho tôi. Nhưng trước khi đi, tôi hỏi Lâm buồng tắm ở đâu cho tôi tắm nhờ, Lâm lắc đầu, điều kiện ở đảo không thuận lợi mọi sinh hoạt, nước ở đảo khan hiếm nên đưa tôi ra biển. Rồi trong khi Lâm đứng chờ trên bờ, tôi vẫn mặc bộ quần áo cũ xuống biển, nước biển đen ngịt trông rất ma quái, tôi một mình tắm nên sợ hãi chỉ tắm qua loa rồi lên bờ, Lâm cho tôi một thau nước ngọt nhỏ dội lại và cho mượn bộ quần áo của bạn gái Lâm mặc tạm.

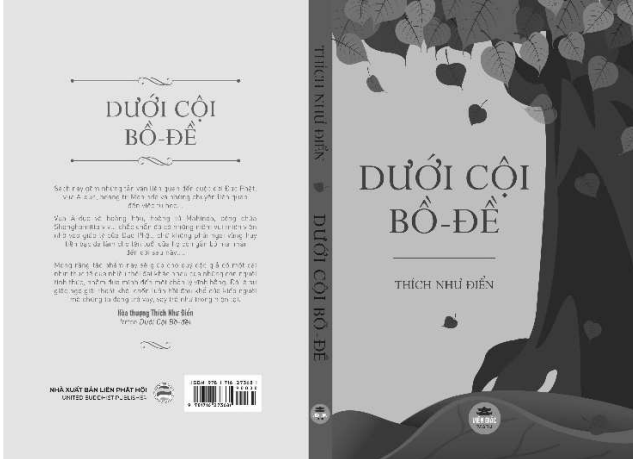
Những ngày ở đảo, cũng nhờ có Lâm hướng dẫn mọi việc, tôi cũng đỡ ngỡ ngàng, buồn tủi trong bước đầu lưu lạc xứ người, xa vòng tay che chở của người thân, gia đình, quê hương và từ đây tôi biết phải một mình đương đầu đối phó với mọi gian lao, khổ cực trong cuộc sống và cạm bẫy của cuộc đời. Tuy vậy, tôi vẫn vui, vì nhờ vượt biên, tôi tìm thấy tự do và sống đời mình muốn sống...

Tôi xin kết thúc bài viết tại đây. Ghi lại *chuyến vượt biên của tôi* chỉ là một phần nhỏ như bao chuyến vượt biên khác đóng góp vào trang sử nước nhà giai đoạn đau thương của dân tộc Việt Nam với ước mong mai sau, thế hệ trẻ hiểu phần nào về chủ nghĩa cộng sản để tránh vết xe lăn đổ nát hầu mong đưa đất nước tươi sáng, hạnh phúc trọn vẹn đúng nghĩa hơn. /.

GIỚI THIỆU SÁCH

• Phù Vân phụ trách

* Dưới Cội Bồ Đề Tản văn của HT. Thích Như Điển

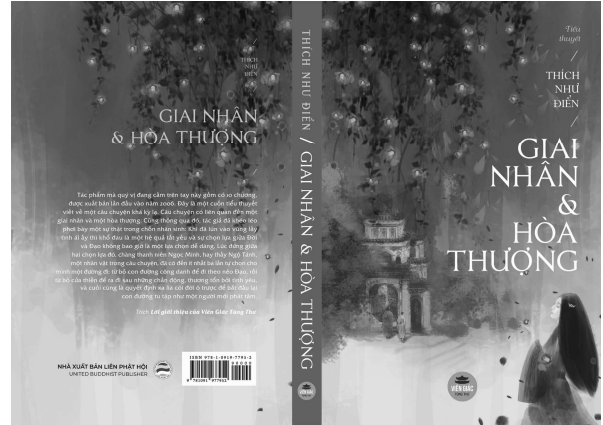
[...] "Dưới Cội Bồ Đề" bắt đầu từ cội bồ đề ở Bồ Đề Đạo Tràng, Ấn Độ, nơi hơn 2500 năm trước đức Phật Thích Ca Mâu Ni đã chiến thắng ma quân, thành bậc Chánh Đẳng Chánh Giác. Ở miền Thánh địa đó, có lần một vị Thầy và mấy đệ tử đã gặp nhau, sau khi đi tam bộ nhất bát tử Thánh địa Lộc Uyển về đến Thánh địa Bồ Đề Đạo Tràng, đoạn đường hơn 200 cây số giữa cái nóng bức cháy người của Ấn Độ. Ở đó có các vị trong số họ đã phát nguyện đốt ngón tay để dâng lên lời đại nguyện suốt đời đi theo con đường Chánh pháp. Và còn nhiều sự kiện về quá trình tu tập, thọ giới v.v... của những vị đệ tử khác...

Và đặc biệt ở đó, cũng "Dưới Cội Bồ Đề" này, Hòa Thượng Như Điển đã tham dự Lễ Tấn Phong và đích thân gắn huy hiệu Cấp Dững cho người Huỳnh Trưởng anh cả của Gia Đình Phật Tử Việt Nam là Huỳnh Trưởng Cao Chánh Hựu...

"Sách này gồm những tản văn liên quan đến cuộc đời Đức Phật, Hoàng Đế Asoka, Hoàng Tử Mahinda và những chuyện liên quan đến việc tu học. Ngày xưa chư Tổ dạy: 'Tạo tự dị, tạo tăng nan.' Nghĩa là làm chùa thì dễ mà đào tạo một vị tăng sĩ thì rất khó. Do đó ngày nay tôi quan niệm xây dựng con người là vấn đề tối quan trọng, hơn là việc xây chùa."

(Trích Lời Giới Thiệu của Viên Giác Tùng Thư nhân lần tái bản 2021)

* Giai Nhân và Hòa Thượng:

[...] Đây là cuốn tiểu thuyết viết từ năm 2006 về một câu chuyện khá kỳ lạ. Câu chuyện có liên quan đến một Giai Nhân và một Hòa Thượng. Cũng thông qua đó, tác giả đã khéo léo diễn giải: *Khí đã lún vào vũng lầy tình ái ấy thì khổ đau là một hệ quả tất yếu và sự chọn lựa giữa Đời và Đạo không bao giờ là một lựa chọn dễ dàng. Đứng Giữa hai chọn lựa đó, chàng thanh niên Ngọc Minh, hay thầy Ngô Tánh, tự chọn cho mình một đường đi: từ bỏ con đường công danh để đi theo nẻo Đạo, rồi từ bỏ cửa thiền để ra đi sau những chấn động, thương tổn bởi tình yêu, và cuối cùng là quyết định xa lìa cõi đời ô trược để bắt đầu lại con đường tu tập như một người mới phát tâm [...]*

Hơn mười năm sau khi xuất bản sách này, trong một chuyến chiêm bái Phật Tích ở Ấn Độ, tác giả gặp một tăng sinh đang du học và làm luận án tiến sĩ tại Ấn Độ. Người tu sĩ trẻ ấy tìm gặp tác giả sách này và thưa rằng: "Con chỉ muốn gặp Hòa Thượng để thưa cùng Ngài, tác giả của tác phẩm *Giai Nhân và Hòa Thượng* rằng, chính con cũng đã có lần đứng trước một ngã ba "Giữa hai chọn lựa". Sau nhiều trăm trở khá gian nan trước quyết định đi ngược hay chảy xuôi theo dòng đời, con đã may mắn gặp sách này của Hòa Thượng. Con đã đọc một mạch đến hết sách, rồi đọc đi đọc lại. Nhờ vào những tình tiết câu chuyện và những lý luận giáo lý rành mạch, con đã quyết định ngay tức thì con đường đi của mình. Và như Hòa Thượng thấy đây, giờ con vẫn còn được mang hình tướng đầu tròn áo vuông. Hôm nay con mới hân hạnh được gặp tác giả và xin bạch lên Hòa Thượng lời cảm tạ thâm sâu nhất. Tác phẩm này đã là một cứu tinh của đời con." [...]

(Viên Giác Tùng Thư trân trọng giới thiệu)
Sách do Amazon in và phát hành, độc giả có thể đặt mua trên amazon.com

LÁ THƯ VIẾT HỘ

• Ngọc Thanh Thi

Ngày...tháng...năm

Kính thưa Ngài!

Hôm nay trời vừa mưa, vừa lạnh, vừa gió tới bờ, với tất cả mọi người thì đây là một ngày rất xấu. Nhưng với tôi thì không, bởi vì chính thời tiết đã chẳng xoay chuyển được tâm hồn bình yên và thanh thản của tôi lúc này mà chính thời tiết như thế này lại là nguồn cảm hứng dạt dào để tôi ngồi viết bức thư này gửi đến một nơi nào đó xa xôi thật thánh thiện, yên lành, nơi Ngài đang hiện diện.

Ngài ra đi bốn năm thì bốn năm sau đó một trong những người chịu ơn của Ngài cũng ra đi: Chồng tôi. Có điều khác biệt lớn lao là ngài ra đi trong sự tiếc thương của cả thế giới này còn chồng tôi thì chết trong cô đơn và đau khổ vì hối hận, chẳng ai thật lòng thương xót anh ấy cả. Tôi đã xin nghỉ việc để bay về Việt Nam gặp gỡ anh ấy lần cuối cùng cho trọn đạo vợ chồng, dù chúng tôi đã từ lâu rồi chẳng còn gì với nhau nữa. Bên người chồng một thời hào hoa, phong nhã, giờ thân tàn ma dại kiệt quệ đang thoi thóp những giờ phút cuối cùng, lòng tôi không khỏi chùng xuống xót xa...

- Anh biết! Em sẽ về, em sẽ tha thứ cho anh. Nhưng không biết "ông ta" có tha thứ cho anh không?

Anh nắm tay tôi thì thảo, tôi ngạc nhiên:

- Ông ta là ai vậy?

- Ông Neudeck, Chủ tịch Ủy Ban Cap Anamur người đã tổ chức tàu Cap Anamur ra biển vượt anh lên từ địa ngục, từ cái chết trở về sự sống...

Anh nghẹn ngào rồi nước mắt từ đâu chảy xuống khuôn mặt xanh xao không còn chút sinh khí. Tôi cảm động quá cũng khóc theo thay vì nói lời an ủi như việc nên làm lúc này. Hình như sự thông cảm trong những giọt nước mắt của tôi lại khiến anh được an ủi hơn bất kỳ lời nói nào. Anh cố gắng lấy hết sức tàn đưa tay lau nước mắt cho tôi rồi từ từ nói tiếp:

- Anh cũng như bao nhiêu người nữa đã phụ ơn, phản bội niềm tin của ông và đất nước của ông. Anh biết, ông ấy đang ở một nơi nào đó thanh cao, trong sạch trên kia còn mình không bao giờ có cơ hội gặp ông để nói lời cảm ơn, xin lỗi, hối hận chân thành nữa. Anh đang rơi xuống, anh sợ lắm, em có biết không?

Anh nhắm mắt lại mệt mỏi, tôi cầm tay anh áp vào má mình dịu dàng nói:

- Anh ơi! Em không giận anh, em thương anh lắm và em tin rằng Ngài cũng tha thứ cho anh.

Đó là những giây phút cuối cùng chồng tôi vẫn còn tỉnh táo và ý thức được lỗi lầm của chính mình.

Giờ đây, tôi ngồi viết những dòng này cho Ngài, cuốn phim dĩ vãng từ từ quay lại rõ ràng trong tâm trí tôi như mới xảy ra vào ngày hôm qua vậy.

Cách đây hơn 30 năm về trước, tôi là một con bé được chú ruột bảo lãnh sang diện con nuôi. Tôi chẳng phải là thuyền nhân mà lại ngồi chễm chệ trên máy bay cùng bà nội, được phục vụ, tiếp đãi chu đáo bởi các cô chiêu đãi viên người Mã Lai xinh đẹp. Từ bé quen được cha mẹ thương yêu chiều chuộng lại học hành giỏi giang, niềm kiêu mạn về cái tôi luôn ngự trị trong tâm não, thế nên ra ngoại quốc gặp phải người tím khe khắt, thời gian đầu tôi đã gần như bị mắc bệnh trầm cảm vì bất mãn. Chú tôi là du học sinh thời trước năm 1975 ông là một người chịu khó và thành đạt. Bạn bè của ông tất nhiên toàn là những người vào thời ấy cả, duy chỉ có một người là thuyền nhân, đó là người Việt Nam thuyền nhân đầu tiên mà tôi gặp tại xứ Đức này. Hôm đó là một ngày cuối tuần, thường thì chú tím tôi hay có những buổi gặp gỡ bạn bè, ăn uống, chuyện trò vào cuối tuần. Với những người Việt Nam tha hương thì những dịp gặp gỡ cuối tuần là một liều thuốc an thần khá quan trọng

trong cuộc sống đơn điệu và lạc lõng nơi đất khách quê người. Lần này, chú tôi có một người bạn mới, ông thua chú tôi chỉ vài tuổi cũng theo học ngành y nhưng học sau vài khóa vì ông mới vượt biên sang được một vài năm gì đó phải đi học tiếng Đức trước đã. Nghe chú thím tôi kể sơ qua về nhân vật này tôi đã cảm phục vô vàn: Ông còn trẻ lại học rất giỏi tính tình khiêm cung thuần hậu hay giúp đỡ mọi người. Lần đầu tiên nhìn thấy ông, tôi đã tin chắc chú thím mình khen không quá đáng. Tuổi 16 của tôi không đầy đủ trí khôn để xét đoán người, nhưng cũng không quá ngây thơ dốt nát đến nỗi chẳng phân biệt được điều gì. Hôm đó, ông bước vào, dáng người nhỏ nhắn, đôi mắt sáng thông minh sau cặp kính cận, gương mặt thư sinh rất dễ thương. Tôi mở cửa cho ông, chúng tôi nhìn nhau một thoáng có lẽ chỉ trong một tích tắc thôi, chợt theo sau ông là một thiếu nữ khá xinh xắn, cung cách của họ làm tôi đoán ngay ra được quan hệ của hai người. Tôi lí nhí cúi đầu:

- Cháu chào chú, chào cô!

Ông gật đầu mỉm cười nụ cười thân thiện, chưa kịp nói gì thêm thì thím tôi đã đến, vồn vã mời khách vào nhà rồi quay sang bảo tôi nấu thêm một bình trà mới mang ra. Tôi lui vào nhà trong tự biết rằng, so với người thiếu nữ thành thực, xinh xắn kia, mình chỉ là một con bé con khờ khạo, nghèo khổ, xấu xí, chẳng ai thèm để ý đến mình đâu. Không biết tại sao tôi lại nghĩ vớ vẩn như thế và hình ảnh dễ thương của người đàn ông trẻ ấy cứ ám ảnh tôi suốt cả ngày rồi một thời gian dài sau đó nữa. Rồi tôi cũng được biết rằng người thiếu nữ ấy đã cùng ông đi chung thuyền vượt biên, họ đã là bạn học và bây giờ sắp sửa là bạn đời của nhau. Đó là kỷ niệm đầu tiên của tôi về một người thuyền nhân cũng được cứu vớt lên từ mũi cá mập. Hình như tôi cảm thấy một cái gì đó như là tình yêu, tình yêu ngây thơ man mác đầu đời, một thứ tình yêu pha lẫn lòng cảm phục và sự tuyệt vọng.

Tôi đã gặp lại người đàn ông đó thêm một hai lần gì nữa thôi vì anh ta dọn đi tỉnh khác để tiếp tục sự học, còn tôi thì rồi cũng rời khỏi gia đình chú năm tròn 18 tuổi để tự mình lao vào đời sống cơm áo gạo tiền và lo cho cả gia đình lớn của mình còn đang ở Việt Nam.

Trong cuộc sống mới, tôi đã gặp gỡ và tiếp xúc với đủ hạng thuyền nhân và thật thà mà nói: Ngài đã... vớt lằm hết gần một nửa trong số họ. Những người ông vớt lên được như người bạn

trẻ của chú tôi năm nào thì chiếm thiểu số. Họ có lòng tự trọng, có tinh thần ái quốc, ham học, cầu tiến, biết ơn Ngài và đất nước của Ngài đã cứu mang họ nên cố gắng tìm cách trả ơn và không để người Việt Nam chúng tôi mang tai tiếng. Họ thành danh, tạo dựng sự nghiệp xem nước Đức như là quê hương thứ hai của mình. Họ là những người Việt Nam mà chính người Đức gặp rồi cũng phải đem lòng thương mến, kính phục. Về những người này, chính Ngài chắc cũng tự hào và hạnh phúc vì họ đã không làm Ngài thất vọng. Còn lại thì sao? Tôi biết Ngài là một người có trái tim Bồ Tát. Khi Ngài ra tay cứu người chắc hẳn nào có hỏi gia thế, bằng cấp, xem xét lý lịch họ ra sao, hoặc nhìn xem mặt mũi hiền lành hay gian xảo rồi mới chịu vớt? Còn nữa, lúc Ngài vớt họ lên, với trái tim tràn đầy tình thương xót lòng trắc ẩn, Ngài có nghĩ đến họ sẽ làm lợi được gì cho mình hay đất nước của mình đâu! Ngài cũng chẳng thể ngờ rằng một số người "tỵ nạn cộng sản" ấy khi có đầy đủ giấy tờ định cư hợp lệ đều tìm đủ cách để quay về nơi mà họ xuýt nữa thì bỏ mạng để ra đi tìm sự sống. Ngài cũng chẳng thể nào tưởng tượng được, họ kiếm tiền trên đất nước này... rồi cuối cùng tiền đó họ đem về Việt Nam tiêu xài phung phí khoe khoang với mọi người về sự giàu sang của mình. Họ quên đi nước Đức đã cứu mang họ những ngày đầu tận tâm, tận lực tạo điều kiện cho họ học hành có nghề nghiệp, cho họ có một cuộc sống ổn định. Họ tưởng nước Đức mưa tiền rơi xuống mà chẳng chịu hiểu rằng của cải đó là do công sức của những người dân chăm chỉ đi làm đóng thuế cho nhà nước. Hôm nay, tôi viết thư này thay chồng tạ tội với Ngài vì chàng là một trong những kẻ vô ơn bạc nghĩa ấy!

Chồng tôi, sau khi đã ổn định giấy tờ và công ăn việc làm tại Đức, chàng nghe lời một số bạn bè ra mở nhà hàng vì nghề này dễ kiếm tiền. Chàng thành công rực rỡ, rồi chưa đầy 40 tuổi chàng nghiêm nhiên là chủ nhân của ba căn nhà hàng đông khách. Phần trốn thuế, phần nào mướn công nhân không khai giấy tờ hoặc khai rất thấp cho họ, chàng có một số của cải tích góp đáng kể. Tôi gặp chàng một lần tại một nhà hàng của bạn chàng nơi tôi đang là một cô bồi bàn mới vào nhận việc. Chuyện gì đến phải đến, một cô gái chân ướt chân ráo vừa vào đời được một ông chủ lớn đẹp trai để ý, tán tỉnh với những món quà đắt giá và nhìn thấy một đời sống xa hoa đang bày ra trước mắt, chẳng phải

riêng tôi mà có lẽ bất kỳ người thiếu nữ nào cũng sẽ rơi vào cái vòng danh lợi choáng ngợp này. Tôi quên hẳn mỗi tình đơn phương ngày thơ ngày nào, mà say sưa trôi theo đời sống mới: thích dùng hàng hiệu, cùng đồng lõa với chồng trong những chuyện đen tối của giới nhà hàng, miễn là có tiền chẳng cần biết nhân nghĩa, chẳng cần biết lợi hay hại cho nước Đức và quên luôn ai là ân nhân đã cứu vớt mình dạo nào (!)

Tiền nhiều quá dẫn chồng tôi về Việt Nam "làm ăn" theo lời dụ dỗ của bạn bè. Kết quả là chẳng biết LÀM được những gì mà cuối cùng là ĂN sạch ba căn nhà hàng hiện có. Thậm chí là ông chủ cũng bị ăn tươi nuốt sống bởi cuộc sống sa đọa trụy lạc tại Việt Nam.

Tôi đã mất hết tất cả trong vòng thời gian chưa đến 10 năm. Nhiều đêm nước mắt đầm gối, tôi than thân trách phận, oán hận chồng và những kẻ dụ dỗ chàng. Có những lúc tôi oán luôn cả Ngài nữa. Tại sao lúc trước Ngài cứu chồng tôi làm gì? Một người như anh ta chết hay sống có khác gì nhau? Đẳng nào cũng chỉ đem đau khổ cho người khác chứ có ích lợi gì?

Điều gì đã cứu tôi trong giai đoạn khủng hoảng trầm trọng lúc bấy giờ: Phật pháp nhiệm màu! Có lẽ tôi có túc duyên nhiều đời nên ngay lúc tuyệt vọng nhất bên bờ vực thẳm, một người bạn thân thay vì an ủi khuyên giải lại đem tặng tôi rất nhiều băng đĩa thuyết pháp của các cao tăng. Ban đầu buồn quá, tôi nghe mà tâm trí để đâu đâu nhưng mưa dầm thấm đất, tôi từ từ tỉnh ngộ. Khi hiểu được luật nhân quả và sự vô thường của cuộc đời, tôi tha thứ cho chồng nhất là lúc biết anh ta đang bị ung thư thời kỳ cuối và ngày ra đi sẽ chẳng còn bao lâu nữa.

Kể từ ngày được vớt lên chiếc tàu Cap Anamur lừng danh thế giới cho đến ngày tro cốt chàng được trả lại về biển là đúng 40 năm. Sau 40 năm ngẩn ngui ấy lời tạ tội với nước Đức và với Ngài Neudeck mới được thốt ra từ miệng chàng trong lúc hơi thở sắp tàn. Dù sao chồng tôi cũng vẫn là một con số rất ít ỏi của những người chịu ơn mà còn nhớ đến Ngài trong những giây phút cuối của cuộc đời...

Thưa Ngài! Lần cuối cùng trong một buổi lễ tri ân tưởng niệm Ngài, tôi đã tham dự và tình cờ gặp lại vị bác sĩ bạn của chú tôi năm xưa. Thời gian hình như chẳng ảnh hưởng gì đến khuôn mặt trẻ trung nhỏ nhắn dễ thương của ông ta cả. Tôi được biết ông là một người thành đạt, sống có đạo đức, chung thủy và vẫn làm việc cống

hiển tài năng và công sức của mình cho đất nước Đức thân yêu và cho cộng đồng. Có lẽ ông không nhận ra tôi nữa, con bé con gầy gò ngờ ngác năm nào vừa từ Việt Nam sang, rón rén bưng trà ra mời vợ chồng ông giờ thành một thiếu phụ dày dặn, nghiêm trang, thấu hiểu rất nhiều lẽ sống phức tạp của cuộc đời. Không hiểu sao, cái nhìn chăm chú của tôi lại cuốn hút ông bất thần để ý Ông đến bên tôi khẽ hỏi:

- Xin lỗi cô! Hình như tôi đã gặp cô ở đâu đó rồi thì phải?

Tôi mỉm cười trả lời:

- Chắc chú quên cháu rồi, mấy chục năm trước chú có đến nhà chú thím của cháu ở tỉnh K...

- Vâng! Tôi nhớ ra rồi! Hóa ra cô là cháu của anh ấy. Thời gian qua nhanh quá, thấm thoát mà đã mấy chục năm rồi. Thế ngày xưa cô cũng đi vượt biên đấy à?

Tôi lắc đầu.:

- Dạ không ạ! Cháu đi bảo lãnh thôi nhưng cháu vẫn đến đây tri ân Ông Neudeck vì ông ấy có tấm lòng rất lớn là đã cứu vớt những người... như chú!

Ông thoáng ngạc nhiên qua cách nói đầy ẩn ý của tôi nhưng chợt hiểu ra, ông mỉm cười, vẫn nụ cười của ngày xưa vui vẻ và thân thiện:

- Tôi không nghĩ thế! Với tôi thì ông ấy đã giúp đỡ một cách vô tư, vô điều kiện, vô vụ lợi không chỉ người Việt Nam mà rất nhiều dân tộc khác nữa. Ông ấy thật là một vị BỒ TÁT có đúng không? ./.

NHÃN TIN

Cô tên: - Trịnh Ngọc Thúy,
em của chị Trịnh Nam Tiến,
con của ông Trịnh Quang
- Ngọc Thúy trước ở Heidelberg
- Xin liên lạc theo điện thoại:
USA: 001 (832)5246298
VIBER: +1 (832)5246298
sẽ gặp trực tiếp Cô Bảo

TÌNH NGƯỜI LÀ MÙA XUÂN CỦA NHÂN LOẠI

(Ảnh Trần Trung Đạo, ông bà đi dạo bên bờ sông Charles ở Boston)

• Trần Trung Đạo

Cách đây khá lâu, một lần tôi từ Houston về lại Boston trong cơn bão tuyết. Tuyết rơi lớn đến độ phi đạo không an toàn để phi cơ hạ cánh. Phi cơ bay thấp. Tôi có thể nghe tiếng tuyết đập vào thân máy bay xào xạc như có thể làm chiếc hộp kim loại mong manh kia vỡ nát bất cứ lúc nào. Phi cơ vằn vữa trên không phận Boston cho đến khi gần hết xăng phải bay ngược lại phi trường Providence, cách Boston 45 dặm.

Tuyết ở Providence cũng rất dày tuy không bằng Boston. Trạm kiểm soát không lưu không có chọn lựa nào khác nên phải cho phi cơ hạ xuống trong tình trạng vô cùng nguy hiểm. Tiếng cọ xát của đôi cánh máy bay cắt xuyên qua lớp tuyết dày như tiếng lựu xé. Tôi đoán thầm, tất cả hành khách chắc đang thề thốt sẽ không bao giờ đi máy bay lần nào nữa. Sau khi hạ xuống xong, phi cơ đậu ngay cuối phi đạo vì không đủ sức để lăn vào cửa. Hành khách phải bước xuống và lội lên 20 phân tây tuyết để vào hành lang phi trường.

Nhưng đó cũng là lúc càn hoa tình người nở rộ. Các bạn trẻ dìu các cụ già, những người còn khỏe giúp bế các em nhỏ, tay xách, vai mang vào bên trong phi trường. Đoạn đường ngắn nhưng gần cả giờ mới vượt qua được. Chúng tôi chen chúc nhau trong hành lang chật hẹp của một phòng chờ.

Ngày đó cell phone còn rất hiếm. Trong hơn trăm người chỉ có vài chiếc. Tôi có một cái cell phone hiệu Nextel nặng nề do hãng cấp nhưng dây điện thì lại gởi theo hành lý. Tôi chia cho những người chung quanh để họ gọi về nhà. Mỗi người chỉ được phép nói một câu.

Sang ngày sau chúng tôi cùng lên chiếc xe Bus của hãng máy bay cung cấp để về Boston. Những người trẻ đều phải đứng, chỗ ngồi dành cho các cụ già, phụ nữ và các cháu nhỏ. Đoạn đường 45 dặm là đoạn đường gian khổ. Khi xe chạy vài trăm thước chúng tôi phải xuống đào tuyết bằng tất cả những gì mình có. Lại chia nhau từng khúc bánh mì, từng ly nước ngọt, những lời an ủi, khuyến khích. Không ai thờ than, trách móc. Tất cả đều sống như một gia đình trong cơn hoạn nạn.

Đến chiều tối chúng tôi mới về đến Boston. Khi chia tay nhau ở hành lang phi trường Logan, bà cụ ngồi gần chỗ tôi đứng trên xe, chợt nói lớn như để mọi người cùng nghe: "*Cuộc đời thật là kỳ lạ, những người sống với nhau một ngày trọn vẹn, gần gũi, đáng nhớ như thế này mà suốt đời còn lại có thể sẽ không bao giờ gặp nhau lần nữa*".

Nhiều người trước đây cũng đã nói những câu tương tự như cụ. Nhưng khác với các triết gia chứng nghiệm lý lẽ của kiếp nhân sinh bằng sự suy nghiệm, câu nói của bà cụ là kết luận sau một ngày thật trọn vẹn vui buồn chúng tôi đã sống với nhau.

Câu nói của cụ nhắc nhở về đặc tính mong manh của kiếp người nhưng đồng thời từ trong cái mong manh, lo âu, sợ hãi đó, giá trị đích thực của tình người được thể hiện. Sống chết là định luật hiển nhiên nhưng không phải ai cũng dễ dàng chấp nhận. Nhiều người sống tưởng như mình sẽ không bao giờ chết.

Với tôi, câu nói của cụ như được trích ra từ sổ phạn gắn liền với cuộc đời mình. Biết bao khoảnh khắc quý giá trong đời tôi đã sống qua và có thể sẽ không bao giờ được sống qua lần nữa. Nhiều khi ngồi một mình hình dung lại những kỷ niệm.

Từ tuổi thơ cho đến lúc trưởng thành. Những chuyến xe. Những sân ga. Dòng sông Thu Bồn. Mặt hồ trong buổi chiều cuối thu. Ly cà-phê đen. Bài hát cũ. Tất cả vẫn còn đó nhưng đã rất xa xôi. Còn lại quanh đây là những câu hỏi tại sao nhưng không có câu trả lời.

Giống như bà cụ đã quên mình vừa trải qua một kinh nghiệm sống chết mà chỉ còn nhớ đến những kỷ niệm đẹp, tôi cũng thường nghĩ đến những hạnh phúc nhiều hơn là gian khổ khi nhìn lại quá khứ. Tôi nghĩ đến những người tôi đã mang ơn. Nhiều lắm. Từ những đứa bạn nhỏ chắt chiu những đồng tiền lẻ của cha mẹ cho để chia sẻ với tôi cho đến Mẹ Hòa Hưng, người đã nuôi tôi chín năm thử thách nhất của đời mình.

Thời gian ở chùa Viên Giác là một ví dụ. Đó là thời gian cô đơn về tinh thần và khắc khổ về vật chất. Mà thật vậy. Chùa rất nghèo. Không có ruộng đất như các chùa ở ngoại ô như Long Tuyền, Phước Lâm, Chúc Thánh. Nếu các bác có đi chợ cũng chỉ để mua sắm chút nấm, chút mì căn cho thầy, phần lớn chúng tôi ngày hai bữa sống nhờ vào thửa rau lang trồng trước sân chùa và những hủ chao do các bác bên xã Cẩm Nam mỗi tháng hai kỳ sang làm giúp. Các thầy, các chú lớn tuổi đi đám ma chay còn được cúng dường tiền bạc để chi dùng riêng tư, không ai cúng dường cho đứa bé như tôi.

Đời tư của tôi không ai biết. Thầy chỉ hỏi một câu khi tôi đến và sau đó không hỏi nữa. Họạ hoãn lắm mới có một người bà con từ trên quê xuống đi chùa, tình cờ nhận ra, vuốt tóc tôi vài cái, nói đôi lời an ủi rồi ra đi. Cô tôi biết nhưng chưa bao giờ có phương tiện để vào thăm tôi.

Ngoài các nhân vật, các câu chuyện, các tình tiết trong những cuốn sách của thầy để trên lầu, tôi không có ai để tâm sự. Tôi cũng không buồn xen vào chuyện người khác dù có những chuyện tôi không đồng ý. Trong những phiên họp đại chúng, các thầy, các chú lớn tranh luận nhiều vấn đề nhưng tôi chỉ ngồi nghe mặc dù về nhận thức tôi đã lớn hơn nhiều trong số họ. Tôi chỉ là khách trọ, đến không ai hay và sẽ đi không ai tiễn.

Ngoài trừ những chiếc lá rung như một điệu nhạc buồn trong một ngày đầu thu, gần năm năm sau, tôi "một mình làm cả cuộc phân ly".

Nhưng những cực khổ đó đã trở thành phân bón cho những bông hoa tình người trong khu vườn mùa xuân của đời tôi nở rộ, để hôm nay khi nghĩ đến Viên Giác tôi cảm thấy thật êm đềm. Tiếng chuông chùa, lời kinh khuya đã nhẹ nhàng đi vào tuổi thơ tôi, đã chuyển hóa tâm hồn chất đầy oan nghiệt của tôi mà nhiều khi tôi không biết.

Những người có cuộc đời nhiều chịu đựng thường phải biết vượt qua, đôi khi bằng cố gắng và đôi khi chỉ bằng cách ngẩng đầu lên mà đi, khinh thường những chướng ngại. Tôi có cả hai. Bây giờ khi nóng tính, khi quá hăng say về một chuyện gì, dù đúng hay sai tôi cũng biết dừng lại và biết lắng nghe, không khinh thường sự việc như ngày còn trẻ. Không có những ngày ở Viên Giác, khu vườn đời tôi sẽ buồn bã, khô khan, điều tàn và trống vắng biết bao nhiêu.

Câu nói của bà cụ từ chuyến bay Houston, từ đó, có thể viết ngắn hơn tình người mới thật sự là mùa xuân vĩnh cửu của con người./.

THƠ ĐƯỜNG

HT. Thích Như Điển dịch

春景

楊柳花深鳥語遲，
畫堂簷影暮雲飛。
客來不問人間事，
共倚欄杆看翠微。

Hán Việt: Xuân Cảnh

Dương liễu hoa thâm diệu ngữ trì,
Họa đường thiềm ảnh mộ vân phi.
Khách lai bất vấn nhân gian sự,
Cộng ỷ lan can khán thúy vi.
(Vua Trần Nhân Tông)

Dịch nghĩa: Cảnh Xuân

Trong khóm hoa dương liễu rậm rạp, tiếng chim hót lời chậm rãi,
Dưới bóng hiên nhà tranh bày tranh vẽ, bóng mây chiều lướt bay.
Khách đến chơi không hỏi việc đời,
Cùng đứng tựa lan can ngắm màu xanh biếc trên trời.

Cảnh Xuân

*Liễu kia rậm rạp vào xuân,
Tiếng chim chậm rãi hót vang suốt ngày.
Trong nhà tranh vẽ trưng bày,
Bóng mây chiều lướt qua ngay bên thềm.
Khách xa ghé lại chiều êm,
Chuyện đời gác lại hỏi thêm chi phiền.
Tựa lan can với bạn hiền
Lặng yên cùng ngắm xanh tuyền trời mây.*

• Thích Như Điển
dịch theo thể thơ lục bát

QUÊ HƯƠNG ĐẤT NƯỚC CON NGƯỜI VÀM CỎ ĐÔNG

"ký sự" An-Tiêm MAI-LÝ-CANG
(Paris Xuân Tân-Sửu 2021)

(tiếp theo VG 241)

Sông Vàm Cỏ Đông ngày xưa có đặc điểm là nước trong xanh biếc, trải dài như tấm dải lụa khi băng mình ngang qua những cánh đồng ruộng lúa chín vàng, và từng tạo ra nhiều huyền thoại trong xã hội dân gian của hai tỉnh Tây Ninh và Long An. Lúc bấy giờ, trên thủy lộ vận chuyển giao thông từ Sài Gòn lên Tây Ninh, hay ngược lại, thì các dân chài ở quanh vùng địa phương họ thường bắt gặp có từng đàn cá con nào con nấy to lớn ước khoảng cả từ 2-3 kg trở lên bơi lội tung tăng thành đàn. Hai bên bờ sông thì cây cối um tùm, chim bầy ríu rít trên không, vượn khỉ nô đùa hú nhau chuyền cành trên các nhánh cây mọc ngược đâm sà xuống nước. Ngoài ra, họ còn không thấy có một mái nhà, bóng người nào lai vãng, và thỉnh thoảng mới có những chiếc ghe bầu xuôi ngược chở hàng tạp hóa, tro dừa, nông sản bán buôn qua lại mà thôi. Còn cảnh trí ở khúc sông thượng nguồn của nó dạo ấy, thì thật là hoang dã vô cùng với muôn màu sắc thiên nhiên vốn là cội rễ nhà trời bao bọc vây quanh cây cối um tùm cùng đây voi, cọp, chim muông, rắn rết v.v... Và chỉ cần qua khỏi một đoạn sông từ châu thành Tây Ninh đến Nàng Dinh thì người ta sẽ dễ dàng bắt gặp ra ngay một bức tranh tĩnh lặng, hoàn toàn có khác với quang cảnh ngày nay với tình trạng đất chật người đông, nhà cửa san sát ở ven sông.

Nhà cửa người dân ngày nay sinh sống ven bờ thượng nguồn sông Vàm Cỏ Đông

Từ châu thành Tây Ninh, khi thuyền tách bến xuôi dòng đến đất Cẩm Giang thì người ta có thể nhìn thấy từng làn khói lan tỏa trên các lò

gạch đốt lên liên tục ngày đêm. Thử ấy, các ghe thuyền đều chèo bằng tay cho nên di động rất chậm chạp, mà người chèo lái cũng chẳng phải cần ra sức cơ bắp một cách vội vàng. Họ chèo một cách khoan thai, từ từ với nét mặt bình thản hồn nhiên chớ không có lộ ra vẻ gì hối hả cả. Chiếc ghe bầu của họ chính là một mái nhà di động trên sóng nước, bên trong có sàn ngủ, và nhà bếp có treo lủng lẳng nồi chảo, gáo dừa v.v... Và mỗi khi chiều chạng vạng tối, thì họ ngưng chèo để bày ra ăn cơm ở mũi đầu ghe đang thả trôi nhẹ nhàng theo dòng nước. Hình ảnh sinh hoạt êm ả dưới mái gia đình hằng ngày này, thoạt trông vào thấy họ sống một cuộc đời an nhiên tự tại, hạnh phúc biết là bao!

Rồi như sau một giấc ngủ thì cảnh quan mới lại hiện ra, ấn tượng nhất là đoạn sông Vàm Trảng. Nơi đây, cạnh sát bờ sông ngày trước có một gia đình truyền thống chuyên làm nghề đóng ghe, chằm nón lá. Cảnh trí quanh vùng tuy không đa dạng nhưng có đổi thay mặt khác về yếu tố địa lý lịch sử, và chiều sâu về cuộc sống nhân văn, tâm linh.

Cảnh quan yên bình ngày xưa

Và nếu xa xa bờ bên kia của nó là một khu Ba Thu, thuộc vùng chiến khu Mỏ Vẹt (Bec Canard) đã có tử suốt trong thời kỳ còn bị Thực Dân đô hộ, thì bên này của nó là một xóm nhỏ dân lành có giáo đường «**Tha La, một địa danh lịch sử**» (Tựa đề một bài viết của tác giả) đã đi vào huyền thoại. Và mãi cho đến giờ phút này, bài thơ 'Tha La xóm đạo' nổi tiếng của Vũ Anh Khanh cũng đã từng được phổ nhạc, thành ra một bài ca từ lâu có rất nhiều người nghe biết đến.

Dòng sông tiếp tục chảy xuôi về Bến Lức, và khi vừa nhìn thấy được nhịp cầu Bến Lức dài cỡ bao nhiêu, thì người ta càng nhìn thấy tầm không gian bao la ở đó đạt đến cỡ lớn hơn cả bao lần. Lùi lại đoạn sông Đức Hòa, Đức Huệ có nhà máy đường Hiệp Hòa lớn nhất ở miền Nam thời bấy giờ, thì người ta cũng dễ dàng nhìn thấy có từng dãy ruộng mía bát ngát, và những

cánh đồng tràn ngập nước phèn mọc đầy lau sậy. Qua khỏi Cần Đước, là dòng sông Vàm Cỏ Đông chảy đến Tân Trụ và giao đầu hợp lưu với dòng sông Vàm Cỏ Tây trở thành sông Vàm Cỏ. Địa hình đồng ruộng nơi đây, có cảnh quan khá đặc biệt của khu vực đồng bằng sông Cửu Long. Nhất là, về hình ảnh của những *đám lá tối trời* thường được các nhà quân sự coi như là những pháo đài phòng thủ thiên nhiên ở vùng đầm lầy sông nước từ thời kháng chiến của nghĩa quân Trương Công Định. Và sự kiện nói về công dụng thực tế của những *đám lá tối trời* này, thì từ bao năm qua cũng đã được báo chí nước ngoài nói đến rất nhiều trong suốt thời kỳ còn chiến tranh tại Việt Nam.

Đám lá tối trời (dừa nước)

Hình hài của con sông Vàm Cỏ Đông sau những đường nét phác họa tượng hình, thì đến đây nó đã rõ rệt thành hình như là một bức tranh thiên nhiên bao la hòa mình vào cảnh vật khí thiêng của đất phương Nam. Và hiện nay, công dụng sự ích lợi của nó, cũng như về yếu tố ý nghĩa lịch sử của các con sông khác, thì đã được liệt kê chung vào danh mục của 13 con sông nổi tiếng nhất của Việt Nam là: *sông Bạch Đằng, sông Hồng, sông Đà, sông Mã, sông Gianh, sông Bến Hải, sông Hương, sông Đà Rằng, sông Srêpôk, sông Đồng Nai, sông Sài Gòn, sông Vàm Cỏ Đông*, và đặc biệt nhất là *sông Cửu Long* có ảnh hưởng trực tiếp rất nhiều về mặt kinh tế nông nghiệp của hầu hết mọi người dân sinh sống ở miền Tây.

Hiện nay, mặc dù trên dòng sông Vàm Cỏ Đông đã có tới 7 cây cầu đã được bắc sang sông, giúp cho mọi phương tiện giao thông được dễ dàng thuận tiện hơn xưa nhưng bù lại thì cảnh cũ đã hẳn bị đổi thay rất nhiều. Ven hai bên bờ sông, người ta dễ dàng nhìn thấy có hình ảnh khói tỏa lưng trời, do các khu công nghiệp ngày càng mọc thêm ra (nhất là khu công nghiệp quy mô '*Thành Công*' tọa lạc gần sát bên giáo đường Tha La ở An Hòa, Trảng Bàng) cộng vào với các nước thải dơ bẩn làm ô nhiễm môi trường trong dòng nước. Tuy nhiên, từ khu công nghiệp quy mô '*Thành Công*' thì cũng có

chi lưu của sông Vàm Cỏ Đông xuôi theo dòng nước chừng vài cây số là đã tới ranh giới của xã An Tịnh (Trảng Bàng), Thái Mỹ (Củ Chi) và Tân Mỹ (Đức Hòa). Và bên cạnh tuyến xe buýt đi về Củ Chi dưới chân cầu Thái Mỹ (về phía địa phận Long An) hiện nay có một sân golf hiện đại với cảnh quan thiên nhiên bao la tươi mát xanh màu lục, đêm đêm tỏa ánh sáng chiếu lung linh cả một góc trời.

Ngày xưa, trước đây vài thập niên trở lại đây thôi, trên suốt chiều dài của dòng sông này người ta thường có dịp nhìn thấy được một bức tranh linh hoạt hằng ngày của những dân chài chăm sóc từng bè nuôi cá thác-lác, cá lóc, cá ba sa v.v... Hay kéo những vó đặng, thả lưới, đặt lờ, đóng đáy bắt tôm cua cá, thì nay, cảnh đẹp nên thơ đó đã không còn. Trên thủy lộ này, giờ đây ngoài quang cảnh xe cộ dày đặc trên cây cầu Bến Lức (*trước khi vào thành phố Long An*) bắc nhịp sang sông nối liền đường giao thông huyết mạch về miền Tây, thì ngày nay trong địa phận tỉnh Tây Ninh có 3 bến cảng chính vận tải bằng đường thủy (sông VCD) là cảng Thanh Phước (Gò-Dầu), cảng Fico và cảng Bến Kéo (Hòa Thành).

Cảng Thanh Phước là cảng trung chuyển thuộc công ty liên doanh Saigon VRG và CJ Korea Express có khả năng vận chuyển khoảng 5 triệu tấn hàng hóa mỗi năm, và có thể tiếp nhận loại sà lan có trọng tải trên 2.000 tấn. Từ lâu cảng Thanh Phước đã đi vào hoạt động vận chuyển cung cấp vật liệu cho các doanh nghiệp quanh vùng, đặc biệt là khu công nghiệp Phước Đông.

Cảng Fico thuộc công ty cổ phần xi măng Fico Tây Ninh hiện nay đã được tân trang, và có năng lực xếp dỡ đáp ứng thỏa mãn nhu cầu vật liệu xi măng tiêu thụ tối đa cho nhiều công trình lớn bấy giờ.

Còn lại là cảng Bến Kéo (*Hòa Thành*) đang trên đường công nghiệp hóa, hiện đại hóa. Và được xem như là quan trọng nhất do mọi hình ảnh sinh hoạt nhộn nhịp ở bến tàu, cùng với mật độ lưu thông dập diu của các loại xe tải, xe container chở đầy hàng hóa, vật liệu xây dựng, nguyên liệu clinker v.v... Cảng Bến Kéo Tây Ninh có chiều dài 116m, hiện nay đã được tân trang và có khả năng tiếp nhận các loại tàu, sà lan trọng tải trên 1.000 tấn hàng, và có vị trí nằm cạnh khu công nghiệp Bến Kéo có diện tích là 143,9 ha rất thuận tiện cho mọi nhu cầu vận chuyển giao dịch bằng đường thủy trên dòng sông Vàm Cỏ Đông.

Trở lại hình ảnh thiên nhiên của dòng sông Vàm Cỏ Đông ngày trước, mà người ta từng quen thuộc với những cái tên dân dã gần gũi như: khúc sông *Sóc Om, Bến Năm Chỉ, Vàm Trảng, Rạch Nhum, Trà Cú v.v...* Và như vậy, thì cũng đủ để cho người ta đoán được phần nào về những vùng miền đất đai hoang dã khi xưa, mà dòng nước vô tình của nó cứ mãi tiếp tục chảy qua đã để lại nhiều dấu ấn về văn minh văn hóa lịch sử. Tiêu biểu là ở khúc quanh dòng sông thuộc quận Bến Cầu, các nhà khảo cổ ngày nay đã tìm thấy được hiếm hoi có những di tích đồ đá, dụng cụ đất nung, di cốt động vật, vỏ của các loài nhuyễn thể v.v... Cũng theo sự phân tích của các nhà khảo cổ, thì trầm tích văn hóa hậu Óc Eo ven bờ Vàm Cỏ Đông từ ngàn xưa đã từng có những dấu ấn văn minh lịch sử về các công trình kiến trúc đền tháp tiêu biểu như là các di tích Bến Đình ở Bến Cầu, tháp Chóp Mạt ở Tân Biên và tháp Bình Thạnh ở Trảng Bàng v.v...

Riêng về khu di tích lịch sử Bến Đình ở Bến Cầu, thì vào năm 2019 các nhà nghiên cứu khảo cổ học từ trong nước (*Các nhà khảo cổ thuộc Viện Khoa-Học Xã-Hội vùng Nam bộ*) sau hai tháng khai quật đã phát hiện ra được nhiều dấu tích lịch sử có niên đại hơn cả 1.000 năm. Tại đây, ngoài di tích Đền tháp và nhà Dài khá còn nguyên vẹn thì những gạch nung cùng mảnh bình gốm có chi tiết hoa văn cầu kỳ, tỉ mỉ cũng đã được các nhà khảo cổ đánh giá cho là có kỹ thuật cao về phương thức nung và chế tác trong thời đại bấy giờ. Ngoài ra, ngay tại Thanh Điền ở Châu Thành cũng còn có di tích của một bệ đá Yoni bên cạnh chân tháp Gò Cổ Lâm.

Trầm tích văn hóa hậu Óc Eo quanh dòng Vàm Cỏ Đông trong quá trình lịch sử cho đến ngày nay còn được chứng minh rõ rệt bằng hai ngôi tháp cổ ở Trảng Bàng và Tân Biên. Cùng với các hiện vật gạch gốm được tìm thấy sau các cuộc khám phá khai quật, thì người ta có dịp hiểu thêm được phần nào về hình ảnh cuộc sống trong không gian sinh tồn của cộng đồng cư dân tại địa bàn xã hội thời ngàn xưa. Nghiên cứu về trầm tích văn hóa hậu Óc Eo quanh dòng Vàm Cỏ Đông sau khi chấm dứt chiến tranh, thì lại có thêm một điều lý thú bất ngờ đã làm cho cuộc đất Trảng Bàng trở thành một địa danh quyền rũ. Trảng Bàng bây giờ được đánh giá coi như là một nơi có tiềm năng khai thác du lịch, và sự kiện này không phải chỉ riêng do nhờ vào có các món ăn đặc sản bánh canh nổi tiếng địa phương quen thuộc. Nguyên nhân chính của nó, là do có sự may mắn còn tồn tại dấu vết kho tàng của một công trình kiến trúc mang tính tiêu

biểu cho nền văn hóa hậu Óc Eo, theo như tài liệu nghiên cứu của nhà khảo cổ. Đó là hình ảnh của một ngôi tháp khá còn nguyên vẹn vừa được trùng tu, tọa lạc ở trong vùng địa lý Trảng Bàng. Và thực sự ngày nay chính nhờ vào ảnh hưởng giá trị của kho tàng văn minh tháp cổ Bình Thạnh (*mà dân địa phương quen gọi là tháp Chàm*), đã khiến cho bây giờ có rất nhiều du khách hiếu kỳ bắt đầu tìm đến nơi đây để tham quan. Hơn thế nữa, từ lâu ngọn núi Bà Đen cao ngất từng được người ta ví như là *cái nóc nhà của miền đất phương Nam*, từng hấp dẫn được hàng triệu du khách thập phương chiêm bái, vãng cảnh. Nay, đất nước hòa bình thì hình ảnh của ngôi tháp Bình Thạnh, Trảng Bàng cũng thường được họ ghép thêm vào trong những tuyến tham quan quanh vùng non nước Tây Ninh.

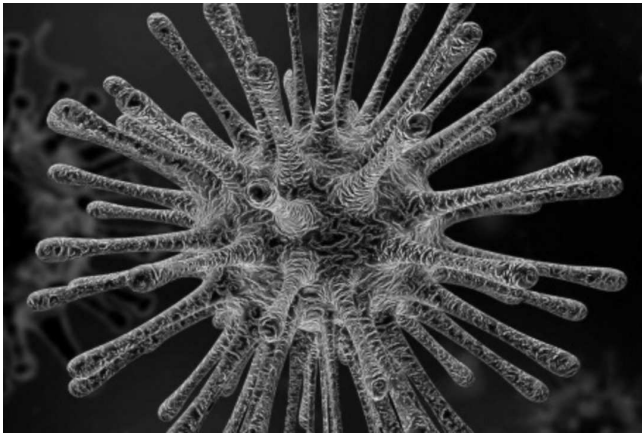
Tháp cổ này là một trong ba ngôi tháp hiếm hoi duy nhất được tìm thấy ở miền Nam, đặc biệt nói riêng là có hai tháp nằm ở trong vùng địa lý Tây Ninh. Tháp Bình Thạnh (Trảng Bàng) thì khá còn nguyên vẹn hơn hẳn tháp Chóp Mạt (Tân Biên) và đã được Hội Nghiên Cứu Đông Dương phát hiện vào năm 1886. (Còn Tháp Chàm Vĩnh Hưng thì nằm ở Bạc Liêu). Tháp Bình Thạnh có vị thế nằm bên hữu ngạn sông VCD có niên đại xây dựng khoảng thế kỷ VIII, và cũng là ngôi tháp cổ ngày nay bắt đầu đã được nhiều du khách tìm đến tham quan. Theo chức năng và mô hình xây dựng của tháp này, thì nó giống tương tự như lối kiến trúc của các đền tháp Chàm ở miền Trung hiện còn tồn tại. Và mặc dù tuy người ta chưa có thể khẳng định được một cách hoàn toàn chính xác về phương pháp xây dựng, nhưng kỹ thuật làm cho các viên gạch chất chồng lên được dính trết và khăng khít chặt chẽ với nhau thì quả thật là một kỳ công tuyệt hảo.

Tháp cổ Bình Thạnh, Trảng Bàng thời còn chiến tranh và đường giao thông trắc trở, cho nên tháp đã bị hoang phế quá lâu đến nỗi có nhiều người địa phương cũng chưa hề có dịp được tìm đến tham quan. Sau năm 1975, trước khi quần thể thánh địa Mỹ Sơn nơi biểu tượng cho lịch sử của tháp cổ Champa được tổ chức UNESCO chính thức công nhận là di sản văn hóa thế giới vào năm 1999, thì trước đó, Bộ Văn Hóa Thông Tin (cũ) cũng đã chính thức công nhận xếp ngôi tháp cổ của nền văn minh hậu Óc Eo quanh vùng dòng Vàm Cỏ Đông này vào di tích lịch sử văn hóa cấp quốc gia vào năm 1993.

(còn tiếp)

An-Tiêm Mai-Lý-Cang

CHUYỆN CON VIRUS VŨ HÁN CHINA

• Nguyễn Hữu Huân

Mồng 3 Tết năm con Trâu 2021, đúng vào ngày Chủ Nhật - mở Computer xem lễ „online“ thay vì đi nhà thờ vì lệnh cách ly cấm tụ tập và phải đeo khẩu trang phòng ngừa lây nhiễm trong dịch cúm Vũ Hán China đang hoành hành. Trong bài giảng hôm nay, ông Linh Mục nói đại khái rằng: „...Mồng một Tết chúng ta tạ ơn Thiên Chúa và cầu ơn bình an cho năm mới; mồng hai Tết tưởng nhớ đến tổ tiên, ông bà cha mẹ đã khuất; mồng ba Tết xin ơn Thánh hóa công ăn việc làm, được may mắn và hạnh phúc trong cuộc sống...“.

Nghĩ lại cho cùng thì loài người đã và đang có được cái Hạnh Phúc rất lớn trong thế kỷ thứ 21 này từ lâu rồi vì đang thừa hưởng một nền văn minh khoa học tiên tiến trên thế giới đã phát triển với tốc độ không ngờ. Lái xe đi đến bất cứ nơi nào mà không phải cầm tấm bản đồ bé xíu lật qua lật lại xoay vòng vòng bốn phương tám hướng để tìm đường; chỉ cần bấm một vài nút trên cái máy GPS, thì vệ tinh nhân tạo trên trời sẽ hướng dẫn ta „an toàn trên xa lộ“ đến bất cứ nơi nào trên thế giới. Cầm cái điện thoại thông minh nhỏ hơn bàn tay gọi cho nhau ới ới, vừa nghe được tiếng nhau lại vừa nhìn được mặt nhau, tha hồ ti toe, hỉ nộ ái ố hiện ra rõ ràng trên chiếc điện thoại. Ngày lễ Giáng Sinh, ngày Tết hay sinh nhật người thân... ngồi chễm chệ trong nhà uống ly cà phê, tay trái cầm điếu thuốc, tay phải ấn nhẹ một nút trên cái máy nhỏ xíu, gửi thiệp chúc mừng đến hàng chục, hàng trăm bạn bè thân thuộc cùng một lúc trên toàn cầu mà không tốn tiền mua thiệp, không cần đến

bưu điện để gửi và trả cước phí, thế mà lại đến tay người nhận chỉ trong vòng vài giây. Bà bán rau muống chợ Ông Tạ cầm Iphone gọi mỗi lái đặt hàng. Chưa hết, người ta còn đang bán vé đi du lịch lên tới mặt trăng và phóng phi thuyền đến tận Hỏa tinh, cách xa trái đất chừng vài trăm triệu cây số... Ôi thôi! hàng trăm cái văn minh phục vụ con người kể ra không hết, đến nỗi đang được thụ hưởng cái Phúc ấy mà cứ nghĩ đó chỉ là chuyện rất ư là bình thường. Ôi chao, tổ tiên ông bà cha mẹ chúng ta từ thế kỷ trước nếu sống lại chắc các cụ sẽ phán rằng thì là hảo huyền, đồ giả tưởng... bồ láo! Các cụ nào hưởng được cái Phúc tiện nghi văn minh này!!!

Đùng một cái xuất hiện con Virus Vũ Hán từ xứ sở Mao Xết Xáng tràn lan khắp thế giới. Con người đang hưởng Đại Phúc bỗng phải gục đầu gánh cái Đại Họa khủng khiếp, một cơn đại dịch đảo lộn cuộc sống con người, kinh tế toàn cầu sụp đổ, thất nghiệp tràn lan, gieo đầu thương chết chóc cho hàng chục triệu người. Người chết không đủ hòm để đốt hay chôn, người còn sống phải „giãn cách xã hội“, phải „cách ly tập trung“, bị gò bó hạn chế như trong một nhà tù khổng lồ. Lại thêm cái lệnh phải đeo khẩu trang, mồm mũi bị bịt kín, lòì hai con mắt thao láo nhìn nhau, lù lù lăm lũi đi qua đi lại né tránh nhau như đám âm binh... sợ hủi. Đó chính là cái HỌA đến liền sau cái PHÚC. Chợt nhớ trong kinh Phật đã nhẹ nhàng dạy chúng sinh rằng: trong cuộc sống khi chúng ta có được nhiều chuyện tốt, chuyện vui (đó là PHÚC), chú ý đừng... vui quá hóa buồn (đó là HỌA). Còn cụ Lão Tử thì nói thẳng thừng: „HỌA là chỗ dựa của PHÚC, PHÚC là nơi ẩn náu của mỗi HỌA“. Nghe mà rùng mình, ớn lạnh xương sống!

Con Virus này khởi nguồn từ thành phố Vũ Hán Tàu cộng từ cuối năm 2019 làm dân Tàu cộng chết như lá rụng mùa thu, nhưng lại giấu kín. Nghe đồn (chẳng biết đúng sai?), ông “Tập Hí”, Chủ tịch nhà nước Tàu Cộng cố tình lừa ngay khoảng 5 triệu dân đi khắp thế giới để nó lây lan khắp hoàn cầu cho vui cửa vui nhà, rồi ngay sau đó tuyên bố đóng cửa biên giới, „ngoại bất nhập“ nhưng „nội cứ xuất thả dàn“. Riêng có bà Thái Anh Văn (Tsai Ing-wen), Tổng Thống nước Trung Hoa Dân Quốc-Đài Loan (Republic China-Taiwan) nắm sát nách Tàu cộng, vì cả hai nước đều là người Tàu nên biết tẩy nhau quá mà, tức khắc ra lệnh đóng cửa biên giới, không cho dân Tàu cộng âm mưu tràn vào. Cũng chính vì thế mà Đài Loan là 1 trong số rất ít quốc gia không bị lây nhiễm, chết chóc nhiều. Tính đến nay chưa đến một ngàn người bị nhiễm và chỉ có

9 người thiệt mạng trên tổng số 24 triệu dân. Ngẫu chưa? Thoạt đầu "Tập Hí" bán cái cho mấy con dơi rừng lầy sang cho người. Vài tháng sau lại đổ lỗi là do thức ăn đông lạnh nhập cảng từ nước ngoài làm lây lan cho dân "ngộ" - "ngộ mậu có tội lỗi, mấy cái lị ăn lói tằm pây tằm pạ hồng có lúng đ". Rõ ràng "Tập Hí" nhà ta chơi khăm có chủ ý. Thảo nào trong tài liệu học tập dành riêng cho các đảng viên đảng CS Trung Hoa đã từng viết rằng: "Thằng thằn như các nước tư bản là đồng nghĩa với chữ khờ dại"

Cái ông "Pa Tàu Tập" này có đôi mắt như hai con lươn mà dân gian ta có câu:

Những phồng ti hí mắt lươn

Trai thì trộm cắp, gái buôn chõng người.

Sách tướng số viết rằng, đàn ông "mắt lươn" thì khá thông minh, thích sống nội tâm, ít để lộ cảm xúc ra ngoài, nhưng lại ích kỷ, rất gian manh và nhiều thủ đoạn khôn lường. Ngẫm nghĩ thấy... y chang! Còn đàn bà thì sao??? Không dám bàn ở đây... sợ bị mấy chị em ta đánh vỡ mồm không còn hàm răng nhai cơm.

"Tập Hí" là người độc nhất trên thế giới đảm nhiệm cùng một lúc nhiều chức vụ quan trọng nhất trong nước:

1) Tổng bí thư ủy ban trung ương đảng Cộng sản Trung Quốc

2) Chủ tịch nước Cộng Hòa Nhân Dân Trung Quốc

3) Chủ tịch Quân ủy Trung ương đảng Cộng sản Trung Quốc

4) Chủ tịch Quân ủy Trung ương nước Cộng hòa nhân dân Trung quốc

5) Chủ tịch Ủy ban An ninh Quốc gia

6) Ủy viên Thường vụ Bộ chính trị.

Ngẫu thật? "Tập Hí" một tay muốn xoay vần quả địa cầu, một tay vung tiền mua luôn cả thế giới, cho đàn em chôm chĩa bí mật văn minh toàn cầu, nhưng miệng vẫn hô hô: "Trong máu của người Trung quốc không có Gen xâm lược". Tin được không?

Khi con Virus này bắt đầu tràn lan khắp Châu Mỹ đến Châu Âu thì bị mấy ông Tây coi thường lắm: cúm hàng năm mà, ăn thua chi, 3 ngày hết liền, cứ "bình chân như vại", cứ "bình thản như con cóc dưới ánh mặt trời" (*thành ngữ Anh: As calm as a toad in the sun*). Thậm chí còn chê bai, châm biếm các sắc dân Á Châu đeo khẩu trang mà đòi ngừa dịch bệnh. Từ các bố tiến sĩ giáo sư trong ngành y học đến các ông bà "chính chị gia"

lên TV quả quyết rằng, cái khẩu trang bé chút xíu chính là nơi con Virus ẩn náu và sinh sản tốt nhất, càng đeo càng chết nhanh. Có dám còn cho rằng đeo khẩu trang là... "xúc phạm nhân phẩm, chà đạp nhân cách con người". Có cô gái Việt đeo khẩu trang lang thang ngoài phố thì bị chửi bới, bị tặng cái tát tai vì... không giống ai, vì phạm tội "xúc phạm quyền riêng tư cá nhân"... Mãi đến khi các ông Tây bà Đàm ùn ụt rú nhau qua bên kia thế giới không kịp chôn, thì mấy ông lớn thông thái "mắt xanh mũi lõ" mới sáng mắt ra, bèn bắt cả nước phải đeo khẩu trang bịt kín cả mồm lẫn mũi, đứa nào không đeo sẽ bị cảnh sát tặng giấy phạt vài chục đồng. Từ đó, khẩu trang bỗng quý như vàng, hiếm như kim cương, may mắn lắm thì mua được một cái "Made in China" với giá cắt cổ vọt từ 90 xu lên đến 4-5 đồng, xài được một lần là "one way" cho vào thùng rác. Các bà nội trợ vội tìm mua vải bông tự may khẩu trang cho cả nhà, thậm chí lấy cả giấy lọc cà phê mà đeo lên mặt xài đỡ... Khẩu trang phải cần có giây thun mới đeo được vào hai lỗ tai, nhưng tìm khắp chợ cũng chẳng mua được một cọng. Chưa hết! Giấy vệ sinh thường rẻ như bèo đột nhiên cũng thành khan hiếm, đến nỗi các siêu thị được lệnh chỉ bán cho mỗi người một bịch. Đời sao lắm chuyện oái oăm? Câu nói "có tiền mua tiên cũng được" bây giờ... trật lất!

Từ xa xưa, dân ta đã biết xử dụng khẩu trang mỗi khi ra đường, vừa che bụi, vừa ngăn luôn con Virus China, nhất là các anh em lái xe ôm, xe Grab hay các chị em xinh đẹp, da trắng như vôi, phong phong lái xe gắn máy vù vù không sợ rám nắng như thằng Tây đen.... Chẳng biết bên Á bên Âu, bên nào "hậu tiến", bên nào "tiền tiến". Dần dần cái khẩu trang lại trở thành cái "mốt tân thời" cho phái nữ làm đẹp. Các cô các bà trang điểm phấn son, môi đỏ má hồng mà mặt mũi lại bị cái khẩu trang che kín như các má đạo Hồi thì đứa nào ngắm được cái dung nhan mùa hạ của mấy má? Các tiểu thương nầy sáng kiến thi nhau may cái khẩu trang bằng vải xanh đỏ tím vàng... đủ màu đủ sắc, có hoa có lá có cành thật vui mắt. Nhiều ông còn đeo cái khẩu trang có hình cái đầu lâu hay có cái môi dày cộm như ông Mỹ đen, ai thấy cũng nực cười. Tiểu thương thông minh quá, vừa hốt tiền, vừa có công làm đời thêm tươi trong cơn đại dịch.

Sau này các bà các cô bỗng khám phá ra son phấn trên mặt dính vào làm bẩn khẩu trang nên đành "bê bối nhan sắc", ít phấn son hơn, môi có thâm, má có xám, bịt khẩu trang vào, đỡ ai mà thấy được.

Đùng một cái tại nước Đức, chính quyền ra lệnh bắt buộc phải mua khẩu trang loại FFP2 hoặc KN95 "Made in China", cấm không ai được đeo khẩu trang bằng vải tự may nữa vì... "không bảo đảm an toàn". Vì "thương dân" hay "góp vốn cho Tàu cộng?". Mù mù ảo ảo, bố ai biết được. Báo hại các ông bà tiểu thương lỗ vốn, "khẩu trang tự may" biến thành... "giẻ lau nhà". Nghe đâu bên Mỹ bây giờ lại còn bắt dân chúng phải đeo một lúc hai cái khẩu trang chồng lên nhau... cho chắc ăn. Có hiệu quả hay không? không biết, chỉ thấy số người bị nhiễm cả nước vẫn tăng lên vùn vụt!!! Rồi mới đây khi đã có Vaccin, ông "Phao Xi" (cố vấn y tế của tòa bạch ốc, Hoa Kỳ) còn tuyên bố rằng... "cho dù đã có Vaccin nhưng dân Mỹ có thể vẫn phải đeo khẩu trang cho đến hết năm 2022". Má ơi là má! Đeo riết kiểu này... con hết nhận ra má luôn rồi.

Lại thêm chuyện đặt tên cho con Virus nữa. Từ trước đến nay, khi có một con Virus mới, người ta thường đặt tên cho nó theo địa lý nơi nó được phát hiện. Chẳng con nít cũng biết con Virus này khởi nguồn từ tỉnh Vũ Hán China, tất nhiên tên của nó phải được gọi là Virus Vũ Hán China, đúng như từ trước đến nay. Vài thí dụ điển hình:

Dịch cúm năm 1889-1890 được gọi là dịch cúm Nga, được báo cáo đầu tiên vào tháng 5 năm 1889 tại thành phố Bukhara, Uzbekistan (thuộc liên bang Xô Viết trước kia), ước tính khoảng 1 triệu ca tử vong trên toàn cầu.

Dịch cúm năm 1918 được gọi là dịch cúm Tây Ban Nha, được cho là khởi phát từ những trại huấn luyện quân sự tù túng, chen chúc nhau ở mặt trận phía Tây nước Tây Ban Nha. Đây là một đại dịch gây cho gần 100 triệu người chết trên thế giới vì con Virus Tây Ban Nha này.

Dịch cúm năm 1957-1958 được gọi là dịch cúm Châu Á (hay Trung Hoa), được xác định lần đầu tại tỉnh Quý Châu, Trung Hoa vào cuối tháng 2 năm 1957, sau đó lan ra hầu hết các quốc gia Á Châu với hơn 1 triệu người bị thiệt mạng.

Dịch cúm 1968-1969 được gọi là dịch cúm Hồng Kông, là một dịch nhỏ phát xuất hiện vào ngày 13.7.1968 từ một khu dân cư chật chội tại Hồng Kông, sau đó lan sang Việt Nam, Singapor, Ấn Độ, Phi Luật Tân, tới tận Bắc Úc và Châu Âu gây ra hơn 1 triệu tử vong.

Dịch cúm 2014-2016 được gọi là Ebola (đặt theo tên 1 dòng sông gần nơi bùng phát đầu tiên năm 2014) nước Guinea, sau đó lây qua các nước láng giềng ở Tây Phi.

Và mới đây nhất, khi con Virus Vũ Hán xuất hiện thêm nhiều biến thể ác độc hơn, dễ lây hơn tại nước Anh và Nam Phi, người ta gọi ngay nó là "biến thể Anh", "biến thể Nam Phi".

Ấy thế mà bố "chủ tịch" gốc Phi Châu (Ethiopie) của cái gọi là "Tổ chức Y Tế Thế Giới" (WHO) ra tuyên cáo bắt thế giới phải gọi con Virus này là con Virus COVID 19 (viết tắt từ **CORONAVIRUS DISEASE 2019**). Cái tên Virus Vũ Hán China bị xóa sổ từ đó. Người thì bảo ông "chủ tịch" này làm tay sai Tàu cộng, người vui tính hơn thì bảo ông này được "Tập Hí" ban thưởng một con nhỏ gốc Thượng Hải trẻ măng làm bồ nhí. Có điều lạ là khắp năm châu bốn bể, Mỹ, Úc, Âu, Á, Phi, từ các bố chính trị gia, khoa học gia đến báo chí tuyến hình cả thế giới đều đồng tình chấp hành răm rắp.

Đầu tháng 2.2021, ông "chủ tịch" Phi châu này còn tuyên bố lơ lửng lơ rằng... "khó có thể xác định được con Virus Vũ Hán bị lọt ra ngoài từ các phòng thí nghiệm, mà có thể từ đâu đâu đó đó...". Thiệt là lằng xẹt, y chang trò hề! Thế là "Tập Hí" đã thành công, vạn đại thành công trong sự nghiệp gìn giữ tiết trinh trong sạch cho đất nước "chung hòa diện ni chung sử quở" có nghĩa là "Cộng hòa nhân dân Trung quốc" hay nô m na là Tàu cộng, giành được ghế bá chủ thế giới. Mới đây ngày 18.2.2021, một Tiến sĩ y khoa trong nhóm chuyên gia dịch tễ đại học Hamburg sau hơn một năm nghiên cứu với hơn 600 bằng chứng, đã công khai xác quyết rằng con Virus nhân tạo này bị lọt ra ngoài từ phòng thí nghiệm Vũ Hán Trung cộng và người đầu tiên trên giới bị nhiễm là một nữ nhân viên khoa học trong phòng thí nghiệm này. Truyền thông thế giới cảm như hén, "Tập Hí" trơ trẽn "gắp lửa bỏ tay người" rằng thì là con Virus này đã xuất hiện ngoài Trung quốc trước khi nó bùng phát tại Vũ Hán!!! Một điều "cắc cớ" cần nhắc đến ở đây là "Viện Virus học Vũ Hán" này lại được tài trợ từ tiền thuế của người dân Hoa Kỳ do ông Tổng Thống da đen xứ Cờ Hoa ký kết đến đầu năm 2024 mới chấm dứt. "Hiểu chết liền!"

Thế giới đang bị cú lừa lớn! Vào tháng "Google" đánh chữ "phim The Leakers" hay "phim Tiết Mật Hành Giả" xem mới hết hồn. Phim Tàu, kể lại chuyện một con Virus được phát tán từ phòng thí nghiệm lan rộng ra nhiều quốc gia thành Đại Dịch. Người chết như rạ, người sống phải đeo khẩu trang, bị cách ly rồi "Lockdown", trường học, rạp chiếu bóng, khách sạn, nhà hàng đóng cửa... Phim được đóng từ năm 2018, mấy ông Tàu cộng như muốn báo trước cho thế giới

phương Tây biết những gì sẽ xảy đến vào cuối năm 2019 đến nay??? Phim được "phụ đề tiếng Việt", ai xem cũng hiểu? Xem xong... rùng mình!

Trong khi cả thế giới hợp ca bản "tình lờ", ngậm miệng cửa trước, hưởng lợi cửa sau, lại còn sợ há miệng mắc quai, nên mặc cho "Tập Hí" vung tay nghênh ngang xỏ mũi toàn thế giới tiến nhanh tiến mạnh, tiến lên con đường Xã Hội Chủ Nghĩa của "Giấc mơ Trung Quốc", thì độc nhất chỉ có một ông già 74 tuổi đi ngược dòng bão tố, cương quyết khẳng định "như đinh đóng cột" rằng, con Virus này xuất hiện đầu tiên từ phòng thí nghiệm Vũ Hán, thì phải gọi nó là Virus Vũ Hán China, không "oong đơ" gì hết ráo. Chấm hết! Ngon lành chưa? Ông này là một tỷ phú đô la, là cựu Tổng Thống thứ 45 của xứ Cờ Hoa có tên gọi nguyên con là Donald John Trump, tướng cao lớn có dáng phong lưu giang hồ, dân chơi thứ thiệt, ăn to nói lớn (nhưng không nói phét), thẳng ruột ngựa, có sao nói vậy, mất lòng thẳng nào thẳng đó... ráng chịu. Chính vì thế mà ông này có lắm người thương, mà kẻ ghét thì cũng nhiều như sâu bọ. Người ghét thì gọi ông là... thẳng khùng, thẳng điên, thẳng ba trợn... Người thương thì gọi ông là "năm bờ oản", là anh hùng, là ông "Chum 9 nút" (4+5, thứ 45), nghe sao quen quen, na ná với tên gọi các đảng giang hồ nghĩa hiệp thời xa xưa như Hùng đầu bò, Lâm 9 ngón, 8 dao phay.... Đúng/sai?... tùy người đối diện. Nghĩ quanh nghĩ quẩn chắc tiền kiếp ông này có thù oán giang hồ tình đời, tình trường gì đó với mấy chú Tàu Cộng nào đây, nên chủ trương „America First“, coi thế giới như pha, đầu đội Trời, chân đạp Chết, „đánh cho Chết chết, đánh cho Chết nhào“ mới thỏa chí tâm can.

Thế là thế giới đổi thay, loạn xà ngầu. Có ai đó muốn đảo lộn trật tự thế giới đi theo "chủ nghĩa xã hội đại đồng". Thế giới bây giờ phát sinh ra nhiều "quái thai" làm con người rối bời không biết đâu mà lường. Cái gì là "Thuyết âm mưu"; cái gì là "Thế lực ngầm"; cái gì là "Truyền thông dòng chính"; cái gì là "Da trắng thượng tôn"; cái gì là "Bờ Lờ Mờ" (Black Lives Matter – mạng sống người da đen đáng giá)... Thẳng nào cũng bảo tao đúng, tao có lý. Thẳng trắng thẳng đen đánh nhau chí chóc, thẳng vàng thẳng đỏ ra rìa rung đùi đứng xem – Có ông tội phạm da đen thúi lúi, hay xài tiền giả, vì chống cự cảnh sát bị dè cổ chết ngắc. Thế mà từ cụ ông Tổng Thống già khủ để đi không vững như con lật đật, cho đến cụ bà Chủ tịch quốc hội da nhăn nheo như con mẹ phù thủy, cùng nhau quỳ gối cúi đầu như tể ông bà cố nội. Lại... "Hiểu chết liền!"

Đang hưởng nhiều Đại Phúc, bỗng gánh nhiều Đại Họa: Họa "dịch Vũ Hán China", Họa "Cách ly xã hội", Họa "Đóng cửa Lockdown", "Họa Tập Hí" muốn làm bá chủ thế giới, "Họa Chum 9 nút" đòi "America First", Họa "Truyền thông bóp láo thổ tả", Họa "Độc quyền mạng lưới xã hội"... Sau cuộc bầu cử Tổng thống Mỹ vào tháng 11 năm ngoái (2020) thì thế giới lại phải gánh thêm một cái Họa mới, đó là... "Họa Bảy Đền" một con rối bị giựt dây, trí óc bất thường, lăm le quỳ gối trước Tàu cộng... Từ đó cái Họa gom lại thành một ĐẠI HOA khủng khiếp giáng xuống đầu mọi người trên thế giới, len lỏi vào từng gia đình, ảnh hưởng từng cá nhân đến tập thể, giá sinh hoạt leo thang, thất nghiệp tràn lan, dẫn đến kinh tế phá sản. Hãng máy bay, xe hơi sập tiệm; ngành khách sạn, du lịch... banh ta lông; "Rét Tau Rắn" nhả răng; "tiệm Neo" teo mỏ; phở xá thì ôi thôi vắng tanh, xơ xác tiêu điều. Hồi xưa bịt mắt vào ngân hàng thì mọi người hết hồn cảnh giác; bây giờ không bịt mắt vào ngân hàng thì mọi người cũng cảnh giác hết hồn. Ngộ thật! "Thôi thôi! tình tiền tiêu tan, thê thiếp tiêu tưng, tiền tài thâm thủng, thế tục te tua tan tóc, thân thể thất thần tả tơi tàn tạ, tư tưởng trần trở thất thường, tức tưởi thảm thiết, từ từ tiến tới tiền tủng tình tan, thút tha thút thít than thảm: tới thời tận thế... thích tự tử tập thể".

Điều không ngờ là người chết càng nhiều thì nhà quàn càng giàu to; càng cách ly, tang lễ càng ít người, càng ngăn gọn, nên càng ít cực mà thu tiền lại càng nhiều hơn. Thế mới sướng! Các dịch vụ buôn bán "online" lên hương; ngành chuyển vận làm không hết việc. Các cô các cậu ca sĩ, diễn viên tài tử vì ế "show" nên hè nhau chuyển qua làm "Du Tu Be" (Youtube) hay "Lai Chim" (Livestream), ti toe đủ mảnh, tìm cách "câu viu" cũng kiếm bộn tiền... Đúng là "cái khó bó cái khôn"!...

Tính đến nay trên toàn thế giới có đến hơn 115 triệu người bị nhiễm và hơn 2,5 triệu người thiệt mạng vì con Virus Vũ Hán China. Người sống sót rí tai nhau: "Thế lực ngầm chủ trương giảm dân số thế giới từ 8 tỷ xuống còn 6 tỷ", nên tìm cách giết thêm cho đủ số. Đông người quá, chật đất, tổn cơm. Già thì sống quá lâu dật dờ không chịu xuống lỗ, trẻ thì cứ "bỏ của chạy lấy người" không thêm sinh đẻ. Thực phẩm thì khan hiếm vì lụt lội bão táp thiên tai. Thêm thẳng Tàu cộng xuất cảng tràn lan thực phẩm trộn thuốc độc, ăn xong 3 ngày không chết thì dần dần vài năm sau cũng đi đong. Đúng sai không biết, nhưng vừa nghe xong đã run lập cập!

Con người dở khóc dở cười lẫn lộn, cười mà cứ như mếu, mếu mà cứ tưởng đang cười. Tất cả đều bắt nguồn từ thằng Tàu cộng và cái con Virus Vũ Hán China khốn nạn. Hết "giãn cách xã hội" đến "cách ly tập trung", lại thêm cái khẩu trang khốn kiếp làm con người phát khùng, phát điên. Bạn bè bất hòa cũng vì nó, gia đình bất an cũng vì nó. Con nít chân tay như bị cột làm loạn trong nhà. Ông chồng mất việc, bị bó chân bó cẳng suốt ngày rồi kiếm chuyện không đâu với vợ. Bà vợ ứa gan vừa quét nhà vừa lẩm bẩm, thế là vợ chồng chỏng nhau chí chọe. Ông bố vô công rồi nghề ngồi dán mắt trên Internet, chỉ mặt thằng con bảo: "Mày xem đi, ông "Chum 9 nút" mới xứng đáng làm Tổng Thống Hoa Kỳ, ông ấy thua chỉ vì bọn kia gian lận ăn cắp phiếu bầu". Thằng con cãi lại: "Bố già rồi mà chẳng biết gì hết, chúng nó toàn bịa đặt thôi, ông "Bảy Đần" làm Tổng Thống là "vé ri gút" cho thế giới đó". Ông bố nóng máu: "Tao đẻ ra mày mà mày lại dám dạy cả tao". Thế là cha con bồng coi nhau như... kẻ thù. Hai thằng bạn thân lâu ngày không gặp, gọi điện thoại tâm sự cho đã lòng. Chém chết thế nào cũng bàn chuyện con Virus. Mày chích ngừa chưa? Đứa sắp chích đợt thứ hai, đứa vẫn chưa được chích đợt đầu. Thế là hai thằng xoay qua bàn chuyện con Virus, cứ như mình là chính trị gia hay nhà bác học, quên luôn câu hỏi thăm vợ con gia đình bạn. Đã hết đâu, từ con Virus lại lây qua đến ông "Chum 9 nút" với ông "Bảy Đần", đứa "Yes" đứa "No", đứa bênh đứa chống. Kết cuộc... "Ông cóc thềm nói chuyện với mày nữa", cúp máy cái rụp!

Có chuyện hai cô cậu tổ chức đám cưới, gọi đi gần 200 thiệp mời. Đùng một cái bị giãn cách xã hội, cấm tập trung... đành điện thoại xin lỗi từng người. May quá được bà con thông cảm, nhưng vẫn mất luôn tiền đặt cọc nhà hàng. Mấy tuần sau, có lệnh mới: được phép tụ tập dưới 50 người. Thôi thì cũng tạm đủ để tiếp tục đám cưới nhỏ hơn. Nhưng cái khổ là biết mời ai bỏ ai? Đành trắng mắt 3 đêm chọn lọc cũng xong rồi tự an ủi, ít người cũng ấm cúng, quà tặng cũng bớt đi nhưng... không sợ lỗi nhiều. Chỉ 2 ngày trước đám cưới thì lệnh trên lại ban xuống từ 50 còn lại đúng 10 người. Một lần nữa lại năn nỉ i ôi xin lỗi, nhưng tiền đặt cọc cũng vẫn phải chi như thường. Thôi thì đành thuê thợ quay cảnh... đám cưới "online", vốn vẹn chỉ có cô dâu chú rể với bố mẹ anh em hai bên, chẳng phù dâu cũng không phù rể, không trống không kèn, không rên rĩ Ka Ra Ô Kê, sao cho vừa đúng 10 mạng. Trường học đóng cửa được khuyến khích học "online". Học trò vừa học vừa bấm Iphone "chít

chát", chơi "game"; thầy giáo giảng 10 may lắm hiểu được 5,6 vì lâu lâu đường dây Internet bị nhiễu; cô thầy ngồi nhà vừa giảng bài vừa nấu cơm hay trộn thức ăn cho chó. Giảng một hồi có đứa gục xuống bàn say sưa ngủ vùi. Thỉnh thoảng lại nghe tiếng phụ huynh cãi nhau inh củ tỏi... Đang "online" mà! Kết quả "online" thành "on... thụt lùi". Đứa học giỏi trước kia điểm 1 điểm 2, nay tụt xuống 2, 3. Đứa trung bình 2, 3 nay chỉ còn 4 thậm chí số 5...

Đầu năm con trâu nhờ Thầy lấy giùm lá số Tử Vi. Thầy bảo số con năm nay có sao Thái Dương là mặt trời thủ mệnh, lại nằm trong "cung Ngọ" là cung ban ngày nên mặt trời sáng rực, được gọi là "Tứ Đại Phúc". Lại thêm các "cát tinh ngũ hành" xung chiếu, nên công danh phát triển không ngờ. Đã có "Tả Phù Hữu Bật", lại được các sao "Đào Hoa cộng thêm Thiên Di, Thiên Việt" tam chiếu, nên ra đường luôn được "Quới nhân phù trợ", thêm sao "Dưỡng" nên được "lộc ăn lộc uống"... Mẹ bà nó! ông Thầy sờ mu rùa nói phét ăn tiền. "Đại Phúc" chẳng thấy, thấy toàn "Đại Hoạ": thất nghiệp vô thời hạn, may mà được ăn 1/3 tiền lương nên ngoắc ngoải chưa chết, ra đường thì mặt đeo mặt nạ, lúi thủ tránh né nhau như sợ hủi. "Quới nhân" không thấy, thấy toàn "Nạn nhân"... Đời sao quá bất công? Thôi thì... "Đời bất công nên cọng lông không bao giờ thẳng, đời không bao giờ bình đẳng nên đừng bao giờ vượt thẳng cọng lông"! (Câu này hình như do ông diễn viên hài Trường Giang sáng tác?)

Cách đây mấy hôm, thằng bạn bên Mỹ gọi điện thoại "khẩn cấp" hốt hải nhả nhủ rằng: "Mày đừng chích Vaccin nghe mày, chích vào nó sẽ thay đổi cái Gen của mày đó!". Hỏi nó tại sao? Nó giải thích như nhà bác vật: "Gen là những đơn vị vật chất di truyền hợp lại của ông bà cố nội đến ông già bà già mày rồi tạo ra con người mày. Mày chích Vaccin vào nó sẽ biến đổi cái Gen của mày, mày sẽ không còn là mày nữa đâu con ạ!" Hỏi nó sao mày biết? Nó thao thao bất tuyệt: "Thì thằng bạn tao bên này gọi "Meo" khuyên tao như thế, không tin mày vào Internet mà đọc, tụi nó giải thích có bằng chứng đàng hoàng. Nhớ nghe mày, thân nhau lắm tao mới khuyên mày đó, đừng chích Vaccin nghe con!"... Đang chờ được chích, nghe nó nói... đâm lo. Thôi kệ bà nó, "oản tù tì" hên xui với cuộc đời, tới phiên chích thì vẫn cứ chích, bởi vì... "Ai cũng gù mà mình thẳng lưng thì mình sẽ thành... khuyết tật". Nhưng nếu thằng bạn nói đúng, Gen bị biến đổi, thì kiếp sau con xin được có cái Gen của...

"Chiếc lá cuốn bay" như vần thơ bất hủ của ai đó không biết tác giả:

*Nếu có kiếp sau, xin nguyện là chiếc lá
Chẳng vui, chẳng buồn như chiếc lá vô tri
Không âu lo, chẳng biết khổ là gì
Xa nhân thế, và quên đi phiền muộn*

Đó chính là cuộc đời, mà cuộc đời thì luôn có hai mặt. Đức Phật dạy phải biết "tùy duyên mà sống", thế mới là người khôn! Đại Phúc hay Đại Họa đều liên quan đến ba chữ "Tham, Sân, Si" của nhà Phật mà ông Ngô Thừa Ân dựa vào đó viết ra bộ truyện Tây Du Ký để dạy chúng sinh hiểu được chân đế của mọi khổ nạn trên đời và của chính mình. Chuyện kể rằng ông Đường Tăng hay còn gọi là Đường Tam Tạng đi Tây Thiên thỉnh Kinh Phật. Trên đường đi ông thu nạp 3 đệ tử là: Trư Bát Giới nửa người nửa heo - tượng trưng cho "Tham", Tôn Ngộ Không là con khỉ núp từ trong đá mà ra - tượng trưng cho "Sân" và Sa Tăng ngày xưa say rượu làm vỡ chén Lưu Ly ở Hội Bàn Đào nên bị đày xuống làm yêu quái Sa Tăng - tượng trưng cho "Si". Ý nghĩa thâm sâu phải hiểu là, Đường Tăng chính là "Mình", là "cái tôi", là chính "con người mình" và "con người mình" thì luôn bị 3 thứ "Tham, Sân, Si" theo đuổi suốt đời. Đó là 3 độc tố giết chết mọi An Lạc và Hạnh Phúc của con người. Chính chúng tạo ra mọi Khổ Nạn trên thế gian này. Phật dạy khi con người đã Ngộ được căn nguyên của Khổ Nạn thì phải đi tìm "Đạo Đế" như Đường Tăng tìm đường thỉnh Kinh và từ đó được Giác Ngộ để dẹp hết tam độc "Tham, Sân, Si" trong cuộc sống. Lúc đó "Họa" sẽ tan và "Phúc" luôn tràn trề, bởi chúng nó chỉ là hư vọng không thật. Trong Chứng Đạo Ca, Ngài Vĩnh Gia Huyền Giác Thiền Sư có nói: "*Tam độc thủy bào hư xuất một*". Nghĩa là ba thứ "Tham, Sân, Si" giống như là bọt nước nổi lên rồi mất, vì bản chất của chúng là hư là giả, không có thực thể cố định, nên chúng ta vẫn có thể chuyển hóa chúng từ Họa sang Phúc.

Nói tóm lại, con người sống trong xã hội lúc Phúc lúc Họa là lẽ thường tình, nhưng phải luôn có niềm tin vào một Đấng Thiêng Liêng trên trời cao để chuyển hóa Họa sang Phúc. Dù CHÙA hay CHỨA cũng như nhau... "đều có dấu", quan trọng là đừng bao giờ... "quên bỏ dấu" trở thành CHUA thì cuộc đời mãi mãi sẽ gắn liền với chữ "Họa".

Ước mong sao con người luôn được An Bình và Hạnh Phúc.

Nguyễn Hữu Huân
Tháng 3/2021

HOA THẠCH THẢO

• Hoa Lan

Trong dân gian có một loại hoa không có thật, một loài hoa được du nhập từ phương trời Âu vào đất Việt. Nhưng cái tên của nó xuất hiện là do óc sáng tạo phong phú của một nhà thơ, chàng thi sĩ họ Bùi nổi tiếng với những vần thơ "điên". Ai bảo chàng điên là không hiểu chuyện! Chàng chỉ giả điên thôi, vì chàng quá tài giỏi không thể sống chung với người bình thường, nên chàng bắt buộc phải làm người bất bình thường!

Thế rồi một sớm thu buồn nào đó, chàng cảm hứng bài thơ "L'adieu" tức *Lời vĩnh biệt* của thi hào Apollinaire của xứ Phú Lang Sa, cảm tác và tưởng niệm đại văn hào Victor Hugo vào năm 1913, sau khi thăm mộ cô Léopoldine, con gái yêu của tác giả cuốn *Les Misérables* - Những kẻ khốn cùng, với bó hoa Bruyère đặt trên ngôi mộ. Cô con gái yếu tướng này bị lật thuyền khi mới lấy chồng được 6 tháng và vừa tròn 19 tuổi. Người chồng nháy xuống biển cứu vợ cũng cùng chết theo. Một câu chuyện thật buồn!

L'adieu

*J'ai cueilli ce brin de bruyère
L'automne est morte souviens-t'en
Nous ne nous verrons plus sur terre
Odeur du temps brin de bruyère
Et souviens-toi que je t'attends*

Đây là lời thơ của người cha tiếc thương con gái:

*"Con nhớ cho mùa thu đã chết rồi...
Và nhớ nhé con đợi chờ cha đó..."*

Thế nhưng Bùi tiên sinh lại biến bài thơ khóc con thành một bài thơ tình muôn thuở của hai nhân vật Chàng và Nàng:

*"Ta ngắt đi một cành hoa thạch thảo.
Em nhớ cho mùa thu đã chết rồi.
Chúng ta sẽ không tương phùng được nữa.
Mộng trùng lai không có ở trên đời.
Hương thời gian mùi thạch thảo bốc hơi.
Và nhớ nhé ta đợi chờ em đó..."*

Thế rồi đến năm 1966, một nhạc sĩ thiên tài hạng nặng của nền âm nhạc Việt Nam mới ngửa

tay lấy bài thơ dịch một cách thần sầu của Bùi thị sĩ ra phổ nhạc với tựa đề "*Mùa thu chết*", riêng tặng cho cô danh ca có tên dính dáng đến mùa thu cùng những giọt nước mắt. Và dĩ nhiên cũng có nhiều danh ca khác làm nên tên tuổi qua bản nhạc này.

Khoảng thời gian ấy, không ngày nào Đài Phát thanh Việt Nam Cộng Hòa không mở bài hát với giọng ca huyền thoại, réo rắt lẫn rên rỉ vang trong đêm trường:

*"Ta ngắt đi một cụm hoa thạch thảo.
Em nhớ cho mùa thu đã chết rồi!
Mùa thu đã chết... Đã chết rồi... Em nhớ cho...
Đôi chúng ta chẳng còn được nhìn nhau nữa,
trên cõi đời này!
Từ nay mãi mãi không thấy nhau..."*

Lúc ấy tôi mới lớn, còn rất ngây thơ chỉ biết mộng mơ chứ chưa biết yêu là gì? Nghe bản nhạc hay từ lời đến âm điệu nên thích và bắt chước hát theo ra rả cả ngày. Nghĩa là quét nhà cũng hát, phụ mẹ nấu ăn cũng hát, kể cả khi đi tắm xối nước ào ào cũng hát. Lòng cảm thương cho mối tình của hai kẻ yêu nhau mà chẳng còn được nhìn thấy nhau nữa trên cõi đời này. Và yêu luôn cụm hoa thạch thảo, một loài hoa chỉ mới nghe tên lần đầu, còn hình dáng màu sắc ra sao hoàn toàn mù tịt. Nếu lúc ấy, có ai đưa tôi một bó hoa dại là lạ nào đó, rồi bảo rằng đây là hoa thạch thảo. Chắc chắn tôi sẽ tin xoáy trán!

Kể từ đó hoa thạch thảo xuất hiện tại Việt Nam và nổi tiếng vô cùng tận nhờ các yếu tố kết hợp như tôi đã kể ở trên, giống như đất, nước, gió, lửa làm nên con người. Bẵng đi một thời gian khá lâu, hoa thạch thảo của mùa thu chết cũng chết theo vận nước nổi trôi. Thời kỳ ấy, ai dám ngồi rên rỉ ngắt từng cụm hoa thạch thảo?

Một điều cấm kỵ!!! Có khả năng ngồi tù vì hát nhạc vàng.

Nhưng sau này, qua thời kỳ đổi mới hay đổi đời, tôi thấy thiên hạ tự ý đặt tên cho rất nhiều loại hoa. Chẳng hạn hoa "Cúc cánh mối" cũng gọi là hoa thạch thảo, hoa Bruyère đã bị gán ép từ lâu, rồi đến hoa Erica nở vào mùa đông cũng là hoa thạch thảo.

Vậy khi ta ngồi ngắt từng cánh hoa nhỏ li ti của Cúc cánh mối, cũng liên tưởng đến loài hoa không võ kia sao? Nhưng thôi! Thạch thảo trong lòng mỗi người đã khác nhau lắm rồi, không cần bàn nữa!

Nếu gọi hoa Bruyère là hoa thạch thảo thì các chàng ong thợ rất thích mùi vị của loài hoa này. Đã có loại mật ong từ hoa Bruyère, nhưng giá thành có hơi chấy túi so với các loại mật ong khác!

Từ ngày xuất hiện các trang nhà, trang cá nhân Facebook, thiên hạ thần thánh hóa cho loài hoa thạch thảo này không biết bao nhiêu là lời hay ý đẹp. Nếu chàng trai nào đang ôm một mối tình kiêu:

*"Tình tuyệt vọng nổi thảm sầu.
Mà người gieo khổ như hầu chẳng hay?
Hỡi ôi, người đó ta đây!
Sao ta thui thui đêm ngày chiếc thân",*

hãy tặng nàng một bó hoa thạch thảo, hoa thật hay hoa ảo? Nàng đều hiểu cả!

Đó là loài hoa của tình yêu và sự thủy chung, hoa không chỉ đẹp mà có nhiều ý nghĩa vô cùng đặc biệt.

. Thạch thảo tượng trưng cho sự cô đơn, lẻ bóng trong tình yêu. Khi yêu nhau họ sẽ cùng nắm tay nhau vượt qua mọi khó khăn sóng gió để đến được cuối con đường hạnh phúc.

. Thạch thảo còn thể hiện cho một tình yêu bình dị và nhẹ nhàng. Trong tình yêu ấy đôi lứa đong đầy tình cảm, hứa với nhau sẽ gắn bó suốt đời.

. Thạch thảo thể hiện cho sự thủy chung mà còn mang nỗi buồn man mác.

Thế thì thạch thảo của ngày xưa khác hẳn ngày nay. Cái thời thạch thảo của mùa thu chết đã qua rồi! Buồn lắm!

Bây giờ thạch thảo là niềm hy vọng, là sự thủy chung.

Và nhớ nhé ta đợi chờ em đó...

Hoa Lan
2021.

CORONAVIRUS – MỘT THÁCH THỨC CỦA Y HỌC HIỆN ĐẠI

- **Bác Sĩ Trương, Ngọc-Thanh**
- **Dược Sĩ Trương, Thị Mỹ Hà**

Vậy mà đã hơn một năm, kể từ khi bệnh chứng SARS-Covid 2 (Covid-19) được mô tả lần đầu tiên xuất hiện ở Wuhan, Trung Cộng. Thế giới đã phải từng ngày sống chung với loài “Siêu cầu trùng có gai”- Coronavirus lây lan nhanh một cách đáng sợ này. Chúng đã gây ra căn bệnh cấp tính và ác tính đường hô hấp với những biến chứng gây tử vong kinh hoàng và những thiệt hại to lớn, toàn diện về kinh tế, tâm sinh lý, tôn giáo, giáo dục và xã hội chưa từng có, không gì so sánh nổi, ngay cả ở những quốc gia có nền y học tân tiến trên thế giới như tại Hoa Kỳ và ở Châu Âu.

Có những vùng địa lý may mắn, như ở các vùng nhiệt đới, do thời tiết ẩm áp số lây nhiễm, phát tán và tử vong chỉ nằm ở mức độ thấp.

Cộng Hòa Liên Bang Đức hiện đã phải chống chọi với con số lây nhiễm và số tử vong trong tháng 1.2021 dao động ở mức 1.000 người chết liên quan đến Covid-19 mỗi ngày, ở kỷ lục hàng đầu thế giới. Con số cao bất thường này cũng do chịu ảnh hưởng nhiệt độ lạnh giá vào mùa Thu Đông, dù đã có những biện pháp cách ly, vệ sinh thật nghiêm ngặt. Vào mùa Hè trước đó, ở đây con số lây nhiễm và tử vong đã xuống vào mức thật thấp.

Cho đến nay những hiểu biết về nguồn gốc, nguyên do, cơ cấu di truyền, đường lây nhiễm và cách điều trị Coronavirus vẫn còn là những đọ dẫm có tính tiên đoán nhất thời, ghép nối chưa vẹn toàn, trong y giới.

Báo chí, các phương tiện truyền thông, Internet và ngay cả những công bố khoa học trong những tạp chí y học nổi tiếng khi chưa được kiểm nghiệm chính xác, đã vội vã và cũng góp phần không nhỏ gây hoang mang trong dân chúng. Đây cũng là cơ hội cho những nhà chính trị thời cơ đưa ra những phán quyết ép buộc cho mọi sinh hoạt của xã hội, ảnh hưởng nguy hại đến duy trì và phát triển kinh tế, y tế công cộng. Việc đưa ra những quyết định cho xã hội đòi hỏi phải có sự khôn ngoan, suy luận, kiến thức khoa

học và dựa vào thực tế cần thiết. Việc này không hề đơn giản khi họ theo đuổi những khuôn thước máy móc và độc tôn với những chỉ số không là hiện thực.

Đây cũng là cơ hội làm giàu cho những người biết nắm lấy thời cơ để kinh doanh và trục lợi.

Điều không thể chối cãi được là Coronavirus có triệu chứng gần như tương tự các bệnh cảm cúm vào mùa đông, nhưng tỷ lệ tử vong cao gấp 2 đến 3 lần. Những người lớn tuổi và những người có các bệnh mãn tính về tim, phổi, ung thư, rối loạn nội tiết, tuần hoàn, bệnh tự miễn nhiễm Autoimmunkrankheit, mập béo,... có nguy cơ tử vong cao, do biến chứng và sức đề kháng lại bệnh tật. Nguy hiểm tử vong ở những người trẻ tuổi và khỏe mạnh hầu như ở tỷ lệ không đáng kể, tuy cũng có những trường hợp ngoại lệ được biết đến.

Chúng ta có đến hàng ngàn câu hỏi, mà hiện giờ vẫn chưa có được những câu trả lời chính xác và đầy đủ.

VÀI GHI NHẬN THỰC TẾ ĐÁNG CHÚ Ý ĐẾN NAY TRONG THEO DÕI THỰC NGHIỆM VỚI BỆNH NHÂN:

- Trong nhóm người nhiễm bệnh, có người bị tử vong với biến chứng về cấp tính hô hấp, tuy thế cũng có một số người không hề có một triệu chứng gì cả, hoặc có triệu chứng như cảm nhẹ.

- Có nhiều trường hợp, trong cùng một gia đình có nhiều người, tất cả bị nhiễm bệnh, chỉ có duy nhất 1 hoặc 2 người không hề bị nhiễm bệnh hoặc bị lây nhiễm. Đây cũng là điều gây nên hoài nghi, Coronavirus có thực sự hiện hữu và nguy hiểm đáng sợ đối với loài người không?

- Độ chính xác và tin cậy của các thử nghiệm Covid-19. Với các kết quả trái ngược hoàn toàn của 9 bệnh nhân thuộc tiểu bang Nordrhein Westfalen, do 2 phòng thí nghiệm khác nhau vừa qua, đã gây tranh cãi và nghi ngờ về tính chính xác của thử nghiệm.

- Gần đây sự xuất hiện các biến thể đột biến Corona mới, ở nhiều quốc gia trên thế giới đã gây thêm sợ hãi và lo ngại như đứng trước một con đường không lối thoát. Biến thể đột biến này được Anh Quốc công bố đầu tiên, vì họ luôn xét nghiệm cấu trúc Gen của Coronavirus trong số những người đã bị nhiễm bệnh. Điều này cho thấy loài Siêu vi trùng độc hại này không bao giờ ngủ quên, chúng tìm cách sống còn và biến dạng để thích ứng mới môi trường trong nhu cầu tồn tại của chúng. Thành phố Manaus, Ba Tây đã được đánh giá vào mùa Thu đã có đến 75 % cư dân được miễn nhiễm, sau khi đã bị nhiễm

Covid-19. Con số tử vong nơi đây ở mức không đáng kể. Sau đó không ai bị nhiễm bệnh nữa. Bỗng dưng con số nhiễm bệnh và tử vong lại gia tăng đột ngột đáng sợ gây hoài nghi về tính miễn nhiễm đối với bệnh nhân đã bị bệnh và bình phục. Họ không có khả năng chống lại Siêu vi trùng Covid, dạng biến thể.

- Gai Spike-Protein của Covid-19 có cấu trúc phân tử Gen gồm 1300 Acid amin. Gồm 2 thành phần: đơn vị tiếp nhận S1 để gắn và kết nối với tế bào, như tế bào đường hô hấp của bệnh nhân và đơn vị S2 sẽ thâm nhập vào tế bào ký chủ ở bệnh nhân. Trong biến dạng đột biến có sự thay thế các Acid amin trong phân tử Gen. Thay đổi này có thể ảnh hưởng đến sự phát tán lây lan, tính độc hại hoặc có lợi cho Virus hoặc có thể bất lợi cho chúng, dẫn đến chúng có thể tự bị hủy hoại. Phân tích cấu trúc Gen ghi nhận, hiện nay có 3 dạng: Vương Quốc Anh với dạng B.1.1.7; Nam Phi: B.1.351; Manaus Ba Tây: P1, và nhiều "biến thể của biến thể" nữa.

- Có những bệnh nhân đã nhiễm Covid-19 sau khi bình phục và kết quả thử nghiệm nhiều lần đã âm tính, lại bị nhiễm Covid-19 trở lại.

- Trẻ nhi đồng khi bị nhiễm bệnh không có triệu chứng nguy hiểm, không được nhận biết và là mầm bệnh lan truyền trong xã hội.

- Zoonose Covid: Coronavirus có thể gây nhiễm, bệnh ở thú hoang dã và thú nhà. Lây truyền giữa người và thú, và giữa các loài thú với nhau, cũng gây ra tử vong trong các loài thú, đã là câu hỏi cần nhiều theo dõi và cũng là mối lo ngại hàng đầu.

COVID-1 và COVID-2

Cơ đại dịch Coronavirus 2 (SARS-CoV-2 = Covid-19= Wuhan-Corona), được nhận biết vào tháng 11, cuối năm 2019 vừa qua, đã lập lại gần như nguyên mẫu SARS-Coronavirus-1 mà chúng ta đã biết đến từ cuối năm 2002 ở Châu Á. Nhưng Covid-2 với dạng đột biến có mức độ lây lan, phát tán và tử vong mãnh liệt hơn hẳn nhiều lần và ở tầm mức toàn cầu.

Nhìn lại, cũng vào tháng 11 năm 2002, thế giới, đặc biệt là ở Quảng Đông, cũng lại là Trung Cộng, đã ghi nhận trường hợp đầu tiên SARS-Coronavirus-1. Rồi từ đó lây lan đi 28 quốc gia trên thế giới, đến Hà Nội, Việt Nam, Toronto, Hong Kong, Singapore,... CHLB Đức ghi nhận có 7 trường hợp đã phải đương đầu với Coronavirus 1, Siêu vi trùng dạng cầu thể có gai, đã gây ra con số tử vong ở mức độ cao 6,3% - 15 % trong số người bị nhiễm bệnh. Thế giới lúc đó có 321 người thiệt mạng trong số 5050 người bị nhiễm

bệnh (thống kê vào ngày 09.05.2003). Một năm sau đó bệnh chứng SARS-Corona-1 rơi vào quên lãng, do chúng gần như "tự biến mất" hoặc không còn gây nguy hiểm tử vong nữa.

Đọc lại bài viết y học của chúng tôi vào thời đó, Báo Viên Giác số 135 tháng 6 năm 2003, đến nay đã gần 18 năm dài, chúng ta vẫn chưa có được một loại thuốc điều trị thích ứng nào. Biện pháp phòng ngừa COVID-1 vào những năm đó như: cách xa nguồn bệnh, tránh tiếp xúc, giữ vệ sinh và đeo Maske đã được khuyến cáo vào lúc đó, hiện nay vẫn còn là phương thức ngừa tránh đối với COVID-19 bây giờ.

CORONAVIRUS VÀ DƯỢC PHẨM ĐIỀU TRỊ

Nhờ vào việc biết đến cấu trúc phân tử di truyền Gen, chúng ta hy vọng đến cuối năm 2021 sẽ tìm được và đưa vào thử nghiệm, dùng kháng thể để gắn vào gai Spike-Proteine của Corona trước khi chúng bám vào tế bào chủ của người nhiễm bệnh. Hai dược chất được nhắc đến là Monoklonale Antikörper: **Bamlanivimab** và hỗn hợp dược chất Polyklonale Antikörper: **Casirivimab với Imdevimab**. Hiện hai dược phẩm này đang được dùng điều trị ở Mỹ, có cơ chế tác dụng như phương thức chủng ngừa thụ động: tác động nhanh, cấp thời kết bám vào Virrus để các thực bào của cơ thể có thể tiêu diệt chúng. Cơ chế này, cũng gây được niềm tin vào tác dụng điều trị. Ở Châu Âu thuốc vẫn chưa được cho phép sử dụng. Tuy thế CHLB Đức, tháng 1.2021 đã quyết định mua 200.000 liều **Bamlavinimab** từ Mỹ với giá 400 triệu Euro để xử dụng điều trị trong những trung tâm thuộc các Bệnh Viện Đại Học Y Khoa.

Phân hóa tố ACE như **Alunacedase alfa** cũng được thử nghiệm để gắn vào gai Spike Protein, làm chúng không còn có khả năng kết dính trên ACE 2 nơi tế bào của bệnh nhân và gây bệnh.

Protease-Inhibitor **Camostat** (Foipan® = chất ức chế enzym protease) Nhật Bản hiện đang ở giai đoạn thử nghiệm 2 trong việc điều trị bệnh do Covid 19. Ở Nhật thuốc này đã được sử dụng điều trị viêm sưng tuyến Tụy Tạng và bệnh tràn ngược dịch vị dạ dày, sau khi phẫu thuật. Đại Học Y Khoa Charite Berlin hiện đang nghiên cứu, theo dõi cơ chế hiệu quả và tác dụng điều trị.

Trong quá khứ chúng ta cũng từng bị thất bại trong cơ chế dược học điều trị các bệnh gây ra do Siêu vi trùng. Thuốc trị cúm: Oseltamivir (Tamiflu®) và Zanamivir (Relenza®) đã từng là niềm hy vọng, nhưng hiệu quả đạt được lại rất thấp.

Dược phẩm điều trị HIV không đạt được thành công đối với Coronavirus.

Remdesivir (Veklury®): là RNA – Polymerasehemmer, chất ức chế tổng hợp RNA-Polymerase dù được cho phép đưa vào điều trị nhưng không đạt được tính đặc trị chuyên biệt. Tác dụng chỉ có giới hạn, không toàn hảo.

PHẢN ỨNG MIỄN NHIỄM VÀ TẠO KHÁNG THỂ TỰ NHIÊN

Thực tế cho thấy Covid 2 có cơ chế về đường xâm nhập vào tế bào của ký chủ người như Covid-1. Những gai Spike-Protein nằm ở bề mặt của cầu thể siêu vi trùng này kết nối với ACE 2-Rezeptor của tế bào đường hô hấp và các cơ quan khác, nơi đó chúng mới phát triển được và sinh sôi làm biến đổi cấu trúc tế bào, gây độc hại và hủy diệt tế bào ký chủ.

Cơ chế miễn nhiễm sau khi bị nhiễm bệnh: Hệ thống kháng thể tự nhiên trong cơ thể do các Tế Bào T-và B-Zellen đảm nhiệm. Đó là những tế bào Trí nhớ T-Zellen sẽ lưu trữ những dữ liệu đã có trong quá trình tiếp xúc và phương cách loại trừ Virus. Khi tiếp xúc với loài Virus quen thuộc này trong lần kế tiếp, Memory-T- Zellen này sẽ tạo ra các kháng thể tương ứng nhanh chóng để cô lập và hủy diệt chúng với sự tham gia của các thực bào (Phagozyten, Micro- và Macrophagen). Nhờ đó mà bệnh nhân đã bị nhiễm bệnh, thường "Immun" với cùng một loại siêu vi trùng này. Họ sẽ không bị bệnh lần thứ hai.

Ở Cộng Hòa Liên Bang Đức đã có trường hợp một bệnh nhân 73 tuổi, vùng Baden-Württemberg bị nhiễm Coronavirus lần đầu vào tháng 4 năm 2020 và bị tái nhiễm sau đó vào tháng 12.2020. Ông ta đã tử vong vì biến chứng sưng phổi. Đây là một trong 3 trường hợp được ghi nhận trên thế giới, làm dấy lên mối lo ngại, sau khi bị lây nhiễm các kháng thể không tồn tại bền vững lâu dài. Như thường thấy ở những bệnh truyền nhiễm với siêu vi trùng quen thuộc.

CHỪNG NGỪA VẮN LÀ PHƯƠNG THỨC NGĂN NGỪA CÁC BỆNH DỊCH HỮU HIỆU NHẤT:

Với thời gian nghiên cứu và thực nghiệm ngắn ngủi nhưng do nhu cầu cấp bách, lần lượt các dạng thuốc chủng ngừa đã được cấp tốc đưa vào tiêm chủng, bỏ qua các giai đoạn theo dõi cần thiết thông thường. Vì thiếu thời gian theo dõi sau tiêm chủng, nên các phản ứng phụ, tác dụng lâu dài, tiêm bổ túc,... vẫn chưa được biết rõ ràng và chính xác.

NGUYÊN TẮC TIÊM CHỪNG mRNA

Đến nay thế giới đã công bố 6 loại thuốc chủng đang dần được đưa vào tiêm chủng ngừa. Đáng kể nhất phải nhắc đến Gen Vaccine mRNA. Dạng tiêm chủng này nhằm vào gai Spike Protein, nhằm vô hiệu hóa khả năng bám vào bề mặt tế bào của bệnh nhân bị nhiễm bệnh. Thuốc chủng ngừa dạng mRNA sẽ kích thích tạo ra phản ứng miễn nhiễm cả trong tế bào và trong huyết thanh (zelluläre und humorale Immunantwort)

Theo Công bố mới nhất của *BioNtech* và *Pfizer*, thuốc chủng ngừa Comirnaty® của họ đã đạt được hiệu quả trong thử nghiệm lên đến 95%. Mặc dù cho đến thời điểm này, trước đó hãng BioNtech chưa hề chế ra được bất kỳ một loại thuốc tiêm chủng ngừa nào.

Đây là dạng tiêm chủng dựa vào Gen mới nhất, chưa từng được điều chế và áp dụng.

Cá thể được tiêm chủng nhận được messenger RNA, một dạng thể Gen Thông tin, có cấu trúc đơn. Được tạo ra dựa vào cấu trúc Gen Corona biết được. mRNA để bị hủy hoại này được bảo vệ bằng lớp vỏ Lipid sẽ được nhận vào tế bào của cá thể được tiêm và mang theo thông tin này. Trong tế bào đó sẽ tạo ra cấu trúc Protein như của siêu vi trùng Corona thực thụ. Khi gặp tế bào lạ xâm nhập, hệ thống kháng thể của người được tiêm sẽ tạo ra phản ứng miễn nhiễm. Nhờ vào đó cơ thể có thể chống lại siêu vi trùng Corona.

Nguyên tắc của thuốc tiêm chủng này do nhà Sinh Hóa Học, Bà Katalin Kariko', gốc Hungary đã từng làm việc trong Khoa Y Học thuộc University of Pennsylvania Mỹ. Năm 2005 bà đã từng công bố khảo cứu và khám phá của mình về mRNA trong hy vọng điều trị ung thư, nhưng đã không gây được sự chú ý đáng kể nào trong y giới và sinh hóa học di truyền. 2013 Bà đã được *Moderna Mỹ* (Giám đốc là Weismann) mời cộng tác trong lãnh vực này, nhưng bà đã từ chối hợp tác để đến Mainz, Tây Đức để đến làm việc cho hãng BioNtech (hãng được thành lập do vợ chồng Bác sĩ di dân người Thổ Nhĩ Kỳ) trong hợp tác phát triển dược phẩm chống các bệnh nan y như ung thư,... Weismann và Kariko' đã làm nên cuộc cách mạng y sinh học, nếu nguyên tắc tiêm chủng ngừa này đạt được hiệu quả ngừa bệnh SARS Covid 2. Vì tính cách cấp bách để ngừa Covid 2 nên những theo dõi hiệu quả, tính bền vững ngừa bệnh và phản ứng phụ chưa được công bố và hiểu biết toàn diện.

Pfizer là hãng dược phẩm nổi tiếng lâu đời của Mỹ, vào năm 1991 được biết đến nhiều nhất qua một trong những khám phá tình cờ của họ

nhờ đã tìm ra dược chất Sildenafil, ức chế PDE 5 với tên gọi Viagra®. Ban đầu Viagra® được nghiên cứu ở Sanwich, Anh Quốc với mục đích là thuốc điều trị bệnh tim và huyết áp cao. Tác dụng trong điều trị tim mạch lại không đạt được kết quả như mong muốn. Trong thời gian thử nghiệm thuốc, có nhiều cá thể tình nguyện ở lứa tuổi cao niên, mô tả triệu chứng phụ của thuốc gây ra làm cho dương vật của họ được kích thích cương cứng và họ có được khả năng hoạt động tình dục trở lại. 1998 thuốc được bán ra thị trường dược phẩm thế giới đã mang lại lợi nhuận hàng nhiều chục tỷ Mỹ Kim. Ngoài tác dụng điều trị bệnh bất lực và yếu kém sinh lý, thuốc còn dùng điều trị bệnh cao huyết áp động mạch phổi.

Giữa lúc cả thế giới đều trông đợi vào tác dụng của thuốc chủng ngừa Covid-19 trong đợt tiêm chủng đầu tiên ở Anh và Mỹ, thì một tin loan đi từ Anh Quốc đã gây nhiều lo âu về dạng đột biến của Covid 19, có cấu trúc gai spiker đã biến đổi, gây tỷ lệ lây nhiễm và tử vong cao (?) gấp nhiều lần và so với dạng ban đầu được biết từ Wuhan. Y giới đang theo dõi và ghi nhận với đầy âu lo.

Liệu đối với dạng Corona đột biến này, thuốc tiêm chủng có còn hiệu nghiệm miễn nhiễm như trong giai đoạn thử nghiệm vừa qua như trên nhóm người tình nguyện, mà người được tiêm chủng hầu hết là những người còn trẻ tuổi và không mang các bệnh nguy hiểm mãn tính.

Lợi điểm lý thuyết của thuốc chủng ngừa dựa vào Gen, có thể điều chế nhanh và thay đổi thích ứng cấu trúc Gen mRNA theo biến dạng đột biến của Coronavirus. Điều kiện lưu trữ thuốc ở nhiệt độ - 70°C thật lạnh, đã là trở ngại lớn, nên thuốc chỉ được tiêm chủng ở những trung tâm với đầy đủ những điều kiện được đặt ra, gây khó khăn cho việc thực hành tiêm phổ quát và cấp bách. Cuối tháng 2.2021 BioNtech Pfizer cho biết thuốc của họ có thể giữ ở nhiệt độ khoảng 15-20°C như của Moderna trong nhiều tuần mà không bị giảm tác dụng hiệu quả.

CÁC THUỐC TIÊM CHỨNG NGỪA DẠNG QUEN THUỘC

Vektor Impfstoffe:

- *AstraZeneca và Đại Học Oxford*: dùng vỏ của các loại siêu vi trùng vô hại Adenovirus ở loài khỉ Schimpansen trên đó có mang các phân tử di truyền Coronavirus. Tế bào của cơ thể được tiêm chủng sẽ phản ứng tạo ra S-Protein của Coronavirus. Đây không phải là Virus thực thụ, nhưng có vai trò kích động tạo kháng thể và T-

Zellen chống lại Proteine thực thụ của Corona, khi cơ thể tiếp xúc với Coronavirus. Do trong các giai đoạn thử nghiệm có nhiều câu hỏi chưa được giải đáp thỏa đáng, nhóm người trên 65 tuổi không được tiêm thử nghiệm, nên thuốc không được cho chích ngừa rộng rãi. Khi chích thuốc thường gây các phản ứng phụ như chóng mặt, đau nhức tứ chi, nhức đầu, sốt ớn lạnh thường thấy. Do tác dụng phụ và điều kiện, thời gian thử nghiệm thiếu sót không hoàn hảo và tin tức trên báo chí bị bóp méo không chính xác nên thuốc này đã bị dân chúng nghi ngờ về tác dụng, chối bỏ. Chính phủ Đức vào hôm nay 28.02.2021 đang tìm cách tiêu thụ số lượng thuốc bị ứ đọng hàng triệu liều tiêm, cho tất cả mọi người mà không phải qua thời gian chờ đợi ưu tiên, như quy định đã bị tranh cãi trong thời gian qua.

- *Johnson & Johnson (Hoa Kỳ)*: Với Vektor là Siêu vi Trùng Adenovirus Serotyp 26. Đã được cho phép tiêm ở Trung Cộng. Thuốc đã được cấp phép sử dụng ở Mỹ. Lợi điểm: Hiệu quả cao đạt đến 86% chỉ cần tiêm 1 lần duy nhất, thuốc có thể giữ bền vững đến 3 tháng ở độ lạnh từ 2-8°C. Điều này có nghĩa thuốc có thể được chích ở điều kiện lưu trữ trong các phòng mạch. Trong giai đoạn thử nghiệm ở Ba Tây và Nam Phi thuốc cũng đạt được hiệu quả tác dụng cao đến 88%. Như thế thuốc có thể có hiệu quả ngăn ngừa với các dạng đột biến ở 2 vùng trên.

- *Sputnik V của Russland*: dù được "tự đánh giá" có tác dụng hiệu quả tương đối cao, nhưng do điều kiện thử nghiệm không rõ ràng, không đạt được tiêu chuẩn Châu Âu, và không khách quan nên gây hoài nghi về hiệu quả đã được công bố. Vektore ở đây là Adenovirus 26 và 5.

Trong quá khứ, lịch sử đã ghi nhận những cơn đại dịch cướp đi sinh mạng hằng triệu triệu người. Y học sơ khai vào thời đó cũng từng đứng trước những bế tắc, như chúng ta hiện nay.

Nhưng cũng có những phép màu, với niềm tin dù ở Tôn Giáo nào, cộng với những khảo cứu không ngừng nghỉ trong y-dược-học, hy vọng thiên nhiên đã và cũng sẽ ưu ái cho loài người còn có cơ hội sống còn, để tồn tại.

Dù muốn dù không chúng ta cũng phải chấp nhận Coronavirus là "sinh vật thể" đã hiện hữu và cũng có thể sẽ cùng chúng ta "đồng hành, cạnh tranh nhau để sống như những sinh vật khác trong thế giới hạn hẹp, đầy tục lụy này" lâu dài hay ngắn ngủi, tùy vào phước duyên.

Dịch đến rồi sẽ đi. Hy vọng là như thế.

(Minden, Hamburg,
BS Trương Ngọc Thanh & DS Trương, Thị Mỹ Hà
26.01.21, KHS 012021, Cập nhật hóa 28. 02. 2021)

• Phù Vân phụ trách

Tết Cổ Truyền: Nét đẹp của người Việt Nam tại Thụy Sĩ

• Thiện Như tường trình

Việt Nam là một quốc gia nằm ở phía đông bán đảo Đông Dương, trung tâm khu vực Đông Nam Á. Có diện tích hơn 331.698 km², nằm trong vùng nhiệt đới và một phần xích đạo nên có những điều kiện thuận lợi về tiềm năng phát triển kinh tế, nhất là sản xuất nông nghiệp. Lịch sử địa lý cho thấy Việt Nam gần như liên kết với các nền văn minh Trung Quốc và Ấn Độ. Về phương diện tư tưởng tôn giáo xưa và nay chủ yếu chú trọng đến tư tưởng Phật, Lão, Nho hay còn gọi Tam Giáo Đồng Nguyên. Dân số hiện nay trên 92 triệu người dân và là một quốc gia có nhiều sắc tộc khoảng 54 dân tộc, trong đó người kinh là chiếm đa số, còn lại 53 các dân tộc khác chung sống hòa vui. 53 dân tộc thiểu số này, họ có nét văn hóa riêng biệt mang đậm bản sắc địa phương vùng núi và cao nguyên.

Sau khi làn sóng tỵ nạn cộng sản lênh đên trên biển cả, các thuyền nhân Việt Nam cuối cùng cũng đã đến được đất nước Trung Âu và thành lập Hội Phật Giáo Đông Dương tại Thụy Sĩ (Verein der Indochina-Buddhisten in der Schweiz)¹. Hội được đăng ký sinh hoạt chính thức từ ngày 04 tháng 01 năm 1994, do cố Đạo Hữu Huỳnh Sang làm Hội Trưởng. Từ đó đến

¹ <https://lu.chregister.ch/cr-portal/auszug/auszug.xhtml?jsessionid=9e1f16c573effd0cefa2010ed1f8?uid=CHE-103.737.830#>

nay, ngôi nhà tâm linh này luôn đồng hành cùng mọi người con dân Việt Nam đang sinh sống tại nơi đây. Nhà thơ Huyền Không có lần đã từng cảm nhận như thế:

*"Mái chùa che chở hồn dân tộc.
Nếp sống muôn đời của Tổ Tông".*

Nét đẹp truyền thống của người Á Châu nói chung và người Việt Nam nói riêng, cứ vào dịp Tết Nguyên Đán, ngoài giờ thiết lễ cúng giao thừa tại nhà riêng, sáng ra, họ thường đi chùa lễ Phật hay nhà thờ để xông đất ngày đầu tiên, cầu nguyện cho một năm được may mắn và thật bình an.

Đối với Đạo hữu, Phật tử chùa Viên Minh hay những người theo đạo Ông bà thờ cúng Tổ tiên, vào những giây phút thiêng liêng của 3 ngày Tết, họ chỉ muốn về chùa dâng hương lễ Phật. Họ ghi tên dâng sớ kỳ siêu cho người đã quá cố để được vãng sanh. Đồng thời cũng không quên kỳ an cho những người thân hiện tiền, đang sống trong gia đình, cầu cho trọn một năm mạnh khỏe, tấn tài tấn lộc. Sau đó mới đến bản thân, họ xin đến gặp Thầy trụ trì để được thỉnh lộc lì xì và gieo trồng phước điền nơi Tam Bảo. Nét đẹp truyền thống văn hóa ấy luôn được người Việt sinh sống tại Thụy Sĩ lâu nay bảo tồn và phát huy rạng ngời, đồng lòng nêu cao dân tộc tính theo nét "*thuần phong mỹ tục*" ấy mà đã bao đời Tổ tiên để lại.

Nương theo dòng thế tục, ngôi chùa trở thành nơi thiêng liêng cao quý nhất, được thập phương bốn đạo tôn trọng thượng đẳng để gửi gắm tâm linh. Ở nơi đất khách quê người, ngôi chùa Việt là biểu tượng của hồn thiêng sông núi, là mái ấm chở che cho những người con dân Việt Nam đang sinh sống xa quê hương đất tổ. Nay có dịp tìm về cội nguồn, hồi tưởng quá khứ. Qua đó cùng nhau xây dựng và phát huy nền Văn hóa có từ bao đời, tô đẹp những ngày hội Tết cổ truyền Á Châu nơi xứ lạ.

Bằng những chiếc áo dài truyền thống Việt Nam đã thật sự lướt qua những làn tuyết trắng, mang nét màu duyên dáng Việt Nam. Lộ ra những sự khâm phục đáng yêu của người dân nơi đây, họ có dịp chiêm ngưỡng và trầm trồ lạ lẫm khi tận mắt nhìn thấy nét đẹp cổ truyền văn hóa của Á Châu ở Phương Tây.

Các Phật tử nữ đã thật sự tôn vinh chiếc áo dài truyền thống Việt Nam trong các ngày đại lễ. Các Phật tử nam cũng trang nghiêm trong những bộ com-lê và vét-tông trông thật lịch sự. Thịnh

thoảng có những Phật tử người ngoại quốc mang chiếc áo dài khăn đóng cổ xưa tựa nơi cung đình lễ nhạc. Nhìn những gương mặt hiền hòa của mọi người cũng biết rằng niềm vui ngày đầu năm mới đã được tăng lên gấp bội. Dầu có những nỗi phiền của một năm qua sẽ tự động biến mất, thay vào đó bằng những nụ cười rạng rỡ, ánh mắt dịu hiền, thân thiện hòa vui. Dầu có vô tình tự hiềm, tranh đấu ở năm xưa nay cũng được xóa mờ trong ký ức của những người biết mở rộng lòng tha thứ bao dung, biết thương yêu nòi giống. Tóc đen da vàng.

Mùa đông năm nay tại Thụy Sĩ tuyết rơi thật nhiều hơn so với những năm trước. Từng cơn gió thổi qua chuyển thành bão tố, mang theo hơi lạnh, cái rét căm căm như chiu chít vào làn da thô thịt của người Việt Nam.

Vậy mà mọi người vẫn có tinh thần làm chủ thiên nhiên. Để chinh phục thời tiết khi về chùa lễ Phật đầu năm, mọi người đã tự bảo vệ cho mình bằng những chiếc áo chống lạnh, những khăn choàng quần kín nơi cổ, găng tay và giày bao ấm đôi chân. Rất tiếc, vì dịch bệnh vẫn chưa thuyên giảm nên quý Đạo hữu, Phật tử phải cam chịu tuân theo luật viếng chùa đã đề ra. Trong suốt 3 ngày Tết Nguyên Đán năm Tân Sửu này, cũng được quý Đạo hữu và Phật tử đã tự ý thức được điều đó, giữ đúng các biện pháp của Bộ Y Tế Thụy Sĩ yêu cầu. Tuy không thoải mái như những lần đón Tết năm trước, nhưng cũng không kém phần vui vẻ. Mọi người vẫn niềm nở chào nhau qua giọng nói, nụ cười chánh niệm.

Trong cái rủi lại có cái may! Đối với Phật tử, đây cũng là bài pháp đã từng học. Nay có cơ duyên được thực tập chánh niệm trên thân, khẩu và ý của mỗi người con Phật. Chúng tôi cũng xin tán thán và niệm ân công đức của tất cả bà con thập phương bốn đạo đã về chùa và cùng nhau

đón một mùa Xuân Di Lạc thật an lạc nơi xứ người trong mùa đại dịch Covid-19.

Có vài Phật tử bảo nhau: “*Chưa thấy thời đại nào mà đi chùa phải ghi danh trước như trong mùa đại dịch lần này, đang hoành hành hiện nay*”. Đúng là một năm đầy biến động!

Vâng, lần đầu tiên Phật tử về chùa dâng hương lễ Phật đầu năm phải được sự đồng ý của Ban Tổ Chức mới vào bên trong chánh điện để hành lễ cầu nguyện nhưng cũng chỉ giới hạn được 5 người. Còn nhiều Phật tử khác không về được đã điện thoại cũng như gửi mail chúc Tết Thầy trụ trì cùng toàn thể quý Đạo hữu Phật tử Chùa Viên Minh. Vì muốn bảo vệ cho cộng đồng được an toàn nên không dám xuất hiện với số đông. Nếu không có nạn dịch xảy ra từ năm trước thì người Việt nơi đây về chùa trong dịp hội Xuân này rất đông. Xin hẹn, sẽ gặp lại mùa xuân năm sau!

Trong 3 ngày Tết vừa qua, chùa Viên Minh đã thực hiện đúng luật như thế, từng nhóm người theo khung giờ đã ghi danh về viếng chùa lễ Phật đầu năm, thứ tự vào bên trong. Không gây tiếng ồn ngoài sân và các xe Ô Tô vào bãi đậu thật nhẹ nhàng. Không làm phiền hàng xóm. Sáng nay, chúng tôi gặp những người dân bên cạnh chùa, họ cũng vui theo. Các Phật tử về chùa rất được tán thán, vì giữ được sự tôn nghiêm nơi cảnh Già Lam. Đi nhẹ, nói nhỏ, thanh tịnh, chánh niệm và đặc biệt rất thành kính trước ngôi Tam Bảo. Tết năm nay, còn có rất nhiều cháu nhỏ người Thụy Sĩ gốc Việt cũng được theo cha mẹ đến chùa. Cũng một người lạy Phật như chú cừ non. Mong rằng trong tương lai sẽ có những mầm sen tươi thắm được nở ra trên mảnh đất tuyết này.

Trong khi chờ đợi ở phòng khách, mọi người còn tận dụng được thời gian để chụp hình lưu niệm trước phong cảnh hoa mai, câu đối đỏ. Được Ban Tổ Chức mời dùng trà và bánh mứt như đang được đón nhận tận hưởng hương xuân

nơi quê hương đất Việt. Đặc biệt, chùa còn chuẩn bị cho mỗi Phật tử về lễ Phật đầu năm một phần lộc ăn mang đi, để ấm lòng khi ngoài kia gió lạnh tuyết rơi. Tuy các đệ tử cực nhọc nhưng cảm thấy vui khi thực hiện được Phật sự có ý nghĩa như trong 3 ngày Tết cổ truyền dân tộc vừa qua. Và đáp lại những cử chỉ cao đẹp ấy, thập phương bốn đạo cũng đã viết lời tán thán và cảm ơn sự chu đáo của Ban Tổ Chức của chùa Viên Minh. Điều đó cũng nói lên tinh tấn dẫn thân vì đạo pháp của các đệ tử và xin tán thán quý vị đã thực hành được bài học “Tứ Nhiếp Pháp” (Bố thí, ái ngữ, lợi hành và đồng sự) thành công trong niềm hoan hỉ vô biên.

Trách nhiệm của những đệ tử đã quy y Tam Bảo là làm sao có đủ duyên để đem lời Phật dạy chuyển hóa thế gian trở thành cõi cực lạc thanh lương theo tinh thần Đại thừa Phật giáo. “*Ngũ trực ác thế thế tiên nhập*”. Phải dẫn thân phụng sự, mới xứng đáng chặm ngôn ngàn đời của Phật giáo Việt nam “*Phụng sự chúng sanh tức cúng dường chư Phật*”. Hầu mong đem đạo vào đời, tạo thiện duyên, gieo căn lành cho những đóa sen non đang vui dưới đầm bùn lầy lội.

Muốn được hoàn thành trách vụ của Phật tử tại gia, đầu tiên phải tịnh hóa thân tâm mình, niềm nở và lan tỏa năng lượng tâm từ, bi, hỷ, xả, mang lòng yêu thương đến với tất cả mọi người. Từ bỏ những ganh tị hiềm khích tiêu cực xưa nay. Tất cả đồng lòng hướng về nơi cõi Phật để xây dựng một tịnh độ nhân gian. Như trong kinh Phật Thuyết A Di Đà có dạy: “*chư thượng thiện như câu hội nút xứ*”. (khi làm người thiện lành cao quý không tham, không sân, không si... mạn, nghi, ác kiến... cùng nhau đến một trụ xứ để tu học) thì đó là tịnh độ. Các đệ tử đã quy y Phật, Pháp, Tăng rồi xin hãy nhớ lấy điều này.

Chúng ta cũng nương theo Hoa Nghiêm Kinh, để được nghe Đức Phật đã dạy cho Bồ Tát Phổ Nhãn về hạnh của Bồ Tát Phổ Hiền như sau: “*Đức Phật nói với ngài Phổ Nhãn rằng: Bồ Tát*

Phổ Hiền đang ngồi bên cạnh ta. Ngài Phổ Nhãn im lặng quán sát nhưng vẫn không thấy Ngài Phổ Hiền. Bằng hỏi lại: Bạch Đức Thế Tôn: Đức Thế Tôn đã nhắc nhiều lần về Bồ Tát Phổ Hiền ngồi bên cạnh sao con không nhìn thấy”. Phải chăng hạnh nguyện của Bồ Tát Phổ Hiền là trụ nơi tất cả pháp bình đẳng, trụ nơi vô phân biệt, trụ nơi tất cả chúng sanh tâm thiện xảo an trụ.

Ba ngày Tết cổ truyền đã qua. Chúng ta lại bắt đầu cho một hành trình của một năm tiếp theo. Thời gian cứ theo chiếc kim giây đồng hồ tích tắc, chầm chậm trôi qua. Nhưng nhìn lại, nay tuổi đã già. Mong cho tất cả trọn nên Bồ Đề.

Nhân đây xin nhắc lại bài thơ Cáo Tật Thị Chúng của Thiền Sư Mãn Giác (1052 – 1096) ở triều đại nhà Lý (1010 – 1225) để chúng ta cùng suy ngẫm.

告疾示眾

春去百花落
春到百花開
事逐眼前過
老從頭上來

莫謂春殘花落盡
庭前昨夜一枝梅

CÁO TẬT THỊ CHÚNG

“Xuân khứ bách hoa lạc
Xuân đáo bách hoa khai
Sự trục nhãn tiền quá
Lão tùng đầu thượng lai.

Mạc vị xuân tàn hoa lạc tận
Đình tiền tạc dạ nhất chi mai”.
(*Thiền Sư Mãn Giác*)

*Xuân đi trăm hoa rụng,
Xuân đến trăm hoa cười
Trước mắt việc đi mãi
Trên đầu già đến rồi*

*Chớ bảo Xuân tàn hoa rụng hết
Đêm qua sân trước một cành mai.*
(*HT. Quảng Độ dịch*)

● **Thiện Như tường trình**

IN SINH HOẠT CỘNG ĐỒNG

• Đại Nguyên phụ trách

* Nghị Viện Âu Châu sẽ bỏ phiếu cho nghị quyết đòi tự do cho 3 nhà báo độc lập ở Việt Nam:

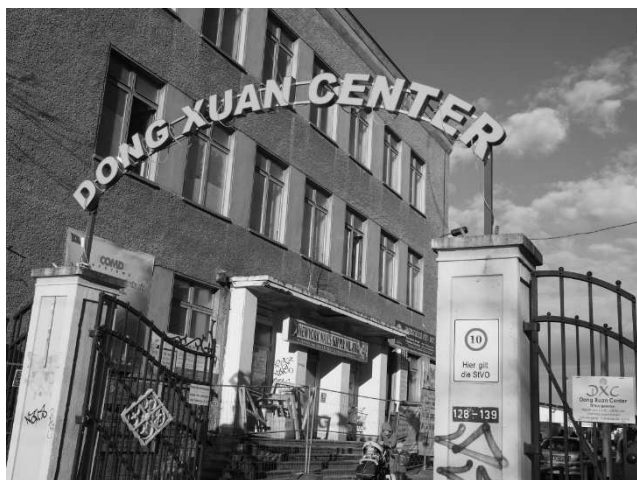
Tại phiên họp ngày 21 tháng 01, Nghị Viện Âu Châu sẽ biểu quyết về nghị quyết lên án việc bắt giam và xử tù 3 thành viên của Hội Nhà Báo Độc Lập Việt Nam (Independent Journalists Association of Vietnam, IJAVN): Ts. Phạm Chí Dũng, Ông Nguyễn Tường Thụy và Ông Lê Hữu Minh Tuấn.

Nghị quyết này được 2 Nghị Sĩ Ba Lan đại diện nhóm Nghị Sĩ Bảo Thủ và Cải Tổ (European Conservatives and Reformists, ECR) đưa ra: Bà Anna Elzbieta Fotyga và Ông Karol Adam Karski.

Nghị quyết yêu cầu Việt Nam trả tự do ngay lập tức và vô điều kiện cho 3 thành viên của hội IJAVN. Nghị quyết còn kêu gọi Việt Nam ngưng các hành vi sách nhiễu, hăm dọa, truy tố, giam giữ và bỏ tù những người bảo vệ nhân quyền một cách ôn hòa; tu chính luật quốc gia cho phù hợp với các cam kết quốc tế; và ngưng chính sách kiểm duyệt báo chí và hạn chế tự do ngôn luận.

(Tin Ủy Ban cứu người vượt biển)

* Đức sốc về nạn buôn người vào EU của Mafia Việt Nam:

18/01/2021 truyền thông Đức lại đồng loạt đưa tin về nạn buôn người của "các đường dây mafia Việt Nam" trong những năm gần đây. Tình trạng buôn người là nguồn gốc của nhiều tệ nạn

xã hội, không chỉ đối với Đức mà cả một số quốc gia khác của EU cũng đang phải gánh chịu.

Phim tài liệu truyền hình dài 45 phút với tiêu đề "Hàng hóa - Trẻ em" trình chiếu đêm 18/01 trên kênh số 1 đài truyền hình Quốc gia Đức ARD giới thiệu cho công chúng Đức nhiều sự thật gây sốc. Phần giới thiệu chương trình của đài này trước đó ghi: "Buôn người với người Việt Nam: Các tù nhân nô lệ hiện đại".

Theo BKA (Cục Hình sự Liên bang Đức), hiện có "một mạng lưới các đường dây buôn người lớn khủng khiếp đang hoạt động trên toàn Châu Âu".

"Các tổ chức tội phạm Việt Nam đưa người Việt bất hợp pháp sang Châu Âu, Đức và bóc lột họ, trong đó có cả các trẻ em vị thành niên. BKA nay tuyên chiến với nạn buôn người".

Theo BKA, năm 2021, cả Châu Âu cần đồng loạt chống lại nạn buôn người và hành vi bóc lột sức lao động của các tội phạm hình sự Việt Nam. Các vụ truy quét cho thấy số lượng lớn người Việt sống bất hợp pháp và làm lậu trong các điểm massage, tiệm nails, nhà hàng ăn cũng như các xưởng may, hãng dọn dẹp vệ sinh hay các điểm trồng cần sa.

Những người này được dụ dỗ sang Châu Âu với số tiền chi trả cho các dịch vụ khoảng chừng 20.000 Euro. Trên nhiều phương tiện truyền thông Đức: Ngoài đài truyền hình ARD, RBB, N-TV..., các nhật báo quan trọng như Tagesspiegel, Zeit, Neues-Deutschland, Berliner Zeitung, v.v... cũng đồng loạt đưa tin "Berlin là trạm trung chuyển của các đường dây buôn người".

Các hình ảnh trong cuốn phim tài liệu cho thấy mức độ và phạm vi của tệ nạn buôn người tới mức như thế nào. Các khu chợ người Việt Nam ở Ba Lan, Berlin đã bị cảnh sát theo dõi từ trên không bằng drone; điện thoại của các nghi phạm bị nghe lén.

(Lê Mạnh Hùng Viết cho BBC News Tiếng Việt từ Berlin)

* Vụ bắt cóc Trịnh Xuân Thanh- Những kẻ bắt cóc được Hà Nội vinh danh:

Bản tin trên tờ nhật báo TAZ phiên bản Online của Đức trong tuần này có chạy tin về Trịnh Xuân Thanh, một cán bộ cao cấp của Hà Nội bị chính người của họ bắt cóc từ Đức đem về Việt Nam xử tội. Bản dịch bài báo này chỉ nhằm mục đích đưa ra dư luận Việt Nam một vấn đề liên quan đến một góc tối, khuất lấp của một câu chuyện tồi bại, từng gây sứt mẻ bang giao giữa hai nước Đức và Việt Nam.

Những kẻ dựa trên quyền lực để ăn trộm, ăn

cướp tiền bạc, tài sản của người dân đến khi bị động ổ, chạy trốn ra nước ngoài dưới vỏ bọc là "nạn nhân bị trừ ãi chính trị" là những tên tội phạm quốc gia, phải bị trừng trị thích đáng. Mặt khác, để xử trị những kẻ này, chính quyền liên hệ cũng phải dùng đến những phương tiện hợp pháp, tôn trọng luật pháp quốc tế cũng như phải dựa trên những luật pháp phù hợp với hiến pháp đã được quy định chứ không được phép sử dụng luật rừng để xử những kẻ tội phạm này nhưng lại bỏ qua cho những đồng đảng tội bại khác của mình.

*

Vào năm 2017, mười hai người Việt Nam đã bắt cóc một người đồng hương đem từ Berlin về Hà Nội. Qua đó, giờ đây họ được trao huy chương cao quý nhất ở đất nước họ.

BERLIN taz | Họ đã bị trục xuất khỏi Đức hoặc bị truy nã tại đây với lệnh bắt giữ. Tại Việt Nam họ lại được vinh danh: Đó là những kẻ đã từng bắt cóc Trịnh Xuân Thanh, một cựu chính trị gia Việt Nam và người xin tỵ nạn, đem từ Berlin về Hà Nội vào tháng 7 năm 2017. Như hiện nay được biết, một buổi vinh danh mười hai kẻ bắt cóc đã được tổ chức tại Bộ Nội vụ Hà Nội vào mùa hè năm ngoái.

Các bức ảnh và những lời được một người trong số họ đã đăng trên Facebook, nhưng sau đó đã bị xóa, cho thấy vụ bắt cóc được Bộ trưởng Nội vụ Việt Nam Tô Lâm điều hợp theo mã số VT17. Mười hai người đàn ông đã nhận được huân chương chiến thắng hạng nhất, hạng nhì và hạng ba trong một buổi lễ do Chủ tịch nước và lãnh đạo đảng Nguyễn Phú Trọng trao - đó là những huân chương cao quý nhất của Việt Nam.

Huân chương hạng nhất được trao cho Nguyễn Đức Thỏa, một nhà ngoại giao trước đây ở Berlin và là nhân viên của cơ quan mật vụ Hà Nội. Ông ta nhanh chóng bị trục xuất khỏi Đức ngay sau vụ bắt cóc. Các nhân viên điều tra viên Đức đã khẳng định rõ, ông ta đã chuẩn bị và thực hiện vụ bắt cóc.

Lê Thanh Hải, người được trao huân chương thứ hai, cũng là một nhà ngoại giao ở Berlin vào thời điểm đó. Các nhà điều tra cáo buộc anh ta đã đưa người đàn ông bị bắt cóc từ Berlin đến thành phố Brno của Séc. Tại đây anh ta giao người đàn ông bị bắt cóc cho đồng bọn.

Lễ vinh danh được ghi lại trên Facebook.

Khi phiên tòa xét xử một đồng phạm trong vụ bắt cóc diễn ra tại Tòa thượng thẩm Berlin vào năm 2018, tòa muốn gọi Lê Thanh Hải ra tòa với tư cách nhân chứng. Tuy nhiên, anh ta từ chối

tham dự phiên tòa với lý do quyền miễn trừ ngoại giao của mình. Chính Lê Thanh Hải là người đã ghi lại lễ trao huân chương trên trang Facebook cá nhân của mình. Các nhân viên mật vụ đôi khi cũng muốn vinh danh cái tội của họ.

Đầu tiên đài truyền hình công cộng RTV của Slovakia đưa bài phóng sự về buổi lễ trao thưởng vào tối thứ Ba. Vụ bắt cóc ở Bratislava bùng nổ vì nạn nhân đã bị kẻ bắt cóc đưa ra khỏi EU trên chiếc máy bay của chính phủ mượn từ Robert Kalinak, nguyên Bộ trưởng Nội vụ Slovakia. Vai trò chính xác của Kalinak trong vụ này vẫn chưa rõ ràng.

Kể từ khi Slovakia thay đổi chính phủ vào năm 2020, Marus Zilinka, tổng công tố viên mới, tỏ ý chỉ điều tra đúng đắn. Theo tác giả Tibor Macak, bài phóng sự truyền hình đã gây được nhiều tiếng vang: "Kể từ khi vụ bắt cóc mang mã số VT17 được biết đến, các cơ quan mật vụ Slovakia và Đức cũng đã có những cách tiếp cận điều tra mới".

Petra Schlagenhaut, luật sư người Đức của Trịnh Xuân Thanh, kẻ đang thụ án chung thân tại Hà Nội do bị cáo buộc phạm tội kinh tế, cho rằng án tù của anh ta là trái với luật pháp quốc tế và kêu gọi đưa anh ta trở lại Đức. Nhà nước Việt Nam đã bắt cóc anh ta lẽ ra không được phép đưa anh ta ra trước công lý.

Vụ bắt cóc đã gây ra một cuộc khủng hoảng ngoại giao nghiêm trọng giữa Berlin và Hà Nội.

(Phương Tôn dịch)
Tháng 2.2021)

*** Melbourne: Lễ Tưởng Niệm Anh Hùng Trần Văn Bá, Lê Quốc Quân, Hồ Thái Bạch:**

Để hun đúc tinh thần yêu nước ở thế hệ trẻ, CĐNVTD/VIC đã tổ chức buổi lễ tưởng niệm để vinh danh sự hy sinh cao cả của các vị Anh Hùng Trần Văn Bá (Chủ tịch Tổng Hội Sinh Viên Việt Nam Paris), Lê Quốc Quân (Phật Giáo Hòa Hảo)

và Hồ Thái Bạch (Cao Đài) vào ngày Thứ Bảy 10/01/2021 tại Đền thờ Quốc Tổ.

Sau nghi thức chào Quốc Kỳ Úc-Việt, Một Phút Mặc Niệm và Lễ Cáo Tổ là phần dâng hương lên bàn thờ các vị Anh Hùng Trần Văn Bá, Lê Quốc Quân, Hồ Thái Bạch. Ông Nguyễn Văn Bon (Chủ Tịch CĐNVTD/VIC), ông Lý Công Thạch (Trưởng Ban Cố Vấn & Giám Sát), ông Châu Hoàng Vũ (PGHH) và em Bùi Xuân Cường (thay mặt cho giới trẻ) đã được mời lên để cùng thắp một nén nhang tỏ lòng thành kính tưởng niệm và tri ân sự hy sinh cao cả của các chư vị Anh Hùng vị quốc vong thân.

Ông Nguyễn Văn Bon ngỏ lời chào đón đồng bào và ngắn gọn nói rằng sự có mặt của ông trong buổi lễ hôm nay là để hợp lòng cùng mọi người tôn vinh tinh thần hy sinh vì tổ quốc của các chư vị Anh Hùng Trần Văn Bá, Lê Quốc Quân, Hồ Thái Bạch.

Ông Nguyễn Thế Thái (Liên Minh Dân Chủ) sơ lược về tiểu sử của anh Trần Văn Bá và mời đồng bào theo dõi, qua một đoạn video, bước chân của anh trên cuộc đời đấu tranh cho một Việt Nam tự do, dân chủ, chống lại chế độ độc tài CS. Đọc lại lời tuyên bố của anh Trần Văn Bá nói về sự dẫn thân và hoạt động của anh - "Đây là cuộc kháng chiến của những người Việt Nam yêu nước trong nước chứ không phải của những người ở ngoại quốc".

Kế tiếp, đại diện các đoàn thể nhắc lại tiểu sử của ông Lê Quốc Quân, ông Hồ Thái Bạch và diễn tiến của vụ án kết tội anh Trần Văn Bá cùng với 20 chiến hữu. "Nhằm giải thể chế độ độc ác phi nhân tính mà những đứa con yêu của tổ quốc đã từ bỏ đời sống an nhàn ở xã hội tây phương trở về đất mẹ dẫn thân tranh đấu trước bạo quyền CS... Anh Trần Văn Bá là tấm gương trong sáng vì hạnh vô úy, vì đời mà quên mình. Anh đã làm rạng danh cho người Việt trên toàn thế giới... Anh Trần Văn Bá là chiến sĩ tranh đấu cho tự do, là chiến sĩ triệt để chống cộng sản... „Anh Trần Văn Bá bị bắt và bị tử hình cùng các chiến hữu của anh. Máu của anh đã đổ xuống cho tương lai đất nước. Anh đã tranh đấu cho quê hương bằng dòng máu của chính mình, Anh đã làm tròn vai trò của những người trẻ hào hùng Việt Nam trong lịch sử dân tộc, như Trần Quốc Toàn hay Nguyễn Thái Học và nhiều người trẻ khác, cũng như các chiến sĩ anh hùng QLVNCH, đã hoàn thành trách nhiệm của người trai trong thời loạn. Anh hùng Trần Văn Bá là một tấm gương sáng, để cho thế hệ trẻ Việt Nam noi theo".

Sau cùng là phần dâng hương tưởng niệm của đồng bào để bày tỏ lòng tôn vinh khí phách và tri ân sự hy sinh cao cả của các vị anh hùng Trần Văn Bá, Lê Quốc Quân và Hồ Thái Bạch.

(Melbourne 10/01/2021 Lyhuong.net)

<https://photos.app.goo.gl/idegHXqYJ4mzqsXR9>

* Phụ nữ Pháp gốc Việt lọt vào danh sách 'Time 100 Next':

GENEVA, Thụy Sĩ (NV) 04.3.2021– Cô Aurélia Nguyễn, người Pháp gốc Việt, lọt vào danh sách "Time 100 Next," là một trong 100 người có ảnh hưởng nhất của thế giới năm 2021, theo bình chọn của tạp chí nổi tiếng toàn cầu hôm 17 Tháng Hai.

Cô Aurélia hiện là giám đốc điều hành chương trình COVAX Facility, với ngân khoản trị giá \$6 tỷ do 98 quốc gia giàu có cung cấp để giúp 92 quốc gia nghèo ngăn chặn đại dịch COVID-19.

Trả lời phỏng vấn đài CNN hôm 31 Tháng Giêng, cô Aurélia cho biết: "Chương trình COVAX Facility hiện đang được thực hiện tốt, và mục tiêu chính là tiếp cận các nhà cung cấp thuốc. Chúng tôi cần trước mắt 2 tỷ liều thuốc chích ngừa cho năm 2021. Tuy nhiên, công việc này không dễ dàng chút nào. Tôi tin chắc như vậy."

Cô cũng cho biết các quốc gia giàu có cần phải cam kết thật sự giúp các nước nghèo.

Cô Aurélia Nguyễn hiện đang điều hành một ngân quỹ \$6 tỷ giúp các nước nghèo chống COVID-19. (Hình: gavi.org)

"Hiện nay, chúng tôi gặp khó khăn trong việc mua thuốc vì không có đủ. Cho nên, tôi nghĩ, các quốc gia phải duy trì cam kết và có trách nhiệm trong chương trình giúp đỡ này," cô Aurélia nói thêm.

COVAX Facility thuộc chương trình COVAX, một "cơ chế" toàn cầu đầu tiên hợp tác với các chính phủ và các công ty dược, bảo đảm cung

cấp thuốc chích ngừa COVID-19 cho các quốc gia nghèo.

Chương trình cung cấp thuốc này được sự tài trợ của các tổ chức Coalition for Epidemic Preparedness Innovations (CEPI), Gavi, Tổ Chức Y Tế Thế Giới (WHO), Quỹ Nhi Đồng Liên Hiệp Quốc (UNICEF), Ngân Hàng Thế Giới (WB), và các tổ chức xã hội dân sự, theo gavi.org.

Gavi là một tổ chức y tế thế giới đặc trách gia tăng chích ngừa tại các quốc gia nghèo.

Trước khi được bổ nhiệm vào vị trí hiện tại tại Hội Thánh Mười, 2020, cô Aurelia Nguyễn từng có hơn 10 năm giữ chức giám đốc điều hành cho các chương trình chích ngừa của Gavi.

Cô cũng từng làm việc tại GlaxoSmithKline (GSK), một công ty dược phẩm lớn hàng đầu ở Anh.

Theo LinkedIn, cô Aurélie Nguyễn tốt nghiệp trung học Lycee International St Germain-en-Laye ở ngoại ô Paris, Pháp, và tốt nghiệp cử nhân Hóa Học và Quản Trị tại đại học Imperial College London, Anh. Cô cũng là một kế toán viên được chứng nhận và có bằng thạc sĩ Chính Sách Y Tế và Tài Chính tại đại học London School of Economics and Political Science. **(T. Nhiên)** [đ.d.]

Bản Tin Hội Cứu Trợ TPB.VNCH tại Đức Quốc

Trong bất cứ hoàn cảnh khó khăn, trở ngại nào cũng không thể làm cản trở những tấm lòng yêu thương, đùm bọc của đồng hương Phật tử chùa Viên Giác đối với tinh thần hy sinh của những người chiến sĩ đã một thời không tiếc xương máu để bảo vệ Tổ quốc và đồng bào. Nhất là những người đã để lại chiến trường xưa một phần thân thể của họ. Bây giờ đang sống lây lất đầu đường xó chợ vì không ai nương tựa, xã hội quay lưng! Trong tình cảnh hiện tại, Hội CT.TPB vẫn luôn cố gắng để gom góp những tấm lòng hảo tâm của mạnh thường quân sau đây, mong chung sức trong việc xoa dịu khổ đau cho những mảnh đời bất hạnh.

Nhận từ anh Phát chùa Viên Giác: Nguyễn Trung Ngôn qua Konto chùa 100€, Hoàng Thị Ngọc Bích Dillingen 100€, Gia đình Lê Thanh Bình Bremen qua Konto chùa 200€, Hoàng Thị Ngọc Bích Dillingen 100€, Trương Khánh Quang France 95€, Trần Thị Nguyễn Limburgerdorf 15€, Sư Cô T.N. Thông Chân Tổ Đình VG 50€, Nguyễn Khắc Tiến Tùng München 100€, Hứa Tích Chương Krefeld 100€, Lê Thị Hồng Diệp và Nguyễn Hồng Anh Thu München 100€. Cộng

chung : 960€. Tiền tồn quỹ tháng trước: 3.034€. Nhận thêm đến cuối tháng 02.2021 = 960€. Hiện tồn quỹ 3.994 €.

Nhưng rất tiếc tình trạng dịch bệnh vẫn chưa ngưng, lệnh Lockdown của chính quyền sở tại vẫn chưa tháo gỡ, nên việc giúp đỡ TPB vẫn phải dừng tại chỗ! Đến khi nào tình hình ổn định trở lại, chúng tôi sẽ tiếp tục ngay.

Kính mong quý bà con cô bác hoan hỷ cho.

Thay mặt Hội Cứu Trợ TPB.VNCH xin thành kính cảm tạ tấm lòng của quý ân nhân.

Trần Văn Huyền.

Điện thoại . 07121. 61713

Xin giúp tìm thân nhân

Tôi tên MeGan JoLie, 50 tuổi, quốc tịch Mỹ.

Tôi sinh ra ở Sài Gòn, Việt Nam năm 1970.

Năm 1974 cả cha và mẹ ruột của tôi đều bị chết do bom nổ tại Chợ Lớn. Tôi có 3 anh em, tôi là út. Anh lớn tên Hải, anh kế tên Đông, tôi tên Xuyên. Tôi không biết tên đầy đủ của mình là gì, mọi chuyện tôi chỉ được kể lại bởi cha mẹ nuôi.

Đầu năm 1975 thì tôi được cha mẹ nuôi dẫn theo qua Mỹ, sống đến nay. Hồi 10 năm trước cha nuôi tôi mất, đến năm ngoài mẹ nuôi cũng mất do bệnh.

Nay tôi có ước nguyện muốn tìm lại người thân, là 2 anh ruột của tôi và cả những người họ hàng khác. Thứ duy nhất tôi còn giữ chỉ là tấm ảnh cũ này thôi. Ký ức có nhiều thứ mơ hồ, tôi chỉ nhớ mang máng là nhà tôi ở bên quận 5, gần chỗ bán thuốc bắc hay gì đó.

Nay tôi đăng lên đây, kính xin nhờ quý anh chị em trên FACEBOOK chia sẻ và chỉ dẫn giúp tôi, để tôi có thể tìm lại được máu mủ của mình.

Hiện tôi đang sống tại Austin, Texas, Mỹ.

Tel.: +1 521 471 3435

XIN CÚI ĐẦU CẢM ƠN SỰ GIÚP ĐỠ

IN NƯỚC ĐỨC

● Lê Ngọc Châu

*** Thống Đốc Của Tiểu bang Nordrhein-Westfalen Armin Laschet Là Tân Chủ Tịch của Đảng CDU:**

Tại đại hội đảng CDU, Thống đốc Armin Laschet của Tiểu bang Nordrhein-Westfalen đã thắng thế trước các đối thủ và kế nhiệm bà Annegret Kramp-Karrenbauer. Chúng tôi đưa ra một cái nhìn tổng quan về những phản ứng đầu tiên trên mạng xã hội.

Tại hội nghị đảng kỹ thuật số (digitalen Parteitag/digital party conference), không có ứng cử viên nào có thể đạt được đa số tuyệt đối trong cuộc bỏ phiếu đầu tiên, Norbert Röttgen đã bị loại với số phiếu ít nhất.

Trong cuộc bầu cử giữa Friedrich Merz và Armin Laschet, 521 phiếu được trao cho Thống đốc của Tiểu bang Nordrhein-Westfalen, Friedrich Merz nhận được 466 phiếu.

Cựu lãnh đạo khối dân biểu của Liên đảng CDU/CSU tại Quốc hội Đức đã tự giới thiệu mình trên Twitter như một kẻ thua cuộc tốt và hiện đang hy vọng về một CDU "hiện đại và dễ nhận biết": *Tôi xin chúc mừng tân chủ tịch #CDU @ArminLaschet và cảm ơn sự ủng hộ của các thành viên và đại biểu. Giờ đây, điều quan trọng là tất cả chúng ta phải làm việc cùng nhau như một nhóm cho một CDU hiện đại và dễ nhận biết, truyền cảm hứng và chiến thắng trong các cuộc bầu cử.*

Xét cho cùng, họ thường đại diện cho các vị trí khác nhau, đặc biệt là kể từ khi bắt đầu xảy ra

đại dịch Corona. Markus Söder từ lâu cũng đã cho thấy có tham vọng vào phủ Thủ Tướng, Armin Laschet cũng vậy. Quyết định về ứng cử viên Thủ Tướng của Liên đảng CDU/CSU sẽ không được đưa ra cho đến sau Lễ Phục sinh 2021: Markus Söder, Thống đốc Tiểu bang Bayern (Bavaria) và Xếp của đảng CSU, chúc mừng thành công của Armin Laschet.

Sự hợp tác giữa hai chính trị gia sẽ diễn ra như thế nào trong tương lai có thể sẽ rất thú vị. Xin chúc mừng ArminLaschet. Tôi mong đợi sự hợp tác của chúng ta! Chúng ta sẽ cùng nhau viết tiếp câu chuyện thành công của Liên đảng.

Trong một cuộc khảo sát của ZDF - Phong vũ biểu chính trị (ZDF "Politbarometer"), đa số người Đức không coi bất kỳ ứng cử viên nào cho chức chủ tịch CDU là "phù hợp với chức Thủ Tướng" - và điều đó cũng xảy ra như thế với những người ủng hộ Liên đảng. Tuy nhiên, chủ tịch CSU Markus Söder nhìn thấy rằng theo cuộc khảo sát này, ít nhất 54% cho là "phù hợp với chức Thủ Tướng".

Phó Thủ tướng hiện tại của Đức, Bộ trưởng Tài chính Olaf Scholz (SPD) cũng chúc mừng Armin Laschet nếu anh trở thành ứng cử viên của Liên đảng CDU/CSU cho chức Thủ Tướng, sẽ là đối thủ cạnh tranh của Scholz cho chức Thủ Tướng Đức.

*** Spahn được bầu làm phó chủ tịch CDU với kết quả kém:**

16.01.2021: Jens Spahn, Bộ trưởng Y tế Đức có bài phát biểu ứng tuyển vào chức phó chủ tịch của CDU tại hội nghị đảng liên bang kỹ thuật số.

Berlin (dpa) - Sau khi Armin Laschet được bầu làm Chủ tịch đảng CDU, Bộ trưởng Y tế Liên bang Jens Spahn như dự kiến đã được bầu vào nhóm 5 Phó chủ tịch, đại diện Chủ tịch lãnh đạo đảng.

Ngoài Spahn, các đại biểu đã bầu Thống đốc Tiểu bang Hessen Volker Bouffier, chủ tịch Hiệp hội CDU Oldenburg, Silvia Breher, Bộ trưởng Nông nghiệp Liên bang Julia Kloeckner và Bộ trưởng Nội vụ của Tiểu bang Baden-Württemberg Thomas Strobl vào chức Phó chủ tịch đảng CDU.

806 đại biểu đã bỏ phiếu cho Bouffier, 787 cho Kloeckner, 777 cho Breher và 670 cho Strobl và Spahn chỉ nhận được 589 phiếu bầu.

Kết quả của cuộc bỏ phiếu kỹ thuật số vẫn phải được xác nhận trong một cuộc bỏ phiếu qua

bưu điện, nhưng đây được coi như là một hình thức.

Trong cuộc bầu cử Chủ tịch CDU, Thống đốc Laschet của Tiểu bang Nordrhein-Westfalen đã thắng thế trong một cuộc biểu quyết chống lại cựu lãnh đạo nhóm nghị sĩ của Liên đảng tại Quốc hội Đức Friedrich Merz. Trong chiến dịch tranh cử cho chức chủ tịch của đảng CDU, Laschet luôn nhấn mạnh rằng ông muốn Spahn làm phó chủ tịch đảng.

*** Kramp-Karrenbauer muốn tranh cử vào Quốc Hội Liên Bang:**

Afp, ngày 04.02.2021: Bộ trưởng Quốc phòng Đức, Annegret Kramp-Karrenbauer (CDU) muốn tranh cử Quốc Hội vào tháng 9.2021. Cựu lãnh đạo CDU đã xác nhận với báo "Saarbrücker Zeitung" rằng cô ấy muốn nộp đơn tranh cử trực tiếp tại Thủ phủ của bang Saarbrücken. Trong cuộc bầu cử Liên bang năm 2017, chính trị gia SPD Josephine Ortleb đã giành chiến thắng trong khu vực bầu cử. Theo báo cáo trên tờ báo "Bild", Bộ trưởng Kinh tế Liên bang Peter Altmaier (CDU) lần nữa cũng tranh cử vào Quốc hội ở Saarland.

Lần cuối cùng, 23 năm trước Kramp-Karrenbauer giữ chức vụ dân biểu quốc hội. Cô chuyển đến quốc hội với tư cách là người kế nhiệm vào năm 1998, nhưng sau đó chỉ là thành viên trong vài tháng: tháng 9.1998, cô mất quyền trực tiếp trong cuộc bầu cử Quốc hội vào tay một nữ ứng cử viên SPD.

Kramp-Karrenbauer sau đó bắt đầu sự nghiệp chính trị tại Tiểu bang Saarland - với tư cách là Bộ trưởng ở một số Resorts và sau đó là Thống đốc Tiểu bang Saarland. Năm 2018, cô từ bỏ văn phòng Thống đốc của mình ở Saarland và chuyển đến Berlin với tư cách là Tổng thư ký của đảng CDU - mà không có sự ủy quyền từ Quốc hội.

Theo thông tin từ báo "Saarbrücker Zeitung", có thể Kramp-Karrenbauer cũng sẽ tranh cử với vị trí hàng đầu trong danh sách của CDU ở Tiểu

bang Saarland trong cuộc bầu cử vào tháng 9 tới. Ứng cử viên hàng đầu trong cuộc bầu cử năm 2017 là đương kim Bộ trưởng Kinh tế Liên bang, Altmaier.

Theo tờ báo "Bild", ông Altmaier sẽ tranh cử vào tháng 9.2021 tại khu vực bầu cử Saarlouis mà ông đã giành chiến thắng vào năm 2017 trước Bộ trưởng Ngoại giao Liên bang Heiko Maas (SPD) ngày nay. Maas cũng muốn ra ứng cử trở lại.

*** Bỏ phiếu từ phòng khách. Đảng Tả Khuynh bầu ban lãnh đạo đảng mới:**

26.02.2021: Đảng Tả Khuynh (die Linke) sẽ được lãnh đạo bởi một bộ đôi phụ nữ trong tương lai. Tả Khuynh bầu người đứng đầu mới tại đại hội đảng trực tuyến. Katja Kipping và Bernd Riexinger được thay thế. Bộ đôi mới đang hy vọng vào kết quả hai con số trong tháng Chín năm 2021.

Khoảng 600 đại biểu từ Đảng Tả Khuynh tập hợp vào thứ Sáu tuần này (từ 1 giờ chiều) và thứ Bảy tại một hội nghị trực tuyến để bầu ra ban lãnh đạo mới của đảng. Chủ tịch Katja Kipping và Bernd Riexinger, những người đã đứng đầu trong gần chín năm, không ra tranh cử nữa. Lãnh đạo mới dự kiến sẽ là lãnh đạo nhóm Nghị sĩ của Tiểu bang Hessen, Janine Wissler và chủ tịch cánh tả Tiểu bang Thüringen, Susanne Hennig-Wellsow. Không có đối thủ...

Những người Xếp mới và những kỳ vọng Janine Wissler và Susanne Hennig-Wellsow được cho là sẽ đưa Tả Khuynh tăng lên theo kết quả trong các cuộc thăm dò cử tri. Mục tiêu mơ ước trong cuộc bầu cử Liên bang: đạt được hai con số. Qua báo Neuen Osnabrücker, Hennig-Wellsow cho biết: "Tôi đến từ một Tiểu bang với 31% số phiếu ủng hộ cho tả khuynh. Đó là lý do tại sao 6 đến 9% mà chúng ta đang được đưa ra trong các cuộc khảo sát không phải là tiêu chuẩn cho tôi.

Cô ấy được biết đến trên khắp nước Đức một năm trước thông qua cảnh nổi tiếng lúc bây giờ với bó hoa mà cô ấy ném dưới chân Thống đốc ngắn hạn của Tiểu bang Thüringen Thomas Kemmerich (FDP), được bầu bởi phiếu của đảng AfD. Hennig-Wellsow là một trong những người thuộc Đảng Tả khuynh ủng hộ rõ ràng việc tham chính, cùng lãnh đạo chính phủ.

Janine Wissler coi một chính phủ bao gồm Đảng Xanh, SPD và Tả Khuynh (die Linke) là khá khó xảy ra và không khoan nhượng khi nói đến việc triển khai lực lượng vũ trang (Bundeswehr) ở nước ngoài - một điểm có thể có trong bất kỳ

cuộc đàm phán liên minh nào. Hennig-Wellsow không loại trừ ít nhất là các sứ mệnh gìn giữ hòa bình dưới sự bảo trợ của Liên hiệp quốc.

*** AfD giành chiến thắng nhiều nhất trong các cuộc thăm dò cho cuộc bầu cử Liên bang:**

Ngày 23 tháng 2 năm 2021 (Bloomberg) - CDU / CSU dẫn đầu với 33,5% trong các cuộc thăm dò bầu cử ở Đức trong tuần kết thúc vào ngày 23 tháng 2. Mức trung bình của cuộc khảo sát do Bloomberg tính toán là thấp hơn 1,5 điểm phần trăm so với mức của tuần trước.

Trước cuộc bầu cử Liên bang vào ngày 26.9.2021, điểm trung bình của cuộc thăm dò ý kiến của đảng mạnh nhất cao hơn 0,6% so với kết quả bầu cử năm 2017. AfD giành chiến thắng cao nhất với 1,2% và hiện được 11,0% số cử tri được thăm dò ủng hộ. CDU / CSU đã mất nhiều nhất với 1,5 điểm. Sau đây là kết quả khảo sát của tất cả các đảng lớn so với cuộc bầu cử Quốc hội 2017.

Kết quả khảo sát theo phần trăm, thay đổi theo điểm phần trăm: Các giá trị trung bình được sử dụng trong báo cáo này được tính toán trên cơ sở các cuộc khảo sát mới nhất của tám viện nghiên cứu ý kiến quan trọng nhất của Đức. Kết quả khảo sát được tính theo tính thời sự và số lượng người trả lời.

*** SPD đòi thuế cao hơn đối với thu nhập và tài sản đặc biệt cao:**

Norbert Walter-Borjans (links) und Olaf Scholz và Saskia Esken

Walter-Borjans, Scholz và Esken Ngày 01.3.2021: Đoàn chủ tịch đảng SPD đã họp vào thứ Hai để thảo luận về dự thảo chương trình bầu cử SPD, trong đó SPD yêu cầu đánh thuế cao hơn đối với thu nhập và tài sản đặc biệt cao. Dự thảo mà AFP có sẵn, cho biết: "Hệ thống thuế hiện hành đang sử dụng đòi hỏi quá nhiều giới có thu nhập trung bình. "Chúng tôi sẽ thực

hiện một cuộc cải cách thuế thu nhập để cải thiện thu nhập vừa và nhỏ."

Đổi lại, "năm phần trăm hàng đầu nên được sử dụng nhiều hơn để tài trợ cho các nhiệm vụ công quan trọng". Trong tương lai, khoản phụ phí ba điểm phần trăm đối với thuế thu nhập sẽ áp dụng cho những người đã kết hôn với phần thu nhập chịu thuế trên 500.000 euro mỗi năm và đối với những người độc thân từ 250.000 euro mỗi năm.

"Chúng tôi muốn đưa thuế tài sản có hiệu lực trở lại, cũng để cải thiện sức mạnh tài chính của các Tiểu bang cho các nhiệm vụ quan trọng trong tương lai", dự thảo cho thấy tiếp tục. Thuế suất một phần trăm nên được áp dụng đối với "tài sản rất cao". "Đồng thời, sẽ có các khoản phụ cấp cá nhân cao để gánh nặng thuế sẽ tập trung vào những bộ phận dân cư đặc biệt giàu có." Cơ sở của các doanh nghiệp nên được miễn thuế tài sản. "Chúng tôi đảm bảo rằng thuế tài sản không gây nguy hiểm cho việc làm."

Dự thảo đặt trọng tâm khác vào bảo vệ khí hậu. "Chậm nhất là vào năm 2050, Đức sẽ hoàn toàn trung hòa về khí hậu", đề xuất cho biết. "Để có thể sống, làm việc và hoạt động ở Đức với khí nhà kính trung tính vào năm 2050, chúng tôi sẽ đảm bảo rằng chúng tôi thu được điện hoàn toàn từ năng lượng tái tạo vào năm 2040."

Hai chủ tịch SPD Saskia Esken và Norbert Walter-Borjans và ứng cử viên Thủ tướng Olaf Scholz muốn trình bày chương trình bầu cử vào buổi chiều hôm nay.

*** Quốc hội phê duyệt giảm thuế Corona:**

Ngày 26.02.2021: Bộ trưởng Tài chính Đức Olaf Scholz đang theo dõi cuộc tranh luận tại Hạ viện. Vào đầu tháng, Liên đảng CDU/CSU và SPD đã quyết định viện trợ mới cho các gia đình, nhà hàng và những người có mức lương thấp. Bây giờ Quốc hội (Bundestag) đã chấp thuận nó.

Berlin (dpa)-Gia đình, nhà hàng cũng như các công ty và những người tự kinh doanh nên được hỗ trợ thêm về thuế để đối phó với những hậu quả kinh tế do đại dịch Corona gây ra.

Quốc hội đã thông qua Đạo luật hỗ trợ thuế Corona lần thứ ba vào thứ Sáu 28.02 tại Berlin với sự biểu quyết của Liên đảng CDU/CSU và SPD cũng như FDP và AfD, theo đó các khoản cứu trợ được mở rộng. Tả khuynh và Xanh bỏ phiếu trắng. Phe đối lập chỉ trích kế hoạch này là không phù hợp.

Trong số những điều khác, luật quy định rằng năm nay 2021, cũng như năm 2020, các gia đình sẽ nhận được tiền thưởng một lần cho trẻ em là

150 euro cho mỗi trẻ em được hưởng quyền lợi tiền trẻ em. Ngoài ra, các nhà hàng đã đóng cửa trong nhiều tháng sẽ được hỗ trợ thuế.

Thuế suất thuế trị giá gia tăng giảm thay vì 19% sẽ tiếp tục áp dụng 7% đối với thực phẩm trong ngành kinh doanh ăn uống. Nhưng điều đó chỉ có thể có tác động khi nhà hàng mở cửa trở lại - đó là lý do tại sao việc cắt giảm thuế cũng sẽ được áp dụng cho đến cuối năm 2022. Cho đến nay nó được giới hạn cho đến mùa hè. Thuế 19 phần trăm vẫn còn áp dụng cho đồ uống.

Ngoài ra, các công ty đang thua lỗ trong cuộc khủng hoảng Corona cần phải được thông qua viện trợ thuế nhanh hơn. Ở mức độ lớn hơn trước đây, họ sẽ có thể bù đắp các khoản lỗ từ năm 2020 và 2021 so với lợi nhuận từ năm trước cho mục đích thuế.

Trong cuộc tranh luận cuối cùng của Quốc hội, chuyên gia của SPD, Ingrid Arndt-Brauer đã nói về một "luật tốt" đã được thông qua nhanh chóng. FDP ủng hộ các biện pháp này, ngay cả khi luật, theo nghị sĩ Markus Herbrand, không phải là một thành công lớn và không thuyết phục lắm. Các kế hoạch cũng không tương xứng đối với Tả khuynh (die Linke). Tất cả đều không sai, nhưng nó quá ít và quá thiếu chính xác, chuyên gia của Tả khuynh Joerg Cezanne đã chỉ trích. Xanh cũng biện minh theo một cách tương tự: Các biện pháp này không thực sự giúp ích được gì, Stefan Schmidt nói.

Albrecht Glaser từ AfD đã nói về một "trò cười" với cái nhìn về sự cứu trợ các công ty. Ví dụ, anh ta kêu gọi phải chuyển lỗ không giới hạn trong vài năm. FDP và Xanh cũng ủng hộ việc mở rộng và dài hạn hơn; theo quan điểm của Tả Khuynh, chỉ các công ty lớn được hưởng lợi.

Mặt khác, chuyên gia của liên đảng Sebastian Brehm nói về một thỏa hiệp hợp lý và một bước đi tốt cho nền kinh tế. Liên đảng CDU/CSU có thể tưởng tượng nhiều hơn một chút, nói về sự tổn thất mang lại.

*** Thăm dò ý kiến: Liên đảng lần đầu tiên dưới kết quả bầu cử kể từ tháng 3.2020:**

Ngày 07.3.2021: Đảng CDU của lãnh đạo Armin Laschet đang tiếp tục xu hướng "tiêu cực" cùng với đảng chị em CSU. Tất cả đang diễn ra không tốt cho liên đảng. CDU và đảng chị em CSU đang sút giảm về sự ủng hộ của các cử tri. Đảng liên minh SPD không hưởng lợi từ điều này. Tuy nhiên, các đảng khác đang có được lợi thế.

Berlin (dpa) - Liên đảng CDU/CSU tiếp tục giảm trong các cuộc thăm dò bầu cử. Lần đầu

tiên kể từ cuối tháng 3 năm ngoái, CDU và CSU sút giảm trong "xu hướng Chủ nhật" của báo "Bild am Sonntag" thêm 2%, còn được 32% và do đó thấp hơn kết quả bầu cử Liên bang của họ là 32,9%.

SPD đã nhận được 16% cuộc thăm dò hàng tuần do viện nghiên cứu ý kiến Kantar thực hiện thay mặt cho tờ báo và không thay đổi, Tả Khuynh cũng vậy (9%). Xanh (19%), AfD (10%) và FDP (9%) đều đã tăng 1% kể từ tuần trước.

*** Vụ mặt nạ: Nueßlein ra khỏi CSU - Ngày 08.3.2021:**

Dân biểu quốc hội Georg Nueßlein, người bị chỉ trích vì vụ mặt nạ bảo vệ Corona đã ra khỏi CSU. Điều này đã được Tổng Thư ký Markus Blume công bố hôm thứ Hai sau khi có sự quở trách từ Đoàn Chủ tịch CSU. "Bước này không thể tránh khỏi, cũng để tránh thiệt hại thêm cho CSU."

Blume nhấn mạnh rằng trong thời kỳ khủng hoảng, mọi người đặt niềm tin vào chính trị một cách đúng đắn, điều không thể bị phá hủy bởi hành vi sai trái của các cá nhân. «Liên minh Cơ đốc giáo-Xã hội lên án rất rõ ràng rằng đại diện của người dân đang biến cuộc khủng hoảng thành việc kinh doanh cá nhân. Bất cứ ai lợi dụng danh nghĩa này để làm giàu cho bản thân đều thiếu đạo đức và phong cách về mặt chính trị. "

CSU mong đợi sự làm rõ hoàn toàn các cáo buộc và trách nhiệm cá nhân đối với hành vi sai trái đó. "Điều này bao gồm từ chức khỏi nhiệm vụ và sửa đổi."

Nueßlein và chính trị gia CDU Nikolas Loebel được cho là đã thu được khoản hoa hồng 6 con số để thu xếp việc kinh doanh mặt nạ. Văn phòng Công tố viên Munich đang điều tra Nueßlein, trong số những việc khác, vì nghi ngờ ban đầu về hành vi hối lộ và nhận hối lộ của các viên chức dân cử.

Chính trị gia của CSU đã thông báo hôm thứ Sáu rằng ông sẽ từ chức Phó Chủ tịch Liên đảng và sẽ không tranh cử Quốc hội nữa. Hôm Chủ nhật, ông tuyên bố từ chức khỏi nhóm nghị sĩ Liên đảng, nhưng ông muốn giữ nhiệm vụ của mình cho đến khi kết thúc nhiệm kỳ bầu cử. Loebel đã từ chức nhiệm vụ Quốc hội của mình vào thứ Hai dưới áp lực lớn và ra khỏi đảng CDU.

• LNC (Munich Tháng 01+02+03.2021)

Sưu tầm và phiên dịch từ báo der Spiegel, SZ, FAZ, die Welt, Handelsblatt, Focus, N-TV, AFP...

* Trung Cộng tiếp tục xây dựng trái phép tại Trường Sa:

Ảnh vệ tinh cho thấy chính quyền Trung Cộng đã tạo ra những thay đổi cấu trúc trái phép trên đảo Vành Khăn thuộc quần đảo Trường Sa của Việt Nam. Hình ảnh được Similarity cung cấp thể hiện rằng tại một vị trí được đặt tên là Khu 1 luôn là một bãi trống tính đến 7/5/2020. Nhưng một bức ảnh khác chụp khu vực này ngày 4/2/2021 cho thấy "một cấu trúc hình trụ kiên cố đường kính 16 m đã được thi công". Similarity đánh giá đây có thể là tháp ăng ten. Những thay đổi cũng được phát hiện tại Khu 2, 4-7.

Nguồn: <https://www.sbtn.tv>

* Tàu khảo sát Trung Cộng vào vùng đặc quyền kinh tế của Việt Nam ở biển Đông:

RFA đưa tin tàu khảo sát của Trung Cộng mang tên Thám Tác 2 (Tan Suo 2) vừa hoàn tất chuyến nghiên cứu trong vùng đặc quyền kinh tế của Việt Nam ở Biển Đông từ ngày 2/2-9/2/21. Các thông tin về chuyến khảo sát của tàu Thám Tác 2 được đăng tải trên truyền thông Trung Cộng cho thấy tàu này thuộc Viện Khoa học và Kỹ thuật Biển Sâu Trung Cộng. Tàu này mang theo một nhóm gồm 60 người thuộc Học Viện Khoa học Trung Cộng, tàu lặn có người điều khiển có tên "Chiến binh Biển Sâu". Tàu khảo sát Thám Tác 2 rời cảng Tam Á (Hải Nam) hôm 02/02 và đi về vùng nước phía tây quần đảo Hoàng Sa, chỉ cách bờ biển Đà Nẵng khoảng 140 hải lý, với mục đích được truyền thông nhà nước Trung Cộng thông báo là thu thập các mẫu sinh học, thử các tàu lặn và tiến hành các nghiên cứu khác cho đến ngày 09/02. Chuyến đi của tàu này vào vùng đặc quyền kinh tế của Việt Nam là chuyến đi nghiên cứu mới nhất ở Biển Đông của Trung Cộng. Bắc Kinh đòi chủ quyền phần lớn khu vực Biển Đông bất chấp những yêu sách về chủ quyền của 5 nước khác trong khu vực bao gồm Việt Nam, Mã Lai, Brunei, Phi Luật Tân và Đài Loan.

Nguồn: <https://www.rfa.org/vietnamese/news/>

* Một số người dân bị cắt hộ nghèo vì không nộp lại tiền được ủng hộ do bão lũ:

Ngày 16/02/2021, Facebook mang tên Hoàng Nguyên loan tin, một số gia đình nghèo ở quê anh ở xã Hưng Trung, huyện Hưng Nguyên, tỉnh Nghệ An vừa mới bị nhà cầm quyền địa phương cắt chế độ nghèo để trả thù. Nguyên nhân xuất phát từ đợt mưa lũ xảy ra ở miền Trung vào tháng 10, và tháng 11 năm 2020, một số gia đình nghèo bị thiệt hại ở xã Hưng Trung đã được các mạnh thường quân hỗ trợ thông qua vợ chồng ca sĩ Thủy Tiên với số tiền 5 triệu đồng mỗi gia đình. Trong đó, mỗi thôn có 4 gia đình được nhận hỗ trợ, hầu hết trong số họ là những hoàn cảnh nghèo khó, hoặc là bị đui mù, neo đơn, bệnh tật. Sau khi đánh hơi được mùi tiền, nhà cầm quyền địa phương đã đến từng gia đình được hỗ trợ để cướp toàn bộ số tiền người dân nhận được, rồi thả lại cho họ số tiền 500.000 đồng hoặc 1 triệu đồng. Nếu gia đình nào phản ứng lại, thì nhóm cầm quyền địa phương chỉ cướp của họ 1 triệu đồng. Sự việc sau đó bị nhiều người dân trong vùng bất mãn, đưa ra dư luận nên nhóm cầm quyền địa phương đã phải trả lại toàn bộ số tiền cướp được cho người dân ngay trong đêm. Sau vụ cướp bất thành, nhóm cầm quyền địa phương ở Hưng Nguyên đã nuôi dưỡng mỗi thù ở trong lòng đối với những người dân nghèo gặp nạn để chờ dịp trả thù. Vì vậy, trong đợt xét duyệt lại hoàn cảnh các gia đình nghèo của địa phương vừa qua, nhóm cầm quyền địa phương đã cắt hết nhãn dán tiêu chuẩn gia đình nghèo của những người được hỗ trợ trong bão lũ, nhằm không cho họ nhận được những hỗ trợ dành cho gia đình nghèo.

Nguồn: <https://www.sbtn.tv>

* Mực nước sông Mekong giảm khiến 60 triệu người gặp rủi ro:

Mực nước sông Mekong đã giảm xuống mức "bất thường", đe dọa kế sinh nhai của 60 triệu người sống dọc theo hạ lưu của con sông này. Con sông bắt nguồn từ Trung Cộng và dài 4.350 km, băng qua Lào, Thái Lan, Cambodia và Việt Nam. Con sông rất quan trọng đối với khu vực này và 200 triệu người có cuộc sống phụ thuộc vào sông Mekong, chủ yếu là từ đánh bắt cá và nông nghiệp. Theo Asian News, có hai lý do dẫn đến việc mực nước sông Mekong bị giảm. Thứ nhất là vì lượng mưa giảm 25% so với mức trung bình kể từ tháng 11/2019. Lý do còn lại là vì các đập của Trung Cộng đã cắt giảm lưu lượng nước của sông Mekong. Trong thời gian qua, lượng nước đã bị chặn lại đáng kể tại đập Jinghong

(Vân Nam), nơi cung cấp năng lượng cho một nhà máy thủy điện. Ông Winai Wangpimool, Giám đốc Bộ phận Hỗ trợ Kỹ thuật tại Ban Thư ký Ủy hội sông Mekong, cho rằng lưu lượng nước thay đổi đáng kể giữa đập Jinghong và thủ đô Viêng Chăn của Lào. Việc đánh bắt cá sẽ bị ảnh hưởng đầu tiên vì sự thay đổi của lượng nước ảnh hưởng đến sự di cư của các loài cá, và vận tải, nông nghiệp, nuôi trồng thủy sản cùng thu hoạch tảo cũng sẽ bị ảnh hưởng. Do lưu lượng dòng chảy giảm, mực nước sông Mekong đã giảm một mét ở huyện Chiang Saen của Thái Lan. Tại Việt Nam, ở đoạn giữa Tân Châu và Châu Đốc, lưu lượng dòng chảy dao động hàng ngày. Bộ Tài nguyên nước Trung Cộng đã biện minh cho việc chặn dòng nước với lý do là vì cần phải tiến hành công việc bảo trì.

Nguồn: <https://www.sbtn.tv>

*** Tòa án Cộng sản cấp cao tại Hà Nội y án trong phiên phúc thẩm Đồng Tâm:**

Trong chiều tối ngày 09/03, tòa án cs cấp cao tại Hà Nội đã tuyên y án tử hình đối với hai ông Lê Đình Công và Lê Đình Chức, hai con trai của cụ Lê Đình Kinh- người đã bị cảnh sát cơ động bắn chết trong sáng sớm ngày 09/01/2020, chung thân đối với anh Lê Đình Doanh, án 13 năm tù đối với anh Nguyễn Quốc Tuyển, án 16 năm tù đối với cụ Bùi Viết Hiếu cùng với cáo buộc "giết người" cùng án 6 năm tù đối với bà Bùi Thị Nối về cáo buộc "chống người thi hành công vụ". Năm người bị buộc tội gây ra cái chết của 3 sỹ quan công an, cho dù tòa từ chối các lời biện hộ của 14 luật sư và yêu cầu của họ đòi dựng lại hiện trường vụ án. Tại phiên tòa, các bị cáo khai lại rằng việc kháng cự của họ không có chủ đích giết người và các luật sư cũng đưa ra các chứng cứ nói rằng 3 sỹ quan công an tự rơi xuống hố. Tòa cũng từ chối không công khai bản kế hoạch 419A của phía nhà cầm quyền trong cuộc tấn công vào xã Đồng Tâm mà nhiều nhà phân tích cho rằng được xây dựng và thực hiện bởi lực lượng vũ trang của bộ công an. Như vậy là sau khi bắn chết cụ Kinh và bắt giữ 29 người dân oan Đồng Tâm để nhằm chiếm đoạt mảnh đất 59 hecta của người dân nơi đây, nhà cầm quyền csVN quyết tâm tử hình 2 con của cụ và kết án chung thân cháu trai của họ để triệt hạ gia đình cụ, người đã dũng cảm dẫn dắt người dân trong xã quyết giữ đất đai, không cho nhà cầm quyền Tp Hà Nội cướp để giao cho Công ty Viettel. Ngoài ra, csVN đã bắt giữ 5 người bảo vệ nhân quyền Phạm Đoàn Trang, Cấn Thị Thêu cùng hai con trai

Trịnh Bá Phương và Trịnh Bá Tư, và Nguyễn Thị Tâm với cáo buộc "tuyên truyền chống nhà nước" chỉ vì họ lên tiếng bảo vệ cho dân oan Đồng Tâm. Cả 5 người này vẫn đang bị biệt giam và đối mặt với án tù nặng nề. Trong hai năm qua, cộng đồng quốc tế và giới hoạt động ở Việt Nam đã phản đối mạnh mẽ hành xử của csVN trong vụ án Đồng Tâm và kêu gọi Hà Nội minh bạch về những gì xảy ra trong vụ đột kích chết người đó.

Nguồn: <https://www.rfa.org/vietnamese/news/>

*** CSVN họp hội nghị trung ương để quyết định nhiều chức danh nhà nước quan trọng:**

Ban Chấp hành Trung ương của đảng csVN đã tổ chức hội nghị trung ương lần thứ 2 vào các ngày 08 và 09/3 để quyết định 3 vị trí quan trọng của chế độ là Thủ tướng, Chủ tịch nước và Chủ tịch Quốc hội trong nhiệm kỳ 5 năm tới. Theo nhiều nguồn tin, đương kim Thủ Tướng cs Nguyễn Xuân Phúc sẽ phải nhường vị trí này cho Phạm Minh Chính, người đang là Trưởng ban Tổ chức trung ương của đảng. Ông Phúc có khả năng được chuyển sang vị trí Chủ tịch nước, một chức vụ mang tính lễ nghi mà không có thực quyền. Bí thư thành ủy Hà Nội, cựu phó Thủ Tướng Vương Đình Huệ được cho là sẽ nắm chức vụ Chủ tịch Quốc hội thay thế Nguyễn Thị Kim Ngân về hưu. Một số nguồn tin nói rằng đang có sự tranh chấp về vị trí Bộ trưởng công an giữa đương kim Bộ trưởng cs Tô Lâm và Trần Thanh Mẫn, Chủ tịch Ủy ban Mặt trận Tổ Quốc - cánh tay nối dài của đảng. Hội nghị trung ương 2 kết thúc và đi đến thỏa thuận giữa các phe phái trong đảng trong việc phân chia các vị trí cao cấp nói trên,

Nguồn: <https://www.bbc.com/vietnamese/>

*** 40 người Hoa Lục vượt biên từ Phúc Kiến vào thẳng Sài Gòn:**

Trưa ngày 5/3, trong lúc kiểm tra hành chính khách sạn Queen trên đường Nguyễn Oanh, quận Gò Vấp, Thành Hồ thì công an đã phát hiện 5 người Hoa Lục đang lưu trú trái phép trong khách sạn. 5 người này cho biết, họ từ tỉnh Phúc Kiến đi sang Việt Nam bằng đường mòn ở khu vực biên giới phía Bắc để vào Việt Nam. Sau đó, cả 5 người đã thuê xe hơi vào thẳng Thành Hồ. Sáng 6/3, công an quận 1 đã kiểm tra một chiếc xe hơi đang đậu trước khách sạn Symphony trên đường Lý Tự Trọng, phường Bến Thành, quận 1 thì phát hiện có 13 người Hoa Lục đang ngồi trong xe. Tài xế xe khai nhận, chở 13 người trên

đến khách sạn Symphony để thuê ở. Sau đó, công an kiểm tra thêm khách sạn Symphony thì phát hiện thêm 22 người Hoa Lục đang lưu trú trong khách sạn. Như vậy, qua 2 lần kiểm tra, công an đã phát hiện 40 người Hoa Lục vượt biên trái phép vào Thành Hồ sống bất hợp pháp. Hiện 35 người được phát hiện ở quận 1 đang được tổ chức lấy mẫu xét nghiệm dịch và đưa đi cách ly.

Nguồn: <https://www.tuoitre.vn>

*** Trung Cộng tập trận đổ bộ chiếm đảo ở Hoàng Sa:**

Bắc Kinh công bố đoạn phim ghi lại cuộc tập trận đổ bộ chiếm đảo của quân đội nước này ở đảo Tri Tôn, thuộc quần đảo Hoàng Sa của Việt Nam mà Trung Cộng xâm chiếm từ năm 1974. Theo Đài Á châu Tự do (RFA), cuộc tập trận này có sự tham gia của hải quân, lục quân, thủy quân lục chiến và không quân với nhiều thiết bị và khí tài quân sự tân tiến như tàu đổ bộ Type 726, xe tăng chiến đấu chủ lực Type 96A, phi cơ chiến đấu Su-30MKK, trực thăng và một máy bay ném bom H-6K. Sự kiện này được tiến hành vài ngày sau các hoạt động của Hoa Kỳ ở khu vực và cuộc tập trận của Hải cảnh Đài Loan. Quân đội Trung Cộng cũng đang thực hiện cuộc tập trận kéo dài 1 tháng ở vịnh Bắc Bộ. Các hoạt động quân sự này của Trung Cộng đe dọa Đài Loan và các quốc gia có tuyên bố chủ quyền ở Biển Đông, đặc biệt là Việt Nam và Philippines đều có đảo và tiền đồn ở vùng biển này. Đầu năm nay, Bắc Kinh thông qua luật Hải cảnh cho phép lực lượng này quyền nổ súng vào tàu nước ngoài vi phạm chủ quyền lãnh hải của Trung Cộng. Tuy không nói rõ những vùng biển nào hải cảnh Trung Cộng có được quyền này nhưng có thể bao gồm cả Biển Đông, nơi tranh chấp giữa Trung Cộng và Việt Nam cùng nhiều quốc gia khác ở Đông Nam Á.

Nguồn: <https://www.rfa.org/vietnamese/news/>

*** CSVN có thể phụ thuộc nhiều vào dầu thô Tây Phi khi sản lượng trong nước sụt giảm:**

Cs Việt Nam đang sẵn sàng tích cực hoạt động ở châu Phi để bảo đảm nguồn cung cấp dầu thô ngọt nhẹ và trung bình thường xuyên cho những năm tới, khi sản lượng dầu thô trong nước của Việt Nam tiếp tục giảm do các mỏ khai thác thoái hóa tự nhiên, trong khi Công ty Nhà nước Bình Sơn Refining and Petrochemical, hay BSR, nhận thấy các loại dầu của Nigeria và Angola rẻ hơn so với dầu Đông Nam Á. BSR, đơn

vị vận hành nhà máy lọc dầu Dung Quất công suất 148.000 thùng/ngày ở miền Trung Việt Nam, đang chịu áp lực tìm kiếm nguồn cung cấp nguyên liệu ổn định từ các nguồn bên ngoài. Công ty dầu khí nhà nước PetroVietnam sản xuất 11,47 triệu tấn dầu thô vào năm 2020, giảm 12,4% so với năm 2019 và đánh dấu lần giảm thứ năm liên tiếp trong năm. Vietsovpetro, một bên liên quan và điều hành một số dự án thượng nguồn lớn trong nước, ước tính sản xuất 3,42 triệu tấn dầu thô vào năm 2020, giảm 8,8% so với một năm trước. Dung Quất ban đầu được thiết kế để chủ yếu lọc các loại dầu thô trong nước, bao gồm Bạch Hổ nhẹ và Bạch Hổ nặng Sư Tử Đen, Chim Sao, Thăng Long, cũng như một số loại nhập cảng từ các nhà sản xuất lân cận, bao gồm Labuan của Malaysia và Seria Light của Brunei. Gần đây, BSR nhận một vài lô hàng dầu thô ngọt nhẹ từ thị trường Địa Trung Hải và Hoa Kỳ để bù trừ cho sự thiếu hụt của Dung Quất, nhưng để có dòng thu mua nguyên liệu ổn định và thường xuyên hơn, công ty nhà nước này đang hướng tới châu Phi.

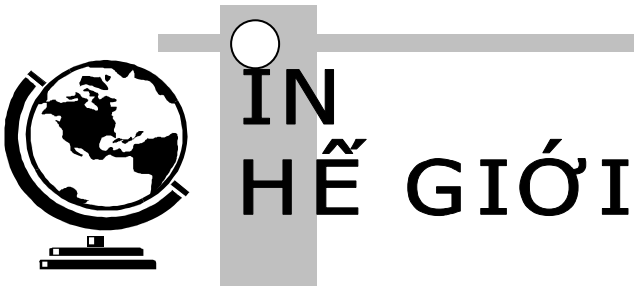
Nguồn: <https://thanhnien.vn>

*** Công an CSVN phá một đường dây buôn bán trẻ sơ sinh sang Trung Cộng:**

Truyền thông cs Việt Nam đưa tin nhà chức trách trong nước đã phá một đường dây mua bán trẻ sơ sinh xuyên quốc gia. Trong đêm 25/02, cục cảnh sát hình sự phối hợp với công an thành phố Hà Nội và tỉnh Cao Bằng đồng loạt ập vào kiểm tra nhiều địa điểm tại Cao Bằng mà các đối tượng môi giới đang thuê nhà để chăm nuôi một số trẻ sơ sinh trước khi đem bán sang Trung Cộng. Bốn trẻ sơ sinh được cứu kịp thời trước khi bị đưa sang bên kia biên giới. Công an đã bắt ba kẻ trong đường dây bán trẻ em và xác định được bốn phụ nữ có hành vi bán con cùng một người mang thai tháng thứ tám và hai phụ nữ sắp sinh khác đã được đưa sang Trung Cộng. Cuối năm 2018, công an tỉnh Nghệ An đã cảnh báo tình trạng nhiều phụ nữ dân tộc ở vùng núi cao, có thai từ tháng thứ sáu đến tháng thứ tám bị đưa sang Trung Cộng và những đứa trẻ vừa được sinh ra sẽ bị bán. Công an tỉnh này đã bắt giữ 16 vụ buôn người, giải cứu hơn 40 nạn nhân. Pháp luật cộng sản Việt Nam có điều khoản trừng phạt hành vi buôn người nhưng không có quy định về mua bán bào thai.

Nguồn: <https://nld.com.vn>

Quảng Trực
(Tháng 2 & 3.2021)

• Quảng Trục phụ trách

* Báo cáo mới về tình trạng hệ sinh thái bị hủy hoại do Trung Cộng bành trướng ở Biển Đông:

Hoạt động bành trướng quân sự của Trung Cộng tại Biển Đông đang đẩy hệ sinh thái tại khu vực biển này đến bờ hủy diệt. Đây là kết luận được đưa ra trong báo cáo do Quỹ Nghiên Cứu Observer của Ấn Độ (Observer Research Foundation) thực hiện và được Mạng ANI loan đi ngày 10/3. Báo cáo có tên 'In deep water: Current threats to the marine ecology of the South China Sea', tạm dịch 'Những mối đe dọa hiện nay đối với hệ sinh thái dưới biển tại khu vực Biển Đông'. Báo cáo nêu rõ các hoạt động xây dựng ở các đảo mà Trung Cộng cải tạo, cộng với hoạt động khai thác dầu khí và đánh bắt quá mức của nước này khiến các rạn san hô cũng như sinh vật biển bị hủy diệt. Thực trạng này đe dọa đến an ninh lương thực và năng lượng của các quốc gia ven bờ. Theo báo cáo, lâu nay hệ sinh thái tại khu vực Biển Đông từng phải chịu áp lực khi đây là một tuyến đường biển nhộn nhịp nhất thế giới. Bên cạnh đó tình trạng biến đổi khí hậu khiến mực nước biển dâng và nhiệt độ tăng cũng gây nên những thiệt hại về dài hạn. Hai chuyên gia chuyên phân tích về Biển Đông tại ORF là Pratinashree Basu và Aadya Chaturvedi nêu rõ mối quan hệ mật thiết giữa Biển Đông với toàn thể khu vực. Cảnh báo về hệ sinh thái biển tại Biển Đông bị các hoạt động bồi lấp để xây đảo nhân tạo của Trung Cộng từng được giới chuyên gia đưa ra lâu nay. Vào tháng 10/2020, ông John McManus, một giáo sư chuyên ngành Hải Sinh Học thuộc Đại học Miami ở tiểu bang Florida, Hoa Kỳ, cho biết một số rạn san hô ở Biển Đông đã "biến mất vĩnh viễn" vì bị con người bồi đắp xây dựng các căn cứ quân sự ngay trên chúng. Ông McManus, trong một báo cáo trước đó về hệ sinh thái ở Biển Đông, cũng cho rằng Trung Cộng là nước phá hoại nhiều nhất hệ sinh thái môi trường Biển Đông.

* Hoa Kỳ cam kết bảo vệ Phi Luật Tân khi đồng minh bị tấn công ở Biển Đông:

Ngoại trưởng Hoa Kỳ Antony Blinken hôm 27/1 cam kết Hoa Kỳ sẽ bảo vệ đồng minh Phi Luật Tân nếu các lực lượng có vũ trang, tàu thuyền và máy bay của nước này bị tấn công ở khu vực Thái Bình Dương bao gồm cả Biển Đông. Ngoại trưởng Antony Blinken đưa ra cam kết này trong cuộc điện đàm với Ngoại trưởng Phi Luật Tân Theodore Locsin Jr. Trong thông cáo báo chí của Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ đưa ra sau cuộc điện đàm, Ngoại trưởng Hoa Kỳ cam kết việc tuân thủ Hiệp ước phòng thủ được ký giữa hai nước, đồng thời hai bên cũng tái khẳng định hợp tác giữa hai nước vì một khu vực Ấn Độ Thái Bình Dương tự do và mở. Trong khi đó, cũng trong ngày 27/1, Bộ Ngoại giao Phi Luật Tân đã chính thức gửi công hàm phản đối Bắc Kinh vì đã thông qua luật hải cảnh cho phép lực lượng hải cảnh được dùng vũ lực với tàu nước ngoài trong vùng nước còn đang tranh chấp ở Biển Đông. Ông Locsin viết trên Twitter rằng "*trong khi việc thực hiện luật là một đặc quyền về chủ quyền, luật mới này - xét về khu vực nó được áp dụng là khu vực Biển Đông - là một đe dọa chiến tranh bằng lời nói đối với bất cứ quốc gia nào giám thách thức luật; mà nếu không bị thách thức thì sẽ phải tuân thủ nó*". Trước đó, vào ngày 22/1, Quốc hội Trung Cộng đã thông qua luật hải cảnh mới. Luật bắt đầu có hiệu lực từ ngày 1/2/2021. Luật hải cảnh của Trung Cộng quy định trong từng trường hợp cụ thể, lực lượng chấp pháp của Trung Cộng có thể sử dụng các loại vũ khí khác nhau để đối phó với tàu nước ngoài bao gồm vũ khí cầm tay, vũ khí phóng từ tàu hoặc từ trên không. Luật cũng cho phép nhân viên chấp pháp của Trung Cộng được quyền phá huỷ các cấu trúc mà nước khác xây dựng trên các thực thể mà Trung Cộng đòi chủ quyền, lên tàu và kiểm tra các tàu nước ngoài trong vùng nước mà Bắc Kinh đòi chủ quyền. Ngay sau khi Trung Cộng thông qua luật mới, vào ngày 23/1, Hoa Kỳ cho biết đội tàu tác chiến do hàng không mẫu hạm USS Theodore Roosevelt dẫn đầu đã vào Biển Đông để duy trì tự do hàng hải ở khu vực. Hôm 26/1, truyền thông Phi Luật Tân đưa tin, các tàu hải cảnh của Trung Cộng gần đây đã ngăn cản các ngư dân Phi Luật Tân vào khu vực đảo Thị Tứ mà nước này đang chiếm đóng thuộc khu vực quần đảo Trường Sa.

*** Trung Cộng chuẩn bị triển khai giàn khoan dầu biển sâu mới ra Biển Đông:**

Đài truyền hình Trung ương Trung Cộng (CGTV) hôm 18/1 cho biết nước này chuẩn bị triển khai một giàn khoan dầu biển sâu lớn được sản xuất trong nước lần đầu tiên ra Biển Đông, dự kiến vào tháng 6 tới. Theo CGTV, giàn khoan này sẽ được triển khai đến lô dầu khí có tên Lingshui 17-2, nằm cách thành phố Tam Á thuộc tỉnh Hải Nam khoảng 150 km và có độ sâu là 1.500 mét. Đây được coi là những thách thức không nhỏ trong việc khoan tìm và khai thác dầu khí đối với các giàn khoan. Giàn khoan mới thuộc dự án do Tập đoàn Dầu khí quốc gia Trung Cộng (CNOOC) thực hiện và được sản xuất trong vòng 21 tháng. Giàn khoan được nói có trọng lượng 110.000 tấn, tương đương 3 tàu sân bay cỡ trung bình và được coi là giàn khoan lớn nhất dạng này của Trung Cộng. Đại diện CNOOC được CGTV trích lời cho biết giàn khoan này có thể coi là cái đầu tiên trên thế giới. Giàn khoan có thể trữ tối đa 20.000 m³ dầu trong 10 ngày, cho phép có thêm thời gian để chuyển lên tàu đưa về bờ. CNOOC mới đây bị chính phủ Hoa Kỳ xếp vào danh sách đen kinh tế vì đã có những hoạt động giúp chính phủ Trung Cộng đe dọa các nước láng giềng trong hoạt động dầu khí ở Biển Đông. Bộ Tài chính Mỹ mới đây tuyên bố sẽ thêm CNOOC vào danh sách trừng phạt, nhằm phong tỏa tài sản của tập đoàn này và cấm họ làm ăn với các công ty Mỹ. Hồi năm 2014, CNOOC đã điều giàn khoan HD 981 ra khu vực Hoàng Sa tranh chấp với Việt Nam. Vụ việc khiến quan hệ hai nước trở nên căng thẳng nhiều tuần lễ.

*** Quân đội mở rộng thiết quân luật sau ngày đẫm máu ở Myanmar:**

Quân đội Myanmar đã áp đặt thiết quân luật lên thêm nhiều quận, sau một trong những ngày biểu tình đẫm máu nhất, kể từ cuộc đảo chính hồi tháng 2/2021. Ít nhất 21 người được cho là đã thiệt mạng tại thành phố Yangon hôm 15/2/2021, với những tử vong khác được ghi nhận trên khắp quốc gia Đông Nam Á này. Báo lực nổ ra một ngày trước khi nhà lãnh đạo dân sự bị lật đổ của đất nước, bà Aung San Suu Kyi, dự kiến phải ra hầu tòa. Bà Suu Kyi sắp phải đối mặt với hàng loạt cáo buộc mà người ủng hộ bà cho là bịa đặt. Người biểu tình ủng hộ dân chủ đang yêu cầu trả tự do cho bà Suu Kyi, người đứng đầu đảng Liên minh Quốc gia vì Dân chủ (NLD), đảng đã giành chiến thắng vang dội

trong cuộc bầu cử tháng 11/2020. Bà Suu Kyi bị giam giữ tại một địa điểm không rõ kể từ cuộc đảo chính ngày 1/2/2021. Quân đội đã giam giữ hầu hết lãnh đạo của đảng NLD sau cuộc đảo chính với cáo buộc gian lận cử tri. Không có bằng chứng nào được đưa ra về cáo buộc gian lận này. Quân đội ban đầu tuyên bố thiết quân luật ở hai quận của Yangon hôm Chủ nhật 15/2/2021 sau khi các doanh nghiệp Trung Cộng bị tấn công. Lệnh này được mở rộng thêm hôm thứ Hai. Người biểu tình tin rằng Trung Cộng đang hỗ trợ quân đội Miến Điện nhưng không rõ ai đứng sau các cuộc tấn công cuối tuần.

*** Ngoại trưởng TQ nói cáo buộc diệt chủng người Uighur là 'lố bịch':**

Ngoại trưởng Trung Cộng nói các cáo buộc theo đó cho rằng TC đang tiến hành diệt chủng người Hồi Giáo Uighur là "vô cùng lố bịch" và "hoàn toàn đối trá". Ông Vương Nghị đưa ra những lời nhận xét trên trong buổi họp báo thường niên của ông hôm 8/3/2021. Một số quốc gia, trong đó có Hoa Kỳ, đã dùng từ ngữ trên để miêu tả cách đối xử của Trung Cộng đối với người Uighur. Các cáo buộc được đưa ra giữa lúc đang có ngày càng nhiều bằng chứng về tình trạng lạm dụng tại các trại giáo dục cải tạo dành cho người Uighur ở tỉnh Tân Cương. Trung Cộng bị cáo buộc là đã dùng biện pháp triệt sản bắt buộc đối với phụ nữ Uighur và tách trẻ em ra khỏi gia đình. Các điều tra của BBC nói rằng người Uighur bị buộc phải lao động cưỡng bức, và tiết lộ về tình trạng hăm hiếp, tra tấn có hệ thống. Các cáo buộc nói rằng phụ nữ Uighur phải chịu chương trình kế hoạch hóa sinh nở 'tàn nhẫn'. Trung Cộng đã cấm kênh truyền hình BBC World News do kênh này đưa tin về vấn đề người Uighur và virus corona. Liên Hiệp Quốc nói có ít nhất một triệu người thiểu số theo Hồi Giáo đang bị giam giữ tại các khu trại mà Trung Cộng nói là trung tâm giáo dục đào tạo và là nơi nhằm xóa bỏ chủ nghĩa khủng bố. Tuy nhiên, cả cựu và đương kim Ngoại trưởng Hoa Kỳ đều miêu tả cách đối xử của Trung Cộng đối với người Uighur là diệt chủng. Từ này cũng được sử dụng tại quốc hội các nước Canada và Hòa Lan. Công ước của Liên Hiệp Quốc về phòng chống và trừng phạt tội diệt chủng định nghĩa rằng diệt chủng là các hành động nhằm hủy diệt toàn bộ hoặc một phần một quốc gia, một sắc tộc, chủng tộc hoặc một nhóm tôn giáo. Các cáo buộc đã dẫn tới việc có những lời kêu gọi từ một số quốc gia, theo đó muốn tẩy chay Thế Vận Hội Mùa đông Bắc Kinh 2022. Phát biểu hôm Chủ

Nhật, Ngoại trưởng Vương Nghị nói rằng các chính trị gia phương Tây đang chọn cách tin vào những lời nói dối về những gì đang diễn ra tại Tân Cương, và nói Trung Cộng hoan nghênh mọi người tới thăm khu vực. "Cái gọi là 'diệt chủng' ở Tân Cương là vô cùng lỗi bịch. Đó là lời đồn đoán có động cơ ngầm và hoàn toàn dối trá. "Khi nói tới 'diệt chủng', hầu hết mọi người nghĩ tới người bản địa Bắc Mỹ hồi thế kỷ 16, các nô lệ Châu Phi thời thế kỷ 16, người Do Thái thời thế kỷ 20, và thổ dân châu Úc, những người vẫn đang phải đấu tranh ngày nay", Vương Nghị nói, nhằm tới hồ sơ nhân quyền ở một số quốc gia, mà đang chỉ trích Trung Cộng. Hồi tháng Giêng, Hoa Kỳ nói về tình trạng diệt chủng tại Tân Cương đang diễn ra, và "chúng ta đang chứng kiến việc đang có nỗ lực có hệ thống nhằm hủy diệt người Uighur của quốc gia độc đảng Trung Cộng". Ông Vương cũng kêu gọi Hoa Kỳ xóa bỏ những hạn chế "không hợp lý" đối với Trung Cộng, nhằm cải thiện quan hệ hợp tác giữa hai bên. Khi được hỏi về những xích mích với Hoa Kỳ, trong đó có cả chuyện liên quan tới Đài Loan và tranh chấp ở biển Đông, ông Vương nói rằng Bắc Kinh "sẽ không bao giờ chấp nhận các cáo buộc và những lời bôi nhọ vô căn cứ". "Người ta hy vọng rằng Hoa Kỳ và Trung Cộng sẽ đáp ứng lẫn nhau và bỏ các hạn chế bất hợp lý đã áp lên quan hệ Trung-Mỹ cho đến nay càng sớm càng tốt, và không tạo thêm những rào cản nhân tạo mới," ông nói. Tổng Thống Hoa Kỳ Joe Biden đã miêu tả sự cạnh tranh ngày càng lớn từ Trung Cộng là một trong những thách thức then chốt mà chính quyền ông phải đương đầu.

*** Thăm Iraq Giáo hoàng Francis kêu gọi chấm dứt bạo lực và chủ nghĩa cực đoan:**

Giáo hoàng Francis kêu gọi chấm dứt bạo lực và chủ nghĩa cực đoan, trong chuyến thăm đầu tiên của ông tới Iraq. Đây là chuyến công du quốc tế đầu tiên của Giáo hoàng kể từ khi bắt đầu đại dịch virus corona. Covid và lo ngại về an ninh đã khiến đây là chuyến thăm rủi ro nhất của ông, nhưng vị Giáo hoàng 84 tuổi khẳng định đây là "nghĩa vụ". Ông cũng cho rằng cộng đồng Cơ đốc giáo đang suy yếu ở Iraq nên có vai trò nổi bật hơn với tư cách là những công dân có đầy đủ các quyền, tự do và trách nhiệm. Ông hy vọng sẽ thúc đẩy đối thoại đa tôn giáo - gặp gỡ giáo sĩ Hồi giáo dòng Shia được tôn kính nhất của Iraq - và sẽ cử hành Thánh lễ tại một sân vận động ở Irbil ở phía bắc. Thủ Tướng Iraq Mustafa al-Kadhimi đã chào đón ông tại sân bay,

trên thảm đỏ, cùng những người Iraq trong trang phục dân tộc, các bài hát của một dàn hợp xướng hầu như không đeo khẩu trang. Hàng trăm người xếp hàng dọc đường sân bay khi đoàn xe của Đức Giáo hoàng, được hộ tống bởi đoàn xe mô tô cảnh sát, rời khỏi thành phố. Tuy nhiên, Giáo hoàng được cho là đi khập khiễng, cho thấy bệnh đau thần kinh tọa tiếp tục làm phiền ông. Trong bài phát biểu sau khi được Tổng Thống Iraq Barham Salih chào đón, Giáo hoàng Francis cho biết ông rất vui mừng được đến Iraq, nơi được ông mô tả là "cái nôi của nền văn minh". "Cầu mong cuộc đụng độ vũ khí sẽ ngưng... cầu cho các hành động bạo lực và chủ nghĩa cực đoan, bè phái và sự không khoan dung sẽ chấm dứt!" ông nói. "Iraq đã phải hứng chịu những hậu quả tai hại của chiến tranh, tai họa khủng bố và xung đột giáo phái thường xuất phát từ một chủ nghĩa chính thống không có khả năng chấp nhận chung sống hòa bình với các nhóm sắc tộc và tôn giáo khác nhau". Ông quay sang những người theo đạo Cơ đốc ở Iraq, những người mà ông cho rằng cần có vai trò lớn hơn trong đời sống cộng đồng. Ông nói: "Sự hiện diện lâu đời của những người theo đạo Thiên Chúa ở vùng đất này, và những đóng góp của họ cho đời sống của quốc gia, tạo thành một di sản phong phú mà họ muốn tiếp tục phục vụ tất cả mọi người. Ông nói rằng sự đa dạng của Iraq là một "nguồn tài nguyên quý giá để thu hút, không phải là một trở ngại để loại bỏ". Giáo hoàng Francis sau đó đã đến tổ chức thánh lễ tại nhà thờ Công giáo Syriac Đức Mẹ Cứu rỗi ở Baghdad, nơi bị các phần tử thánh chiến tấn công năm 2010, khiến 52 người theo đạo Thiên Chúa và cảnh sát thiệt mạng.

*** Quốc hội Trung Cộng chuẩn bị thay toàn bộ cơ chế bầu cử ở Hong Kong:**

Một quan chức cấp cao cho biết, Bắc Kinh có kế hoạch đại tu hệ thống bầu cử của Hong Kong để đảm bảo những người "yêu nước" nắm quyền. Một dự thảo quyết định về cải cách sẽ được bàn luận tại cuộc họp chính trị lớn nhất trong năm của Trung Cộng, bắt đầu vào thứ Năm 5/3/2021 tại Bắc Kinh...

Sự kiện này diễn ra khi 47 nhà hoạt động ủng hộ dân chủ bị buộc tội "lật đổ" theo luật an ninh mới mà giới chỉ trích cho rằng đang được Bắc Kinh sử dụng để trấn áp những bất đồng chính kiến trong thành phố.

Hong Kong là một phần của Trung Cộng, nhưng được quản lý theo nguyên tắc "một quốc gia, hai thể chế", có nghĩa là thành phố này có

hệ thống luật pháp và các quyền riêng bao gồm tự do ngôn luận và tự do báo chí. Đã có các cuộc biểu tình bạo lực diễn ra vào năm 2019. Đầu tháng trước một dự luật để "đảm bảo những người yêu nước quản lý Hong Kong" sẽ được thông qua vào tháng Ba - một dấu hiệu cho thấy Trung Cộng không còn có ý định dung thứ cho những tiếng nói chống đối. Đây là lần Trung Cộng áp dụng Luật An ninh Quốc gia gây tranh cãi, được đề xuất tại NPC năm ngoái, trên quy mô lớn nhất.

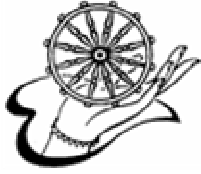
Cho đến gần đây, Hong Kong đã có một phe đối lập nhỏ đạt được thành công tại các cuộc bầu cử địa phương. Đó là điều đáng báo động đối với ĐCSTQ, vì nó cho thấy rằng tất cả những luận điệu tiêu cực của họ dường như không hiệu quả". ĐCSTQ thực sự muốn dẹp bỏ những tiếng nói mà họ không thích nghe, và sẽ có nhiều rào cản hơn đối với những người dân tự ra ứng cử. NPC chính thức phê duyệt Kế hoạch 5 năm lần thứ 14 đã được công bố vào cuối năm ngoái. Trung Cộng cũng bảo hộ mô hình "lưu thông kép" thúc đẩy tiêu dùng trong nước, đồng thời phục vụ cho các thị trường xuất khẩu ở nước ngoài. Benjamin Hillman, giáo sư tại Đại học Quốc gia Australia, nói với BBC rằng những mục tiêu như vậy một phần xuất phát từ lo ngại rằng Mỹ có thể hạn chế khả năng tiếp cận của Trung Cộng với các công nghệ tiên tiến, như chất bán dẫn. Ông nói, những hành động như vậy "có thể khiến các công ty như Huawei suy yếu, và hạn chế tăng trưởng kinh tế trong tương lai cũng như sức mạnh của ngành công nghiệp Trung Cộng". NPC cũng dự kiến sẽ thảo luận về các vấn đề môi trường, bao gồm cả kế hoạch làm cho Trung Cộng không phát thải khí carbon vào năm 2060.

*** Covid: Mỹ và các đồng minh hứa một tỷ liều vaccine cho Đông Nam Á:**

Các nhà lãnh đạo của Mỹ, Úc, Ấn Độ và Nhật Bản đã đồng ý cung cấp một tỷ liều vaccine chống virus Corona cho phần lớn châu Á vào cuối năm 2022. Cam kết chung được đưa ra sau cuộc họp đầu tiên của các nhà lãnh đạo của nhóm được gọi là Quad - một nhóm bốn quốc gia thành viên được thành lập vào năm 2007. Các loại vaccine, mà dự kiến là sản phẩm Johnson & Johnson liều đơn, được chuẩn bị để sản xuất tại Ấn Độ. 'Ban đầu tập trung cho Đông Nam Á'. Mỹ nói "cam kết chung lớn" ban đầu sẽ tập trung vào việc cung cấp các liều thuốc cho Đông Nam Á. Cố vấn An ninh Quốc gia Hoa Kỳ cho hay: "Với sản xuất của Ấn Độ, công nghệ

của Hoa Kỳ, nguồn tài chính của Nhật Bản và Hoa Kỳ và hậu cần của Úc... [chúng tôi] cam kết cung cấp tới một tỷ liều vaccine", ông Jake Sullivan phát biểu ngay sau hội nghị thượng đỉnh họp qua mạng hôm thứ Sáu, 12/3/2021. Ông Sullivan nói vaccine sẽ được chuyển đến Hiệp hội các quốc gia Đông Nam Á (ASEAN) cũng như "Thái Bình Dương và hơn thế nữa". ASEAN là một tổ chức quốc tế gồm 10 thành viên, đại diện cho hơn 500 triệu dân. Công ty Biological Ltd của Ấn Độ sẽ sản xuất liều bổ sung của Johnson & Johnson, mà đã nhận được sự chấp thuận ban đầu của Tổ chức Y tế Thế giới (WHO) vào thứ Sáu. "Năng lực sản xuất vaccine đáng gờm của Ấn Độ sẽ được mở rộng với sự hỗ trợ từ Nhật Bản, Mỹ và Australia", Thủ Tướng Ấn Độ Narendra Modi viết trên Twitter sau cuộc họp. Cuộc hội đàm hôm thứ Sáu là cuộc thảo luận đầu tiên của nhóm ở cấp lãnh đạo và ông Modi nói "vaccine, biến đổi khí hậu và các công nghệ mới nổi" đều nằm trong chương trình nghị sự. Ngoại trưởng Ấn Độ Harsh Vardhan Shringla nói: "Bốn quốc gia đã đồng ý kế hoạch tập hợp các nguồn lực tài chính, khả năng sản xuất... và sức mạnh hậu cần của họ để tăng cường sản xuất và phân phối vaccine Covid-19.". Thủ Tướng Nhật Bản Yoshihide Suga nói với các phóng viên rằng ông đã nêu lên "sự phản đối mạnh mẽ đối với Trung Cộng" tại hội nghị thượng đỉnh. Nhóm Quad thường được coi là đối trọng với sự quyết đoán ngày càng gia tăng của Trung Cộng ở châu Á, và các bình luận từ bốn nhà lãnh đạo sau cuộc họp dường như có mục đích gián tiếp nhắm vào Bắc Kinh. Tất cả các quốc gia cam kết bảo vệ một lục địa "tự do và cởi mở". "Chúng tôi đang đổi mới cam kết của mình để đảm bảo rằng khu vực của chúng tôi được điều chỉnh bởi luật pháp quốc tế, cam kết duy trì các giá trị phổ quát và không bị ép buộc", Tổng Thống Mỹ Joe Biden, người chủ trì cuộc họp, nói trong một tuyên bố. Thủ Tướng Úc Scott Morrison cho biết hội nghị thượng đỉnh đại diện cho "một bình minh mới". Tuy nhiên, Thủ Tướng Nhật Bản Yoshihide Suga đã có quan điểm trực tiếp hơn chống lại Bắc Kinh. Ông nói với các phóng viên rằng ông đã "phản đối mạnh mẽ những nỗ lực đơn phương của Trung Cộng nhằm thay đổi hiện trạng", đồng thời nói thêm rằng các nhà lãnh đạo khác đã bày tỏ sự ủng hộ đối với bình luận của ông.

Quảng Trực
(Tháng 02, 03/2021)

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THỐNG NHẤT

Chi Bộ Đức Quốc e.V. (gemeinnütziger Verein)

(Thành lập năm 1979 tại Hannover)

Hội Phật Tử Việt Nam Tỵ Nạn tại Cộng Hòa Liên Bang Đức e.V.

(gemeinnütziger Verein – Thành lập năm 1978 tại Hannover)

Pagode Viên Giác * Karlsruher Str. 6 * 30519 Hannover, Germany

Tel.: +49-511-879630 * Fax: +49 511 87941200 + homepage: www.viengiac.info * Email: info@viengiac.de

Phật lịch 2564, Hannover ngày 04.03.2021

ĐIỆN THƯ PHÂN ƯU VÀ CẦU NGUYỆN

NAM MÔ TIẾP DẪN ĐẠO SƯ A DI ĐÀ PHẬT

Kính gửi: - Môn Đồ Pháp Quyển chùa Phật Huệ tại Frankfurt và chùa Phật Bảo tại Barntrop

- Chư Tăng Ni Phật Tử Việt Nam tại Đức nói riêng và Âu Châu nói chung vừa biết tin về sự ra đi vĩnh viễn của:

SƯ BÀ THÍCH NỮ DIỆU HẠNH

THẾ DANH: MAI THÚY ẢNH

PHÁP TỰ: LỆ TRÍ – PHÁP HIỆU: TỪ NGUYỆN

Sinh ngày 12 tháng 6 năm 1942 tại Việt Nam

Vãng sanh lúc 10:30 sáng ngày 01 tháng 3 năm 2021

tại Bệnh viện Frankfurt, Đức Quốc

Thượng thọ 80 tuổi.

Thuộc dòng phái Lâm Tế Gia Phổ đời thứ 42, là người khai sơn, Trụ trì chùa Phật Bảo tại Barntrop cũng như đương kim Tri Sự chùa Phật Huệ tại Frankfurt; đồng thời cũng là thành viên sáng lập Chi Bộ Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Đức Quốc từ năm 1979 tại Hannover.

Nay Sư Bà theo Phật về Tây đã để lại một khoảng không gian vô tận trống vắng của hai tự viện nói trên.

Chúng tôi xin đại diện cho toàn thể Tăng Ni và Tín Đồ Phật Giáo Việt Nam tại Đức Quốc xin đốt nén tâm hương hướng về nơi an trí nhục thân của Sư Bà tại Frankfurt để nhất tâm cầu nguyện và mong rằng Đức Từ Phụ A Di Đà phóng quang tiếp dẫn Sư Bà về cảnh giới Khứ Lai Tự Tại của người xuất gia đã sống với 80 năm trên trần thế này.

Đại diện Chi Bộ, các chùa, Niệm Phật Đường, Hội Phật Tử Việt Nam Tỵ Nạn và các Chi Hội Phật Tử tại Đức Quốc cùng các Gia Đình Phật Tử sở thuộc và Ban Biên Tập Báo Viên Giác đồng nhất tâm cầu nguyện.

- Hòa Thượng Thích Như Điển, Phương Trưởng khai sơn Tổ Đình Viên Giác, sáng lập Chi Bộ GHPGVNTN Đức Quốc, thành lập Hội Phật Tử và các Gia Đình PTVN tại Đức, sáng lập Chủ Nhiệm báo Viên Giác.
- Đại Đức Thích Hạnh Bốn, trụ trì Tổ Đình Viên Giác và Tăng Ni chúng thuộc bốn tự.
- Thượng Tọa Thích Đồng Vãn, trụ trì chùa Phổ Bảo và Chư Tăng tại München.
- Thượng Tọa Thích Hạnh Tấn, trụ trì Tu Viện Vô Lượng Thọ và Tăng Ni chúng tại Schmiedeberg.
- Thượng Tọa Thích Hạnh Bảo, trụ trì chùa Liên Tâm và Tăng Chúng tại Turuku, Phần Lan.
- Thượng Tọa Thích Hạnh Vân, trụ trì Tu Viện Viên Đức tại Ravensburg.
- Thượng Tọa Thích Hạnh Hòa, trụ trì chùa Viên Âm tại Nürnberg.
- Đại Đức Thích Hạnh Giới, trụ trì Tịnh Thất Viên Lạc và Tăng chúng tại Varel.
- Ni Trưởng Thích Nữ Diệu Tâm, Viện chủ chùa Bảo Quang và Ni chúng tại Hamburg.
- Ni Trưởng Thích Nữ Như Viên, Viện chủ chùa Viên Quang và Ni chúng tại Tübingen.
- Ni Trưởng Thích Nữ Diệu Phước, Viện chủ chùa Linh Thấu tại Berlin và Tu Viện Lộc Uyển cùng Ni chúng tại Rostock.
- Ni Sư Thích Nữ Minh Hiếu, trụ trì chùa Bảo Thành và Ni chúng tại Koblenz.
- Ni Sư Thích Nữ Tuệ Đàm Châu, trụ trì chùa Bảo Đức tại Oberhausen.
- Hội Phật Tử Tỵ Nạn Việt Nam và tất cả các Chi Hội Phật Tử Việt Nam tại Cộng Hòa Liên Bang Đức.
- 7 Gia Đình Phật Tử Việt Nam hiện sinh hoạt tại Đức.
- Ban Biên Tập và thành viên Báo Viên Giác.

ĐỒNG THÀNH KÍNH PHÂN ƯU, CẦU NGUYỆN VÀ TƯỜNG NIỆM

CÁO PHÓ

Gia đình chúng tôi vô cùng đau buồn báo tin
cùng thân bằng, quyến thuộc,
bằng hữu xa gần
Mẹ, Bà Nội, Bà Ngoại, Bà Cố của chúng tôi là:

BÀ ELLI TRẦN

Nhũ danh **NGUYỄN THỊ NGỌC KIM**
Sinh ngày 24.8.1928 tại Đà Nẵng, Việt Nam
Tạ thế ngày 17.02.2021
tại Mühlheim am Main (Đức Quốc)
Thượng thượng thọ 92 tuổi
Linh cữu được quàn tại:
Friedhof Offenbach, Mühlheimer Str. 425,
63075 Offenbach am Main
Nghỉ thức tang lễ được cử hành
Ngày chủ nhật, 21.02.2021 vào lúc 11:00 giờ
tại nghĩa trang Offenbach.

Vì tình hình dịch bệnh hiện nay và theo quy định của nhà nước hạn chế số người tham dự nên chúng tôi chỉ tổ chức giới hạn trong phạm vi gia đình và con cháu, kính mong Quý Vị thông cảm và lượng thứ.

TANG GIA ĐỒNG KÍNH BÁO

- Trưởng nam: Trần hoàng Việt và vợ cùng các con và các cháu (USA)
- Trưởng nữ: Phan thị Kim Chi cùng chồng và các con và cháu (Đức)
- Thứ nam: Trần toàn Chí cùng vợ và các con (Đức)
- Thứ nam: Trần hoàng Thông cùng các con và các cháu (USA)
- Thứ nữ: Lê kim Lan và các con (USA)
- Thứ nam: Trần hoàng Minh cùng vợ và các con (Đức)
- Thứ nữ: Trần cẩm Tuyết (Đức)

**CÁO PHÓ NÀY THAY THẾ THIỆP TANG
XIN MIỄN PHÚNG ĐIỀU**

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Được tin thân mẫu của Đạo Hữu Phúc Hòa Trần Toàn Chí và là nhạc mẫu của Phật tử Diệu Danh Mai Vũ tại Offenbach, Đức Quốc là:

BÀ ELLI TRẦN

Nhũ danh **NGUYỄN THỊ NGỌC KIM**
Sinh ngày 24.08.1928
tại Đà Nẵng, Việt Nam
Tạ thế ngày 17.02.2021
tại Mühlheim am Main, Đức Quốc
Thượng thượng thọ 92 tuổi.

*Vang tiếng kinh nhằm vinh danh tuổi thọ
Trong hào quang thấp thoáng Mẹ Mân Côi
Rộng vòng tay bao ân cần cứu rỗi
Có thiên đàng thánh thể trong mắt người.*

Chúng tôi thành thật phân ưu cùng gia đình Phật tử Diệu Danh Mai Vũ và đại gia đình tang quyến; đồng thời xin thành kính cầu nguyện cho hương linh cụ Bà Elli Trần sớm về cõi an Tịnh.

- Hòa Thượng Thích Như Điển, Phương Trượng Tổ Đình Viên Giác, Sáng lập Chủ Nhiệm Báo Viên Giác tại Đức Quốc.
- Đại Đức Thích Hạnh Bốn, Trụ Trì và Chư Tăng Ni Tổ Đình Viên Giác, Hannover, Đức Quốc.
- Phù Vân, Chủ Bút và Ban Biên Tập Báo Viên Giác tại Đức Quốc.

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Được tin Đạo hữu:

TRẦN VĂN QUÝ
PHÁP DANH TÂM TỊNH
BÚT DANH TRẦN NGÂN TIÊU
Cộng tác viên Báo Viên Giác
tại Hannover, Đức Quốc.
Sinh ngày 10.5.1941
Tại Hưng Yên, Việt Nam.
Mất ngày 19.01.2021
tại Orlando, Florida, Hoa Kỳ
Hưởng thọ 79 tuổi.

*Ba nén tâm hương tiễn anh đi
Một đêm trăm mặc chuyện phân kỳ
Xa xôi mà tưởng như gần gũi
Lặng tiếng chuông, trì một niệm Từ Bi.*

Chúng tôi chân thành phân ưu cùng đại gia đình tang quyến tại Hoa Kỳ; đồng thời thành kính cầu nguyện cho hương linh anh Tâm Tịnh Trần Văn Quý sớm được vãng sanh Cực Lạc Quốc.

Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật

- Hòa Thượng Thích Như Điển, Phương Trưởng Tổ Đình Viên Giác, sáng lập Chủ Nhiệm Báo Viên Giác, Hannover, Đức Quốc.
- Đại Đức Thích Hạnh Bốn, Trụ Trì và Chủ Tăng Ni Tổ Đình Viên Giác, Hannover, Đức Quốc.
- Phù Vân, Chủ Bút và Ban Biên Tập Báo Viên Giác, Hannover, Đức Quốc.

CÁO PHÓ

Gia đình chúng tôi vô cùng thương tiếc báo tin cùng thân bằng quyến thuộc gần xa, Cha Mẹ, Chú Bác, Cậu Dì, Anh em xa gần của chúng tôi là:

Ông TRẦN VĂN QUÝ
Pháp danh TÂM TỊNH

Bút hiệu nhà văn, nhà thơ
TRẦN NGÂN TIÊU,

Cựu SVSQ Trừ Bị Thủ Đức Khóa 21.
Cựu Đại Úy QLVNCH phục vụ tại Tây
Ninh Hậu Nghĩa.

Nguyên Chủ tịch Hội Cựu Quân Nhân
QLVNCH thành phố Orlando, Florida.

Sinh ngày 10 tháng 5 năm 1941
tại tỉnh Hưng Yên, Bắc Việt,
Việt Nam.

Từ trần 9:35 tối ngày 19 tháng 01
năm 2021

(Nhằm ngày 7 tháng 12
năm Canh Tý, Âm lịch)
Hospice Unit at Adverthealth
Hospital tại Olando, Florida,
Hoa Kỳ.
Hưởng thọ 79 tuổi.

LINH CỬU ĐƯỢC QUÀN TẠI

BALDWIN FAIRCHILD GOLDENROD WINTER PARK
FUNERAL HOME - 7520 Aloma Ave, Winter Park,
FL 32792 - Phone: 407-677-5091

TANG LỄ TỔ CHỨC

Thứ bảy ngày 06 tháng 02: Lễ cầu siêu và
thăm viếng: 11:00 sáng - 2:30 chiều.

SAU ĐÓ LỄ DI QUAN VÀ AN TÁNG TẠI
Chapel Hill Cemetary, 2400 Harrell Road, Orlando,
FL 32817 -USA

TANG GIA ĐỒNG KÍNH BÁO

- Vợ Trần NANCY Nguyễn Cẩm
- Trưởng nữ Trần Thanh Thư
- Trưởng nam Trần Thanh Quân
- Thứ nam Trần Thanh My Phi
- Thứ nam Trần Thanh Cảnh Chương
- Thứ nữ Trần Thanh Thiên Thu
- Em vợ Nguyễn Văn Nam cùng vợ,
các con và các cháu.

CÁO PHÓ NÀY THAY THẾ THIỆP
TANG XIN MIỄN PHÚNG ĐIỀU

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Được tin:

Bà Quả Phụ **PHAN CÔNG ĐỘ**
Nhũ danh **TRẦN THỊ HIỀN**
Pháp danh **VIÊN TUYẾT**
Sanh ngày 01.02.1929

Mất ngày 17.03.2021 lúc 0 giờ 15
Nhằm ngày mồng 5 tháng 2 năm Tân Sửu
Tại tư gia ở Laatzen – Đức Quốc
Thượng thượng thọ 93 tuổi.

Chúng tôi chân thành chia buồn cùng đại gia đình tang quyến; đồng thời xin cầu nguyện cho hương linh Cụ Bà Viên Tuyết sớm được vãng sanh về miền Cực Lạc.

NAM MÔ TIẾP DẪN ĐẠO SƯ A DI ĐÀ PHẬT

- Hòa Thượng Thích Như Điển, Phương Trưởng Tổ Đình Viên Giác, Hannover, Đức Quốc
- Sư Bà Viện Chủ chùa Bảo Quang Hamburg
- Thượng Tọa Thích Hạnh Tấn. trụ trì Tu Viện Vô Lượng Thọ - Schriedeberg.
- Đại Đức Thích Hạnh Bốn, trụ trì và Chư Tăng Ni Tổ Đình Viên Giác, Hannover, Đức Quốc
- Chi Hội Phật Tử VNTN Hannover
- Ban Hộ Niệm và Ban Hộ Trì Tam Bảo chùa Viên Giác
- Gia đình các Đạo hữu, Thân hữu tại Hannover và Vùng Phụ Cận - Niedersachsen.

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Được tin bào đệ của Đạo hữu Nguyên Hằng Huỳnh Ngọc Nga, là:

HUỲNH VĂN HIẾU
tự **MƯỜI TUẤN**

Sinh ngày 18.10.1960
tại Sài Gòn - Việt Nam
Mất ngày 15.3.2021 tại Torino - Italia
Hưởng thọ 61 tuổi.

Chúng tôi thành thật phân ưu cùng Đạo hữu Nguyên Hằng Huỳnh Ngọc Nga và đại gia đình tang quyến ở Ý và Việt Nam; đồng thời chân thành cầu nguyện cho hương linh cậu Huỳnh Văn Hiếu sớm được vãng sanh Cực Lạc Quốc.

NAM MÔ TIẾP DẪN ĐẠO SƯ A DI ĐÀ PHẬT

- Hòa Thượng Thích Như Điển, Phương Trưởng Tổ đình Viên Giác, Hannover, Đức Quốc.
- Đại Đức Thích Hạnh Bốn, Trụ Trì và Chư Tăng Ni Tổ Đình Viên Giác, Hannover, Đức Quốc.
- Phù Vân, Chủ Bút và Ban Biên Tập - Kỹ Thuật Báo Viên Giác
- Nhóm Bút Nữ Báo Viên Giác tại Đức Quốc.

CÁO PHÓ & CẢM Ạ

Gia đình chúng con/chúng tôi vô cùng đau buồn báo tin cùng thân bằng quyến thuộc, bằng hữu xa gần, Mẹ, Bà Nội, Bà ngoại, Bà Cố chúng con/chúng tôi là:

TRẦN THỊ HIỀN
Pháp danh **Viên Tuyết**

Sanh ngày 01.02.1929 tại Sài Gòn Việt Nam.
Mất ngày 17.03.2021 lúc 00 giờ 15 phút
nhằm ngày 05 tháng 2 năm Tân Sửu
tại Laatzen, Đức Quốc.
Thượng thượng thọ 93 tuổi.

Tang gia chúng con/chúng tôi thành kính tri ân:

- Hòa Thượng Phương Trưởng Tổ Đình Viên Giác Hannover.
- Thượng Tọa Thích Viên Duy, Áo Quốc.
- Đại Đức Thích Chúc Thành, Thụy Điển.
- Đại Đức Thích Hạnh Bốn, Trụ trì và Chư Tăng Ni Tổ Đình Viên Giác Hannover.
- Bác Gia Trưởng và ĐPPT Tâm Minh.
- Cùng quý Cô, Chú, Bác anh chị em Phật Tử.
- Gia đình Thông Gia, Thân quyến, Nội ngoại xa gần phúng điếu, tụng kinh, cầu nguyện, cầu siêu hồi hướng và tiễn đưa Hương linh Mẹ, Bà Nội, Bà Ngoại, Bà Cố chúng con/chúng tôi được vãng sanh về miền Tây Phương Cực Lạc của Đức Phật A Di Đà.

Trong lúc tang gia bối rối, không sao tránh khỏi những điều sơ suất. Kính mong Chư Tôn Đức và Quý Vị niệm tình tha thứ.

Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật. Tang gia đồng kính bái:

- Trưởng nam Phan Công Tân, Vợ, các con và cháu
- Trưởng nữ Phan Thị Xuân và con.
- Thứ nữ: Phan Thị Hoa,
- Dâu Lê Thị Hạnh Phước và các con
- Gđ. Thứ nữ Phan Thị Mai
- Gđ. Thứ nữ Phan Thị Cúc (USA)
- Gđ. Thứ Nam: Phan Công Trường vợ và con
- Thứ nam Phan Công Sơn.
- Thứ nữ Phan Thị Kim Lan

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Được tin thân mẫu của Đạo hữu Mỹ Tuyết Trương Ngọc Huệ tại München, Đức Quốc là:

BÀ QUẢ PHỤ TRƯỞNG AN KHUÊ DANH GIANG NỮ PHÁP DANH NGỌC BẢO

Sinh ngày 29.09.1924
Mất ngày 28.11.2020
tại Trà Vinh, Việt Nam
Thượng thượng thọ 97 tuổi.

*Nghe tin Bác an nhiên về cõi tịnh
Lời nguyện cầu ngưỡng vọng ý tôn vinh
Bao thương tiếc gói tròn niềm quý kính
Bằng tâm thành hương khói quyên lời kính.*

Chúng tôi thành thật phân ưu cùng Đạo hữu Ngọc Huệ và đại gia đình tang quyến ở Việt Nam, Hoa Kỳ và Canada; đồng thời xin thành kính cầu nguyện cho hương linh cụ Bà Giang Nữ sớm được vắng sanh Cực Lạc Quốc.

NAM MÔ TIẾP DẪN ĐẠO SƯ A DI ĐÀ PHẬT

- Hòa Thượng Thích Như Điển, Phương Trưởng Tổ đình Viên Giác, Hannover, Đức Quốc.
- Đại Đức Thích Hạnh Bốn, Trụ Trì và Chư Tăng Ni Tổ Đình Viên Giác, Hannover, Đức Quốc.
- Gia đình thân hữu ở Đức Quốc: Nguyễn Trí Phù Vân (Hamburg), Văn Công Tuấn (Kiel), Diêu Hạnh (Ingolstadt), Nguyễn Hữu Mừng Chi (Wuppertal), Nguyễn Quý Đại, Trần Thị Diệu Hoa (München).

CÁO PHÓ & CẢM TẠ

Chúng con/chúng tôi thương tiếc báo tin cùng thân bằng quyến thuộc, bạn hữu trong ngoài nước Em, Chị của chúng con/ chúng tôi là:

TRẦN THỊ THÚY KHANH PHÁP DANH DIỆU THANH

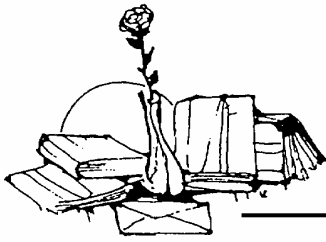
Sinh ngày 06.7.1944 tại Việt Nam
Mất ngày 21.01.2021
Tại Saarburg/ Đức Quốc
Hưởng thọ 77 tuổi

Chúng con / chúng tôi thành kính tri ân:

- Hòa thượng Thích Như Điển, Phương Trưởng chùa Viên Giác, Sáng lập Chủ nhiệm báo Viên Giác, Đức Quốc.
- Đại Đức Thích Hạnh Bốn, trụ trì và chư Tăng Ni chùa Viên Giác, Đức
- Anh Phù Vân và Ban Biên Tập báo Viên Giác, Đức,
- Hội Phật Tử VNTN tại CHLB Đức
- Chi Hội Phật Tử VNTN Saarland-Trier & VPC
- và thân bằng quyến thuộc cùng bạn hữu khắp nơi đã điện thoại, điện thư phân ưu cùng gia đình chúng tôi.

TANG GIA ĐỒNG KHẮP BÁO

- Chị: Trần Thị Thu Thủy cùng chồng và con cháu (Đức)
- Anh: Trần Phong-Lưu và Lê Thị Huỳnh Hoa (Đức)
- Em: Trần Thị Anh Yên cùng chồng và con cháu (Việt Nam)
- Em: Trần Tứ Hải (Đức)

HỘP THƯ VIÊN GIÁC

Trong thời gian qua VIÊN GIÁC đã nhận được những thư từ, tin tức, tài liệu, bài vở, kinh sách, báo chí của các Tổ Chức, Hội Đoàn, Tôn Giáo và các Văn Thi Hữu khắp các nơi gửi đến.

* THƯ TÍN

- **Canada:** BS Thú Y Nguyễn Thượng Chánh, GS Trần Gia Phụng, TS Thái Công Tụng.

- **Đức:** HT. Thích Như Điển, Thích Cốc Ngô Văn Phát, Ngọc Thanh Thi, Trần Thế Thi, Phù Vân, Nguyễn Hữu Huấn, Hoa Lan, BS Trương Ngọc Thanh & DS Trương Thị Mỹ Hà, Lê Ngọc Châu, Đại Nguyên Nguyễn Quý Đại, Hoàng Quân, Lương Nguyên Hiền, Đỗ Trường, Phương Quỳnh.

- **Hoa Kỳ:** HT. Trần Trung Đạo, Diễm Châu (Cát Đơn Sa), Phạm Thanh Châu, Nguyễn Tuấn Khanh (Nhạc sĩ), Vũ Anh (Oakland), Thu Hoài, thyanthao.

- **Na Uy:** Phạm Tín An Ninh.

- **Pháp:** TS Hoang Phong Nguyễn Đức Tiến, Nguyễn Trí Hồ Thanh Trước, Chúc Liên, An Tiêm Mai Lý Cang.

- **Thụy Sĩ:** TT. Thích Như Tú, Nguyễn Hoàng Bảo Việt, Song Thư TTH, Trần Thị Nhật Hưng, Thiện Như.

- **Úc Châu:** Quảng Trực Trần Viết Dung.

* THƯ & SÁCH BÁO

- **Đức:** D+C & E+Z 01&02/2021.

- **Pháp:** Bản Tin Khánh Anh 127.

- **Thụy Sĩ:** Mục Vụ số 393.

PHƯƠNG DANH CÚNG DƯỜNG

(Tính đến ngày 28.02.2021)

Trong thời gian gần đây, Chùa Viên Giác có nhận được tiền của quý Đạo Hữu gửi bằng cách chuyển qua Ngân Hàng hay bằng Bưu Phiếu, nhưng không ghi rõ mục đích. Thí dụ như Cúng Dường, Tu Bồ Chùa, Ấn Tống Kinh, Pháp Bảo v.v...

Ngoài ra có Đạo Hữu nhờ người khác đứng tên chuyển tiền nhưng không rõ chuyển tiền giùm cho ai để Cúng Dường hoặc thanh toán vấn đề gì. Do đó khi nhận được tiền, Chùa không thể nào ghi vào sổ sách được.

Để tránh những trở ngại nêu trên, kính xin quý Đạo Hữu khi chuyển tiền hoặc gửi tiền về Chùa nhớ ghi rõ Họ & Tên, địa chỉ đầy đủ và mục đích để Chùa tiện ghi vào sổ sách.

Ngoài ra khi quý vị xem Phương Danh Cúng Dường xin đọc phần trên cùng là tính đến ngày?... tháng?... để biết rằng tiền đã chuyển đi ngày nào và tại sao chưa có tên trong danh sách.

Chùa có số Konto mới và Tu Viện Viên Đức cũng đã có số Konto (xin xem phía sau). Kính xin quý vị thông cảm cho.

Thành thật cảm ơn quý Đạo Hữu.

Danh sách PDCD của quý Đạo Hữu & Phật Tử, chúng tôi xin phép chỉ đánh máy một lần chữ ĐH (Đạo Hữu) ở bên trên.

* TAM BẢO

ĐH. Ai Linh Zuidema 120€. Âu Thị Thu Hà 20€. Âu-Hà Thị Hồng 10€. Bành Thắm Cường 37€. Biên Thị Mai 50€. Blumenthal 60€. Bùi Lê Hiệp 10€. Bùi Mạnh Hùng 30€. Bùi Phương Thảo 50€. Bùi Thành Hưng 50€. Bùi Thị Hồng 50€. Bùi Thị Thiệt 30€. Bùi Thị Yến 30€. Bùi Văn Chính 20€. Bùi Vi Đàm 50€. Bùi Vi Dân 30€. Các Gđ. Minh Đức Huỳnh Văn Thương, Huỳnh Ngọc Phương, Huỳnh Công Minh, Diệu Phương Huỳnh Thị Ngọc Châu, Huỳnh Công Bằng, Huỳnh Công Hải và Diệu Trí Huỳnh Thị Ngọc Hà 300€. Cao Phan Dung 55€. Cát Tường Lê Xuân Vương 20€. Chì Hiền Pd Ấn Đức 150€. Chì Yến Pd Đồng Nhi 20€. Chu Hải Thanh 50€. Đàm Thị Hoàng Lan 20€. Đặng Hà Ngân 20€ HHHL Nguyễn Thị Thúy. Đặng Ngọc Hải & Nguyễn Thị Hồng Châu 50€. Đặng Ngọc Hiếu 20€. Dang Thanh Doi & Trần Thị Yến 50€. Đặng Thanh Nha 20€. Đặng Thanh Toàn 10€. Đặng Thị Hồng Phúc 20€. Đặng Thị Tuyết 10€. Đặng Thúy Hà 70€. Đặng Xuân Hưng 20€. Đào Quỳnh Hoa 15€. Đào Thị Hiền 50€. Đào Thị Phu 60€. Diệp Steingraber 20€. Diệp Văn Sơn 150€. Diệu Đức Chu Đoàn Trang, Nguyễn Quốc Tuấn, Nguyễn Quang Minh & Nguyễn Quang Duy 100€. Diệu Hạnh Nguyễn Thị Ngọc Nga 20€. Diệu Khai, Diệu Ngọc & Quảng Tâm 50€. Diệu Loan & Đồng Tánh 50€. Đinh Thanh Thúy 100€. Đỗ Thị Kim Oanh 50€. Đỗ Thị Liên 300€. Đoàn-Nguyễn Thị Hoa 20€. Đồng Ân Ngụy Chí Nghĩa 50€. Đồng Bạch Nguyễn Thị Liên 50€. Đồng Hằng, Đồng Minh & Đồng Mai 50€. Đồng Hiếu Lê Huy Đức Trí 50€. Đồng Hoa Lâm Thị Huệ 50€. Đồng Huệ Trần Thị Kim Sinh, Thiện Tâm & Đồng Thảo 55€. Đồng Nguyễn Nguyễn Tấn Đạt 35€. Đồng Thứ 20€. Đồng Thuận Phan Thanh Tuyền 30€. Dr.

Thoại Đào Trang 108€ HHHH thân phụ Tong Trang. Dương Chí Hằng & Dương Chí Kiên 100€ HHHH Trương Tấn Lộc Pd Thị Chánh. Dương Minh Chí 100€. Dương Văn Tượng 20€. Fam. Sutjipto 10€. Fam. Trương (Trương Thu Thảo) 100€. Garin Sap & Manfred Kuhat 10€. Gđ. Đông Duyên & Đông Thủy 50€. Gđ. Đông Quang, Đông Chiên, Ân Viên & Đông Tín 50€. Gđ. HL Nguyễn Đức Trung 300€. Gđ. HL Nguyễn Văn Bồi 20€. Gđ. Hồ Nguyễn 500€ HHHH Đỗ Thị Huệ Pd Thiên Trí. Gđ. Hồng Phúc Lưu (Nguyễn Tuệ & Nguyễn Trí), Nguyễn Tịnh Nguyễn Hồng Thủy 150€. Gđ. Liên Hạnh 50€. Gđ. Ngọc Cấn Trần Thị Lan 50€. Gđ. Nguyễn Anh Tuấn 20€. Gđ. Nguyễn Hùng Vinh & Lâm Thị Liên 100€. Gđ. Pt Potsdam 50€. Gđ. Thiện Huệ & Thiên Đạt 1.000€. Gđ. Thiện Pháp 50€. Gđ. Thiện Phúc 50€. Gđ. Vương Quốc Bảo 100€. GDPT Tâm Minh & cùng quý Phụ huynh 600€. Gebet Maria Liebhart-Lan Siegmund 50€. Gia Nghi Hồng 50€. Giang Thái An 300€. Giglberger Thị 30€. HHHH Nguyễn Thị Kiều, Đỗ Thị Bích Hợp & Nguyễn Thị Thủy 200€. HL Elfriede Frank 50€. HL Hoàng Thị Thơ Pd Diệu Thảo 50€. Hoài Nam Han / THI TH.H.LE 50€. Hoàng Đăng Quân, Nguyễn Thị Thương & các con 20€. Hoàng Lê 50€. Hoàng Ngọc Minh 82,50€. Hoàng Thị Hạnh 30€. Hoàng Thị Phúc 100€. Hoàng Thu Hà 10€. Hoàng Văn Thắng 50€. Hoàng Yên Rayholz 50€. Hứa Hiền Pd Ân Đức 50€. Hứa Thiện Thanh 50€. Huỳnh Thị Hà Hưng 20€. Huỳnh Thị Tuyết 20€. Jenny Nguyễn Thảo 20€. Jürgen Krantz 50€. Jürgen Schmitt (für Mutter) 50€. Kim Loan Blumenthal 60€. La Phát Tiên & Trương Linh Trúc 20€. Lam Phúc Trinh (Liên Hoa Thăng Hội Aurich) 200€. Lâm Thuận Hi 20€. Larry-Ngoc Komm 100€. Lê Chi Gruber 500€. Lê Hồng Nhung 50€. Lê Minh Chu 10€. Lê Văn Xuân 50€. Lei Zhang 10€. Liên Hạnh Hồ Thị Lam 30€. Lôi, Thị Mạnh Nhung 50€. Lữ Thục Trinh 40€. Lương Gia Thanh & Đặng Mỹ Bình 50€. Lưu Hương 50€. Lý Khánh Minh (Thích Hạnh Bốn) 547,27€. Mai Bích 20€. Mai Ngọc Đức & Lê Trần Dương Diễm 10€. Mai Ruppelt 10€. Ngô Ngọc Oanh 20€. Ngô Thị Lệ Mỹ 20€. Ngọc Cấn Trần Thị Lan 100€ HHHH Fr. Evaknemdel. Ngụy Chơn Tâm 50€. Ngụy Hữu Đức, Ngụy Ngọc Cầm & Ngụy Phi Long 50€. Nguyễn Anh Tùng 50€. Nguyễn Bích Ngọc 20€. Nguyễn Đại Hưng & Diệp Thị Thanh 40€. Nguyễn Đình Minh 10€. Nguyễn Đức Thị 50€. Nguyễn Hoàng Dũng 15€. Nguyễn Hồng Nga 50€. Nguyễn Hồng Sơn 20€. Nguyễn Hồng Thu 20€. Nguyễn Hồng Trần Lê Hoa 20€. Nguyễn Huy Thắng, Đỗ Ngọc Minh & Ngô Huệ Phương 15€. Nguyễn Khánh Anh 25€. Nguyễn Khánh Linh 3€. Nguyễn Minh Hưng 10€. Nguyễn Phước 10€. Nguyễn Quang Mạnh 50€. Nguyễn Quốc Hà 20€. Nguyễn Quốc Hùng 50€. Nguyễn Thanh Văn 10€. Nguyễn Thị Âm 20€. Nguyễn Thị Bích 20€. Nguyễn Thị Diệu Linh 20€. Nguyễn Thị Hải Yến 10€. Nguyễn Thị Hiền 10€. Nguyễn Thị Hồng Linh 100€. Nguyễn Thị Hồng Thu 10€. Nguyễn Thị Huyền Minh 20€. Nguyễn Thị Tâm 10€. Nguyễn Thị Thu 70€. Nguyễn Thị Tuyết Nhung 10€. Nguyễn Thị Viên Hồng 50€. Nguyễn Thị Vinh 100€. Nguyễn Thị Vinh & Bùi Đức Phương 50€. Nguyễn Thị Xuân 80€. Nguyễn Thị Yến 30€. Nguyễn Thủy Hồng 385€. Nguyễn Trọng Long 20€. Nguyễn V. Nguyễn 50€. Nguyễn Văn An 100€. Nguyễn Văn Hùng 20€. Nguyễn Văn Lợi 300€. Nguyễn Văn Toàn 150€. Nguyễn Ngọc Thanh 5€. Nguyễn Thị Thu Hiền 40€. Nguyễn Thủy Hồng 100€. Phạm Đức Hiếu 20€. Phạm Hoàng Minh 50€. Phạm Minh Hoàng 30€. Phạm Mỹ Hạnh Kathleen 100€. Phạm Thị Kim Anh 30€. Phạm Thị Sen 30€. Phạm Thị Thanh Hiền 50€. Phạm Thị Thủy 40€. Phạm Trường Long 120€. Phạm Văn Bường 50€. Phan Văn Long 50€. Phan Văn Thanh 300€. Phan-Nguyễn Quốc Dân 30€. Phùng Minh Khánh 30€. Pohntung 10€. Pt. Lưu Thị Trần Trang 50€. Pt. Nam 20€. Pt. Nguyễn Hồng Thu 10€. Pt. Nguyễn Thị Thủy Hải 100€. Pt. Thiên Châu 10€. Quang Minh Hải, Nhuận Tâm Hương & Nhuận Tân Hạnh 100€. Quang Minh Hải 50€. Quang Tân Vũ Anh Tiến 50€. Richard Weber 500€. Sơn Đoàn 100€. Sutjipto 10€. Tạ Thanh Bình 205€. Tạ Thị Ngọc Hoa 140€. Tan Zhu Qiu 40€. Tăng Thị Kim Oanh 20€. Tăng Thị Nghi 100€. Thiên Học Trương Bích Hậu 200€. Thiên Lý Tăng Bích Phần 50€. Thiên Nhân Lương Đức Hữu 100€. Thiên Phú Lê Thị Bích Lan 20€ HHHH Phạm Văn Cường Pd Đông Phú Liên Trì. Thiên Tùng Thái Thiện Lâm 100€. Tiên Rohr 30€. Trần Bích Thuận 20€. Trần Chí Thanh 30€. Trần Đình Hi & Ngô Thị Hời 30€. Trần Đức Nghĩa 10€. Trần Giang Hoa 20€. Trần Kim Ngà 40€. Trần Sanh Duyệt & Trần Ai Mai 50€. Trần Thanh Đàm 150€. Trần Thị Bích Liên 50€. Trần Thị Chín 200€. Trần Thị Hải 50€. Trần Thị Hòa 100€. Trần Thị Hoài Thu 100€. Trần Thị Hồng 50€. Trần Thị Khánh Vân 20€. Trần Thị Kiều Nga 50€. Trần Thị Liên Hương 50€. Trần Thị Ngọc Thủy 50€. Trần Thị Thu 50€. Trần Thị Tuyết 10€. Trần Thủy Lan 30€. Trần Trung Hiếu 100€. Trần Vũ Anh 100€. Trần Tuấn Kiệt 200€. Trần Xuân Bách 20€. Trang Kim Anh & Kim Loan Blumenthal 40€. Trình Hương Lan 40€. Trịnh Thị Phi Yến 50€. Trukenbrodt Thị Hào 20€. Trương Ngọc Huệ 500€ HHHH mẹ Giang Nhì. Trương Thị Cẩm Hương 200€. Trương Văn Khoa 50€. V. Trang & L. To Trang 30€. Văn Minh Lâm & Diễm Yến 15€. Võ Kiều Oanh 50€. Võ Ngọc Hiền 20€. Võ Quang Châu 50€. Võ Văn Thuận & Huỳnh Thị Mỹ Hạnh 50€. Vũ Hoài Hương 10€. Vũ Minh Huyền 50€. Vũ Thị Hồng 14€. Vũ Thị Minh 20€. Vương Đức Cường 50€. William Thái 200€. Xuyen Thị 100€. Lê Mỹ Nhân (Aachen) 20€. Nguyễn Thị Ngọc Lan 10€. Đỗ Công Hùng (Aalen) 30€. Du-Vi Hong 20€. Hồ Mỹ Linh (Achim) 20€. Fam Do (Apolda) 20€. Đông Hoa Phạm Thị Nhung (Auedlingburg) 50€. Thầy Thích Phước Thiệt (Australien) 190€. Patrick und Fran Thủy Dung & Nguyễn Thị Thin (Bad Pyrmont) 70€. Thiên Anh (Badsäckingen) 100€. Thương Ziegler (Bayreuth) 30€. Diệu Nguyệt Lâm Thanh Minh (Berlin) 30€. Lê Thị Kim Thắm 20€. Nguyễn Trí Nguyễn Thị Diệu Hạnh 50€. Pt. Diệu Tịnh Đỗ Thị Minh 200€. Thị Lộc 100€. Bao Thy Hoàng Phong Ngô (Bielefeld) 100€. Diệu Thành Trần Kim Anh 120€. Gđ. Đông Phước 200€. HHHH Đông Phước Nguyễn Thị Phụng 500€. Huệ Lương 20€. Khuất Thanh Hiền 10€. Khuất Thị Thanh Hiền, Bùi Công Duy & Bùi Nguyễn Bảo 50€. Lương Thị Kim Phụng 50€. Pt. Giác Tánh 50€. Trần Huy Anh 50€. Trần Trường Anh 50€. Gđ. Pt Huệ Lương (Bielefeld) 20€. Pt. Đông An Trần T.A. 330€ Nguyễn Văn Lâm 80€. Phạm Thị Nguyệt (Bitburg) 30€. Trần Thị Hoa (Bochum) 10€. Thị Hương Decheuthin (Braunschweig) 30€. Nguyễn Thị Mỹ Dung (Bremen) 200€. Thiên Châu Lý Cẩm Trúc 61€. Đông Tịnh Nguyễn Thị Minh Hạnh (Celle) 20€. Fam. Dương - Hứa Lê Liêng 150€. Fam. Dương Hứa 150€. Fam. Lâm Sảng 20€. Hồng Lợi 25€. Lê Thị Lan Hương 10€. Nguyễn Anh Đức 50€. Nguyễn Thị Hồng Diệp 35€. Nguyễn Thị Minh Hạnh 125€. Võ Quốc Khánh 120€. Diệu Như Phan Thị Lý (Chemnitz) 500€. Phan Thị Mộng Tuyền (Cloppenburg) 50€. Lê Thị Tiến (Coesfeld) 50€ HHHH mẹ Đỗ Thị Hương Pd Thiên Lâm. Vũ Thị Sim (Dahme) 10€. Trần (Danmark) 100€. Nguyễn Thị Thu Hồng (Donauschingen) 30€. Trần Thị Hiền Lương (Dortmund) 10€. Nguyễn Thị Kim Thanh (Dresden) 20€. Diệu Nghiêm Huỳnh Thị Guồ (Düsseldorf) 45€. Đỗ Thị Hồng Nguyễn (Edewecht) 50€. Lê Nhất Hiên (Egelsbach) 100€. Gđ. Nguyễn Văn Anh (Eisenach) 30€. Nguyễn Chí Cường, Lê Thanh Bình, Nguyễn Hoàng Minh & Nguyễn Minh Hoàng (Elsfleth) 25€. Nguyễn Thị Thanh Thủy (Emden) 50€. Adamy Hồng Nhung (Emsdorf) 20€. Phạm Chí Huy (Erfstadt Liblar) 20€. Gđ. Chiến Thượng (Erfurt) 50€. Nguyễn Văn Hùng 30€. Nguyễn Văn Hùng, Nguyễn Thị Lan, Nguyễn Lan Anh Heidi, Nguyễn Thu Hà Jana & Nguyễn Gia Huy 20€. Duyên Phạm-Staebner (Erkrath) 500€. Ấn danh (Erlangen) 5.000€. Thái Quang Minh & Tô Thị Huyền 5000€. Vũ Thu Hương 25€. Phạm Thị Kim Tiên (Essen) 10€. Lưu Hưng Nguyễn (Euskirchen) 20€. Dr. Hoàng Ngọc Minh (France) 200€. Lý Thị Kim Huệ 20€. Nguyễn Đức Hoàn 82,50€. Nguyễn Năng Cường 50€. Phạm Thị Hai 82,50€. Sengsouvanh Khamdang Phạm Thị Hơi 50€. Trương Khánh Quang 91,25€. Nguyễn Gia

Vinh (Frankenthal) 10€. Nguyễn Thị Đức Thái (Freising) 20€. Hồ Thanh (Furth) 20€. Phạm Xuân Thế & Nguyễn Thị Thu Hiền (Garbsen) 5€. Lê Thị Vân (Geretsried) 10€. Hứa Thị Phúc (Gerolstein) 20€. Ông Tuyêt Minh (Gissen) 50€. Tô Thị Hoài Pd Đông Thanh 100€. Choonng Wai Kin, Choonng Wai Lok (Göttingen) 50€. Cô Hiền 50€. Diệu Nga Nguyễn Thủy Hồng 200€. Dr. Nguyễn Xuân Trang 300€. Gđ. Dương Minh Tâm 100€. Lý Minh Lang 50€. Thị Liên Thăng & Vương Đông Khánh 100€. Thiên Giáo Nguyễn Xuân Nghiêm 30€. Trần Thị Huệ 40€. Trần Thu Hà 20€. Cô Thông Chân (Hamburg) 100€. Fam. Lê 10€. Fam. Lo 20€. Gđ. Vũ & Nguyễn 50€. Huỳnh Thị Chang 50€. Staron-Jennifer Ngọc Hoàng 7.500€ (cđ lai tiền trúng số). Vũ Hồng Thanh (Hamein) 20€. Chan Swec Cheng (Hannover) 30€. Diệu Phúc 50€. Đỗ Thị Thanh Tâm 20€. Đông Hạnh 50€. Đông Liên & Đông Tâm 20€. Đông Nhã, Đông Độ, Đông Ngộ & Đông Ngọc 100€. Đông Nhi 100€. Dương Ngọc Minh 200€. Gđ. Diệu Ngọc Nguyễn Thị Thu & Phúc Tín Trần Xuân Tứ 60€. Gđ. Đào-Nguyễn Ánh Tuyết 50€. Gđ. họ Đặng & Trần 250€ HHHH Trần Ngọc Ngạn Pd Nhuận Bình. Gđ. Như Thân Quảng Thái 50€. Gđ. Pt Thiện Lương & Thiện Ý 150€. Gđ. Vũ Văn Đàn & Vũ Thị Thanh Huyền 300€. GDPT Tâm Minh 100€. Giác An 50€. HHHH Hoàng Thị Thơ 20€. Lê Thị Lan 30€. Ngọc Cấn 100€. Nguyễn Thị Bày 100€. Nguyễn Thị Phương 30€. Nguyễn Thị Thu & Tử 50€. Nguyễn Thị Thu Hằng 30€. Nhóm cô Đông Hạnh (Hannover và các nơi) 200€. Sư Cô TN Hạnh Bình 200€. Thầy Hạnh Tuệ 100€. Thiên Hạnh Trần Thị Xuân 200€. Thiên Phú Lê Bích Lan 20€. Tô Quang Vinh 20€. Trịnh Thanh Vân 20€. Trương Thành Tín 20€. Tử & Thu và Sơn 50€. Vũ Thị Sinh 20€. Tuyết Mai Bùi-Kluess (Hardegsen) 30€. Cao Hữu Đức (Haren/Ems) 60€. Đỗ Kỳ (Heidenheim) 30€. Thiên Hữu Trần Hữu Lộc 100€. Diệu Lộc Huỳnh Thị Bé (Helmstedt) 50€. Dương Chí Kiên 50€. Dương Chí Kiên 50€. Fam. Trần (Trần Kinh Hưng) 120€. Frau Lưu Anh 130€. Huỳnh Tú Dung 50€. Lưu Thu Hương & Văn Nại Tường 50€. Lâm Văn Hoàng (Hemmingen) 30€. Trần Thị Ánh Tuyết (Herten) 20€. Ngọc Phương Antony-Trần (Hilden) 50€. Đinh Hùng Minh (Hildesheim) 30€. Ngô Thị Ngọc Oanh 100€. Tăng Thị Kim Oanh 20€. Diệu Thành Võ Thị Lập (Holland) 20€. Quảng Ninh Nguyễn Thị Thanh Nguyệt 100€. Lê Thị Lan Anh & Nguyễn Tiến Thành (Hollenstedt) 30€. Trịnh Văn Hi (Idar Oberstein) 60€. Trần Kim Phương (Ingolstadt) 15€. Hà Phước Mai (Isselburg) 80€ HHHH Ông Bà Trần Văn Tuấn, Ông Bà Hà Văn Tư và Triệu Thị Sanh. Nguyễn Thị Bình Dreblov (Jesteburg) 20€. Nguyễn Thị Thanh Hai Reich (Jever) 20€. Thiên Mỹ Lưu Hạnh Dung (Karlsruhe) 50€. Thiên Thọ Trần Thị Xê 60€. An Dũng, Huệ Kiệt, Thiệu Bảo và Gđ ở Pháp (Kassel) 500€. Lê Thị Hoàng Nga 200€. Nguyễn Quý Vinh (Kaufbeuren) 50€. Trần Thị Mỹ Dung (Kleve) 10€. Nguyễn Tử Hùng (Köln) 34€. Phạm-Trương 10€. Thùy Trang 20€. Đào Thị Hương (Köln) 20€. Nguyễn Thị Bích Hương (Kornwestheim) 50€. Gđ. Hứa Tích Chương (Krefeld) 500€ HHHH Hứa Tích Chương Pd Tử Bích. Bác Viên Tuyết (Laatzen) 350€. Gđ. Trương Mỹ Phương 300€ HHHH Trương Tấn Lộc Pd Thị Chánh. Thị Tâm Ngô Văn Phát 50€. Thiên Giác Hồ Vinh Giang & Thiên Phúc Châu Huệ Phần 50€. Thiên Pháp Nguyễn Văn Luận & Thiên Huệ Nguyễn Cẩm Lan 200€. Trương Mỹ Phương 40€. Bäibel Sachmerda (Lanchendorf) 10€. La Phan Hoàn (Landshut) 44€. Fam. Lâm (Lâm Ý Xuân) (Leer) 75€. Gđ. Phạm Văn Sơn (tức Hải) (Lehrte) 40€. Michael Trần 20€. Nguyễn Thị Loan 20€. Nguyễn Thị Thu 200€. Huỳnh Kim Kỳ (Leverkusen) 30€. Nguyễn Văn Minh 30€. Kim Chi-Kaspar-Nguyen (Lindenberg) 20€. Phạm Hoàng Tố Hoa (Linkenheim) 10€. Trần Thị Tuyết Mai (Lüneburg) 60€. Thị Bích Lan Nguyễn-Erhart (Lünen) 50€. Phạm Hữu Hậu & Bùi Thị Thủy (Mainz) 30€. Trần Thị Nhuận 50€ HHHH Phu quân Hoàng Văn Lịch và bạn Vũ Quốc Cường. Hoàng Thị Hạnh (Memmingen) 30€. Gđ. Nguyễn Ngọc Nghĩa & Nguyễn Thu Thủy (Meppen) 30€. Lê Hoàng Oanh (Minden) 20€. Nguyễn Thị Bảo Khuê 50€. Dr. Trương Ngọc Thanh & Nguyễn Thị Huyền Linh 100€. Huệ Wollenberg (Moers) 20€. Lê Thị Ngọc Tuyền (Mönchengladbach) 20€. Trần Hải Hòa (Mühlheim) 30€. Gđ. Đh. Diệu Hòa (München) 50€. Gđ. Nhuận Huệ Phúc Phạm Kim Hường 1.000€ HH chư HL quá vắng và cầu an cho gia đình. Ma Thị Kim Hồng (Nettetal) 50€. Diệu Trung Hồ Thị Phái (Neuss) 27€. Pt. Chùa Thảo Đỉnh (Nga) 300€. Dương An Tuấn & Đinh Thị Hồng Đoàn (Norderney) 50€. Diệu Tinh Nguyễn T. Thanh (Norway) 50€. Bùi Thanh Hùng (Nürnberg) 50€. Diệu Hương Nguyễn Thị Ngọc Lan 50€. Huỳnh Hiền (Nürnberg) 20€. Nguyễn Thị Kim Sanh & Trịnh Thị Thanh 50€. Nguyễn Thị Kiều Hạnh (Oberdorf) 30€. Fam. Lu Vương (Oberhausen) 15€. Nguyễn Hữu Thu Hương 10€. Sầm Chí Vinh 80€. Nguyễn Văn Trường (Oberstdorf) 50€. Phan Văn Hải & Đặng Thị Mỹ Hạnh (Oldenburg) 30€. Lý Trung Hà (Osnabrück) 20€. Hoàng Thị Xuân Hoa (Österreich) 100€ HHHH Phan phụ Hoàng Văn Đàng Pd Phúc Tâm. Nguyễn Thị Thanh & Phạm Thị Quyên 100€. Phạm Thị Quyên 50€. Trần Minh Châu 20€. Đặng Giang Toàn (Ostfildern) 10€. Hoàng Thị Hiền (Peine) 20€. Lê Bích Hằng 20€. Kien Koummarasy (Pforzheim) 40€. Lâm Thanh Vũ 10€. Li, Trần Thúy Phương 50€. Trương Đại Hứa 20€. Huỳnh Bá Thuận (Ratingen) 30€. Diệu Ngọc Hàng Ngọc Hoa (Rheine) 25€. Duyên Ngọc 50€. Nguyễn Trần Thị Lương (Rodgau) 20€. Pt. Trung Đạo & Thiện Hằng (Ronnberg) 100€. Tôn Quốc Vinh (Saarbrücken) 20€. Trương Thị Diệu Linh (Salzbergen) 20€. Dũng & Hằng (Salzgitter) 10€. Tu Viên Vũ Lương Thọ (Schmiedeberg) 100€. Trần Thị Xuân Thủy (Schwäbisch-Hall) 30€. Lý Thị Dân (Schwebheim) 30€. Lê Quỳnh Thư (Schweir) 100€. Đàm Thị Bích Nhuận (Schwettingen) 20€. Lâm Thị Yến Nga (Seelze) 100€. Nguyễn Thị Thủy (Sicke-Hötzum) 50€. Đỗ Vũ Hương (Sindelfingen) 86€ HHHH Thiên Học Nguyễn Thị Tư. Nguyễn Phú Đức (Springe) 50€ HHHH cha Nguyễn Thành Đề Pd Thiên Cấn và mẹ Trần Thị Núi Pd Diệu Nữ. Nguyễn Thị Út (St. Georgen) 50€. Bùi Hữu Thóa (Stadthagen) 84€. Đông Diệu Tạ Thu Hiền 100€. Nguyễn Thị Thái Lan (Stabfurt) 110€. Nguyễn Văn Cúc (Steinbach) 50€. Đinh Thu Hương (Stuhr) 200€. Thiên Như (Stuttgart) 100€. Lương Man Long (Syke) 20€. Lê Văn Anh & Nguyễn Thị Lý (SZ) 50€. Đặng Hồng Viêt (Torgau) 20€. Nguyễn Văn Trụ (Unkel) 30€. Chu Bá Tước (USA) 79,89€. Chùa Hải Đức 333€. Sư Cô TN Hạnh Trí 2.198,67€. Đoàn Quỳnh Trung & Đỗ Thúy Nga (Vechta) 20€. Đông Tiết Hoàng Thị Hồng Ngân (Viersen) 20€. Huỳnh Thanh Hùng & Nguyễn Thị Thu Thủy (Völklingen) 40€. Dr. Đặng Ngọc Lưu (Waghausel) 200€ HHHH ông Nguyễn Văn Diệp. Nguyễn Thị Phương (Waldkirch-Kollnau) 70€. Fam. Tang Kai Minh (Wedemark) 20€. Trịnh Xuân Tùng (Weimar) 20€. Fam. Võ (Westerstede) 50€. Nguyễn Văn Chất 20€. Bành Tâm Sơn (Wiesbaden) 10€. Lê Thị Cậy (Nguyễn Văn Cửu) 50€. Fam. Trịnh & Nguyễn (Wiesbaden/Nord.) 30€. Fam. Bùi (Wildshausen) 50€. Ấn Đức (Wilhelmshaven) 50€. Đông Thị (Heo công đức) 50€. Nguyễn Trí & Nguyễn Tuệ 100€. Phạm Diệu Hoa 50€. Nguyễn Lê Dân (Wittlich) 20€. Nguyễn Thu Thủy 20€. Đỗ Thu Thủy & Nguyễn Thị Phương Lan (Wolfsburg) 20€. Fam. Võ-Ngô (Đông Báo Võ Sỹ Ngọc) 50€. Lâm Ngọc Hải & Đỗ Nhật Linh 20€. Lâm Ngọc Hai, Đỗ Nhật Linh, Lâm Ngọc Mai Khanh & Lâm Ngọc Mỹ Khanh 20€. Wolfgang Delarber 20€. Ngô Hoàng Mỹ Lệ (Wuppertal) 100€. Trần Thị Nhài (Wurselen) 50€. Quý Đạo Hữu & Phật Tử ẩn danh 1.753€.

Danh sách quý Đạo Hữu & Phật Tử cúng dường thực phẩm và vật dụng:

Hà Phước Minh thảo (Hannover) 5 lít xi đầu. Diêu Như Phan Thị Lý (Chemnitz) 3 hộp nến (Teelichter), đèn cây độ 5 lớn và 4 trung. Dương Thị Quỳnh Hoa (Bremerhaven) 6 bánh tét và 6 bánh bao chi.

* BÁO VIÊN GIÁC

Ấn danh 50€. Âu-Hà Thị Hồng 30€. Bùi Mạnh Hùng 20€. CHPT Saarland 30€ (Ph.Uú Trần Thị Thủy Khanh). Đào Minh Sang 30€. Diêu Hạnh Vũ Thị Đức 20€. Đỗ Thị Lê Châu 30€. Đỗ Thị Liên 50€. Dương Minh Chí 20€. Hoàng Quốc Hữu 25€. Huỳnh Anh Kiệt 22€. Huỳnh Kim Thủy 15€. Lai Kim Anh 40€. Lê Bình 20€. Lê Thanh Sơn 50€. Lê Thị Hồng 50€. Lê Thùy Linh 50€. Lư Thục Trinh 40€. Lý Lăng Mai 30€ (đăng Ph.Uú). Ngô Văn Thuận 30€. Nguyễn Đại Hưng & Diệp Thị Thanh 30€. Nguyễn Khánh Anh 25€. Nguyễn Thị Diêu Hạnh 30€. Nguyễn Thị Huệ Mỹ 50€. Nguyễn Thị Thu Tâm 200€. Nguyễn Thị Xuân 30€. Phạm Thị Sen 20€. Phan Văn Thanh 200€. Phan-Nguyễn Quốc Dân 20€. Tạ Thị Ngọc Hoa 40€. Trần Phong Lưu 40€ (Cáo Phó & Cắm Tạ). Trần Tấn Đạt 30€. Trần Thị Anh 20€. Trịnh Kim Thủy 30€. V. Trang & L. To Trang 50€. Vũ Thị Tường Nhân 20€. Vuú Thị Mai 20€. Diêu Ngọc Nguyễn Bạch Khuê (Aachen) 20€. Lê Mỹ Nhân 30€. Hồ Mỹ Linh (Achim) 10€. Nguyễn Hoàng Lân & Nguyễn Thị Nụ (Alfeld) 20€. Lý Thị Mỹ (Aschaffenburg) 20€. Lý Phương (Bad Iburg) 20€. Phạm Muội 20€. Nam Pannwitz (Bad Mergentheim) 30€. Nguyễn Thị Tinh (Bad Pyrmon) 20€. Trịnh Minh Tân 20€. Dương Văn (Beckum) 20€. Lư Khả Vinh (Belgique) 40€. Phạm-Nguyễn Thị Thu Thủy 70€. Diêu Nguyệt Lâm Thanh Minh (Berlin) 20€. Lê Tam 20€. Lê Thị Kim Thắm 30€. Phan Đức Trí 20€. Thị Lộc 30€. Trần Thọ Huân 20€. Dương Văn Hào (Bielefeld) 25€. Lương Thị Hương 30€. Phạm Thị Ngọc (Bittburg) 30€. Vương Khắc Vũ (Borkum) 30€. Thị Hương Decheuthin (Braunschweig) 20€. Đặng Thị Nguyệt Nga (Bremerhaven) 50€. Nguyễn Thị Bạch Huệ (Brigachtal/Kirchdorf) 57€. Lê Thị Xuân Diên (Bruchsal) 100€. Phạm Thị Tuyết (Canada) 82,50€. Nguyễn Văn Lâm (Delmenhorst) 80€. Nguyễn Thị Thu Hồng (Donaueschingen) 20€. Hưng Nguyen (Dortmund) 20€. Nguyễn Hoàng Nhã 40€. Đỗ Thị Phương (Duisburg) 20€. Đỗ Văn Đài 20€. Đỗ Văn Nghiêm 20€. Lê Minh Hoàng 20€. Helene Antony-Do (Düsseldorf) 50€. Nguyễn Văn Thịnh 25€. Đào Thị Hồng Nguyễn (Edewecht) 34€. Huỳnh Văn Dân (Emmendingen) 20€. Lâm Tấn Khôi 20€. Phạm Chí Huy (Erfstadt Liblar) 20€. Trần Kim Hùng (Essen) 50€. Đặng Eric (France) 50€. Đặng Thị Liên 27,5€. Huỳnh-Dương Thị Tâm Pd Nhân Phương 50€. Lê Chang 30€. Nguyễn Jean Francois 60€. Nguyễn Năng Cường 50€. Nhựt Hòa Võ Văn Thăng 30€. Sengsuovanh Khamdang Phạm Thị Hợi 50€. Nguyễn Gia Vinh (Frankenthal) 10€. Huỳnh Kim Hoàng (Freiburg) 30€. Vương Ngô Anh 50€. Ngô Quang Diễm Phi (Fürstenfeldbruck) 30€. Nguyễn Thị Thu Thủy (Fürstenfeldbruck) 25€. Hồ Văn Minh (Gau-Algesheim) 20€. Levy Thisakhone (Gelsenkirchen) 50€. Dr. Tôn Thất Hứa (Gerbrunn) 30€. Lê Thị Vân (Geretsried) 20€. Nguyễn Thị Hinh (Gerolstein) 20€. Ong Tuyết Minh (Gissen) 50€. Diêu Nga Nguyễn Thủy Hồng (Göttingen) 50€. Trương Hoàng Thủy Tiên 20€. Đặng Văn Trực (Großostheim) 20€. Đinh Anh Dũng (Hamburg) 20€. Huỳnh Khương Ninh 50€. Huỳnh Thoàng 40€. Peter Lee 20€. Nguyễn Thị Sáu 20€. Nguyễn Thị Vân 20€. Quách Anh Trường 25€. Thái Thị Thu (Hamelin) 100€. Nguyễn Văn Quan (Hanau (Kesselstadt)) 50€. Lê Thị Ty (Hannover) 20€. Nguyễn Thị Thanh Thủy 20€. Trương Văn Xuân 40€. Tuyết Mai Bùi-Kluess (Hardeggen) 30€. Cao Hữu Đức (Haren/Ems) 40€. Dr. Nguyễn Mạnh Hùng (Hemmingen) 200€. Ngọc Phương Antony-Trần (Hilden) 50€. Đinh Hùng Minh (Hildesheim) 20€. Phạm Văn Dũng 30€. Diêu Thành Võ Thị Lập (Holland) 30€. Lý Thu Thủy & Nguyễn Tấn Sĩ 50€. Dương Thị Mộng Mai (Horb am Neckar) 20€. Lâm Thừa Trí (Ibbenbüren) 20€. Hà Phước Mã (Isselburg) 30€. Phạm Minh Đức (Italia) 30€. Phạm Thị Ngọc Thủy 30€. Nguyễn Thị Bình Drebellow (Jesteburg) 30€. Trần Thị Thanh Thủy (Karlsbad) 50€. Huỳnh-Kiefer (Karlsruhe) 40€. Thiệp Thọ Trần Thị Xê 20€. Trần Đăng Thanh 50€. Lê Thị Hoàng Nga (Kassel) 100€. Nguyễn Bá Mỹ (Kleinostorf) 20€. Trần Thị Mỹ Dung (Kleve) 25€. Đỗ Văn Thông (Koblentz) 50€. Nguyễn Thị Tâm (Köln) 20€. Nguyễn Tử Hùng 20€. Phạm-Trương 20€. Trần Văn Khoa 20€. Gđ. Hứa Tích Chương (Krefeld) 50€. Nguyễn Thị Thu Hương 30€. Phạm Thị Quyên 30€. Phạm Xuân Thiệp 30€. Quách Thị Mùi 20€. Trương Thị 20€. Cao Thị Thanh Liên (Kulmbach) 20€. Lê Văn Đông (Lampertheim) 20€. La Phan Hoàn (Landstut) 20€. Nguyễn Thị Kim Chi 20€. Hồ Tuấn Kiệt (Langen/Hessen)) 50€. D.C Winkler (Lauffen) 25€. Trần Ngọc Sơn (Lemgo) 20€. Huỳnh Kim Ky (Leverkusen) 20€. Nguyễn Văn Minh 30€. Trần Thị Nguyễn (Limburgerhof) 20€. Kim Chi-Kaspar-Nguyen (Lindenberg) 30€. Trương Thu Vân (Lindenberg Allgau) 20€. Nguyễn Thị Phương (Lorsch) 20€. Phạm Hữu Hậu & Bùi Thị Thủy (Mainz) 20€. Ngô-Trần Thị Bích Thủy (Malsch) 35€. Nguyễn Danh Thắng (Mannheim) 29€. Mimi Trang (Michelstadt) 50€. Phạm Ngọc Sơn (Mönchengladbach) 20€. Trần Hải Hòa (Müllheim) 30€. Nguyễn Văn Huân (München) 50€. Trần Văn Tùng 20€. Trương Ngọc Huệ 500€ (Đang CP&CT HHHH mẹ Giang Nữ). Nguyễn Anh Trâm (Münster) 20€. Nguyễn Quyên 50€. Phạm Thị Tuyết Hạnh 25€. Trương Mỹ Anh 20€. Trần Ngọc Khử (Neuss) 25€. Ngô Văn Giới Nguyễn (Norway) 100€. Nguyễn Ngọc Thạch 37,06€. Huỳnh Hiền (Nürnberg) 30€. Lê Thừa Nghiệp 20€. Nguyễn Thị Kiều Hạnh (Oberdorf) 20€. Nguyễn Hữu Thu Hương (Oberhausen) 20€. Sầm Chí Vinh 20€. Trần Quí Ninh 20€. Lê Thị Hồng Diệp (Obersendling/Mü) 25€. Huỳnh Hoài Phú (Osnabrück) 30€. Nguyễn Sĩ Long (Österreich) 50€. Trần Minh Châu 30€. Lương Văn Khoa (Paderborn) 20€. Kien Koummarasy (Pforzheim) 60€. Trần Văn Nam 20€. Trương Đại Hứa 20€. Huỳnh Bá Thuận (Ratingen) 20€. Hoàng Văn Thành (Regensburg) 20€. Huỳnh Kim Hui (Reutlingen) 25€. Trần Văn Huỳnh 40€. Diêu Ngọc Hằng Ngọc Hoa (Rheine) 25€. Trần Bùi (Schramberg) 30€. Nguyễn Trần Minh Nhật (Schwabach) 50€. Lý Thị Dân (Schwebheim) 20€. Tô Khải Đức (Schweinfurt) 20€. Lâm Mỹ Hà (Schweiz) 90€. Đàm Thị Bích Nhuận (Schwetzigen) 30€. Nguyễn Văn Tây (Springe) 45€. Nguyễn Thị Út (St. Georgen) 50€. Trịnh Thị Hồng (Stockelsdorf) 30€. Vũ Thị Phương Dung (Stuttgart) 30€. Nguyễn Thị Lan (Sweden) 30€. Lương Man Long (Syke) 30€. Trương Đắc (Trier) 20€. Nguyễn Hữu Hậu (Trossingen) 50€. Đặng Thị Hải Vân (Ulm) 20€. Phạm Văn Lâm (Phạm Văn Lang) (Unna) 20€. Chứa Hải Đức (USA) 83€. Trần Tuệ Nga 147,80€. Huỳnh Thanh Hưng & Nguyễn Thị Thu Thủy (Völklingen) 30€. Nguyễn Thị Phương (Waldkirch-Kollnau) 20€. Nguyễn Henry (Wallerstein) 20€. Huỳnh Thanh Long (Wiesbaden) 50€. Lê Thị Cây (Nguyễn Văn Cửu) 30€. Hoàng Thị Hời (Wilhelmshaven) 30€. Phạm-Trần 30€. Nguyễn Lê Dân (Wittlich) 20€. Trần Thị Thiên Hương (Ý) 50€.

* ẤN TỔNG

Đỗ Thị Hằng (Dessau) 50€. Huỳnh-Dương Thị Tâm Pd Nhân Phương (France) 50€. Diêu Tử Nguyễn Thị Hồng Thủy (Schweden) 10€. Trần Thị Thiên Hương (Ý) 100€.

-Đại Bảo Tích: Nguyễn Thu Hà 100€.

-Kinh Hoa Nghiêm: Đặng Thị Nguyệt Nga (Bremerhaven) 50€.

-Vua là Phật & Phật là Vua

Fam. Lư Vương (Oberhausen) 20€.

* Tượng Phật Quan Âm

Lâm Kim Khánh (Mönchengladbach) 240€. Fam. Lư Vương (Oberhausen) 10€. Đàm Thị Bích Nhuận (Schwetzigen) 20€.

* PHẬT ĐẢN

Diêu Ngọc Nguyễn Bạch Khuê (Aachen) 20€. Trần Văn Khoa (Köln) 10€.

* VU LAN

Phạm Thị Bích Vân 20€. Diêu Ngọc Nguyễn Bạch Khuê (Aachen) 20€. Trần Văn Khoa (Köln) 10€.

* SỬA CHÙA

Nguyễn Phi Hùng 90€. Trần Thị Thiên Hương (Ý) 50€.

* TẾT & RTG

Nhật Tân Pd Thiên Đức 10€. An Thoát Dương Thu Minh Hằng 30€. Bạch Yến Pd Đông Nhi 20€. Bảo Ngọc Phạm Minh Châu 20€. Boris Kalka & Lương Lê Bình 30€. Bùi Ngọc Huệ 20€. Bùi Thị Bích Phương 50€. Bùi Văn Chinh 20€. Chân An Võ Cát Tường 20€. Chow 50€. Đặng Xuân Trường 50€. Đào Yến Dung 40€. Diêu Căn Nguyễn Thị Tiến 30€. Diêu Hạnh Vũ Thị Đức 100€. Diêu Hiền Trương Thị Thảo 30€. Diêu Liên Khuất Thanh Hiền 30€. Diêu Nga Nguyễn Thủy Hồng 20€. Diêu Nhân Nguyễn Thị Kim Dung 50€. Diêu Phúc Lữ Thị Mỹ Hạnh 20€. Diêu Sơn Trần (Larws) Ngọc Thủy 30€. Đinh Thanh Thủy 50€. Đỗ Hải Linh 20€. Đỗ Kim Oanh 10€. Đỗ Thị Dung & Đỗ Thị Gái 10€. Đồng Chiếu & Đồng Quang 20€. Đồng Diệp Trần Thị Chi 50€. Đồng Hạnh Bùi Thị Thu Dung 50€. Đồng Hiếu Lê Huy Đức Trí 50€. Đồng Huệ Bùi Thị Phương 15€. Đồng Huệ Hoàng Thị Phúc 50€. Đồng Kim Dương Thị Út 50€. Đồng Kim Ngụy Minh Thủy 30€. Đồng Liên Nguyễn Thị Kim Hoa 50€. Đồng Nga 20€. Đồng Nga Phan Lê Chi 20€. Đồng Nghiêm Vũ Hồng Trảng 20€. Đồng Ngọc & Cát Tường 20€. Đồng Nguyễn Vũ Thị Chuốt 15€. Đồng Nhã, Đồng Tâm & Đồng Liên 50€. Đồng Tâm Nguyễn Hồng Thu 20€. Đồng Tâm Trần Minh Dũng 10€. Đồng Thanh Hoài An Topic 50€. Đồng Thứ Trần Kim Dung 10€. Đồng Thuận Phạm Thị Thảo 20€. Đồng Trung Võ Văn Trung 30€. Đồng Ý Bùi Thị Mân 50€. Đồng Yên Trần Thị Hằng 50€. Dương Phan Thị 50€. Dương Thị Hương 50€. Dương Thị Thu Ninh 200€. Gđ. Chí Kiệt Pd Ân Lộc 50€. Gđ. Diêu Ngọc Nguyễn Thị Thu 20€. Gđ. Diêu Thanh Lương Hà 50€. Gđ. Đồng Pháp Vũ Thị Luân 100€. Gđ. Đồng Viên 20€. Gđ. Lý Thị Thanh Hằng (Đồng Dương & Đồng Thúc) 30€. Gđ. Ngô Văn Pd Diêu Giác 50€. Gđ. Trần Ngọc Huệ 20€. Gđ. Trần Thị Huệ 30€. Huỳnh Ngọc Hà 20€. Julia Kim 20€. Khõe Pd Đông An 10€. Kim Loan Blumenthal 20€. Lan Kim Hồng & Trần Ngọc Huệ 20€. Lê Thị Kim Hoàng 50€. Lê Thị Loan, Dương Văn Tuấn, Dương Lê Minh, Lê Mai Lan & Hoàng Thu Hà 20€. Lê Thị Thanh Hiền 50€. Liên Hoa Vũ Bích Liên, Nguyễn Quốc Ninh, Bùi Thanh Vân, Bùi Quang Đức, Bùi Quang Huy & Võ Quốc Khánh 30€. Liên Hạnh Hồ Thị Lam 20€. Lương Đức Hữu 30€. Mai Hoàng Anh 20€. Mỹ Ngọc Phạm Thị Ngọc Phương 50€. Nghiêm Thị Hà 10€. Ngô Ai Hoa 20€. Ngọc Cấn Trần Thị Lan 100€. Nguyễn Anh Tùng 50€. Nguyễn Công Minh 20€. Nguyễn Hương Đào Thị Thanh Tâm 50€. Nguyễn Hữu Mừng Chí 50€. Nguyễn Hữu Ngọc Pd Đông Thanh 20€. Nguyễn Huyền Trang, Eggink This, Nguyễn Chiến Thắng, Eggink Leo Bao Minh 40€. Nguyễn Kiều Long 10€. Nguyễn Ngọc Đức 40€. Nguyễn Ngọc Lan 20€. Nguyễn Phước 10€. Nguyễn Quang 50€. Nguyễn Thị Hạnh 50€. Nguyễn Thị Hồng Tinh 50€. Nguyễn Thị Quyên, Trần Xuân Tân, Nguyễn Văn Quyên, Trần Việt Lộc & Trần Thu Huyền 20€. Nguyễn Thị Thanh Hoa 30€. Nguyễn Thị Thủy Hồng 20€. Nguyễn Thị Tý 10€. Nguyễn Tiến Trọng & Khuất Thị Lan 100€. Nguyễn Trọng Long & Phạm Quỳnh Nga 50€. Nguyễn Trung Kiên 10€. Nguyễn Văn Hiếu & Hoàng Thị Liu 20€. Nguyễn Xuân Hoàng 50€. Phan Văn Hữu 50€. Phùng Tuyêt Nhung 50€. Thị Hiền Nguyễn-Franz 20€. Thiệp Hạnh Trần Thị Xuân 50€. Thiệp Hữu Đỗ Thái Bằng 50€. Thiệp Hỷ Lê Thị Ngọc Hàn 100€. Thiệp Thị Minh Ánh Dương 250€. Thiệp Từ 10€. Thiệp Xuân Vũ Vivian 50€. Thống Giáo Trần Tú Anh 20€. Thủy, Hương, Diêu Ngọc & Quang Tâm 50€. Tôn Thất Ken 100€. Tôn Thất Khai 100€. Tổng Thị Kim Liên 20€. Tống Văn Đức 20€. Trần Thị Hào, Nguyễn Minh Hiếu & Nguyễn Hoàng Đạt 20€. Trần Thị Thanh Thủy 20€. Trần Văn Chương 50€. Triệu Cẩm Nguyễn 40€. Trung Pd Thiên Đào 20€. Trung Sơn & Trần Thị Thoa 10€. Trương Châu Sơn 65€. Trương Nguyệt Cầu 100€. Vah Nam 20€. Vạn Phước Phạm Minh Đức Lukas 13€. Võ Hồng Tiến & Phan Văn Tâm 50€. Vũ Đức Hào 20€. Vũ Thị Hiền & Ngọc Sơn 50€. Vũ Thị Kim Nhiễm 20€. Vũ Thị Tường Nhân 20€. Vũ Xuân Tiên 100€. Zöllner Đặng Thị Thủy, Diêu Âm Huệ Lưu 30€. Diêu Ngọc Nguyễn Bạch Khuê (Aachen) 40€. Fam. Nguyễn (Ahaus) 30€. Viên Liễu (Ahrensburg) 20€. Trần Đình Toàn (Alfeld (Leine)) 100€. Ma Thị Quyên (Arnsberg) 20€. Phạm Muội (Bad Iburg) 30€. Nguyễn Thị Tinh (Bad Pyrmon) 20€. Nguyễn Văn Tường (Bergheim) 20€. Đoàn Thị Minh Hằng (Berlin) 30€. Huỳnh Quang Đăng 20€. Becker Phương Lan (Bielefeld) 20€. Nguyễn Trần 20€. Trần Thị Hoa (Bochum) 10€. Vương Khắc Vũ (Borkum) 50€. Đào Ngọc Sơn (Braunschweig) 100€. Lê Thị Huyền 50€. Nguyễn Thị Hạnh 10€. Trần Duyệt Xương (Breitenbach) 30€. Nguyễn Văn Đức (Bremen) 50€. Dương Thị Quỳnh Hoa (Bremerhaven) 50€. Gđ. Mỹ Huệ Tautkus 30€. Cáp Trung Dũng (Bremervörde) 20€. Trịnh Xuân Đình & Hoàng Thị Hồng Thủy 10€. Trương Công Thuận (Buchholz) 50€. Hồng Lợi (Celle) 25€. Cu Say Hung (Coesfeld) 20€. Gđ. Trần Thắng Huệ & Phạm Ngọc Lê 20€. Gđ. Trần Vinh Cam & Trần Xuân Lan 30€. Lê Thị Tiến 50€ HHHH mẹ Đỗ Thị Hương Pd Thiên Lâm. Trần Thanh Huệ 20€. Đào Dương Quang (Dessau-Rosslau) 10€. Hoạch Chí Linh (Dietzenbach) 50€. Nguyễn Thị Thuần (Dissen) 60€. Trịnh Hòa An (Donaueschingen) 30€. Bùi Mạnh Hùng (Dorsten) 20€. Nguyễn Thị Ngọc Nga (Dortmund) 20€. Phạm Văn Việt (Duderstadt) 20€. Helene Antony-Do (Düsseldorf) 100€. Nguyễn Văn Hiệp & Nguyễn Thị Viên (Eilsleben) 50€. Lisa Nguyen (Einbeck) 30€. Gđ. Nguyễn Văn Anh (Eisenach) 20€. Nguyễn Khắc Quỳnh (Elbingerode) 20€. Hương Nguyễn (Emden) 20€. Nguyễn Đức 20€. Nguyễn Thị Thanh Hương (Emmendingen) 20€. Phạm Chí Huy (Erfstadt Liblar) 25€. Lê Thị Thanh Thủy (Erfurt) 30€. Nguyễn Thị Hương Mai 10€. Nguyễn Thị Hương (Eschwege) 10€. Đặng Thanh Toàn (Esen) 50€. Cao Mạnh Hải (Frankfurt/M) 50€. Quách Thị Ngọc Huệ 50€. Nguyễn Thị Cam (Freiberg) 20€. Nguyễn Thị Ngọc Diệp (Freuberg) 20€. Phạm Thị Tiết Hồng (Friedrichshafen) 10€. Kha Hiền Thành (Fulda) 100€. Đặng Đình Nam (Gardelegen) 40€. Kiều Công Thái (Gärtringen) 20€. Trần Thị Hương (Geilenkirchen) 50€. Herrmann Châu (Gersdorf) 25€. Ong Tuyết Minh (Gissen) 50€. Nguyễn Hữu Thanh (Glauchau) 20€. Gđ. Lê Minh & Lê Thị Oanh (Göttingen) 30€. Nguyễn Thủy Ngọc (Großbreitenbach) 10€. Nguyễn Cao Cường (Halberstadt) 50€. Đỗ Túy Thanh

(Hamburg) 50€. Lê Vũ Hoàng & Lê Thúy Hiền 10€. Quách Anh Tri 20€. Trần Thúy Diễm 5€. Phan Thị Hai (Hann-Münden) 30€. Gđ. Phương & Nam (Hannover) 20€. Thiên Khang Võ Thị Hoa 30€. Lôi Thị Thu Cúc (Haren) 30€. Nguyễn Quang Chánh & Nguyễn Thanh Thủy (Henstedt Ulzburg) 50€. Đinh Anh Tuấn (Heppenheim) 20€. Ngô Thị Ngọc Oanh (Hildesheim) 20€. Trần Thị Bích Nga (Hohenstein Ernstthal) 50€. Phạm Đình Hải (Hohenstein Ernstthal) 20€. Nguyễn Hạnh Đoàn Thị Len (Holland) 100€. Quảng Minh Nguyễn Thị Thanh Nguyệt 50€. Dương Thị Mộng Mai (Horb am Neckar) 30€. Nguyễn Thị Thanh (Ingelfingen) 20€. Trần Kim Phương (Ingolstadt) 15€. Hoàng Thị Thủy (Jaderberg) 30€. Diệu Ngọc & Quảng Tâm (Karlsbad) 50€. Huỳnh-Kiefer (Karlsruhe) 60€. Huỳnh Quốc Cường 50€. Lê Thị Tuyết 20€. Thiên Mỹ Lưu Hạnh Dung 50€. Trần Thị Mỹ Dung (Kleve) 10€. Nguyễn Thị Tâm (Köln) 30€. Thùy Trang 20€. Trần Văn Khoa 20€. Đinh Thị Hải (Königsutter) 20€. Nguyễn Thị Thu Hương (Krefeld) 20€. Phạm Thị Quyên 20€. Phạm Xuân Thiệp 70€. Quách Thị Mùi 31€. Trần Minh Tuấn 20€. Võ Mỹ Dung 20€. Bác Viên Tuyết Trần Thị Hiền & Đồng Liên Phan Thị Xuân (Laatzen) 50€. Hoàng Trọng Vinh (Lehrte) 10€. Nguyễn Thị Tâm 10€. Trần Thị Nguyễn (Limburgerhof) 15€. Lý Mỹ Linh (Lingen/Ems) 30€. Phạm Hoàng Tô Hoa (Linsenkheim) 20€. Du Tấn Tùng (Lörrach) 30€. Diệp Mỹ Căn (Ludwigshafen) 40€. Nguyễn Thị Hà (Lüneburg) 20€. Phùng Oanh 20€. Vũ Thị Kiên 20€. Ngô-Trần Thị Bích Thủy (Malsch) 30€. Ân danh (Mannheim) 50€. Nguyễn Danh Thăng 30€. Hoàng Thị Thủy (Marburg) 50€. Fam. Lý (Lý Hoa) (Meppen) 50€. Ngọc Bình Ô Thị Hai 50€. Quách Huệ Linh (Minden) 20€. Dr. Trương Ngọc Thanh & Nguyễn Thị Huyền Linh 100€. Phạm Ngọc Sơn (Mönchengladbach) 20€. Trương Mỹ Anh (Münster) 25€. Kim Loan Lâm Thị Maier (Neu-Ulm) 20€. Bành Tâm Sơn (Niddatal Assenheim) 15€. Vũ Trọng Thứ Pd Đồng Tu (Nienburg) 44€. Huỳnh Văn Châu (Norden) 20€. Nguyễn Hiếu Nghĩa (Norderney) 50€. Vương Văn Mạnh 20€. Nguyễn Anh Sơn (Nordstedt) 10€. Fam. Lữ Vương (Oberhausen) 15€. Ngô Thanh Hương (Obersulm) 20€. Vũ Việt Anh (Oelnitz) 50€. Kha Ngọc Nga (Petersberg) 100€. Lâm Thanh Vũ (Pforzheim) 10€. Trần Thị Ba 50€. Vũ Thị Hiền (Renningen) 50€. Ngô, Hương (Reutlingen) 200€. Đào Văn Lợi (Saizbergen) 20€. Hứa A Tri (Schortens) 50€. Tô Khải Đức (Schweinfurt) 20€. Nguyễn Văn Báo (Schweiz) 185€. Đàm Thị Bích Nhuận (Schwetzigen) 10€. Vũ Quang Tú (Seelze) 200€. Nguyễn Thị Hiền (Sömmerda) 30€. Nguyễn Minh Nguyệt (Steinhude) 50€. Huỳnh Văn Thập (Stuttgart) 20€. Phan Kim Oanh (Suegenheim) 20€. Trần Kim Vui & Nguyễn Ngọc Thanh (Taufkirchen) 20€. Diệu Đài Huỳnh Thị Kiều Liên (Taufkirchen /MÜ) 30€. Nguyễn Khắc Hiếu (Timmendorfer Strand) 50€. Hoàng Thị Nguyệt (Tostedt) 15€. Fam. Nguyễn (Uelzen) 20€. Đặng Thị Hải Vân (Ulm) 20€. Gđ. Lý Thanh Hương 20€. Hồ-Trần Kim Phương (Unterhaching) 30€. Nguyễn Quang Huy (Vallendar) 50€. Diệu Hải Bùi Thị Thu Hà (Việt Nam) 50€. Nguyễn Thị Phương Thị Phương (Waldkirch-Kollnau) 14€. Tạ Ngọc Hoa (Wedel) 20€. Đồng Tịnh Dương Thị Thu Thủy (Wilhelmshaven) 20€. Nguyễn Minh Huy 40€. Nguyễn Thị Phương (Wissen) 50€. Lê Thị Hiền (Wittmund) 20€. Bích Liên Kadagies (Wolfsburg) 10€. Nguyễn Thị Bích Hằng (Worms) 50€. Hoa-Dănecas (WST) 40€. Chi Nguyen (Wuppertal) 20€. Quý Đạo Hữu & Phật Tử ẩn danh 90€.

* Đền Dược Sư

Cát Tường Lê Xuân Vương 20€. Chi Hiền Pd Ấn Đức 50€. Diệp Văn Sơn 50€. Diệu Hạnh Vũ Thị Đức 15€. Diệu Mỹ Trương Thị Hương 20€. Đồng Thuận Phạm Thị Thảo 10€. Đồng Ý Bùi Thị Mẫn 20€. Gđ. Hồng Phúc Lưu Nguyễn Tuệ-Nguyễn Trí & Nguyễn Tịnh Nguyễn Thị Hồng Thủy 20€. Gia Nghi Hồng 50€. Huỳnh Kim Thủy 35€. Lữ Thu Trinh 10€. Ngô Quang Diễm Phi 30€. Nguyễn Kim Nguyễn 100€. Nguyễn Kiều Long 10€. Nguyễn Phi Hùng 10€. Phạm Lạc & Thủy Hằng 20€. Phạm Minh Hoàng 10€. Thiên Thủy Minh Ánh Dương 50€. Thiên Xuân Vũ Vivian 15€. Vương Đức Cường 50€. Đỗ Công Hùng (Aalen) 20€. Du-Vi Hồng 30€. Fam. Lý (Bad Iburg) 50€. Nam Pannwitz (Bad Mergentheim) 20€. Trịnh Minh Tân & Phạm Thị Cúc (Bad Pyrmont) 30€. Thương Ziegler (Bayreuth) 20€. Nguyễn Trí Nguyễn Thị Diệu Hạnh (Berlin) 50€. Fam. Herrfurth Thị Kim Nhung (Bernburg) 20€. Pt. Giác Tánh (Bielefeld) 50€. Phạm Thị Nguyễn (Bitburg) 20€. Lê Văn Dũng (Bonn) 20€. Nguyễn Văn Thuận 10€. My Nga Härtel (Burgschweig) 5€. Huỳnh Kim (Bremen) 30€. Lý Phụng Vi Jolina 6€. Lý Thanh Phi Jaydon 3€. Gđ. Lương & Nguyễn (Đồng Thiện & Đồng Liên) (Bremerhaven) 30€. Trịnh Xuân Đình & Hoàng Thị Hồng Thủy (Bremervörde) 10€. Viên Hà Lý Ngọc Sơn 20€. Diệu Nguyễn Huỳnh Thị Guối (Düsseldorf) 5€. Helene Antony-Do 50€. Nguyễn Thị Thanh Hương (Emmendingen) 20€. Phạm Chí Huy (Erfstadt Liblar) 5€. Vũ Thu Hương (Erlangen) 25€. Gđ. Trịnh Văn Thịnh & Nguyễn Thị Tâm (Essen) 80€. Lê Thị Hoa (Filderstadt) 20€. Phạm Thị Tiết Hồng (Friedrichshafen) 5€. Ong Tuyết Minh (Gissen) 50€. Trần Thu Hà (Göttingen) 10€. Lê Vũ Hoàng & Lê Thúy Hiền (Hamburg) 10€. Lê Thị Bích Lan (Hannover) 20€. Trịnh Thanh Văn 30€. Tuyết Mai Bùi-Kluess (Hardeggen) 20€. Đỗ Kỳ (Heidenheim) 20€. Huỳnh Tú Dung (Helmstedt) 50€. Ngô Thị Ngọc Oanh (Hildesheim) 10€. Tăng Thị Kim Oanh 20€. Gđ. La - Nguyễn (Ibbenbüren) 20€. Thiên Thọ Trần Thị Xê (Karlsruhe) 40€. Nguyễn Bá Mỹ (Kleinostheim) 30€. Trần Thị Mỹ Dung (Kleve) 5€. Nguyễn Thị Hoàng Liên (Köln) 20€. Quách Thị Mùi (Krefeld) 49€. Cao Thị Thanh Liên (Kulmbach) 30€. Nguyễn Laetitia (Laatzen) 16€. Nguyễn Laurentius 14€. Lâm Y Xuân (Leer) 25€. Nguyễn Thị Tâm (Lehrte) 10€. Trần Thị Nguyễn (Limburgerhof) 10€. Hoàng Thị Sen (Ludwigshafen) 20€. Ngô-Trần Thị Bích Thủy (Malsch) 20€. Lê Thị Ngọc Tuyền (M'Gladbach) 20€. Trần Hải Hòa (Müllheim) 25€. Trương Mỹ Anh (Münster) 25€. Ma Thị Kim Hồng (Nettetal) 50€. Diệu Trang Hồ Thị Phái (Neuss) 3€. Lôi Ngọc Thành 20€. Thông Giác Trần Tú Anh 20€. Võ Ngọc Khải 20€. Dương Anh Tuấn & Đinh Thị Hồng Đoàn (Norderney) 7€. Vương Văn Mạnh 10€. Nguyễn Thị Kiều Hạnh (Oberdorf) 12€. Lý Trung Hà (Osnabrück) 30€. Li, Trần Thúy Phương (Pforzheim) 30€. Mã Tú Phần 20€. Lý Thị Hoa (Pforzheim/Eutingen) 50€. Quế Lang Trương Trần 50€. Quách Thị Anh Hoa (Rastatt) 30€. Trần Thị Xuân Thủy (Schwäbisch-Hall) 20€. Tô Khải Đức (Schweinfurt) 10€. Đàm Thị Bích Nhuận (Schwetzigen) 10€. Nguyễn Văn Cúc (Steinbach) 20€. Nguyễn Đắc Nghiệp (Thale) 20€. Nguyễn Khắc Hiếu (Timmendorfer Strand) 50€. Trương Đắc (Trier) 20€. Tạ Thị Hương (Westerstede) 10€. Hoàng Thị Hôi (Wilhelmshaven) 20€. Nguyễn Thu Thủy (Wittlich) 10€. Ngô Hoàng Mỹ Lệ (Wuppertal) 100€.

* Pháp Hội Dược Sư

Ẩn danh 100€. Bùi Vi Dân 20€. Bùi Thị Hằng 10€. Đặng Thị Hồng Phúc 30€. Đặng Thị Tuyết 10€. Đào Thị Huệ 50€. Diệu Huệ Lê Thị Lan 50€. Diệu Loan Đinh Thị Phương 50€. Đỗ Thị Đặng Chinh 50€. Đồng Phước Phạm Thị Lanh 200€. Fam. Nguyễn 20€. Hồ Hồng Hương (Fam. Do) 40€. Hoàng Thị Hạnh 20€. Hoàng Thị Hương 20€. La Thị Lành 20€. Lê Thị Loan 50€. Lê Thị Thoa 50€. Lê Thị Tuyết Quỳnh 30€. Mai Ngọc Đức & Lê Trần Dương Diễm 10€. Mai Ngọc Đức & Lê Trần Dương Diễm và con Đặng Lê Bảo Anh 20€. Meirr Hau 20€. Nguyễn Khánh Linh 5€. Nguyễn Thanh Hương 30€. Nguyễn Thanh Tâm 50€. Nguyễn Thế Anh 20€. Nguyễn Thị Cẩm Anh 20€. Nguyễn Thị Hương 200€. Nguyễn Thị Ngọc Huyền 40€. Nguyễn Thị Phương Loan 20€. Nguyễn Thị Thanh Hà 20€. Nguyễn

Văn Nam & Nguyễn Thị Thủy Nhung 30€. Phạm Đức Thọ 10€. Phạm Mạnh Hùng 50€. Phạm Thị Hiền 10€. Phạm Thị Hồng Loan 20€. Phạm Thị Kim Anh 20€. Quảng Hòa Nguyễn Văn Tây 20€. Trần Ngọc Lân 50€. Trần Thanh Đạm 50€. Trần Thị Bích Liên 50€. Trần Thị Hào 10€. Trần Thị Hồng Duyên 30€. Trần Thị Kim Cúc 10€. Văn Ngọc Trần 20€. Vi Thị Lạc 20€. Võ Thị Đào 10€. Phạm Kiều Hưng (Alfeld) 40€. Nguyễn Hoàng Lân & Nguyễn Thị Nụ (Alfeld) 20€. Ngô Kiên Hoàng (Bad Kreuznach) 50€. Giang Thị Phương Hoa (Bad Lauterberg) 50€. Diệu Thiện Quang-Lâm Phương Duyên (Berlin) 50€. Vũ Minh Nghĩa (Chemnitz) 20€. Gđ. Thiện Đức Huỳnh Lê Diệu Phước (Frankfurt) 200€. Đỗ Ngọc Oanh (Garbsen) 10€. Phạm Thị Tuất 20€. Nguyễn Kim Loan (Hameln) 20€. Trần Hoàng Việt (Hannover) 50€. Nguyễn Phước Hạ Uyên (Hildesheim) 20€. Phạm Thị Hoa (Hohenstein) 20€. Tăng Quốc Cơ (Laatzen) 50€. Schulz Kim Anh Pd Đồng Mỹ (Leer) 20€. Đào Minh Thắng (Norden) 30€. Bùi Thanh Hùng (Nurnberg) 50€. Diệu Hương Nguyễn Thị Ngọc Lan 50€. Phí Hồng Đức & Đặng Thị Vân Hà (Oldenburg) 50€. Phạm Quang Tiễn & Phạm Văn Anh (Rostock) 300€. Gđ. Đồng Nhã Bùi Thị Trang (Salzgitter) 40€. Hoàng Thanh Hải 20€. Đàm Thị Bích Nhuận (Schwetzigen) 10€. Gđ. Nguyễn Thanh Tâm (Trier) 200€. Trần Vĩnh Phước (Vechta) 20€. Fam. Võ (Westerstede) 50€. Quý Đạo Hữu & Phật Tử ẩn danh 260€.

* Trai Tăng

Bà Từ Pd Thiện Lý 50€. Các Gđ. Minh Đức Huỳnh Văn Thương, Huỳnh Ngọc Phương, Huỳnh Công Minh, Diệu Phương Huỳnh Thị Ngọc Châu, Huỳnh Công Bằng, Huỳnh Công Hải và Diệu Trí Huỳnh Thị Ngọc Hà 300€. Cát Tường Lê Xuân Vương 30€. Cát Tường Võ 20€. Cường Pd Thiện Thịnh 100€. Diệu Cần Nguyễn Thị Tiên 30€. Diệu Hoa Nguyễn Thị Thu Hương 50€. Diệu Liên Võ Thị Nở 20€. Diệu Mỹ Trương Thị Hương 50€. Diệu Nga Nguyễn Thủy Hồng 50€. Diệu Ngọc Nguyễn Thị Thu, Phúc Tín Trần Xuân Tứ, Phúc Cao Trần Thanh Sơn & Nguyễn Hoàng Uyên 100€. Diệu Nhã Nguyễn Thị ngọc Thanh 50€. Diệu Nhan Nguyễn Thị Kim Dung 50€. Diệu Phúc 20€. Diệu Phúc Lữ Thị Mỹ Hạnh 50€. Diệu Thanh Nguyễn Thị Minh 50€. Diệu Tuyền Trần Bích Thuận 50€. Diệu Yến Nguyễn Lê Xuân 20€. Đoàn Pd Viên Trang & Diệp Pd Đồng Vũ 60€. Đồng Diệp Trần Thị Chi 100€. Đồng Duyên Lý Thị Thanh Hằng 30€. Đồng Hạnh Bùi Thị Thu Dung 50€. Đồng Hoa Lâm Thị Huệ 50€. Đồng Huệ Bùi Thị Phương 20€. Đồng Huệ Hoàng Thị Phúc 50€. Đồng Huệ Phan Huy Hải Đăng 10€. Đồng Huệ Thủy My 30€. Đồng Hương Nguyễn Lan Phương 50€. Đồng Kim Dương Thị Út 50€. Đồng Kim Ngụy Minh Thủy 30€. Đồng Ngọc Phạm Thị Thủy 20€. Đồng Nguyễn Vũ Thị Chuốt 20€. Đồng Nghi Nguyễn Bạch Yến 20€. Đồng Liên Hoàng Minh Đức 80€. Gđ. Đồng Phước Vũ Thị Hương, Đồng Tuệ Nguyễn Đức Vũ & Đồng Tâm Nguyễn Hữu Long 100€. Gđ. Đồng Thứ Trần Kim Dung 20€. Gđ. Hồng Phúc Lưu Nguyễn Tuệ-Nguyễn Trí & Nguyễn Tịnh Nguyễn Thị Hồng Thủy 250€. Gđ. Linh & Hà 20€. Gđ. Lương Hà Pd Diệu Thanh 50€. Gđ. Pt Potsdam 50€. Gđ. Trần Thanh Dương (Đồng Nhã & Đồng Độ) 50€. Giới Hương 20€. Hiếu Ngọc Đỗ Bích Giao 50€. Hoài Hương 50€. Hồng Thị Hòn 100€. Julia 20€. Khoe Pd Đồng An 20€. Lan Weber 10€. Lê Phương Thủy 20€. Lê Thị Thủy 100€. Liên Hạnh Hồ Thị Lam 20€. Linh Bùi 50€. Lữ Thị Mỹ Hạnh 50€. Minh Châu 50€. Minh Hằng Pd An Thoát 20€. Minh Pd Đồng Chiêu & Hải Pd Đồng Quan 30€. Minh Pd Đồng Nguyễn 20€. Mỹ Ngọc Phạm Thị Ngọc Phương 50€. Ngọc Cán Trần Thị Lan 100€. Ngọc Phúc 50€. Nguyễn Chí Trung 50€. Nguyễn Công Minh 20€. Nguyễn Huyền Pd Đồng Thanh 20€. Nguyễn Minh Hùng & Dương Nguyệt Ánh 30€. Nguyễn Quốc Việt 100€. Nguyễn Thị Kim Dung 1.000€. Nguyễn Thị Mai 20€. Nguyễn Tú Oanh 20€. Như Nguyễn 20€. Phạm Thị Bích Vân 30€. Phan Lê Chí 50€. Phúc Quang 30€. Pt. Ngọc Tâm & Ngọc Cẩm 20€. Pt. Thái Văn 30€. Quang Minh Thanh 50€. Quang Nguyễn 50€. Thanh Weir 20€. Thi La Văn 20€. Thiên Giới Hoa Lan 50€. Thiên Hà Đặng Thị Hằng 30€. Thiên Hà Nguyễn Thị Kim Hằng 20€. Thiên Hiếu Phan Thị Thu Thảo 10€. Thiên Hội Nguyễn Thị Ánh Thu 20€. Thiên Hữu Đỗ Thái Bằng 100€. Thiên Hỷ Lê Thị Ngọc Hân 50€. Thiên Vinh Phan Huy Hiên 10€. Thông Giác Trần Tú Anh 30€. Thúy Pd Diệu Ngọc, Hương Pd Quảng Tâm 100€. Thúy Pd Đồng Liên 50€. Thúy Pd Đồng Liên & Tâm Pd Đồng Tâm 30€. Trần Hương Linh 10€. Trần Khánh Văn 20€. Trần Phương Ninh 100€. Trần Thị Diệu Phụng 50€ HHHH Diệu Liên Lưu Mỹ Bạch. Trần Thị Thảo 10€. Trung Pd Thiện Đạo 20€. Tuyết Pd Đồng Kim 20€. Viên Hồng Nguyễn Thái Bạch Hồng, Viên Đào Nguyễn Thái Bạch Đào, Viên Mai Nguyễn Thái Bạch Mai & Tâm Mỹ Trần Thị Mỹ Châu 100€. Viên Tuyết Trần Thị Hiền & Đồng Liên Phan Thị Xuân 50€. Vũ Thanh Bình 20€. Vũ Thị Phương Thảo 20€. Vương Thị Mai 20€. Hồng Thê Hoàng Thị Kim Chi (Berlin) 50€. Hiền Pd Huệ Lương (Bielefeld) 20€. Gđ. Lương & Nguyễn (Đồng Thiện & Đồng Liên) (Bremerhaven) 400€. Helene Antony-Do (Düsseldorf) 50€. Ong Tuyết Minh (Gissen) 50€. Victoria Vo Thông Chân (Hamburg) 50€. Gđ. Phương & Nam (Hannover) 20€. Lê Thị Bích Lan 20€. Lê Minh (Hildesheim) 20€. Ngô Thị Ngọc Oanh 20€. Nguyễn Hạnh Đoàn Thị Len (Holland) 100€. Quảng Minh Nguyễn Thị Thanh Nguyệt 100€. Nguyễn Thị Bình Drebelow (Jesteburg) 30€. Gđ. Châu Pd Thiện Ngọc (Mannheim) 50€. Nguyễn Thị Kim Sanh & Trịnh Thị Thanh (Nürnberg) 100€. Trần Thị Xuân Thủy (Schwäbisch-Hall) 50€. Gđ. Diệu Trương Nguyễn Thị Mến (Tiệp) 100€. Trương Đắc (Trier) 20€. Diệu Hải Bùi Thị Thu Hà (Việt Nam) 50€. Trần Thị Thiên Hương (Ý) 50€.

* Từ Thiện Xã Hội:

-Cô nhi, Cùi, Mù & Dưỡng Lão: Lê Chi Gruber 500€. Ngô Quang Diễm Phi 40€. Nguyễn Văn An 200€. Đào Thị Hồng Nguyễn (Edewecht) 50€. Diệu Nga Nguyễn Thùy Hồng (Göttingen) 100€. Phi Nam (Karlsruhe) 30€. Gđ. Hứa Tích Chương (Krefeld) 100€. Trần Thị Phúc & Trần Văn Danh (Nürnberg) 50€. Fam. Lữ Vương (Oberhausen) 20€. Trương Đắc (Trier) 20€. Đặng Thị Hải Vân (Ulm) 10€. Phạm-Trần (Wilhelmshaven) 20€.

-Giúp người nghèo: Quách Thị Ngọc Huệ (Frankfurt/M) 50€. Gđ. Hứa Tích Chương (Krefeld) 50€. Trần Thị Thiên Hương (Ý) 50€.

-Xe lăn: Trần Thị Thiên Hương (Ý) 50€.

-Bão lụt: Gđ. Nguyễn Minh Tuyền 50€. Nguyễn Khắc Tiến Tùng 100€. Phạm Thị Nguyệt (Bitburg) 20€. Trần Thị Nguyễn (Limburgerhof) 15€.

-Nôi cháo tình thương: Nguyễn Dai Hung & Diệp Thị Thanh 30€. Lê Mỹ Nhân (Aachen) 20€. Phạm-Nguyễn Thị Thu Thủy (Belgique) 80€. Diệu Từ Nguyễn Thị Hồng Thủy (Schweden) 10€.

-Mở mắt tìm lại ánh sáng: Lê Mỹ Nhân (Aachen) 30€. Phi Quang (Karlsruhe) 30€. Trần Thị Phúc & Trần Văn Danh (Nürnberg) 50€. Võ Thanh Tùng (Oberhausen) 500€. Trần Thị Thiên Hương (Ý) 50€.

-Phóng sanh: Đào Thị Hồng Nguyên (Edeweicht) 50€. Nguyễn Thị Bình Dreibelow (Jesteburg) 20€. Trần Thị Thiên Hương (Ý) 50€ HH cho Nguyễn Hữu Triết.

*** Trung Tâm Nghiên Cứu & Tu Học VG**

Bành Tâm Sơn (Wiesbaden) 20€. Diệu Thịnh (Wilhelmshaven) (heo công đức) 100€. Đồng Thị (Heo công đức) 50€.

*** Học bổng Tăng Ni Việt Nam**

Nguyễn Thị Bạch Tuyết 20€. Bành Tâm Sơn (Wiesbaden) 20€. Trần Thị Thiên Hương (Ý) 50€.

*** Ký tự**

Lữ Thục Trinh 10€. Diệu Ngọc Nguyễn Bạch Khuê (Aachen) 50€. Thiện Giáo Nguyễn Xuân Nghiêm (Göttingen) 20€. Trần Văn Khoa (Köln) 15€.

*** Quảng Cáo**

Hoa Lê 530€. Lý Thị Ngọc Phương 100€. Nguyễn Danh Hội 150€. Ngô Phú Hải (Berlin) 280€.

*** Định kỳ tháng 01 & 02/2021**

Anh Châu Thị Trần Lê 5€. Châu Thanh Sơn 20€. Chöling 600€. Đặng Quốc Minh 20€. Đỗ Thái Bằng 60€. Đỗ Thị Hồng Hạnh 10€. Gđ. Viên Tú Nguyễn Thị Anh 10€. Hà Ngọc Kim 50€. Hồ Thị Nguyệt 50€. Hoàng Thị Tân 120€. Hồng Nghiệp Phan Huỳnh Trâm 10€. Hứa Thiện Cao 5€. Hue Wollenberg 20€. Kim Loan Lâm Thị Maier 20€. Lâm Đức Toàn 10€. Lâm Thị San 20€. Lê Hoàng Nhi 10€. Lê Minh Sang 40€. Lê Ngọc Phương 100€. Lê Thị Ngọc Hân 100€. Lê Thị Tiến 50€. Lê Thùy Dương 10€. Lê Văn Đức 20€. Lý Kiến Cường 30€. Lý Lăng Mai 30€. Manuela Horn 20€. Ngô Quang Huy 40€. Ngô Thị Thắng 20,46€. Nguyễn Hòa 30€. Nguyễn Hoàng Dũng 10€. Nguyễn Hoàng Vũ & Nguyễn Thị Thanh Phương 10€. Nguyễn Hữu Mừng Chi 20€. Nguyễn Liên Hương 20€. Nguyễn Ngọc Đường 10€. Nguyễn Quốc Định 30€. Nguyễn Thị Anh 10€. Nguyễn Thị Hồng Quyên 20€. Nguyễn Thị Kim Lê 20€. Nguyễn Thị Minh Sáu 40€. Nguyễn Thị Thanh Phương 10€. Nguyễn Thị Thu 20€. Nguyễn Thị Thu Nguyệt 20€. Nguyễn Việt Châu 20€. Phạm Công Hoàng 50€. Phạm Thị Mai & Minh Trương 60€. Phạm Văn Dũng & Đỗ Thị Cúc 12€. Phan Thị Lan 14€. Phùng Văn Thanh 10€. Pt. Thiện Hào 10€. Quách-Lê Thị Kim Thu 50€. Sabine & Phan Trương Trần Vũ 100€. Tạ Thị Ngọc Dung 60€. Thái Kim Sơn 80€. Thái Quang Minh 200€. Thị Bích Lan Nguyễn-Erhart 30€. Thị Thúy Phương Weber 20€. Thiên Đạt Mạc 200€. Thiện Sanh Trần Văn Yên 10€. Thiện Thọ Trần Thị Xê (Kalsruhe) 60€. Thiện Thủy Vũ Thị Xuyên 30€. Thủy Dương Lê 10€. Thủy Trần 50€. Tôn Thủy 40€. Trần Lăng Hĩa 20€. Trần Mạnh Thắng 100€. Trần Tấn Tiêng 22€. Trần Thị Kim Lê 10€. Trần Thị Thu Thủy 10,22€. Trần Văn Dân 15€. Trần Văn Lục 30,68€. Trần-Lê Anh Châu 5€. Trương Ngọc Liên 100€. Tu Bình Spyra 15€. Ưông Minh Trung 20€. Võ Thị Mỹ 20,46€. Võ Thị Mỹ 20€. Võ Văn Hùng 30€. Vũ Đình Đức 30€. Vũ Quang Tú 100€. Vũ Thị Tường Nhân 20,46€. Young Thị Thanh 30€.

*** Định kỳ trọn năm:** Lê Thị Hồng (Bad Urach) 200€. Phạm Ngọc Sơn (M'Gladbach) 120€. Nhựt Hòa Võ Văn Thắng (France) 100€ HH cho tiền nội Diệu Hạnh.

*
* *

Khi chuyển tịnh tài cúng Chùa, xin quý vị vui lòng ghi vào nơi (Verwendungszweck = mục đích cho việc gì) để văn phòng dễ làm việc. Quý vị ở ngoài nước Đức cũng có thể gửi tiền mặt hoặc Check trong thư, có thể gửi thường hoặc bảo đảm về chùa. Xin thành thật cảm ơn quý vị.

Tất cả mọi sự Cúng Dường định kỳ hoặc những lễ lạc khác cho Chùa, quý vị đều có thể lấy Giấy Khai Thuế lại (bằng tiếng Đức) để cuối năm quý vị có thể khai khấu trừ thuế với Chính Phủ. Quý vị nào cần, xin liên lạc về Chùa qua Email: buero@viengiac.de bằng thư hoặc điện thoại, cho đến cuối tháng 4 mỗi năm; chúng tôi sẽ gửi giấy đến quý vị.

Quý vị chuyển tịnh tài về Chùa, xin chuyển vào

Konto mới như sau:

**Congr.d.Verein Vietn.Buddh.Kirche
Abteilung i.d**

Sparkasse Hannover

Konto Nr. 910 403 066

BIC: SPKHDE2HXXX

IBAN: DE40 2505 0180 0910 4030 66

Ngoài ra Tu Viện Viên Đức ở Ravensburg có số

Konto như sau:

Kloster Vien Duc

BIC: SOLADES1RVB

IBAN: DE53 6505 0110 0111 3020 68

Kreissparkasse Ravensburg

Ngày..... tháng năm 20....

PHIẾU ỦNG HỘ BÁO VIÊN GIÁC

Số hiệu độc giả (SH)

Họ và tên:

Địa chỉ:

Tel./Email:

Số tiền :

Giấy chứng nhận khai thuế: Có Không

Độc giả mới Độc giả cũ

**Nếu thay đổi địa chỉ nhận báo, xin ghi rõ địa
chỉ cũ dưới đây :**

Congr.d.Verein Vietn.Buddh.Kirche Abteilung i.d

Sparkasse Hannover

Konto Nr. 910 403 066

BIC: SPKHDE2HXXX

IBAN: DE40 2505 0180 0910 4030 66

VIÊN GIÁC

TẠP CHÍ CỦA KIỀU BÀO
VÀ PHẬT TỬ VIỆT NAM TỶ NẠN
TẠI CỘNG HÒA LIÊN BANG ĐỨC

Zeitschrift der Vietnamesen und Buddhistischen Vietnam-
Flüchtlinge in der Bundesrepublik Deutschland

CHỦ TRƯỞNG (HERAUSGEBER)

Congr. d. Verein Vietn. Buddh. Kirche e. V.
Karlsruher Str.6 - 30519 Hannover - Deutschland

SÁNG LẬP CHỦ NHIỆM

Hòa Thượng Thích Như Điển

CHỦ BÚT

Phù Vân Nguyễn Hòa

QUẢN LÝ TOA SOẠN

Thị Tâm Ngô Văn Phát

BAN BIÊN TẬP & CỘNG TÁC VIÊN

HT. Thích Như Điển - Phù Vân - Lê Ngọc Châu - Quảng Trực
Trần Viết Dung — Đại Nguyên

✧ và Các Văn - Thi Hữu ✧

- **Đức:** Tích Cốc Ngô Văn Phát - Nguyên Đạo Văn Công Tuấn - Từ Hùng Trần Phong Lưu - Tùy Anh - Dr. Trương Ngọc Thanh - Phan Ngọc - Trần Đan Hà - Đỗ Trường - Lương Nguyễn Hiền - Nguyễn Quý Đại - Nguyễn Hạnh HTD - Trần Thị Hương Cau - Hoa Lan Thiện Giới - Thị Thi Hồng Ngọc - Phương Quỳnh - Dr. Văn Công Trâm - Quỳnh Hoa - Trần Thế Thi - Hoàng Quân.
- **Pháp:** Dr. Hoang Phong Nguyễn Đức Tiến.
- **Thụy Sĩ:** Trần Thị Nhật Hưng - Song Thư LTH - Lưu An Vũ Ngọc Ruần.
- **Hòa Lan:** Nguyễn Trí-Hồ Thanh Trước.
- **Ý Đại Lợi:** Huỳnh Ngọc Nga - TS. Elena Pucillo Trưởng & Trưởng Văn Dẫn.
- **Hoa Kỳ:** Tuệ Nga - Họa Sĩ Vi Vi Võ Hùng Kiệt & Cát Đơn Sa - Diễm Châu - Lâm Minh Anh - thylanthao.
- **Canada:** Dr. Thái Công Tụng - GS. Trần Gia Phụng - DVM Nguyễn Thượng Chánh,
- **Úc Châu:** TT. Thích Nguyễn Tạng - TS. Lâm Như Tạng.

KỸ THUẬT AN LOÁT (Layout)

Chùa - Pagode Viên Giác - Hannover CHLB Đức

CÙNG SỰ CỘNG TÁC CỦA (Mitwirkung von)

Hội Phật Tử VNTN tại Cộng Hòa Liên Bang Đức
Vereinigung der Buddhistische-Vietnamflüchtlinge i. d. BRD

TÒA SOẠN

Chùa - Pagode Viên Giác
Karlsruher Str.6 - 30519 Hannover
Tel. 0511 - 87 96 30 . Fax : 0511 - 87 941 200
Homepage: <https://www.viengiac.info>
E-mail : info@viengiac.de
E-mail : baoviengiac@viengiac.de
E-mail : vongatuong@yahoo.de

VIÊN GIÁC erscheint 6 mal jährlich

- Viên Giác phát hành mỗi 2 tháng vào những tháng chẵn. Nhằm mục đích phục vụ lợi ích cộng đồng người Việt tỵ nạn tại Đức Quốc trên mọi mặt.
- Viên Giác bảo tồn và phát huy truyền thống Văn Hóa Phật Giáo và Dân Tộc Việt bên cạnh những sinh hoạt Tôn Giáo, Xã Hội hoàn toàn không có tính cách thương mại, tuy nhiên mọi ủng hộ qua hình thức cúng dường. Viên Giác xin chân thành cảm tạ.
- Ủng hộ hiện kim cho Viên Giác. Quý vị sẽ nhận được biên nhận theo sự yêu cầu để làm đơn xin quân bình thuế lương bổng hoặc lợi tức hằng năm.
- Những bài viết được đăng hay trích đăng, cũng như Quảng Cáo thuê đăng trên báo Viên Giác không nhất thiết là tư tưởng, lập trường hay chủ trương của Ban Biên Tập. Tác giả những bài viết, hay những người thuê đăng quảng cáo chịu hoàn toàn trách nhiệm về việc này.

Ủng hộ tình tài xin gửi qua trương mục:

Congr. d. Verein Vietn. Buddh. Kirche
Abteilung i.d.

Sparkasse Hannover

Konto Nr. 910 4030 66

BIC: SPKHDE2HXXX.

IBAN: DE40 2505 0180 0910 4030 66

Mục Lục

Trang

• Thư Tòa Soạn	1
• Tôn Giáo	
- Tổ Sư Khương Tăng Hội (HT Thích Như Điển)	3
- Giữ vững một niềm tin (TK Thích Như Tú)	6
- Lý tưởng của người Bồ Tát (Hoang Phong)	9
- Sám hối (Nguyễn Trí Hồ Thanh Trước)	11
- Sợ chết, Quên sống (Nguyễn Thượng Chánh)	16
• Văn học Nghệ thuật – Chủ đề	
- Góp nhặt lời người trong cuộc (Tích Cốc Ngô Văn Phát)	18
- Công hay Tội (GS Trần Gia Phụng)	22
- Kỷ niệm dấn phai (Song Thư TTH)	25
- Một tấm chồng (Diễm Châu Cát Đơn Sa)	31
- Giọt lệ Quán Âm (Phương Quỳnh)	36
- Vợ chồng Điệp viên (Phạm Thanh Châu)	39
- Chuyển vượt biên của tôi (Trần Thị Nhật Hưng)	43
- Giới thiệu sách (Phù Vân)	48
- Lá thư viết hộ (Ngọc Thanh Thi)	49
- Tình người là mùa Xuân của nhân loại (Trần Trung Đạo)	52
- Vàm Cỏ Đông (An Tiêm Mai Lý Cang)	54
- Chuyện con virus Vũ Hán China (Nguyễn Hữu Huấn)	57
- Hoa Thạch Thảo (Hoa Lan)	62
• Câu chuyện Y học: BS Trương Ngọc Thanh & DS Trương Mỹ Hà :	
- Corona Virus – một thách thức của y học hiện đại	64
• Tin Phật Sự (Phù Vân phụ trách)	68
• Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng (Đại Nguyên phụ trách)	71
• Tin Nước Đức (Lê Ngọc Châu phụ trách)	75
• Tin Việt Nam (Quảng Trực phụ trách)	79
• Tin Thế Giới (Quảng Trực phụ trách)	82
• Phân Ưu- Cáo Phó – Cảm Tạ - Tri Ân	86-90
• Nhắn tin - Tìm người thân (trang 51, 74)	
• Hộp Thư Viên Giác – Phương Danh Cúng Dường	91
• Mục Lục	96
• Thơ:	
15.- Đuốc Tuê + Mây xa (Chúc Liên). 24.- Ngày xưa... Ngày nay (Trần Thế Thi). 53.- Xuân cảnh (HT Thích Như Điển dịch từ Thơ Đường của Vua Trần Nhân Tông).	
• Hình bìa: Tranh của Họa sĩ ViVi (Hoa Kỳ).	

• **Cáo lỗi :**

Vì số trang báo có giới hạn nên bài viết của Quý Văn Thi Hữu gửi đến, cũng như Phương Danh Cúng Dường không thể đăng hết trong kỳ này. Chúng tôi sẽ lần lượt đăng trong các số báo tới. Xin thành thật cáo lỗi cùng Quý Phật Tử và Độc Giả.

• **Báo Viên Giác**